

การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

นายณกุล โสติพิพันธุ์

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

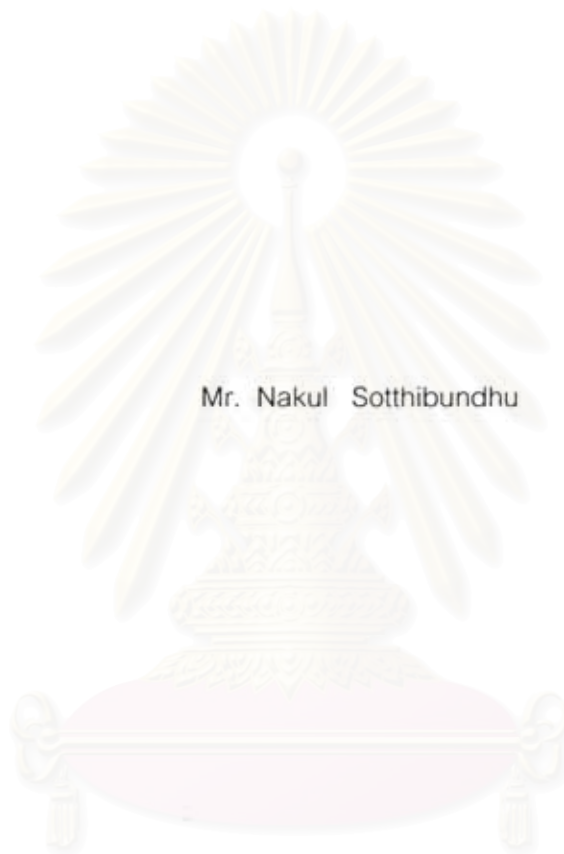
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2549

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE DEVELOPMENT OF A THAI UNIVERSITY COLLEGIATE COACH
TRAINING MODEL TO CULTIVATE DESIRABLE CHARACTERISTICS

Mr. Nakul Sotthibundhu

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Higher Education

Department of Educational Policy, Management and Leadership

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2006

Copyright of Chulalongkorn University

491655

นกุล โสติพันธ์ : การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (THE DEVELOPMENT OF A THAI UNIVERSITY COLLEGIATE COACH TRAINING MODEL TO CULTIVATE DESIRABLE CHARACTERISTICS) อ. ที่ปรึกษา: รศ. ดร.พรชูลี อาชวอรุ่ง, อ.ที่ปรึกษาร่วม : ผศ. ดร.พันธ์ศักดิ์ พลสารรัมย์, 284 หน้า.

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงาน ผลกระทบของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย ด้านโครงสร้าง จุดมุ่งหมาย เนื้อหา และการประเมินผล เพื่อสร้างรูปแบบเชิงทฤษฎีเพื่อการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย แล้วจึงวิเคราะห์สาระ สอดตามความคิดเห็นผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย จำนวน 36 สถาบัน ($n = 936$) รวมทั้งนำผลไปวิเคราะห์ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างเชิงเส้นด้วยโปรแกรมลิสเรล 8.54

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานประกอบด้วย 1) ด้านโครงสร้างมีคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย 2 คณะรับผิดชอบ คือ คณะกรรมการอำนวยการและคณะกรรมการบริหาร 2) ด้านจุดมุ่งหมายส่งเสริมให้นิสิต นักศึกษา บุคลากร มีความสามัคคี ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้องและมีสุขภาพแข็งแรง 3) ด้านเนื้อหา มีการจัดรูปแบบกิจกรรมโดยแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ กีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏ กีฬามหาวิทยาลัยรอบคัดเลือก และกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย นอกจากนั้นยังมีการประชุมสัมมนาด้านกีฬาขององค์การนักศึกษา และนันทนาการ 4) ด้านการประเมินผลมีการทำสรุปผลการแข่งขันทุกปี

ในส่วนผลกระทบของผู้ฝึกสอนประกอบด้วย 1) ด้านโครงสร้างผู้ฝึกสอนขาดความรู้ ความเข้าใจในระบบโครงสร้างการบริหาร 2) ด้านจุดมุ่งหมายผู้ฝึกสอนมุ่งเน้นการเอาชนะ และความเป็นเลิศด้านกีฬา 3) ด้านเนื้อหา คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยยึดกีฬาสากลเป็นหลักทำให้เกิดปัญหาแก่นักกีฬา 4) ด้านการประเมินผลไม่มีการติดตามประเมินผลนักกีฬาทำให้นักกีฬาขาดคุณลักษณะที่พึงประสงค์

สำหรับรูปแบบเชิงทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ค่า Chi-square = 72.14, df = 91, $p = 0.93$, GFI = 0.99, AGFI = 0.98 มีตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัว คือ บริบทกีฬามหาวิทยาลัย คุณสมบัติผู้ฝึกสอน บทบาทผู้ฝึกสอน ทักษะผู้ฝึกสอน กฎการทำงานเป็นทีม จิตวิทยาแห่งชัยชนะ และตัวแปรแฝง 21 ตัว คือ ปรัชญามหาวิทยาลัย วัตถุประสงค์ บุคลากร ความคิดริเริ่ม ความรับผิดชอบ บุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถ กีฬา วิธีการสอน การทำงานเป็นทีม นักการทูต ครู นักจิตวิทยา ผลตอบแทน การปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ การให้ความสำคัญกับทีม ภาวะผู้นำ ความไว้วางใจ ความเสมอต้นเสมอปลาย และการเรียนรู้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำของนักศึกษา ลายมือชื่อนิสิต.....

สาขาวิชา.....อุดมศึกษา..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ปีการศึกษา.....2549..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4684684827: MAJOR HIGHER EDUCATION

KEY WORDS: THAI UNIVERSITY COLLEGIATE COACH / CHARACTERISTICS

NAKUL SOTTHIBANDHU: (THE DEVELOPMENT OF A THAI UNIVERSITY COLLEGIATE COACH DEVELOPMENT MODEL TO CULTIVATE DESIRABLE CHARACTERISTICS) THESIS ADVISOR: ASSOC. PROF. PORCHULEE ACHAVA-AMRUNG, Ed.D. THESIS CO-ADVISOR: ASST.PANSAK POISARAM, Ed.D. 284 pp.

The objectives of this research were to study state of art of the operations and any impacts upon university sport coaches in terms of structures, purposes, subject matter and evaluation so as to construct a theoretical model for training of university sport coaches. Thereafter, documents were analyzed. Questionnaires were collected from coaches in 36 universities (n = 36). Finally, validity of the linear structural model was validated by LISREL 8.54.

Results indicated state of the art in operations composing of: 1) Structurally, two university sport committees were responsible, namely, operational and administrative ones; 2) Purposefully, unity were emphasized among students and personnel . Relationships among peers were reinforced and fitness was focused; 3) As for subject matter, three types of activities were prevalent. They were Rajbhat University Athletics, Qualifying Athletics and National University Athletics. Moreover, there were student government athletic seminars and recreations; 4) Regarding evaluations, annual results were summarized.

Factors with impact upon coaches were: 1) Structurally, coaches lacked knowledge and understanding in administrative structure; 2) Purposefully, coaches focused on winning and athletic excellence; 3) Regarding subject matter, athletic committees favored universal sports causing some problems with players; 4) Lack of player follow-ups led to the lack of desirable characteristics.

Theoretical model was confirmed by the empirical data. (Chi-square = 72.14, df = 91, p = 0.93, GFI = 0.99, AGFI = 0.98). Six observables were located, namely, university athletic context, coach qualifications, coach roles, coach skills, teamwork rules and psychology of winning. Twenty-one latent variables were university philosophy, objectives, personnel, initiatives, responsibilities, personalities, knowledge, sport competence, instructional deliveries, teamwork, diplomacy, teachers, psychologists, compensation, adaptability, team priority, leadership, trust, consistency and learning.

Department Educational Policy, Management and Leadership	Student's signature	
Field of study	Higher Education	Advisor's signature
Academic year	2006	Co-advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พรชูลี อาชวอำรุง อาจารย์ที่ปรึกษาเปรียบเสมือนบุพการีผู้ให้ความรู้ ความเข้าใจ ความกรุณา ดูแลเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาแนะนำตลอดจนการเป็นตัวอย่างที่ดีในการทำงานให้แก่ผู้วิจัย จนสามารถบรรลุความสำเร็จเป็นวิทยานิพนธ์ที่สมบูรณ์

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พันธ์ศักดิ์ พลสารรัมย์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม เป็นแบบอย่างที่ดี ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจที่จะสืบสานรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยให้ปรากฏในวิทยานิพนธ์เล่มนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ บวรศิริ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิภา ปรัชญพฤทธิ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ที่ให้ความเมตตาตรวจสอบวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะอันนำมาซึ่งความสมบูรณ์ของวิทยานิพนธ์เล่มนี้

ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิได้รับความกรุณาตรวจสอบผลการวิจัย จาก ดร.สุวิมล ธนะผลเลิศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปานจิต โรจนวณิชชากร ดร. ทศนา เมฆเวียน ดร.เพ็ญพรรณ ขจรศิลป์ ดร. สุรภี ไสร์จจุล ดร.วิภา เหมือนบัว คุณปริญา ขาวผ่อง และนาวาอากาศตรีพิรุณพงศ์ ผลชีวิน

กราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษาทุกท่านที่ได้กรุณาสอนสั่ง อบรม ฝึกฝน บ่มเพาะความรู้ ประสบการณ์ และคุณลักษณะที่ดีให้แก่ศิษย์ ทั้งยังให้ความช่วยเหลือและก็เข้าใจเป็นอย่างมาก ขอกราบขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และขอขอบคุณเพื่อนที่ทำงาน บุคลากรในคณะครุศาสตร์ และเพื่อนนิสิตในภาควิชาทุกคนที่ให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

คุณความดีทั้งหลายจากผลงานนี้ ผู้วิจัยมอบคุณค่าของงานวิจัยนี้แด่คุณพ่อและแม่ผู้ให้กำเนิด เลี้ยงลูกให้ความเมตตา และห่วงใยแก่ลูกคนนี้ตลอดมาผู้วิจัยซาบซึ้งที่ได้รับกำลังใจและพลังสนับสนุนด้วยความเสียสละ ความสุขสบายส่วนตัวจากครอบครัวที่รักยิ่งคือ คู่ชีวิตและลูกสาว คุณชิตาภรณ์ ทองช่อม และ ด.ญ.กัญญาภัค ไสตติพันธ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญแผนภูมิ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	25
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.....	26
ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับผู้ฝึกสอนกีฬา.....	36
ตอนที่ 3 ทฤษฎีค่านิยมของมนุษย์.....	63
ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการสอน.....	65
ตอนที่ 5 แนวคิดรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น.....	79
ตอนที่ 6 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาวะและการเขียนแผนโปรแกรม.....	83
ตอนที่ 7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	84
3 วิธีดำเนินการวิจัย	102
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	102
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	103
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	104
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	105

	หน้า
บทที่	
3 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	106
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	107
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	113
ตอนที่ 1 สภาพการดำเนินงานกีฬามหาวิทยาลัยประเทศไทย.....	113
ตอนที่ 2 ผลกระทบของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยประเทศไทยเพื่อ ปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์.....	120
ตอนที่ 3 รูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์.....	129
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	160
สรุปผลการวิจัย.....	161
อภิปรายผลการวิจัย.....	166
ข้อเสนอแนะ.....	172
รายการอ้างอิง.....	174
ภาคผนวก.....	181
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	182
ภาคผนวก ข หนังสือประสานงาน.....	187
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	192
ภาคผนวก ง รายชื่อมหาวิทยาลัยที่ใช้ในการวิจัย.....	204
ภาคผนวก จ รายชื่อเอกสารวิเคราะห์สาระ.....	207
ภาคผนวก ฉ ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ.....	210
ภาคผนวก ช สัญลักษณ์ที่ใช้แทนสถิติ.....	212
ภาคผนวก ซ สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปร.....	215
ภาคผนวก ฅ ตารางโครงสร้างแบบสอบถาม.....	217
ภาคผนวก ฎ รูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย.....	221
ภาคผนวก ฏ รายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูล.....	227
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	284

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำแนกตามการแบ่งเขต การแข่งขัน.....	103
2	จำนวนผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยในแต่ละสถาบันและจำนวนแบบสอบถาม ที่ตอบกลับสมบูรณ์.....	105
3	ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม.....	110
4	สภาพการดำเนินงานกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.....	119
5	ผลกระทบของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝัง คุณลักษณะที่พึงประสงค์.....	128
6	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	129
7	ค่าสถิติพื้นฐานและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.....	132
8	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.....	134
9	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตัวแปรเชิงสาเหตุของรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์.....	140
10	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.....	141
11	ผลการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยขนาดของอิทธิพลจากตัวแปรสาเหตุไปตัวแปรผล.....	144

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	รูปแบบสมมติฐานความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการฝึกอบรมผู้ฝึกสอน กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.....	7
2	กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอน กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์	9
3	สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	108
4	การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดล และสร้างสเกลองค์ประกอบรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.....	135
5	รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพล ต่อการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.....	137
6	รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพล ต่อการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.....	143
7	เดนไดแกรมรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัย แห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์.....	147
8	รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพล ต่อการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.....	149
9	รูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์.....	152
10	องค์ประกอบของรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่ง ประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์.....	155
11	กระบวนการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์.....	165

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กีฬาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ จะเห็นได้ว่า ตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงสมัยปัจจุบันมีการเล่นกีฬาเพื่อประโยชน์ในด้านต่าง ๆ มาโดยตลอด ยูเนสโก (UNESCO) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการกีฬา จึงตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่งให้ทำงานด้านการส่งเสริมกีฬาเพื่อทุกคน (sports for all) และกีฬาเพื่อชีวิต (sports for lifelong) ซึ่งหมายความว่า ถ้าจะหวังให้ทุกคนพบความสำเร็จจะต้องให้ทุกคนเล่นกีฬา และเพื่อให้ได้ประโยชน์จริง ๆ ต่อผู้เล่น คือ เล่นกีฬากันทุกคนเป็นนิจตลอดชีวิต ไม่ว่าจะเป็นเด็ก ผู้หญิง ผู้ชาย คนพิการ ชาวชนบท ทุกคนต้องมีเวลาเล่นกีฬา (บุญสม มาร์ติน, 2529) ในการศึกษาทุกระดับของหลักสูตร กีฬาเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ถูกจัดไว้ในหลักสูตรการสอนของวิชาพลศึกษา และเป็นกิจกรรมออกกำลังกายที่เป็นสื่อนำไปใช้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ กีฬาและการแข่งขันมีบทบาทสำคัญมากต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ เพราะกีฬาและการแข่งขันกีฬานั้นจะช่วยพัฒนาประชากรทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ดังคำกล่าวที่ว่า "กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ แก้กองกิลเลท ทำคนให้เป็นคน" (ครูเทพ อ่างโนไชยรัตน์ คุณาชีวะ, 2524) ในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา กิจกรรมด้านกีฬาเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาเป็นคนที่สมบูรณ์ด้วยความรู้และคุณธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวไว้ว่า "กีฬาเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดความเจริญงอกงาม และมีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมที่ได้เลือกเฟ้นแล้ว เป็นสื่อกลางของการเรียนรู้" ผลที่ได้จากการเล่นกีฬา มี 5 ประการ ดังนี้ คือ 1) ความรู้ความเข้าใจแนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมทางร่างกาย และสุขภาพ เพื่อการใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ 2) ทักษะคิดและค่านิยมที่ดีที่จะช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิตส่วนตัว ครอบครัว ชุมชน และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกายภาพ 3) ทักษะสำหรับกิจกรรมทางกายภาพ ทางทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย และแนวทางสำหรับการมีส่วนร่วมอย่างมั่นใจในกิจกรรมทางกายภาพ 4) ทักษะการบริหารตนเอง เพื่อช่วยให้ตนเองสามารถตัดสินใจเลือกแนวทางการใช้ชีวิตที่มีคุณภาพ 5) ทักษะการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2547) อนึ่ง แม้ว่าความสำคัญและคุณประโยชน์ของการกีฬามีอยู่มากมายข้างต้น และกีฬาก็เป็นกิจกรรมหนึ่งในสถานศึกษาดังแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษา และการอุดมศึกษา ดังที่สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ (2546) ได้กำหนดไว้ว่า การกีฬาและการพลศึกษาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมในวิถีชีวิตใหม่ยังมีได้เป็นไปอย่างกว้างขวางและทั่วถึง แต่สถานที่เล่นกีฬา ศูนย์นันทนาการ และแหล่งรวมเพื่อศึกษาวิจัยเพื่อการ

พัฒนาความรู้และการเรียนรู้ด้านกีฬา ยังคงมีอยู่อย่างจำกัด อีกทั้งการศึกษาในเรื่องเหล่านี้ยังมีปัญหาทั้งในด้านของโครงสร้าง เนื้อหาของหลักสูตร การบริหารจัดการ รวมทั้งงบประมาณสนับสนุน ยังมีไม่พอเพียง

อย่างไรก็ตาม ความสำคัญของการกีฬายังส่งผลให้สถาบันการศึกษาทุกแห่ง ต้องมีการดำเนินกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างให้นิสิตนักศึกษาในสังกัดได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถด้านการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาก็เช่นกัน หน่วยงานภายในสถาบันอุดมศึกษาที่ดูแลในเรื่องกีฬา คือ ฝ่ายกิจการนักศึกษา ซึ่งในงานด้านกีฬา จะต้องรับผิดชอบในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พ.ศ.2547 จึงได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของกิจการนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้ คือ วัตถุประสงค์กีฬามหาวิทยาลัย เพื่อ 1) พัฒนานิสิตนักศึกษาและบุคลากรให้มีสมรรถภาพและสุขภาพที่ดี 2) พัฒนามาตรฐานและวัฒนธรรมการกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศ 3) เสริมสร้างความเข้าใจและสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างนิสิตนักศึกษา บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ และ 4) ส่งเสริม ทำนุบำรุง และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมกีฬาไทย โดยมีหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่ในการบริหารจัดการให้เกิดกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ซึ่งมีการแต่งตั้งเป็นคณะบุคคล ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการอำนวยการ 2) คณะกรรมการบริหาร และ 3) อนุกรรมการฝ่ายต่าง ๆ นอกจากนี้ องค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ คือ สมาชิกภาพคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย หมายถึง มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาหรือสังกัดอื่น ซึ่งผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีขึ้นไป (คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย, 2547) ทั้งนี้ การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยมีการแข่งขันกันทั้งในประเทศและต่างประเทศ มหาวิทยาลัยจึงเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีการสนับสนุนการจัดกีฬามหาวิทยาลัยตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย ซึ่งในพันธกิจที่มักกำหนดไว้ในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง คือ 1) ด้านนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาที่เสริมสร้างการพัฒนาความสามารถของการอุดมศึกษาไทยที่เป็นเอกภาพ โดยคำนึงถึงเอกลักษณ์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย 2) ด้านมาตรฐานการอุดมศึกษาไทย ที่สอดคล้องกับมาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล 3) ด้านการเสนอแนะกรอบการจัดสรรทรัพยากรการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา 4) ด้านการสนับสนุน ส่งเสริม และประสานการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาในการยกระดับมาตรฐาน และคุณภาพสู่ระดับซึ่งเป็นที่ยอมรับของสากล 5) ด้านการจัดทำระบบติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นเลิศทางวิชาการเป็นสำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2547) จากพันธกิจที่กล่าวข้างต้น มีแนวทางที่จะดำเนินการให้บรรลุพันธกิจได้หนทางหนึ่งคือ ต้องมีการเสริมสร้างให้นิสิตนักศึกษาและชุมชนมหาวิทยาลัย อยู่ในภาวะของคำขวัญว่า "จิตใจที่ดีเยี่ยมอยู่ในร่างกายที่สมบูรณ์และแข็งแรง" และเมื่อเกิดภาวะของจิตใจดี และมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงแล้ว การพัฒนาในด้านอื่น ๆ ก็จะมีขึ้นได้ไม่ยากนัก พร้อมนี้ หากเกิด

ปัญหาใดๆ การแก้ปัญหา ก็จะมีประสิทธิภาพ และมีการพัฒนาร่วมกันให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงควบคู่กับด้านจิตใจ การที่สถาบันอุดมศึกษามีการจัดกีฬาในระดับมหาวิทยาลัยทั้งภายในและระหว่างมหาวิทยาลัย เป็นการทำให้บัณฑิตนักศึกษาเป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม น้ำใจนักกีฬา ความสามัคคี ความรับผิดชอบ และการรู้จักทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ สามารถกล่าวได้ว่า "กีฬาเป็นกิจกรรมที่เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเป็นการเล่นเพื่อความสนุกสนาน และแสดงออกซึ่งความสามารถ ความงาม ด้วยการเคลื่อนไหวของร่างกาย เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเป็นการพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ สังคม และอารมณ์" (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2527)

จากการศึกษาบทบาทของการกีฬาในวงการพลศึกษาในปัจจุบัน พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 เป็นต้นมา บุคคลในวงการกีฬาไม่ว่าจะเป็นในระดับมหาวิทยาลัย สถาบันราชภัฏ วิทยาลัยพลศึกษา โรงเรียนกีฬาและโรงเรียนต่างๆ ได้ให้ความสนใจการกีฬามากขึ้นตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้จากภารกิจกีฬาแห่งประเทศไทย ได้ดำเนินการจัดอบรมให้ความรู้ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นประจำทุกปี และมีผู้เข้าอบรมมากขึ้นตามลำดับ นอกจากนี้ในช่วงที่ผ่านมาวงการพลศึกษา และการกีฬาของประเทศไทยต่างตื่นตัวกับการกีฬา และมีการกำหนดแนวทางในการพัฒนาผู้ฝึกสอน เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย การพักผ่อนหย่อนใจ การป้องกันการบาดเจ็บทางกีฬา และการฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยมีจุดมุ่งหมายหลักคือ ความเป็นเลิศทางกีฬา และการมีสุขภาพดีของประชาชนอย่างมีหลักการ และเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ โดยมุ่งเน้นการพัฒนากีฬาให้มีมาตรฐานสูงสุด จึงจัดให้มีหลักสูตรการเรียนการสอน การจัดตั้งคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา รวมทั้งสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การกีฬา ดังนั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องปรับตนเองให้มีการเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้ในสถานการณ์กีฬาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม อันจะทำให้บรรยากาศในการแข่งขันกีฬาดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ทั้งผู้ชมและผู้แข่งขันต่างตื่นตัวไปกับเกมส์กีฬา แต่ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยในอดีตที่ผ่านมา สะท้อนให้เห็นสภาพปัญหา ซึ่งพบว่านักกีฬาและผู้ฝึกสอนแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ออกมา เช่น การเข้าไปต่อว่าผู้ตัดสิน หรือการทุจริตของผู้ฝึกสอน บ่งชี้ให้เห็นว่าผู้ฝึกสอนขาดความตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของการเป็นผู้ฝึกสอนที่ดี ด้วยเหตุนี้จึงเป็นผลทำให้ผู้ฝึกสอนแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกมาจนเกิดการการเลียนแบบภาพลักษณ์ที่ไม่ดีของผู้ฝึกสอนและของเยาวชนที่ติดตามดูการแข่งขันสาเหตุดังกล่าวอาจมีผลมาจากภารกิจผู้ฝึกสอนสอนให้นักกีฬามุ่งเน้นในด้านผลการแข่งขันที่เน้นเรื่องการแพ้ ชนะแต่เพียงประการเดียว ทำให้ขาดคุณสมบัติในหลายด้านไป ด้วยเหตุนี้ จึงต้องมีการปลูกฝังให้ผู้เป็นผู้ฝึกสอน มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีเหตุผลในการตัดสินใจบนหลักการที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วกัน สามารถควบคุมตัวเองได้ ซึ่งจะส่งผลสะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบการเป็นผู้ฝึกสอนที่มีคุณสมบัติอันพึงประสงค์ของการกีฬา ทั้งยังแสดงถึงความมีมาตรฐานของวิชาชีพพลศึกษาด้านการกีฬาอีกด้วย

จากแนวคิดดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัย จึงมีความเชื่อว่าการปลูกฝังให้ผู้ฝึกสอนเป็นผู้มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ เป็นการให้ความสำคัญต่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนให้เป็นผู้มีบทบาทในการพัฒนาการกีฬา ซึ่งเป็นความสำคัญอย่างยิ่งยวดที่จะช่วยเสริมสร้างศักยภาพของนักกีฬา ทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้การกีฬาของไทยเข้าสู่ระดับสากลได้ สถาบันอุดมศึกษาควรตระหนักถึงความจำเป็นและเร่งพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยให้เกิดประสิทธิภาพต่อสถาบันอุดมศึกษาและวงการกีฬาของไทยต่อไปในอนาคตสอดคล้องตามหลักปรัชญาอุดมศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาสภาพการดำเนินงานกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
2. ศึกษาผลกระทบของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์
3. สร้างรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนารูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และเปรียบเทียบเส้นทางอิทธิพลระหว่างตัวแปรแฝงในรูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยประเภทบุคคลและประเภททีม จากจำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่ส่งนักกีฬามหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขันจำนวน 119 สถาบัน ข้อมูลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 ปีการศึกษา 2548 ณ มหาวิทยาลัยมหิดล

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

สภาพการดำเนินงานของกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย หมายถึง โครงสร้างจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ และการประเมินผลกีฬามหาวิทยาลัย จากเอกสาร ตำรา และรายงานประจำปีของมหาวิทยาลัยราชภัฏและรายงานสรุปผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยตั้งแต่ปี 2539 ถึงปัจจุบัน

ผลกระทบของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย หมายถึง สภาวะการดำเนินงานในการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยที่มีส่วนทำให้การพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยไม่บรรลุตามเป้าหมายที่มหาวิทยาลัยตั้งไว้ในด้านโครงสร้าง จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ และการประเมินผลกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

รูปแบบ หมายถึง เป็นรูปแบบของความคิดที่เป็นนามธรรม ซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น เป็นคำอธิบาย เป็นแผนผัง ไดอะแกรม หรือแผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นสามารถเข้าใจให้ชัดเจนขึ้น

ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย จำนวน 119 สถาบัน

รูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย หมายถึง ลักษณะขั้นตอนในการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยเพื่อปลูกฝังลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนในด้านบริบทกีฬามหาวิทยาลัย คุณสมบัติผู้ฝึกสอน บทบาทผู้ฝึกสอน ทักษะผู้ฝึกสอน กฎการทำงานเป็นทีม และจิตวิทยาแห่งชัยชนะ ให้เป็นไปตามปรัชญากีฬามหาวิทยาลัย วัตถุประสงค์กีฬามหาวิทยาลัย และนำไปสู่การพัฒนานิสิตนักศึกษาที่เป็นนักกีฬามหาวิทยาลัยต่อไป

มหาวิทยาลัย หมายถึง มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล และเอกชนในสังกัดคณะกรรมการอุดมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นสมาชิกตามข้อบังคับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2532 ซึ่งคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเชิญเข้าร่วมการแข่งขัน

กีฬามหาวิทยาลัย หมายถึง กิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเข้าร่วมกันแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษา

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ หมายถึง ลักษณะที่จำเป็นที่ชี้ให้เห็นถึงสิ่งดีงามของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย บริบทกีฬามหาวิทยาลัย คุณสมบัติผู้ฝึกสอน บทบาทผู้ฝึกสอน ทักษะผู้ฝึกสอน กฎการทำงานเป็นทีม และจิตวิทยาแห่งชัยชนะ

การแบ่งเขตการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย หมายถึง การแบ่งเขตของสถาบันอุดมศึกษาตามเขตภูมิภาค ซึ่งประกอบด้วย 9 เขต ดังนี้ เขตภาคเหนือตอนบน จำนวน 11 สถาบัน เขตภาคเหนือตอนล่างจำนวน 9 สถาบัน เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนจำนวน 10 สถาบัน เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างจำนวน 12 สถาบัน เขตภาคกลางตะวันออกจำนวน 15

สถาบัน เขตภาคกลางตะวันตกจำนวน 9 สถาบัน เขตกรุงเทพตะวันออกจำนวน 21 สถาบัน เขตภาคกลางตะวันตกจำนวน 18 สถาบัน และเขตภาคใต้จำนวน 14 สถาบัน

รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย หมายถึง การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงและตัวแปรสังเกตได้ ด้านบริบทกีฬามหาวิทยาลัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อคุณสมบัติผู้ฝึกสอน ทักษะผู้ฝึกสอน บทบาทผู้ฝึกสอน ด้านคุณสมบัติผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลทางตรงต่อทักษะผู้ฝึกสอน บทบาทผู้ฝึกสอน และจิตวิทยาแห่งชัยชนะ ด้านทักษะผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลทางตรงต่อกฎการทำงานเป็นทีมและจิตวิทยาแห่งชัยชนะ ด้านกฎการทำงานเป็นทีมที่มีอิทธิพลทางตรงต่อจิตวิทยาแห่งชัยชนะ ด้านบริบทกีฬามหาวิทยาลัย คุณลักษณะผู้ฝึกสอน และทักษะผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อจิตวิทยาแห่งชัยชนะ โดยส่งผ่านกฎการทำงานเป็นทีม

จากผลการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกีฬามหาวิทยาลัย และผู้ฝึกสอนกีฬา นำมาสร้างเป็นรูปแบบสมมติฐานความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยที่เป็นโมเดลเชิงทฤษฎี (theoretical model) ตั้งแผนภูมิตี่ 1 พบว่า ตัวแปรสังเกตได้จำนวน 6 ตัวแปร ประกอบด้วย บริบทกีฬามหาวิทยาลัย คุณสมบัติผู้ฝึกสอน ทักษะผู้ฝึกสอน บทบาทผู้ฝึกสอน กฎการทำงานเป็นทีม และจิตวิทยาแห่งชัยชนะ การศึกษารูปแบบสมมติฐานความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถสรุปได้ด้วยแผนภูมิตี่ 1 โดยมีสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. คุณสมบัติผู้ฝึกสอน ทักษะผู้ฝึกสอนและกฎการทำงานเป็นทีมมีอิทธิพลทางตรงต่อจิตวิทยาแห่งชัยชนะ
2. บริบทกีฬามหาวิทยาลัย คุณสมบัติผู้ฝึกสอน ทักษะผู้ฝึกสอนมีอิทธิพลทางอ้อมต่อจิตวิทยาแห่งชัยชนะ โดยส่งผ่านกฎการทำงานเป็นทีม และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อจิตวิทยาแห่งชัยชนะ โดยผ่านบทบาทผู้ฝึกสอน
3. คุณสมบัติผู้ฝึกสอนมีอิทธิพลทางอ้อมต่อจิตวิทยาแห่งชัยชนะโดยส่งผ่านบทบาทผู้ฝึกสอน
4. รูปแบบสมมติฐานความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยมีตัวแปรผลของตัวแปรสังเกตได้ มีการแยกตัวแปรผลตามตัวแปรสังเกตได้ดังนี้
 - 4.1 บริบทกีฬามหาวิทยาลัย คือ วัตถุประสงค์ ปรัชญา และบุคลากร
 - 4.2 คุณสมบัติผู้ฝึกสอน คือ ความรู้ ความสามารถ ความคิดริเริ่ม ความรับผิดชอบ และบุคลิกภาพ
 - 4.3 ทักษะผู้ฝึกสอน คือ วิธีการสอน กีฬา และการทำงานเป็นทีม

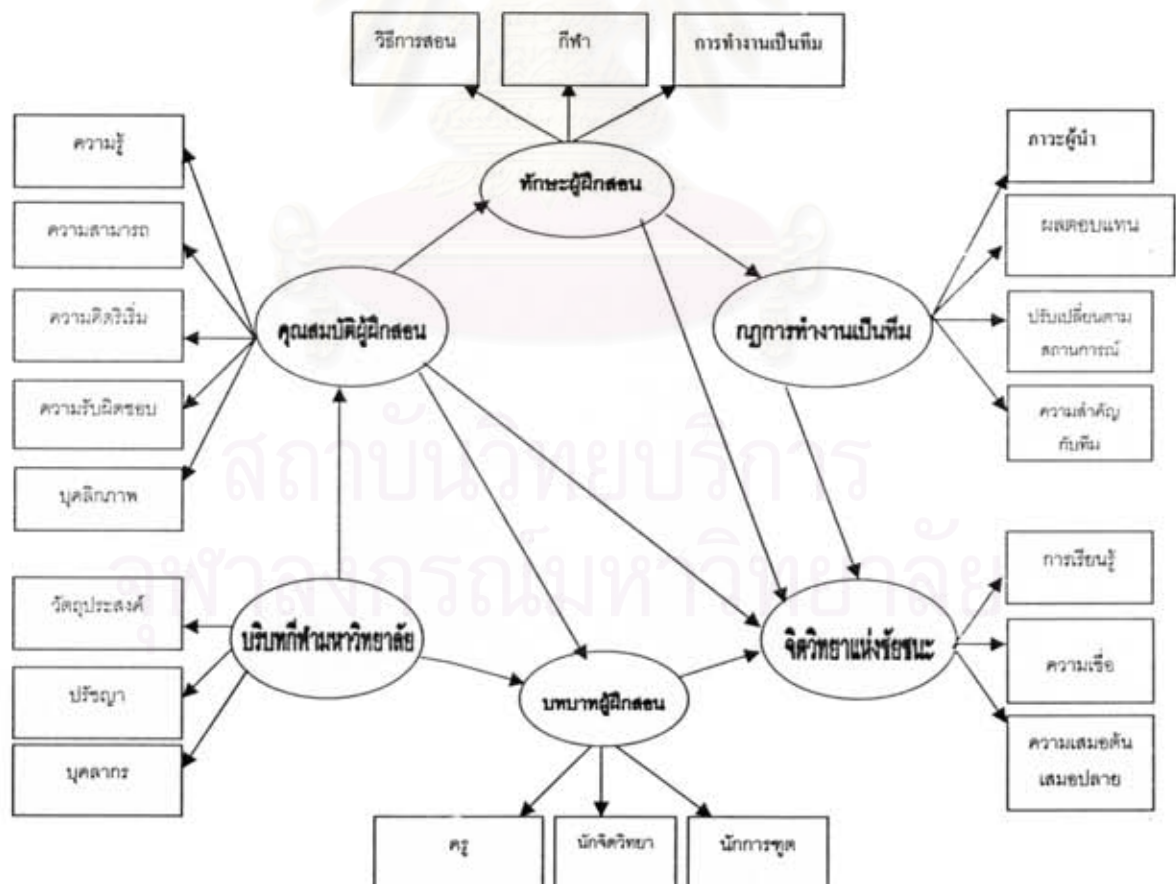
4.4 บทบาทผู้ฝึกสอน คือ ครู นักจิตวิทยา และนักการทูต

4.5 กฎการทำงานเป็นทีม คือ ภาวะผู้นำ ผลตอบแทน ปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ และให้ความสำคัญกับทีม

4.6 จิตวิทยาแห่งชัยชนะ คือ การเรียนรู้ ความเชื่อ และความเสมอต้นเสมอปลาย

ตัวแปรทั้งหมดนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แล้วนำผลการไปสร้างเป็นโมเดลเชิงประจักษ์ (empirical model) เพื่อตรวจสอบยืนยันกับโมเดลเชิงทฤษฎี (theoretical model) ว่ามีความสอดคล้องหรือแตกต่างกันอย่างไร หลังจากนั้นนำไปสร้างเป็นรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย โดยเรียงลำดับตัวแปรผลตามค่าน้ำหนักองค์ประกอบจากมากไปหาน้อยตามตัวแปรสาเหตุในแต่ละด้าน ทำให้เห็นลำดับความสำคัญของตัวแปรผลที่มีผลกระทบต่อรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 รูปแบบสมมติฐานความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้แผนภูมิที่ 1 คือ

วงกลมหรือวงรี			แทน ตัวแปรแฝง 6 ตัว
สี่เหลี่ยม			แทน ตัวแปรสังเกตได้ 21 ตัว
			แทน ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม โดยหัวลูกศรแสดงทิศทางของอิทธิพล

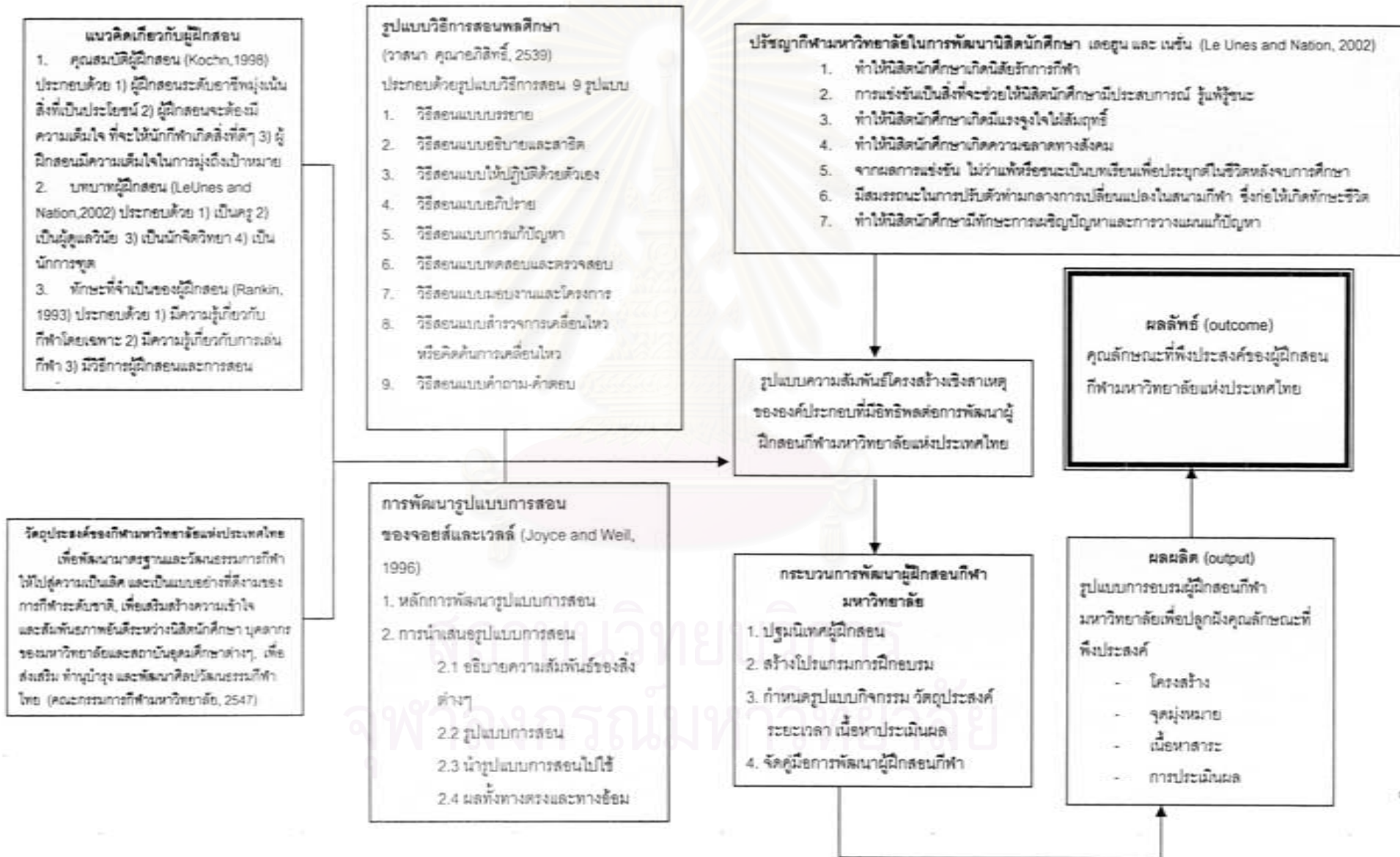
รายละเอียดรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ตามแผนภูมิที่ 1 ประกอบด้วยตัวแปรแฝง 6 ตัวแปร เนื่องจากตัวแปรแฝง (latent or unobserved variables) เป็นตัวแปรสังเกตได้เชิงสมมุติฐาน (hypothetical variables) ที่ไม่สามารถจัดได้โดยตรง แต่มีโครงสร้างตามทฤษฎีที่แสดงผลออกมาในรูปแบบพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ซึ่งหมายถึง ตัวแปรสังเกตได้ (Observed or manifest variables) นั่นเอง ดังนั้น ตัวแปรแฝงทั้งหมด 4 ตัวแปร จึงวัดจากตัวแปรสังเกตได้ดังนี้

1. ด้านบริบทกีฬา มหาวิทยาลัย (BASIC) วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว คือปรัชญา (PHILO) วัตถุประสงค์ (OBJEC) และบุคลากร (MAN)
2. ด้านคุณสมบัติผู้ฝึกสอน (CARTER) วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัว คือ ความรู้ (KWOW) ความคิดริเริ่ม (CREA) ความรับผิดชอบ (PRESP) บุคลิกภาพ (PERSO) และความสามารถ (PORFOR)
3. ด้านทักษะผู้ฝึกสอน (SKIL) วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว คือ วิธีการสอน (METHOD) กีฬา (SPORT) และการทำงานเป็นทีม (TEAM)
4. ด้านบทบาทผู้ฝึกสอน (CAR) วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว คือ ครู (TEA) นักจิตวิทยา (PSYCHO) และนักการทูต (AMB)
5. ด้านกฎการทำงานเป็นทีม (LAW) วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวคือ ความสำคัญกับทีม (SIQNI) ภาวะผู้นำ (LEADER) ผลตอบแทน (DIYI) และปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ (CATA)
6. ด้านจิตวิทยาแห่งชัยชนะ (WIN) วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวคือ แบบเรียนรู้ (OVER) ความเชื่อ (CONVIC) และความเสมอต้นเสมอปลาย (COIUSIS)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่องการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ประกอบด้วยรายละเอียดดังปรากฏในแผนภูมิที่ 2 ต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

รายละเอียดที่ใช้อธิบายกรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกอล์ฟมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ประกอบด้วยแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับผู้ฝึกสอน

1. คุณสมบัติของผู้ฝึกสอน ประกอบด้วย โคเฮน (Koehn, 1998)

1.1 ผู้ฝึกสอนระดับอาชีพด้วยมุ่งสู่สิ่งที่เป็นประโยชน์ และสิ่งที่มีงามสำหรับนักกีฬาทั้งหมด

1.2 ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความเต็มใจที่จะให้นักกีฬาเกิดสิ่งดี ๆ จากการสั่งสอนของผู้ฝึกสอน

1.3 ผู้ฝึกสอนมีความเต็มใจและมุ่งมั่นไปให้ถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้

1.4 ผู้ฝึกสอนจะมีความรู้และทักษะที่เหมาะสมเพื่อสอนกีฬานั้นให้แก่ักกีฬา

1.5 ผู้ฝึกสอนสามารถบังคับ บอกกล่าวให้นักกีฬาเล่นกีฬาตามคำสั่งของผู้ฝึกสอนได้

1.6 ผู้ฝึกสอนสามารถจับโปรแกรมให้กับนักกีฬาได้ตามที่ตนเห็นสมควร

1.7 ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความรับผิดชอบ

2. บทบาทผู้ฝึกสอนกอล์ฟมหาวิทยาลัยตามหลักการอุดมศึกษา (LeUnes and Nation, 2002)

2.1 เป็นครู ให้ความรู้ สอนเทคนิคทักษะกีฬาและแนวคิดใหม่ๆ ที่เหมาะสมแก่นักกีฬาการเป็นครูผู้สอนที่ดี การที่จะเป็นครูสอนกีฬาที่มีประสิทธิภาพจะต้องทำหน้าที่เป็นครูสอนกีฬาที่ดีในทุกๆ ความหมายของคำว่า "ครูที่ดี" ซึ่งหมายถึง ควรเป็นผู้ที่มีความพร้อมในด้านความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดเทคนิค ทักษะ ในแต่ละขั้นตอนของการฝึกกีฬารชนิดหรือประเภทนั้นๆ ได้อย่างถูกต้องชัดเจน เข้าใจง่าย สามารถประยุกต์ใช้วิธีการฝึกได้ในทุกสถานการณ์ที่จะเอื้อให้เกิดประโยชน์และเป็นผลดีกับนักกีฬา

2.2 เป็นนักสรีรวิทยาที่รอบรู้ ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นผู้ที่กำหนดแผนการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬา ซึ่งการฝึกซ้อมที่หนักและต่อเนื่องเป็นระบบเท่านั้น คือ หนทางที่จะนำนักกีฬาไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านของเทคนิค ทักษะหรือความแข็งแรง ความเร็ว ความอดทน การประสานงานของระบบประสาท กล้ามเนื้อและความอ่อนตัว อันเป็นองค์ประกอบหลักของสมรรถภาพทางกายที่สำคัญของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬาทุกคนจะต้องเข้าใจหลักทฤษฎีการฝึก และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับร่างกายอันเป็นผลมาจากการฝึกและจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักวิธีการฝึกซ้อมที่ทันสมัยด้วย นอกจากนี้ โปรแกรมและแผนการฝึกซ้อมทุกขั้นตอน ควรอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของผู้ฝึกสอนกีฬาอย่างใกล้ชิด เพื่อติดตามประเมินผลและพัฒนาความก้าวหน้าได้อย่างถูกต้อง

2.3 เป็นนักการพูดเป็นนักการพูดที่ดี ในการทำหน้าที่ควบคุมดูแลนักกีฬานั้น พ่อแม่เจ้าหน้าที่ประจำที่ ผู้บริหารกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ตลอดจนสื่อมวลชนทุกแขนง จะต้องทำความเข้าใจ และให้ความเป็นธรรมกับนักกีฬา การพูดหรือเขียนสิ่งใดควรจะเป็นไปในทางสร้างสรรค์ มากกว่าที่จะสร้างความกดดันบีบบังคับให้เกิดความรู้สึกท้อแท้หมดกำลังใจ เพื่อจะช่วยกระตุ้นหรือเป็นแรงจูงใจทำให้นักกีฬาเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในสิ่งที่เขากำลังกระทำอยู่ และมีกำลังใจที่จะกระทำต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

2.4 เป็นนักจิตวิทยาที่เข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬาทุกคนควรทำตัวเป็นนักจิตวิทยาที่ดี เพราะการทำหน้าที่ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นการทำงานที่ต้องสร้างความสัมพันธ์กับคน ผู้ฝึกสอนกีฬา ควรเป็นผู้ที่สร้างความสนิทสนมเป็นกันเองกับนักกีฬาของตนและผู้ร่วมงาน ตลอดจนสร้างความมีชีวิตชีวาและความรู้สึกที่ดีให้เกิดขึ้นภายในทีม ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสิทธิภาพจะมีความเข้าใจในนิสัยคอของนักกีฬาทุกคนเป็นการส่วนตัว ขณะเดียวกันสามารถปรับวิธีการสอนนักกีฬาให้เข้ากับบุคลิกของตนเอง

2.5 เป็นระบบเผด็จการทำตัวเป็นนักแสดงให้เข้ากับบรรยากาศ ในบางครั้งผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงบุคลิกหรือลักษณะนิสัยของตนเองชั่วคราว เพื่อให้เข้ากับเหตุการณ์หรือบรรยากาศในช่วงเวลานั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสิทธิภาพ ควรที่จะมีไหวพริบปฏิภาณรู้ว่าช่วงเวลาใด ควรจะปรับเปลี่ยนนิสัยตนเองชั่วคราวอย่างไร เพื่อให้เกิดผลดีกับทีมและนักกีฬา

2.6 เป็นนักแสดงเป็นนักเผด็จการในบางเวลา ในบางโอกาสผู้ฝึกสอนกีฬาจำเป็นต้องทำตัวเหมือนนักเผด็จการแต่มีมนุษยธรรม เพราะอาจจะมีบางกรณีที่ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องตัดสินใจลงไป โดยที่ไม่อาจรอปรึกษาใครได้ อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจในลักษณะดังกล่าวนี้ ผู้ฝึกสอนกีฬาควรจะได้ไตร่ตรองโดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก

2.7 ทำตัวเป็นนักสืบในบางโอกาส บางครั้งหรือบางเวลาผู้ฝึกสอนกีฬาจำเป็นต้องทำหน้าที่สืบหาข้อมูลบางอย่างด้วยตนเอง ทำให้นักกีฬาจึงมาทำการฝึกซ้อมล่าช้าหรือขาดการฝึกซ้อมบ่อย หรือเพราะเหตุใด นักกีฬาจึงตัดสินใจเลือกเล่นกีฬาประเภทนั้น เป็นต้น

2.8 เป็นผู้ดูแลวินัยพิจารณาควบคุมระเบียบ กฎเกณฑ์ต่างๆ การให้รางวัลและการลงโทษ

2.9 เป็นประชาสัมพันธ์สามารถติดต่อสื่อสารประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารกับทุกฝ่าย

2.10 เป็นนักบริหารจัดการผู้จัดการจัดและวางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ติดต่อประสานงานด้านต่างๆ กับทุกฝ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.11 เป็นนักสังคมสงเคราะห์ คอยช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักกีฬาและบุคคลผู้สนใจทั่วไป

2.12 เป็นผู้ตัดสินใจ วิเคราะห์ ประเมิน และแก้ไขปัญหาข้อบกพร่องในการฝึกซ้อมและดำเนินงาน

2.13 เป็นผู้ฝึก ช่วยพัฒนาเสริมสร้างสมรรถภาพนักกีฬาให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

3. ทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยตามหลักการอุดมศึกษา

(Rankin, 1993)

3.1 มีความรู้เกี่ยวกับกีฬาที่ตัวเองผู้ฝึกสอนโดยเฉพาะ มีความสนใจ ความชอบในกีฬานั้นๆ มีประสบการณ์ในเกมนั้นๆ บ้างพอควร มีทักษะส่วนบุคคลในการนั้นๆ พอสมควร และสามารถแสดงหรือทำตัวอย่างให้ดูได้เป็นอย่างดี

3.2 มีความรู้ที่เกี่ยวกับการเล่นกีฬา จะต้องมีความสามารถหลายๆ ด้าน เพื่อจะได้เป็นที่เชื่อถือและยอมรับของนักกีฬา ต้องมีความรู้ความเข้าใจทางด้านเทคนิค และวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็น อย่างดี เพื่อจะใช้แก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการฝึก และการแข่งขัน นอกจากจะมีความรู้ทางด้าน ทฤษฎีอย่างดีแล้ว จะต้องสามารถสาธิตให้นักกีฬาเห็นลำดับขั้นตอนต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

3.3 มีทักษะทางอาชีพและการจัดการผู้ฝึก (coach) จะต้องเป็นครูที่ดีด้วยเป็นนักจัดการ ที่ดีเกี่ยวกับตารางการฝึกหัด วิธีฝึกหัด จัดกลุ่มในการฝึกหัดให้นักกีฬาและผู้ร่วมงานมีความสุขที่ ฝึกหัดเต็มใจและมีการรวมกันเป็นหนึ่งเดียว คือ ทำอะไรที่ทำพร้อมเพรียงกัน มีจิตใจมุ่งมั่นที่จะนำทีม ไปสู่ชัยชนะร่วมกัน มีระบบติดตามและประเมินผลที่ดี

3.4 มีวิธีการผู้ฝึกสอนและวิธีการสอนที่ถูกต้อง ผู้ฝึกสอนที่ดีมิใช่ผู้ที่ทำหน้าที่วางแผนการ เล่นแต่เพียงอย่างเดียว หน้าที่ของผู้ที่ได้ชื่อว่า "ผู้ฝึกสอนที่ดี" นั้น ลึกซึ้งกว่านี้ ความรู้ทั้งหมด มวลประสบการณ์ทั้งหลายที่มีอยู่ ผู้ฝึกสอนต้องถ่ายทอดให้ผู้เล่นโดยไม่ปิดบัง ผู้ฝึกสอนต้องสอนใน สิ่งที่ผู้ฝึกสอนรู้อันนั้น สิ่งใดที่ผู้ฝึกสอนยังไม่รู้ ผู้ฝึกสอนก็ต้องไปสืบเสาะศึกษามาเพื่อถ่ายทอดให้ผู้ เล่นได้รู้ต่อไป

4. วิธีสอนพลศึกษา (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2539) แบบย่อๆ มีดังนี้

4.1 วิธีสอนแบบบรรยาย (Lecture Method)

จุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้พร้อม ๆ กัน ความรู้ดังกล่าวเป็นเรื่อง เกี่ยวกับแนวคิดเบื้องต้น ข้อมูล ความจริง กฎ กติกา นิยาม ประวัติความเป็นมา ประโยชน์ มารยาท หรือเนื้อหาใดเนื้อหาหนึ่งอย่างชัดเจน ฯลฯ โอกาสที่ใช้นำเข้าสู่บทเรียน ชั้นสอน ชั้นสรุป และสุขปฏิบัติ และใช้ในเมื่อต้องการสอนเนื้อหาที่นักเรียนไปค้นคว้าด้วยตนเองได้ยากแต่เป็นความรู้ที่จำเป็นแก่ นักเรียน และจะใช้วิธีสอนแบบนี้ได้เมื่อมีจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมาก ๆ

ข้อดี

1) ประหยัดเวลาในการสอนและประหยัดพลังงานของครูเพราะสอนนักเรียน จำนวนมากได้ พร้อมกันในครั้งเดียว

2) ถ้าเรื่องที่เรียนมีความยากนักเรียนทำความเข้าใจเองได้ลำบาก หรือหาไม่ได้ จากที่อื่น วิธีการสอนแบบนี้จะให้ข้อมูลที่ดีและถูกต้องแก่นักเรียนได้

3) สามารถสอดแทรกความคิดเห็น ทักษะคติ อุดมคติ ความเชื่อต่าง ๆ ที่ดีให้แก่ นักเรียนได้สะดวก

4) ทำให้เนื้อหาน่าสนใจและมีชีวิตชีวาว่าการอ่านหนังสือ

5) ผู้สอนดำเนินการคนเดียวได้และปรับปรุงเนื้อหาวิธีการได้เหมาะสมกับผู้เรียน เวลา และองค์ประกอบอื่น ๆ ได้ดีกว่าวิธีอื่น

ข้อเสีย

1) มีจุดอ่อนเกิดขึ้นได้ถ้าครูใช้เวลาในการสอนมากเกินไป เพราะนักเรียนจะเกิดความ เบื่อหน่ายและขาดความสนใจที่จะเรียน ตามธรรมชาติแล้วนักเรียนสนใจอยากที่จะมีส่วนร่วมด้วย การปฏิบัติมากกว่าการฟัง

2) นักเรียนไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น ขาดโอกาสในการฝึกการวิเคราะห์ ไม่ได้ เรียนรู้ด้วยตนเองตามความต้องการและความสนใจมากนักเพราะครูเป็นผู้ถ่ายทอดเสียเป็นส่วนใหญ่

3) ถ้าครูไม่มีศิลป์ในการพูดจะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และถ้าครูเตรียมตัว ไม่ดี นักเรียนจะได้รับความรู้ผิด ๆ

หลักการ

1) ต้องเตรียมคำพูดล่วงหน้าเพื่อใช้เวลาให้สั้นที่สุด รวบรัด สั้น และง่ายต่อการเข้าใจ เพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติโดยเร็วที่สุด

2) ควรใช้อุปกรณ์ประกอบการบรรยายเพื่อให้นักเรียนเข้าใจได้รวดเร็วและง่ายขึ้น

3) ให้นักเรียนอยู่ในที่ที่สามารถเห็นและได้ยินครูอย่างชัดเจนทุกคน

4) มีอารมณ์ขันสอดแทรกไปด้วย

4.2 วิธีสอนแบบอธิบายและสาธิต (Explanation and Demonstration Method)

จุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้ย่นการอธิบายและได้เห็นการสาธิตของครูไปพร้อม ๆ กันโอกาสที่ใช้ชั้นนำเข้าสู่บทเรียนหรือขั้นเตรียม ขั้นสอน ขั้นฝึกหัด ขั้นใช้ และทักษะยาก ๆ

ข้อดี

1) นักเรียนได้ยินและได้เห็นการอธิบายและสาธิตประกอบไปพร้อม ๆ กัน ทำให้นักเรียนเข้าใจ ได้อย่างรวดเร็ว ประหยัดเวลา และนักเรียนไม่เบื่อหน่าย

2) นักเรียนได้เห็นลักษณะท่าทางการเคลื่อนไหวทักษะต่าง ๆ ที่ถูกต้องจากครู ทำให้นักเรียนเข้าใจได้มากขึ้นและมากกว่าการฟังครูบรรยายเพียงอย่างเดียว

3) ใช้สอนนักเรียนได้ตั้งแต่กลุ่มเล็กจนกระทั่งกลุ่มใหญ่

4) ในวิชาพลศึกษาวิธีสอนแบบนี้ใช้ได้ผลมากในการสอนทักษะต่าง ๆ เพราะเป็นการสอนแบบรวม-แยก-รวม

5) เหมาะสำหรับนักเรียนที่ชอบเรียนรู้ด้วยการเลียนแบบ

ข้อเสีย

- 1) ถ้าครูพูดมากเกินไปนักเรียนจะเกิดความเบื่อหน่ายไม่ค่อยสนใจ
- 2) ถ้าแยกแยะทักษะย่อยได้ไม่ถูกต้องนักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ผิด ๆ
- 3) ถ้าใช้มากเกินไปนักเรียนจะไม่เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

หลักการ

1) ครูต้องเตรียมการอธิบายจุดสำคัญ ๆ ของทักษะที่สอนไว้ล่วงหน้า ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้ใช้เวลามากเกินไปและนักเรียนจะได้เข้าใจอย่างรวดเร็ว

2) จัดชั้นในลักษณะที่นักเรียนสามารถได้ยินการอธิบายและได้เห็นการสาธิตอย่าง

ชัดเจน

4.3 วิธีสอนแบบให้นักเรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเอง (Student Self-Practice Method)

จุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดเป็นทักษะขึ้นจริง และ เพื่อให้นักเรียนนำทักษะที่เรียนแล้วไปใช้ในสภาพการณ์ของการเล่นกีฬาจริงโอกาสที่ใช้ขั้นเตรียม ขั้นฝึกหัด และขั้นนำทักษะไปใช้หรือขั้นใช้

ข้อดี

1) นักเรียนได้เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตามความต้องการหรือความอยากที่จะเล่น

2) นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองทำให้ผลของการเรียนรู้นั้นคงอยู่ได้นาน นักเรียนสนใจไม่เบื่อหน่ายและอยากที่จะเรียนรู้ต่อไป

3) นักเรียนเกิดทักษะกีฬาทำให้อยากเล่นกีฬาต่อไป

4) นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพราะมีการปฏิบัติและการแข่งขันซึ่งถือเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ

5) ครูมีโอกาสเห็นพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนทั้งทางบวกและทางลบ ทำให้มีโอกาสปลูกฝังบุคลิกภาพที่ดี ความมีน้ำใจนักกีฬา และการเคารพกฎกติกาฯ เป็นการเตรียมนักเรียนให้เข้าไปใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

6) เป็นการวัดผลประสิทธิภาพการสอนของครูได้อย่างหนึ่งว่าหลังจากครูสอนไปแล้วนักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากน้อยเพียงใด โดยจะสังเกตจากการฝึกหัดของนักเรียน

7) การเรียนรู้ทักษะในวิชาพลศึกษาต้องลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจึงจะดีที่สุด ฉะนั้นวิธีสอนแบบนี้จึงเหมาะสมในการสอนทักษะเป็นอย่างมาก

ข้อเสีย

- 1) ต้องควบคุมเวลาอย่าให้มากเกินไปหรือน้อยเกินไปถ้าใช้เวลามากเกินไปนักเรียนจะเหนื่อยมาก ถ้าเวลาน้อยเกินไปนักเรียนจะไม่มีโอกาสเรียนรู้ทักษะด้วยตนเองอย่างเพียงพอหรือเต็มที่
- 2) ระวังการเกิดอุบัติเหตุ
- 3) ถ้าไม่เตรียมแบบฝึกอุปกรณ์และสถานที่ไว้ล่วงหน้าจะสิ้นเปลืองเวลามาก
- 4) ครูอาจต้องเหนื่อยเพราะต้องเดินดูนักเรียนตลอดเวลาการฝึก

หลักการ

- 1) จัดอุปกรณ์ประกอบการปฏิบัติไว้อย่างเพียงพอและทั่วถึง ตามปกติอัตราส่วนของอุปกรณ์กับจำนวนนักเรียนควรเป็น 1 ต่อ 1 แต่ถ้าไม่มีก็พยายามหาให้ได้ใกล้เคียงกันที่สุดจะทำให้ประหยัดเวลาและนักเรียนได้ฝึกอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) แบบฝึกปฏิบัติควรเริ่มจากง่ายไปหายาก เพื่อให้ นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตามความสามารถ ถ้านักเรียนทำได้นักเรียนก็อยากฝึกต่อไป การจัดแบบฝึกตามความสามารถของนักเรียนจึงเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง
- 3) พยายามเลือกแบบฝึกปฏิบัติที่ใกล้เคียงกับสภาพการณ์ของการเล่นกีฬานั้นจริง ๆ
- 4) เป็นแบบฝึกปฏิบัติที่น่าสนใจ สนุกสนาน และไม่น่าเบื่อ เช่น ไม่ง่ายจนเกินไป มีกฎกติกาง่าย ๆ มีการแข่งขัน มีการนับคะแนน มีการเปลี่ยนรูปแบบ มีการเปลี่ยนทิศทาง และก่อให้เกิดความคิด เป็นต้น
- 5) ครูคอยเป็นผู้ช่วยเหลือ แนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องให้นักเรียนอย่างทั่วถึงและตลอดเวลาอย่าปล่อยให้ความผิดพลาดผ่านไปจะแก้ไขลำบากในภายหลัง
- 6) ไม่ควรใช้เวลาในการปฏิบัตินานเกินไป เพราะนักเรียนอาจจะเหนื่อย เบื่อ และอาจสอนได้ไม่ครบทุกขั้นตอน
- 7) การเปลี่ยนแบบฝึกต้องทำอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพจึงต้องมีการวางแผนไว้ล่วงหน้ามิฉะนั้นจะเสียเวลา

4.4 วิธีสอนแบบอภิปราย (Discussion Method)

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้ นักเรียนมีโอกาสแสดงความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ออกมาอย่างกว้างขวาง มีความรู้และประสบการณ์มากขึ้น และเพื่อให้ครูได้ทราบถึงความสนใจและความต้องการของนักเรียน เพื่อประโยชน์ต่อการนำไปปรับปรุงการสอนต่อไปโอกาสที่ใช้ใช้ได้ทุกขั้นตอนการสอน โดยเฉพาะเมื่อต้องการให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางและอิสระ

ข้อดี

- 1) นักเรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมมากขึ้นเพราะได้มีโอกาสค้นคว้า นอกจากนี้ นักเรียนยังได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน
- 2) นักเรียนมีโอกาสแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ อย่างอิสระ ทำให้ไม่เบื่อ การเรียนและยังเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักการแสดงออกที่ดีมีเหตุผล การแสดงออกอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และเสริมสร้างความมั่นใจในตนเอง
- 3) นักเรียนได้ฝึกการรับฟังเหตุผลของผู้อื่น รู้จักและเคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่นตามระบบประชาธิปไตย
- 4) ครูจะจัดกิจกรรมการสอนให้สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของนักเรียนมากขึ้น ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 5) เสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์เพราะนักเรียนได้ทำงานร่วมกันและรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ทำให้ครูรู้จักนักเรียนมากขึ้น

ข้อเสีย

- 1) ต้องควบคุมเวลาเพราะถ้าใช้เวลามากเกินไปจะทำให้สอนได้ไม่ครบทุกขั้นตอน
- 2) ถ้านักเรียนคนใดคนหนึ่งผูกขาดการอภิปรายไว้คนเดียวจะทำให้หน้าเบื้อ นักเรียนคนอื่นจะไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นด้วยเวลามาก

หลักการ

- 1) ครูและนักเรียนมีการศึกษาและวางแผนงานร่วมกัน
- 2) ครูเป็นผู้ควบคุมการอภิปรายให้อยู่ในประเด็นเสมอ เพื่อให้ประหยัดเวลาซึ่งจะทำให้ได้โดยการเตรียมคำถามไว้ล่วงหน้า
- 3) ให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างทั่วถึง
- 4) ให้นักเรียนทุกคนเคารพและมีความรู้สึกว่าคุณค่าความคิดเห็นของคนอื่นนั้นก็สำคัญ และมีประโยชน์ต่อตนเองเช่นกัน
- 5) ครูจะพูดแต่ที่สำคัญและจำเป็นจริง ๆ เพื่อเป็นการนำความคิดของนักเรียน หรือแก้ไขความเข้าใจผิด หรือเป็นการสรุปการอภิปราย
- 6) ถ้านักเรียนกลุ่มใหญ่ อาจแบ่งเป็นกลุ่มย่อย ๆ แล้วค่อยนำผลการอภิปรายมาสรุปและเสนอในชั้นต่อไป

4.5 วิธีสอนแบบแก้ปัญหา (Problem-Solving Method)

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จักใช้ความคิดอย่างอิสระและสร้างสรรค์และเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ถึงวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเองโอกาสที่ใช้ทุกชั้นตอน โดยเฉพาะเมื่อต้องการให้นักเรียนแสดงความคิดสร้างสรรค์

ข้อดี

- 1) เมื่อนักเรียนมีโอกาสคิดอย่างสร้างสรรค์และเป็นอิสระทำให้ได้รับความรู้และประสบการณ์กว้างขวางมากยิ่งขึ้น
- 2) นักเรียนได้ฝึกทักษะและเรียนรู้วิธีแก้ปัญหาสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง เพื่อประโยชน์ในอนาคตที่จะต้องแก้ปัญหาในการอยู่ในสังคมด้วยตนเองต่อไป
- 3) การเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้เกิดพฤติกรรมถาวรและนักเรียนก็จะจดจำวิธีที่ดีที่สุดไปใช้ต่อไป
- 4) ครูไม่ต้องเหนื่อยมากเพราะมีหน้าที่เป็นผู้จัดสภาพการณ์ของปัญหาให้แก่นักเรียนเท่านั้นครูเป็นเพียงผู้แนะนำหรือเป็นที่ปรึกษา
- 5) นักเรียนเข้าใจและซาบซึ้งในทักษะต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น

ข้อเสีย

- 1) บางครั้งต้องใช้เวลาานเพราะนักเรียนอาจจะไม่ได้คำตอบหรือเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้องในระยะเวลาสั้น ๆ
- 2) ผลสำเร็จขึ้นอยู่กับความสามารถทางสติปัญญาและทักษะของนักเรียน ถ้านักเรียนไม่มีคุณสมบัติดังกล่าวดีพอ ผลที่ได้อาจจะไม่มีประสิทธิภาพก็ได้

หลักการ

- 1) ครูเป็นผู้จัดสภาพการณ์หรือปัญหาให้แก่นักเรียน
- 2) ให้นักเรียนได้คิดและค้นหาข้อมูลมาใช้แก้ปัญหาด้วยตนเองให้มากที่สุด โดยการทำงานเป็นกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างอิสระ หรือแก้ปัญหาเฉพาะตนก็ได้
- 3) ปัญหาที่ตั้งขึ้นควรเป็นปัญหาเกี่ยวกับทักษะกีฬา วิธีการเล่น เทคนิค การแก้ไข การรุก ฯลฯ
- 4) ให้นักเรียนทำการวิเคราะห์การเล่นของเพื่อนแล้วนำมาสรุปปัญหา ตลอดจนแนะนำถึงวิธีการแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น
- 5) ใช้วิธีการตั้งคำถามให้นักเรียนตอบหรือปฏิบัติตามความคิดของนักเรียนเอง เช่น นักเรียน จะยิงประตูบาสเกตบอลด้วยวิธีใดได้บ้าง นักเรียนจะส่งลูกชนไก่ได้อย่างไรบ้าง เป็นต้น
- 6) ครูเป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักเรียนเท่านั้นแต่ไม่ใช่ผู้แก้ปัญหาให้นักเรียน

ทั้งหมด

7) เน้นนักเรียนให้เรียนรู้ กระบวนการแก้ปัญหา ไม่ใช่เน้นถึงเนื้อหา

4.6 วิธีสอนแบบทดลองและตรวจสอบ (Experimental and Investigation Method)

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและเห็นความสำคัญของการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น และเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยการกระทำของตนเอง โอกาสที่ใช้ขั้นเตรียม ขั้นสอน และขั้นฝึกหัด

ข้อดี

1) นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้เข้าใจได้ดีมากยิ่งขึ้น (เหมือนกับวิธีสอนแบบแก้ปัญหา)

2) นักเรียนเข้าใจและเกิดความรู้สึกซาในวิชาพลศึกษามากยิ่งขึ้น เพราะเห็นถึงความสำคัญของพลศึกษาที่มีต่อชีวิตของตน

3) กระตุ้นหรือเร้าใจให้นักเรียนเกิดความต้องการที่จะรู้คำตอบและท้าทายความสามารถของนักเรียน

4) วิชาพลศึกษาสามารถทดลองให้เห็นผลได้ทันทีพร้อมทั้งทำการตรวจสอบความจริงได้ ตามหลักวิทยาศาสตร์ ทำให้เป็นวิชาที่น่าเชื่อถือ

ข้อเสีย

1) อาจต้องใช้เวลาค่อนข้างมาก เพราะกว่าจะได้ผลหรือคำตอบอาจต้องมีการทดลองหลายครั้ง

2) ครูต้องเป็นผู้ยืนยันตรวจสอบผลการทดลอง ถ้าครูขาดคุณสมบัติขั้นนี้การสอนจะไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร

หลักการ

1) งานหรือการทดลองนั้นควรมีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน เพราะถ้ายากเกินไปนักเรียนจะเกิดความท้อแท้เบื่อหน่าย

2) เรื่องที่ทำการทดลองควรเกี่ยวข้องกับสิ่งที่นักเรียนกำลังทำอยู่หรือเรียนอยู่ จะได้ท้าทายความสามารถและสนองต่อความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียน

3) ไม่ควรใช้เวลามากเกินไป

4) ครูต้องทำการตรวจสอบเพื่อประเมินผลงานและให้คำแนะนำปรึกษาก่อนการสรุปรายงานผล

5) การทดลองสามารถใช้ได้ทั้งในชั้นเรียน เช่น ทดลองว่าอัตราการเต้นของหัวใจจะเพิ่มขึ้น ในขณะที่ออกกำลังกายก็ให้นักเรียนจับชีพจรก่อน แล้ววิ่งอยู่กับที่ประมาณ 1 นาที แล้วจับชีพจรอีกครั้ง อัตราการเต้นของชีพจรจะสูงขึ้น ถ้าทำการทดลองนอกชั้นเรียนอาจเป็นการทดลองที่นักเรียน

สามารถทำได้เอง ที่บ้านหรือกับกลุ่มเพื่อน โดยไม่ต้องใช้อุปกรณ์และสิ่งอื่น ๆ ประกอบการทดลองมากนัก และนักเรียนสามารถตรวจสอบผลด้วยตนเองได้ด้วย

4.7 วิธีสอนแบบมอผลงานและโครงการ (Task and Project Method)

จุดมุ่งหมาย เหมือนกับวิธีสอนแบบทดลอง คือนักเรียนเข้าใจและเห็นถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษามากขึ้น และได้เรียนรู้วิธีทำงานร่วมกัน ตลอดจนการแสวงหาความรู้ที่ครอบคลุมให้โอกาสที่ใช้ในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนตามความเหมาะสม

ข้อดีข้อเสีย เหมือนกับวิธีสอนแบบแก้ปัญหาและวิธีสอนแบบทดลอง

หลักการ เหมือนกับวิธีสอนแบบแก้ปัญหาและวิธีสอนแบบทดลองเช่นเดียวกัน เช่น การทดสอบสมรรถภาพของตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่ม กีฬาที่ใช้ในเวลาว่าง การทำรายงานเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของกีฬา การสรุปปัญหาของกีฬาต่าง ๆ เป็นต้น

วิธีสอนแบบมอผลงานและโครงการเป็นวิธีสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน ในด้านต่าง ๆ เช่น สติปัญญาความสนใจ ความถนัด ค่านิยม ตลอดจนประสบการณ์เดิม ทำให้นักเรียนที่มีความสามารถสูงได้ใช้ความสามารถของตนอย่างเต็มที่ และผู้ที่ด้อยกว่าก็ได้พัฒนาตนเองตามขีดความสามารถของตนเช่นกัน

4.8 วิธีสอนแบบสำรวจการเคลื่อนไหวหรือคิดค้นการเคลื่อนไหว (Movement Exploration Method)

จุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์อย่างมีอิสระของนักเรียน และเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองอย่างปลอดภัย โอกาสที่ใช้ทุกขั้นตอนการสอน

ข้อดี

- 1) ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกตามความคิดสร้างสรรค์ของตนเองอย่างมีอิสระตามหลักมนุษยนิยม
- 2) ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้คิดค้นการเคลื่อนไหวตามความสามารถของตนเอง
- 3) เป็นวิธีสอนที่มีความเหมาะสมเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษาและอนุบาล

4) ความหมายของคำว่า movement education เหมือนกับคำว่า physical education นั้น คือ การเรียนรู้ด้วยการเคลื่อนไหว ฉะนั้นวิธีสอนแบบนี้จึงมีประโยชน์ตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาเช่นกัน

5) เป็นวิธีสอนที่สนองต่อความต้องการของนักเรียนแต่ละคนเป็นอย่างมาก จึงนับเป็นการใช้แรงจูงใจที่วิธีหนึ่งเพราะนักเรียนจะเรียนด้วยความสนุกสนาน

6) นักเรียนรู้จักการแก้ปัญหาด้วยตนเองตามระดับความสามารถของแต่ละคน ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และรู้จักการตัดสินใจด้วยตนเอง ซึ่งจะเกิดเป็นคุณลักษณะที่ดีประจำตัวต่อไป

ข้อเสีย

1) การจัดการชั้นเรียนที่ไม่เหมาะสมจะทำให้เสียเวลามาก
2) การตั้งจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในแต่ละครั้งอาจกำหนดเกณฑ์ได้ไม่แน่นอน หรือบางครั้งไม่อาจจะสอนให้บรรลุตามพฤติกรรมที่มุ่งหวังได้ครบถ้วน เพราะนักเรียนมีการแสดงออกตามระดับความสามารถ ของตนเอง ซึ่งทุกคนมีไม่เท่ากันและแต่ละคนก็ใช้เวลาไม่เท่ากันด้วย

3) ถ้าครูไม่เข้าใจในวิธีสอนแบบนี้อย่างแจ่มแจ้งจะทำให้นักเรียนและผู้อื่นไม่เห็นถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษา หรืออาจคิดว่าเป็นการปล่อยให้เด็กเล่นตามลำพัง

หลักการ

1) ควรเริ่มการเคลื่อนไหวจากง่ายไปหายาก เช่น การเดิน วิ่ง กระโดด ขว้าง ปีนป่าย เป็นต้น

2) ต้องพยายามให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจภายใน ทั้งนี้ เพราะวิธีสอนแบบนี้มุ่งการเรียนรู้ด้วยตัวนักเรียนเป็นสำคัญ ครูมีหน้าที่เป็นผู้แนะนำและจัดระเบียบการเรียนรู้เท่านั้น

3) ให้นักเรียนได้ใช้ร่างกายของตนเองในการเคลื่อนไหวให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่าง ๆ อย่างอิสระและปลอดภัย

4) จัดเตรียมอุปกรณ์ วัสดุ สถานที่ให้พร้อมและสอดคล้องกับบทเรียนในแต่ละครั้ง

5) ครูพยายามสมมติหรือสร้างสภาพการณ์ให้ท้าทายความสามารถของนักเรียนในการที่จะพยายามแก้ไขปัญหาตามวิธีการของตนจนประสบความสำเร็จในที่สุด

6) ไม่จำเป็นต้องใช้การเรียนรู้อย่างเป็นแบบแผนก็ได้ เช่น ไม่ต้องเข้าแถวเป็นลักษณะต่าง ๆ อาจจะหาที่ว่างเฉพาะตนก็ได้ แต่ต้องมีระเบียบปฏิบัติบางอย่างเพื่อความปลอดภัยและความสะดวกในการคุมชั้น

7) ครูต้องเข้าใจทักษะหรือสิ่งที่สอนนั้นเป็นอย่างดีเสียก่อนเพื่อจะได้วัดและประเมินผลการเรียนได้ถูกต้องต่อไป

8) ไม่จำเป็นไม่ควรสาธิตให้นักเรียนดูเพราะจะเป็นการจำกัดความคิดริเริ่มของนักเรียน

9) ให้นักเรียนวิเคราะห์และอภิปรายเกี่ยวกับลักษณะและกระบวนการในการเคลื่อนไหวของตนเองและเพื่อน ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งจะทำให้นักเรียนที่ยังไม่เข้าใจได้

เข้าใจดียิ่งขึ้น นอกจากนั้น ครูเองก็จะได้ทราบว่าควรจะทำอะไรที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในการเคลื่อนไหวได้ดีและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

10) ควรใช้วิธีสอนแบบนี้ก่อนที่นักเรียนจะได้เรียนทักษะกีฬาเฉพาะอย่างเพื่อเป็นพื้นฐานในการเคลื่อนไหวที่ยาก ๆต่อไป

4.9 วิธีสอนแบบคำถาม-คำตอบ (Question-Answer-Method)

จุดมุ่งหมาย เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เกิดความคิดอย่างมีเหตุผลและเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการสอนโอกาสที่ใช้ ทุกขั้นตอนไม่ว่าจะเป็นความต้องการให้นักเรียนตอบด้วยการอาศัยความจำหรือความคิด

ข้อดี

- 1) กระตุ้นให้นักเรียนได้เกิดความคิด ความระลึกได้ในการตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาและเรื่องราวต่าง ๆ
- 2) สามารถใช้ได้เหมาะสมมากในชั้นนำสู่บทเรียนหรือชั้นนำ ภายหลังจากชั้นสอน ในชั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ
- 3) นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะค้นคว้าและชวนช่วยหาความรู้อยู่เสมอ

ข้อเสีย

- 1) ถ้าครูขาดทักษะและความสามารถในการตั้งคำถามจะทำให้หน้าเบื่อหน่าย
- 2) การใช้คำถามมากเกินไปนักเรียนจะชาชิน จะเกิดเป็นความน่าเบื่อและหมดสนุกกับการเรียนได้

หลักการ

- 1) ให้นักเรียนได้คิดตอบคำถามพอสมควร ถ้าเป็นคำถามกว้างควรให้คิดประมาณ 15-30 นาที เพราะถ้าเร่งให้ตอบนักเรียนอาจหยุดคิด ถ้าคำถามแคบหรือถามความจำก็ให้เวลานั้นกว่าซึ่งก็แล้วแต่ความยากง่าย
- 2) คำถามไม่เฉพาะเจาะจงให้นักเรียนคนหนึ่งคนใดตอบ เพราะจะทำให้คนอื่น ๆ ไม่คิดหาคำตอบจะคอยฟังเท่านั้น
- 3) เริ่มถามจากคำถามที่ง่ายไปหายาก ควรใช้ถ้อยคำภาษาที่เข้าใจง่าย ได้รับความชัดเจน และถามเพียงครั้งเดียวไม่จำเป็นอย่าทวนคำถาม
- 4) ปรับปรุงคำถามให้เข้าใจดีขึ้น ถ้าครูถามและให้เวลาคิดพอสมควรแล้วแต่นักเรียนยังไม่ตอบ (อาจเป็นเพราะนักเรียนไม่เข้าใจคำถาม) ครูควรปรับถ้อยคำเสียใหม่ให้มีความหมายเหมือนเดิม และอาจอธิบายเพิ่มเติมด้วยก็ได้

5) ไม่ควรทวนคำตอบของนักเรียนโดยไม่จำเป็น ทั้งนี้ เพื่อให้ให้นักเรียนสนใจฟังคำตอบของเพื่อน

6) ถ้านักเรียนตอบไม่ได้จริง ๆ ครูไม่ควรตอบให้แต่ควรแนะนำให้นักเรียนไปค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเองนักเรียนจะได้รู้จักการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

5. วัตถุประสงค์ของกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (คณะกรรมการกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย, 2547)

5.1 เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาและบุคลากรให้มีสมรรถภาพและสุขภาพที่ดีมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย รู้จักให้ออกาสผู้อื่น มีระเบียบวินัย รู้จักปฏิบัติตามกติกาและกฎเกณฑ์ต่างๆ โดยบริสุทธิ์ใจ มีความอดทน รู้จักอดกลั้น รู้จักควบคุมตนเองและมีความสามัคคี รู้จักร่วมมือปฏิบัติการต่างๆ อย่างกลมกลืน รู้จักแก้ปัญหาอย่างสันติ รู้จักสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวม

5.2 เพื่อพัฒนามาตรฐานและวัฒนธรรมการกีฬาให้ไปสู่ความเป็นเลิศ และเป็นแบบอย่างที่ดีงามของการกีฬาระดับชาติ

5.3 เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ และสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างนิสิตนักศึกษา บุคลากร ของมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ

5.4 เพื่อส่งเสริม ทำนุบำรุง และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมกีฬาไทย

6. ปรัชญากีฬาวิทยาลัยในการพัฒนานิสิตนักศึกษา

6.1 นักศึกษาเกิดนิสัยรักการกีฬา

6.2 การแข่งขันเป็นสิ่งที่จะช่วยให้ นักศึกษามีประสบการณ์ การรู้แพ้ รู้ชนะ

6.3 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

6.4 ความฉลาดทางสังคม

6.5 ผลการแข่งขันไม่ว่าแพ้หรือชนะเป็นบทเรียนเพื่อประยุกต์ในชีวิตหลังจบการศึกษา

6.6 สมรรถนะในการปรับตัวท่ามกลางความผันผวนในสนามกีฬา ซึ่งก่อให้เกิดทักษะชีวิต

6.7 ทักษะในการเผชิญปัญหาและวางแผนการแก้ปัญหา

6.8 พัฒนาการทำงานเป็นทีมสู่เป้าหมายและลดความสำคัญของการเอาชนะ

6.9 พัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาที่ออกไปสู่ชีวิตได้อย่างประสบความสำเร็จท่ามกลางโลกที่เต็มไปด้วยการแข่งขันโดยมีภาวะผู้นำ (LeUnes and Nation, 2002; Lee, 2003)

แนวคิดการพัฒนา รูปแบบการสอน

จอยซ์ และเวลล์ (Joyce and Weil, 1996) ซึ่งเป็นผู้เขียนหนังสือ Models of Teaching ที่ได้รับการยอมรับอย่างมากในวงการศึกษา ได้สรุปสาระสำคัญของการพัฒนาและนำเสนอรูปแบบการสอนไว้ดังนี้

1. หลักการพัฒนา รูปแบบการสอน ประกอบด้วย

ก. รูปแบบการสอนต้องมีทฤษฎีรองรับ เช่น ทฤษฎีด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ เป็นต้น
 ข. เมื่อพัฒนา รูปแบบการสอนแล้ว ก่อนนำไปใช้อย่างแพร่หลาย จะต้องมีการวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎี และตรวจสอบคุณภาพในเชิงการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง และนำข้อค้นพบมาปรับปรุงแก้ไขอยู่เรื่อย ๆ การเสนอรูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบของจอยซ์และเวลล์ ได้มีการนำไปทดลองใช้ในห้องเรียน รวมทั้งมีงานวิจัยรองรับมากมาย จนเป็นหลักประกันได้ว่าสามารถใช้ได้สะดวกและได้ผลดี

ค. การพัฒนา รูปแบบการสอน อาจออกแบบให้ใช้ได้อย่างกว้างขวาง หรือเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างในอย่างหนึ่งก็ได้

ง. การพัฒนา รูปแบบการสอน จะมีจุดมุ่งหมายหลักที่ถือเป็นหลักในการพิจารณาเลือกรูปแบบไปใช้ กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้นำรูปแบบการสอนไปใช้ตรงกับจุดมุ่งหมายหลักก็จะทำให้เกิดผลสูงสุด แต่ก็สามารถนำรูปแบบนั้นไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ถ้าพิจารณาเห็นว่าเหมาะสม แต่ก็อาจทำให้ได้ผลสำเร็จลดน้อยลงไป

นอกจาก จอยซ์และเวลล์จะเสนอทัศนะด้านการสอนแล้วยังให้ข้อสังเกตและแนวคิดในการพัฒนาผู้เรียน โดยเสนอรูปแบบการเรียนรู้ที่เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้รับสารสนเทศ ความคิด ทักษะ ค่านิยม และวิถีทางในการคิด นอกจากนั้น รูปแบบการสอนที่เลือกนำมาเสนอส่วนใหญ่ยังได้สอนวิธีเรียนให้แก่ผู้เรียนอีกด้วย ซึ่งจะก่อให้เกิดผลสำเร็จในระยะยาว และที่สำคัญที่สุดคือ เป็นการเพิ่มพูนความสามารถที่จะเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้ง่ายและได้ผลดีในอนาคต กล่าวคือ การสอนควรส่งผลกระทบต่อผู้เรียนให้เขาได้สามารถศึกษาด้วยตนเองได้ อาจกล่าวได้ว่ารูปแบบการสอนของจอยซ์ และเวลล์ เน้นความสำคัญของการพัฒนาผู้เรียน และพัฒนากลวิธีการเรียนรู้ (learning strategies) ของผู้เรียน ซึ่งถือเป็นเป้าหมายของการจัดการศึกษาตามแนวทาง

2. การนำเสนอรูปแบบการสอน

จอยซ์และเวลล์ ได้แบ่งการนำเสนอรูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบออกเป็น 4 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 อธิบายความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ซึ่งเป็นที่มาของรูปแบบ (orientation to the model) อันประกอบไปด้วยเป้าหมายของรูปแบบ ทฤษฎีและข้อสันนิษฐานที่รองรับรูปแบบ หลักการและมโนทัศน์สำคัญที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบการสอน

ส่วนที่ 2 รูปแบบการสอน (the models of teaching) เป็นการอธิบายถึงตัวรูปแบบ ซึ่งนำเสนอเป็นเรื่อง ๆ อย่างละเอียด และเน้นให้เห็นถึงปัจจัยที่นำไปสู่การปฏิบัติแบ่งออกเป็น 4 ประเด็นคือ

2.1 ขั้นตอนของรูปแบบ (syntax หรือ phases) เป็นการให้รายละเอียดว่ารูปแบบการสอนนั้นมีกี่ขั้นตอน โดยเรียงลำดับกิจกรรมที่จะสอนเป็นขั้นๆ แต่ละรูปแบบมีจำนวนขั้นตอนการสอนไม่เท่ากัน

2.2 ระบบของปฏิสัมพันธ์ (social system) เป็นการอธิบายบทบาทของผู้สอน ผู้เรียน และความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในแต่ละรูปแบบบทบาทของผู้สอนจะแตกต่างกันออกไป เช่น เป็นผู้นำกิจกรรม ผู้อำนวยการความสะอาด ผู้ให้คำแนะนำ เป็นแหล่งข้อมูล เป็นต้น ผู้สอนอาจเป็นศูนย์กลางในบางรูปแบบ หรืออาจมีบทบาทเท่า ๆ กันก็ได้

2.3 หลักการของปฏิกิริยาตอบสนอง (principles of reaction) เป็นการบอกถึงวิธีการแสดงออกของครูต่อผู้เรียน การตอบสนองต่อสิ่งที่ผู้เรียนกระทำ เช่น การปรับพฤติกรรมโดยการให้รางวัล การสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนมีอิสระ ไม่มีการประเมินว่าผิด หรือถูก เพื่อให้เกิดการพัฒนาการคิดอย่างสร้างสรรค์ เป็นต้น

2.4 ระบบที่สนับสนุน (support system) เป็นการบอกถึงเงื่อนไข สิ่งที่เป็นต่อการใช้รูปแบบการสอนนั้นให้มีสัมฤทธิ์ผล เช่น รูปแบบการสอนแบบฝึกกระบวนการสืบสอบ ต้องการชุดของสื่อการสอน ครูที่เข้าใจกระบวนการทางพุทธิปัญญา และยุทธวิธีของการสืบสอบ และแหล่งข้อมูลที่สนับสนุนปัญหา

ส่วนที่ 3 การนำรูปแบบการสอนไปใช้ (application) จะเป็นการแนะนำและข้อสังเกตในการใช้รูปแบบการสอนนั้น เช่น จะใช้กับเนื้อหาประเภทใดจึงจะเหมาะสม รูปแบบเหมาะกับเด็กระดับใด เป็นต้น นอกจากนี้ ยังให้คำแนะนำอื่น ๆ เพื่อให้การนำรูปแบบไปใช้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด

ส่วนที่ 4 ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม (instructional and nurturant effects) รูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบจะส่งผลต่อผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ผลโดยตรงเกิดจากการสอนของครู หรือเกิดจากกิจกรรมที่จัดขึ้นตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนนั้น ๆ ส่วนผลทางอ้อมเกิดจากสภาพแวดล้อม ซึ่งถือเป็นผลกระทบที่เกิดจากการสอนตามรูปแบบนั้น ๆ เป็นสิ่งที่คาดคะเนได้ว่าจะเกิดผลมาจากการสอนตามรูปแบบนั้น ซึ่งผู้สอนจะสามารถใช้เป็นสิ่งพิจารณาเลือกรูปแบบการสอนไปใช้ด้วย

นอกจาก การให้รายละเอียดอย่างเป็นระบบทั้ง 4 ส่วน ดังกล่าวแล้ว ก่อนที่จะอธิบายถึงที่มาหรือภูมิหลังด้านทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบในส่วนที่ 1 ทุก ๆ รูปแบบจะมีการเสนอภาพ หรือเหตุการณ์ ในห้องเรียนไว้ด้วย โดยใช้การเล่าเรื่อง มีครูและนักเรียนเป็นผู้แสดง จำลองเหตุการณ์จริงที่

เกิดขึ้นในห้องเรียนมาไว้เพื่อเป็นบทนำและช่วยทำให้เกิดความเข้าใจในสถานการณ์ของการใช้รูปแบบนั้นยิ่งขึ้น รูปแบบการสอนที่นำเสนอนี้ จอยซ์และเวลล์ ได้ยืนยันถึงความมีประสิทธิภาพของรูปแบบเมื่อมีการนำไปใช้ในห้องเรียน ผลปรากฏว่า สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามต้องการได้ อย่างไรก็ตาม รูปแบบการสอนเหล่านี้ หลังจากได้นำไปทดลองใช้ จะมีการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอนให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้นได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า รูปแบบการสอนที่จอยซ์ และเวลล์ นำเสนอนี้เป็นตัวอย่างหนึ่ง ของการพัฒนา รูปแบบการสอนที่เป็นระบบ อย่างมีหลักการ เป็นขั้นตอน และสมเหตุสมผล ที่ครูผู้สอนจะสามารถเข้าใจทุกประเด็นที่เกี่ยวข้อง ทำให้สามารถนำไปใช้จริงโดยการฝึกฝนตนเองให้สามารถใช้รูปแบบการสอนจนเกิดความชำนาญ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รูปแบบฝึกการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์
2. ได้ตัวแปรในการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์
3. ได้แนวทางการหาวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสมในการเพิ่มศักยภาพของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์
4. ได้แนวทางการวางแผน กำหนดนโยบาย ปรับปรุงและพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยในสถาบันอุดมศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบโค้ชกีฬามหาวิทยาลัย ดังนี้

- ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
- ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับโค้ชกีฬา
- ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีค่านิยมของมนุษย์
- ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาการสอน
- ตอนที่ 5 แนวคิดรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น
- ตอนที่ 6 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สาระและการเขียนแผนโปรแกรม
- ตอนที่ 7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

นิสิตนักศึกษาที่เข้าสู่สถาบันอุดมศึกษาส่วนหนึ่งเป็นนักศึกษาที่มีความสามารถทางด้านกีฬา เพื่อเข้ามาสร้างชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัยแห่งนั้น เมื่อเป็นนักกีฬาแล้วสิ่งที่ต้องรับรู้จากสถาบันอีกประการหนึ่งก็คือ ปรัชญากีฬามหาวิทยาลัยในการพัฒนานิสิตนักศึกษาตั้งแต่เริ่มแรก ทั้งนี้เพราะว่า ปรัชญาเปรียบเสมือนการวางนโยบายหรือการกำหนดแนวทาง แนวความคิด การกระทำ และการตัดสินใจทุกอย่างเข้าด้วยกัน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติไปสู่เป้าหมายของกีฬามหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย เลอฮุนและเนชัน (LeUnes and Nation, 2002) ลี (Lee, 2003) ได้กล่าวถึง ปรัชญากีฬามหาวิทยาลัยไว้ การมีปรัชญาในการที่จะเล่นกีฬาต้องมีความเข้าใจในตัวเอง และเข้าใจในบริบทของการเล่นกีฬาเสียก่อน เพื่อที่นำไปสู่การปฏิบัติ และเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้ การเล่นกีฬาทำให้นักศึกษาเกิดนิสัยรักการกีฬา และการแข่งขันเป็นสิ่งที่จะช่วยให้ศึกษามีประสบการณ์ การรู้แพ้ รู้ชนะ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความฉลาดทางสังคมเพื่อใช้ในการแก้ปัญหา โดยผลการแข่งขันไม่ว่าแพ้หรือชนะเป็นบทเรียนเพื่อประยุกต์ในชีวิตหลังสำเร็จการศึกษา สามารถมีสมรรถนะในการปรับตัวท่ามกลางความผันผวนในสนามกีฬา ซึ่งก่อให้เกิดทักษะชีวิต ทักษะในการเผชิญปัญหาและวางแผนการแก้ปัญหา พัฒนาการทำงานเป็นทีมสู่เป้าหมายและลดความสำคัญของการเอาชนะ และพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาที่ออกไปสู่ชีวิตได้อย่างประสบความสำเร็จท่ามกลางโลกที่เต็มไปด้วยการแข่งขันให้มีภาวะผู้นำ

ซึ่งจากการได้ทราบถึงปรัชญาที่ห้ามหาวิทยาลัยในการพัฒนานิสิตนักศึกษาทำให้ คณะกรรมการที่ห้ามหาวิทยาลัยที่เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบที่ห้ามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยได้ กำหนดวัตถุประสงค์ที่ห้ามหาวิทยาลัย(คณะกรรมการที่ห้ามหาวิทยาลัย, 2547) ไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษา และบุคลากรให้มีสมรรถภาพและสุขภาพที่ดีมีน้ำใจ นักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย รู้จักให้ออกาสผู้อื่น มีระเบียบวินัย รู้จักปฏิบัติตามกติกาและกฎเกณฑ์ต่างๆ อย่างบริสุทธิ์ ใจ มีความอดทน รู้จักอดกลั้น รู้จักควบคุมตนเองและมีความสามัคคี รู้จักร่วมมือปฏิบัติการต่างๆ อย่าง กลมกลืน รู้จักแก้ปัญหาอย่างสันติ รู้จักสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวม

2. เพื่อพัฒนามาตรฐานและวัฒนธรรมการกีฬาให้ไปสู่ความเป็นเลิศ และเป็นแบบอย่างที่ดี งามของการกีฬาระดับชาติ

3. เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ และสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างนิสิตนักศึกษา บุคลากร ของ มหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ

4. เพื่อส่งเสริม ทำนุบำรุง และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมกีฬาไทย

คณะกรรมการที่ห้ามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยที่ดูแลกิจกรรมกีฬาแห่งประเทศไทยประกอบด้วยคณะกรรมการ 2 คณะ คือ 1) คณะกรรมการอำนวยการ 2) คณะกรรมการบริหาร ซึ่ง คณะกรรมการอำนวยการประกอบด้วย 1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธาน 2) เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา 3) อธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นสมาชิก 4) อธิการบดีหรืออธิการ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เป็นสมาชิก 5) อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็น สมาชิก 6) อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่เป็นสมาชิก 7) ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย 8) ผู้อำนวยการสำนักพัฒนากีฬาและนันทนาการ 9) ประธานกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย 10) ผู้ทรงคุณวุฒิ 11) ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการที่ห้ามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และมีคณะกรรมการที่ห้ามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย คณะกรรมการอำนวยการ คณะกรรมการบริหารและอนุกรรมการฝ่ายต่าง

ในการจัดการแข่งกีฬาแห่งประเทศไทยมีการจัดการแข่งขัน 2 ลักษณะ คือ การ แข่งขันตามเขตภูมิภาคโดยมีการแบ่งออกเป็น 9 เขต ซึ่งประกอบด้วย เขตภาคเหนือตอนบนจำนวน 11 สถาบัน เขตภาคเหนือตอนล่างจำนวน 9 สถาบัน เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนจำนวน 10 สถาบัน เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างจำนวน 12 สถาบัน เขตภาคกลางตะวันออกจำนวน 15 สถาบัน เขตภาคกลางตะวันตกจำนวน 9 สถาบัน เขตกรุงเทพตะวันออกจำนวน 21 สถาบัน เขตภาค กลางตะวันตกจำนวน 18 สถาบัน และเขตภาคใต้จำนวน 14 สถาบัน และการแข่งขันรอบมหกรรมมี จัดการแข่งขันทุกปี โดยมีการหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพ

อนึ่ง ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาแห่งประเทศไทยต้องมีการปฏิบัติหน้าที่ตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ที่ ได้ตั้งไว้โดยที่แต่ละมหาวิทยาลัยมีลักษณะ ความพร้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างกัน ดังนั้น

จะต้องทราบว่าบริบทของกีฬามหาวิทยาลัยในประเทศไทยและต่างประเทศมีลักษณะอย่างไรโดยในประเทศไทยมีคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย, 2547 ได้กำหนดรายละเอียดไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาและบุคลากรมีสมรรถภาพและสุขภาพที่ดี
2. เพื่อพัฒนามาตรฐานและวัฒนธรรมการกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศ
3. เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและสัมพันธภาพอันดีระหว่างนิสิตนักศึกษา บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบ และการศึกษา อธิยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามแบบ เหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ข้อ 3 ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญา ไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา (สำนักงานนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, 2542)

แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 – 2549)

การกีฬาและการพลศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมในวิถีชีวิตไทยยังมีได้เป็นไปอย่างกว้าง ของและทั่วถึงสถานที่เล่นกีฬา ศูนย์นันทนาการ และแหล่งรวมเพื่อการศึกษาวิจัยเพื่อการพัฒนาความรู้ และการเรียนรู้ยังคงมีอยู่อย่างจำกัด อีกทั้งการศึกษาในเรื่องเหล่านี้ยังมีปัญหาทั้งในด้านของ โครงสร้าง เนื้อหาของหลักสูตร การบริหารและการจัดการ รวมทั้งงานประมาณสนับสนุนยังมีไม่ พอเพียง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2546)

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2540 – 2544 (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ, 2546)

วัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชนออกกำลังกายและเล่นกีฬา 2) ใช้ การกีฬาพัฒนาความมีจริยธรรม ความมีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา เพื่ออยู่ร่วมกันในสังคม ประชาธิปไตยอย่างมีความสุข 3) พัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬา เพื่อการอาชีพ โดยให้มีการนำวิทยาศาสตร์กีฬาไปใช้อย่างกว้างขวาง

เป้าหมาย เด็ก เยาวชน และประชาชน คูกีฬาและเล่นกีฬา ร้อยละ 60 รวมทั้งมีการพัฒนา ร่างกายสติปัญญา จิตใจ สังคม และจริยธรรม บุคลากรด้านกีฬาได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ การพัฒนาศักยภาพของคนทุกกลุ่ม การสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและชุมชน การยกระดับทรัพยากรในการดำเนินงานพัฒนาการกีฬา การกระจายทรัพยากรและโอกาสการพัฒนากีฬาไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึง

แผนงานหลักเพื่อพัฒนาการกีฬา (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2540) ประกอบด้วย 1) การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน 2) การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน 3) การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ 4) การพัฒนาการกีฬาอาชีพ 5) การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา และ 6) การพัฒนาการบริหารการกีฬา

พันธกิจของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2547) ประกอบด้วย 1) เสนอแนะนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาที่เสริมสร้างการพัฒนาความสามารถของการ อุดมศึกษาไทยที่เป็นเอกภาพ โดยคำนึงถึงเอกลักษณ์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย 2) เสนอแนะมาตรฐานการอุดมศึกษาไทย ที่สอดคล้องกับมาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล 3) เสนอแนะกรอบการจัดสรรทรัพยากรพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา 4) สนับสนุนส่งเสริม และประสานการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาในการยกระดับ มาตรฐาน และคุณภาพสู่ระดับซึ่งเป็นที่ยอมรับของสากล และ 5) จัดทำระบบติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นเลิศทางวิชาการ

คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย คณะกรรมการอำนวยการ คณะกรรมการบริหารและอนุกรรมการฝ่ายต่าง ในส่วนบริบทกีฬาภายในมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ (Mitchell, 1939) ได้มีการศึกษาในรายละเอียดไว้ดังนี้

1. ลักษณะของกีฬาภายในมหาวิทยาลัย กีฬาภายในมหาวิทยาลัย หมายถึง กีฬาที่เล่นเพื่อการแข่งขันและกีฬาที่จัดขึ้นเพื่อเป็นกิจกรรมนันทนาการภายในมหาวิทยาลัย กีฬาภายในมหาวิทยาลัยนี้ อาจจะเป็นกิจกรรมกีฬาที่จัดในนามมหาวิทยาลัยไปแข่งขันกับสถาบันอื่นหรือกีฬาที่แข่งขันระหว่างทีมต่างๆ ในมหาวิทยาลัย ซึ่งทีมต่างๆ ที่แข่งขันกันถือเป็นตัวแทนของหน่วยทั้งหลายในมหาวิทยาลัย

2. ขั้นตอนของความเคลื่อนไหวของกีฬาภายในมหาวิทยาลัย

การเคลื่อนไหวของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยมาจากข้อเท็จจริงที่ว่า พลศึกษาและการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย มีความต้องการนักศึกษาเป็นจำนวนมากให้มาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ประกอบด้วย

2.1 จุดกำเนิดของกีฬาภายในมหาวิทยาลัย จุดเริ่มต้นของการแข่งขันกีฬาในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษานั้น มีต้นเค้ามาจากการแข่งขันกีฬาที่จัดขึ้นภายในสถาบันนั่นเอง นักศึกษาได้จัดตั้งชมรมคล้ายๆ ชมรมกีฬาในมหาวิทยาลัยทั้งหลายในประเทศอังกฤษในช่วงต้นของทศวรรษที่ 1960 การจัดกีฬาแบบอย่างของชาวอังกฤษได้ค่อยๆ เปลี่ยนแปลงไปและมีลักษณะโน้มเอียงไปเหมือนกับกิจกรรมกีฬาของชาวอเมริกัน และเริ่มอุทิศพลังของตนทั้งหมดในการสร้างทีมที่มี

ศักยภาพทางกีฬาเฉพาะด้าน เพื่อเป็นตัวแทนของสถาบันการศึกษาของตนในการแข่งขันกีฬายานอกมหาวิทยาลัยกับกลุ่มอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนหรือกลุ่มนักกีฬาประจำเมืองต่างๆ

2.2 ความต้องการเมื่อศึกษาจากความเป็นมาของจัดการแข่งขันกีฬายานอกในมหาวิทยาลัย สามารถกล่าวได้ว่า ภูมิหลังของการแข่งขันกีฬายานอกในมหาวิทยาลัย เริ่มขึ้นจากการแข่งขันกีฬาที่จัดเป็นประเพณีระหว่างทีมนักกีฬารุ่นพี่และทีมนักกีฬารุ่นน้อง ถึงแม้ว่ากิจกรรมนันทนาการดังกล่าวจะมีวัตถุประสงค์ในตอนเริ่มแรกที่ได้มีเป้าหมายโดยตรงในทีใด แต่ในเวลาต่อมาจุดประสงค์ของการแข่งขันกีฬาเริ่มมีเป้าหมายแน่นอน ซึ่งมีได้เป็นการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้องเพียงประการเดียว แต่เป็นการจัดการแข่งขันเพื่อองค์กรของตนแต่อย่างใดโดยแท้จริง

2.3 องค์กรนักศึกษาในช่วงต้นของการแข่งขันกีฬายานอกในมหาวิทยาลัย นักศึกษาชั้นปีต่างๆ ที่เป็นคณะกรรมการจะร่วมกันวางแผน เพื่อจัดการแข่งขันกีฬาไปตามแนวทางการปฏิบัติที่มีการจัดเตรียมไว้ล่วงหน้า ซึ่งนำไปสู่การแข่งขัน ในเวลาต่อมา บางสถาบันการศึกษาได้จัดให้มีสมาคมต่างๆ เช่น สมาคมศิษย์เก่าจัดตั้งคณะกรรมการชุดต่างๆ ขึ้น เพื่อดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างศิษย์เก่ารุ่นต่างๆ แต่สมาคมเหล่านี้ก็ได้เริ่มให้ความสนใจกับการแข่งขันกีฬาที่ประกอบด้วยกิจกรรมการแข่งขันกีฬาต่างๆ ที่สถาบันการศึกษาของตนจัดขึ้น ชั้นตอนนี้แสดงให้เห็นถึงการเริ่มต้นของการเคลื่อนไหวของการรวบอำนาจเข้าสู่ศูนย์กลาง ซึ่งยังมีได้มีความก้าวหน้ามากนัก

3. วัตถุประสงค์ของกีฬายานอกในมหาวิทยาลัย

เมื่อพูดถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกีฬายานอกในสถานศึกษา เราจะต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ 2 ประเภท คือ วัตถุประสงค์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และวัตถุประสงค์ที่คาดหวังในอนาคต วัตถุประสงค์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเกี่ยวข้องกับกิจนิสัย ความรู้ และทัศนคติ ส่วนวัตถุประสงค์ที่ได้รับการคาดหวังในอนาคตจะเกี่ยวข้องกับคตินิยมต่างๆ ที่ผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬายานอกในสถานศึกษาพยายามที่จะสร้างและให้ความสำคัญกับคุณค่าทางการศึกษา ซึ่งเรียกร้องให้ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้เสียภาษีให้ความสนใจมากขึ้นต่อกิจกรรมนี้ การวิจัยที่ดำเนินมาเมื่อไม่นานมานี้ ได้บันทึกวัตถุประสงค์เป็นจำนวนนับร้อยข้อ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และสามารถสรุปได้เป็นหัวข้อใหญ่ๆ 7 ข้อ ดังต่อไปนี้

3.1 นันทนาการเป็นการใช้เวลาว่างของผู้เรียนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนเอง ซึ่งมีความสำคัญในช่วงที่ผู้เรียนอยู่ในวัยหนุ่มสาว และในระหว่างที่ได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัย ดังนั้นลักษณะทางด้านนันทนาการของกีฬายานอกในมหาวิทยาลัย จึงเป็นสิ่งที่ควรตระหนักในแง่ที่ว่า การเล่นกีฬาจะเป็นกิจกรรมที่ให้ทั้งความสนุกสนานและความรู้แก่ผู้เล่น รวมทั้งประสบการณ์การใช้ชีวิตในสังคมให้แก่ผู้เล่นอีกด้วย

3.2 การอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคม โอกาสที่จะได้พบปะกับบุคคลที่มีอยู่ใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะในกรณีที่เป็นสถานศึกษาไม่ว่าจะเป็นวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย การเล่นกีฬาสร้างสภาวะต่างๆ ที่ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้กับการใช้ชีวิตร่วมกับคนในสังคมที่เจริญเติบโตแล้ว และชีวิตที่มี

การแข่งขันในลักษณะต่างๆ ทำให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีการตัดสินใจที่มีเหตุผลเกี่ยวกับลักษณะของเพื่อนในกลุ่มของตน ได้สร้างความมั่นใจแก่ตนเองในการเข้าสังคม

3.3 สปิริตของกลุ่มความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันหรือความสามัคคีของทีมหรือกลุ่มเป็นลักษณะสังคมของการเล่นกีฬาและการแข่งขันกีฬาภายในสถานศึกษา โดยให้ความสำคัญกับประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งสามารถพัฒนาไปเป็นความรู้สึกรักชาติ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ดีที่ควรได้รับการปลูกฝังในตัวของผู้เรียนที่กำลังเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในวันข้างหน้า

3.4 สุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์ สุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์ของร่างกายบ่งบอกถึงความสำเร็จในชีวิต การออกกำลังกายมีบทบาทสำคัญในการสร้างความแข็งแรงให้กับร่างกายของเขา การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาภายในมหาวิทยาลัย ช่วยพัฒนาทัศนคติ และการมองโลกในแง่ดีในมุมมองที่ว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาได้มีโอกาสปรับตัวเองให้เข้ากับมาตรฐานของกลุ่มได้เพื่อนได้กลุ่มที่ตนติดต่อสมาคมได้ทำให้ตน "เรียนดี มีสุข"

3.5 ความสนใจอย่างถาวรที่มีต่อการเล่นกีฬา ระบบการกีฬาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมิได้สร้างความสนใจที่ยืนยาวนานต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนี้ นักกีฬาจะละทิ้งความสนใจในการออกกำลังกายทันที เขาสำเร็จการศึกษา เหตุผลมาจากความจริงที่ว่า ประเภทของกีฬามีได้ส่งเสริมความรู้ทักษะการเล่นกีฬาเฉพาะด้าน ดังนั้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสถานศึกษาที่จะต้องให้การส่งเสริมกีฬาประเภทต่างๆ อย่างหลากหลาย ซึ่งผู้เรียนสามารถเล่นกีฬานิตใดชนิดหนึ่ง ต่อไปได้หลังจากจบการศึกษาแล้ว

3.6 ความแข็งแรงของร่างกาย นักกีฬาพัฒนาความแข็งแรงและความอดทนรวมทั้งการประสานกันของการทำงานทางประสาทกล้ามเนื้อ ซึ่งทำให้พวกเขามีความว่องไวและความสามารถในการควบคุมการเคลื่อนไหวของตนเองได้ คุณลักษณะเหล่านี้มีความสำคัญต่อบุรุษที่ทันสมัย

3.7 ทุนการศึกษา การเล่นกีฬาภายในสถานศึกษามีผลประโยชน์ต่อนักกีฬาในการมีโอกาสได้รับทุนการศึกษา เป็นเวลาหลายปีที่มีหลักฐานยืนยันว่า การมีส่วนร่วมในโครงการกีฬาภายในสถานศึกษา มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการได้รับผลประโยชน์ทางการศึกษา เช่น เงินทุนการศึกษา

4. การจัดตั้งแผนกกีฬาภายในมหาวิทยาลัย

การกีฬาที่จัดขึ้นภายในมหาวิทยาลัยได้รับการส่งเสริมภายใต้แผนงานการบริหารจัดการหลายแผนงานมหาวิทยาลัยจึงแต่งตั้งพนักงานประจำปีเพื่อบริหารโครงการกีฬาภายในมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตามเป็นธรรมเนียมประเพณี สำหรับสมาชิกแต่ละคนของคณะทำงานด้านการพลศึกษาที่จะช่วยกันแบ่งปันความรับผิดชอบในการดูแลกิจกรรมกีฬาภายในมหาวิทยาลัย ถึงแม้จะมีการกำหนดในหนึ่งในคณะทำงานมีหน้าที่รับผิดชอบกิจกรรมกีฬาภายในมหาวิทยาลัยก็ตาม สำหรับสถานศึกษาขนาดเล็ก สามารถจัดโครงการกีฬาได้อย่างน่าพึงพอใจ ซึ่งมีผู้ช่วยครูฝึกครูสอนกีฬาหรือผู้ฝึกสอนกีฬาทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการกีฬาภายในมหาวิทยาลัยซึ่งประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

4.1 ผู้อำนวยการแผนกกีฬาภายในมหาวิทยาลัยผู้อำนวยการแผนกกีฬาภายในมหาวิทยาลัยผู้อำนวยการแผนกกีฬาภายในมหาวิทยาลัยมีหน้าที่รับผิดชอบโครงการทั้งหมด เขา

จะต้องบูรณาการงานทั้งหลายในแผนกกับภาระงานทั้งหมดของสถานศึกษาเข้าไว้ด้วยกัน ในเวลาเดียวกับเขาจะต้องบริหารงานด้วยการรับรู้ว่าหน้าที่ทั้งหลายเป็นการถ่ายโอนให้ฝ่ายต่างๆ ทำ ดังนั้นความสำเร็จในการบริหารของเขาอยู่ที่การคัดเลือกผู้ได้บังคับบัญชา

4.2 ผู้ช่วยผู้อำนวยการ สถานศึกษาขนาดใหญ่เท่านั้นถึงจะมีตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการ เพื่อผ่อนปรนภาระงานของผู้บริหาร ในส่วนของรายละเอียดงานต่างๆ ขององค์กร ผู้ช่วยผู้อำนวยการจะทำงานกับผู้จัดการฝ่าย ซึ่งเป็นนักศึกษา หน้าที่หลักของเขาคือ การดูแลพนักงานที่รับเงินเดือนและพนักงานอาสาสมัครและโครงการการจัดกิจกรรมต่างๆ ของแผนกกีฬาภายในมหาวิทยาลัย

4.3 ผู้ดูแลภาคสนาม สมาชิกของหน่วยงานนี้มีความจำเป็นเมื่อมีการแข่งขันกีฬาหลายประเภทในเวลาเดียวกัน พวกเขาจะมีหน้าที่รับผิดชอบสนามแข่งขัน และยิมเนเซียม ซึ่งจัดการแข่งขันกีฬา พวกเขาจะตรวจสอบว่า ทีมนักกีฬาได้รับการกำหนดให้ไปแข่งขันกันในสนามกีฬาหรือยิมเนเซียมที่ถูกต้องหรือไม่ ผู้ดูแลภาคสนามไม่จำเป็นต้องใช้พนักงานประจำ อาจจะใช้ นักศึกษาชั้นปีสูงๆ ที่มีประสบการณ์ทางด้านภารกิจกีฬา มาทำงานที่แผนกกีฬาภายในมหาวิทยาลัย หลังเลิกเรียนแล้ว สถานศึกษาส่วนใหญ่มักจะมีผู้ดูแลสนามเพียงคนเดียว รับผิดชอบกิจกรรมต่างๆ ในฤดูกาลแข่งขันกีฬา

4.4 ผู้ฝึกสอนกีฬาภายในมหาวิทยาลัย ในปัจจุบันแนวโน้มมักเป็นการใช้บัณฑิตสาขาพลศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านการรักษาพยาบาล บางครั้งอาจมีนักศึกษาระดับปริญญาตรีมาฝึกหัดงานในสาขานี้ด้วย หน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬา ได้แก่ การดูแลการฝึกซ้อมกีฬา การดูแลเอาใจใส่นักกีฬาเป็นรายบุคคล รวมทั้งดูแลนักกีฬาที่ได้รับบาดเจ็บจากการแข่งขันกีฬา

4.5 ผู้จัดการทีมกีฬาที่แข่งขันภายในมหาวิทยาลัย ผู้จัดการทีมซึ่งเป็นนักศึกษา ทำหน้าที่ควบคุมดูแลผู้ช่วยฝ่ายทำงานในต่างๆ หน้าที่หลักของผู้จัดการทีม คือ มอบหมายงานให้ผู้ช่วยฝ่ายต่างๆ ทำงาน ช่วยจัดตารางเวลาการแข่งขันตลอดจนประมวลข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับการแข่งขันในหลายโอกาส เขายังเป็นผู้ดูแลภาคสนามอีกด้วย

4.6 ผู้ช่วยผู้จัดการทีม ในแผนกการกีฬาภายในสถานศึกษาขนาดใหญ่ ซึ่งมีการแต่งตั้งผู้จัดการทีมเพียงคนเดียวเท่านั้น จึงจะมีการแต่งตั้งผู้ช่วยผู้จัดการทีมด้วย ผู้ช่วยผู้จัดการทีมมักจะเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านกีฬาและสามารถช่วยงานด้านสนามหรือการจัดตารางการแข่งขันกีฬาได้ด้วย บางครั้งผู้ช่วยผู้จัดการทีมจะสรรหาจากนักศึกษาปีสุดท้าย โดยให้เงินเดือนฐานะพนักงานประจำและเป็นผู้ดูแลภาคสนามไปด้วย

4.7 ผู้จัดการด้านกีฬา ผู้จัดการด้านกีฬามักเป็นนักศึกษาปีที่ 3 ซึ่งคัดเลือกจากกลุ่มนักศึกษาที่มาทดสอบเพื่อได้รับคัดเลือกเป็นที่มงาน ผู้จัดการฝ่ายกีฬามีหน้าที่รับผิดชอบด้านกีฬาประเภทใดประเภทหนึ่งโดยเฉพาะหรือกลุ่มกีฬา การรวบรวมข้อมูลการแข่งขันกีฬา การจัดตารางการแข่งขันและการจัดพิมพ์ข่าวสารการแข่งขันกีฬาในวารสารของโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย

5. การจัดการแข่งขันกีฬา

ปรัชญาการจัดการแข่งขันกีฬา เป็นแนวทางการกำหนดทิศทางสำหรับการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬา และปรัชญาของการจัดการแข่งขันกีฬาทั่วไปแต่ละรายการ การแข่งขันกีฬาย่อมต่างกัน เช่น การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 9 (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2536) ได้ยึดหลักปรัชญาว่า เพื่อมุ่งความเป็นเลิศทางกีฬาและส่งเสริมให้นักกีฬาที่มีความสามารถเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ระดับชาติและนานาชาติต่อไป

นโยบายของการจัดการแข่งขันกีฬามีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการแข่งขันกีฬา เนื่องจากนโยบายเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้ กลูคค์ (Glueck, 1977) ได้กล่าวถึงแนวทางการปฏิบัตินโยบายต้องมีลักษณะ ดังนี้ ช่วยสนับสนุนให้มีการตัดสินใจที่ถูกต้อง เป็นการควบคุมขั้นพื้นฐานของการบริหารงาน ทำให้เกิดความแน่นอนและประสานงานในการปฏิบัติ และช่วยลดเวลาที่ต้องใช้ในการตัดสินใจ

ลำเนาวิ ขจรศิลป์ (2527) ให้ความเห็นว่า ควรมีการจัดตั้งองค์กระบวนนโยบายโดยอยู่ในรูปคณะกรรมการ ประกอบด้วยตัวแทนที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาของปรัชญาการจัดการแข่งขันกีฬา การกำหนดนโยบายของการจัดการแข่งขันกีฬาควรให้สอดคล้องกันกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ และควรปฏิบัตินโยบายอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการจัดการแข่งขันกีฬาได้ในระยะยาว

วัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬา จากแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2540) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬาเพื่อส่งเสริม และเชื่อมต่อการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน ปรับปรุงมาตรฐานในการพัฒนาบุคลากร สถานที่และอุปกรณ์ เพื่อการแข่งขันกีฬาภายในประเทศทุกระดับตั้งแต่ท้องถิ่นจนถึงระดับชาติ และบูเชอร์ (Bucher, 1979) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬาโดยสรุปว่า เพื่อพัฒนาสุขภาพร่างกาย ทักษะ ความชำนาญ ทางกีฬา การเข้าร่วมในสังคม และเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด การจัดการองค์การการแข่งขันกีฬาการดำเนินงานการแข่งขันกีฬา จำเป็นต้องแบ่งงานเพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ขอบข่าย ลักษณะและวิธีดำเนินงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ บูเชอร์ (Bucher, 1979) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดการองค์การการแข่งขันกีฬา ควรประกอบด้วย กิจกรรม กำหนดการ การให้รางวัล การบันทึก คุณสมบัติ นักกีฬา งบประมาณ และการประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีสาระดังนี้

1. กิจกรรม การเลือกกิจกรรมมีหลักพิจารณา คือควรเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมตามฤดูกาลและท้องถิ่น กิจกรรมที่จัดควรมีความสัมพันธ์กับหลักวิชาพลศึกษา ไม่ยุ่งยากในเรื่องอุปกรณ์ ได้รับความนิยมในการจัดการแข่งขันกีฬา แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ 1) ประเภทบุคคล ได้แก่ ยิงธนู แบดมินตัน บิลเลียด โบว์ลิง จักรยาน กอล์ฟ ยิงปืน ยิมนาสติก แสนด์บอล ว่ายน้ำ เทเบิลเทนนิส กรีฑา

ยกน้ำหนัก 2) ประเภททีม ได้แก่ เบสบอล บาสเกตบอล ซอฟท์บอล วอลเลย์บอล และ 3) ประเภท นันทนาการ ได้แก่ การตกปลา ค่ายพักแรม การเดินป่า เรือใบ

2. การกำหนดเวลาในการแข่งขันควรขึ้นอยู่กับ ฤดูกาล สภาพชุมชน ความพร้อมและ ความต้องการของนักศึกษา ในประเทศหนาวส่วนใหญ่จะจัดการแข่งขันในฤดูใบไม้ผลิ และฤดูใบไม้ร่วง เพราะไม่ต้องใช้ไฟฟ้า และเล่นสนามกีฬากลางแจ้งได้ ช่วงเวลาที่นิยมจัดการแข่งขันเป็นตอนเย็นหลัง เลิกเรียน ตอนเช้าก่อนเข้าเรียน หรือวันหยุด

3. การให้รางวัล ได้มีแนวความคิดแยกเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายที่มีเหตุผลสนับสนุนเพื่อเป็น การกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเข้าร่วมการแข่งขัน ส่วนฝ่ายที่คัดค้านการให้รางวัลให้เหตุผลว่า การสิ้นเปลืองงบประมาณ มีบุคคลเพียงไม่กี่คนที่ได้รับรางวัล การได้เข้าร่วมการแข่งขันก็พาก็ได้รับความพอใจและสนุกสนานเป็นรางวัลที่เพียงพอแล้ว

4. การบันทึกข้อมูลสถิติในการจัดการแข่งขันกีฬา เป็นการรวบรวมข้อมูลต่างๆ เช่น ผล การแข่งขันทุกประเภท กีฬาที่ได้รับความนิยมมากที่สุดและน้อยที่สุดเพื่อใช้ในการประเมินค่าของการ จัดการแข่งขันกีฬา และคาดการณ์การจัดการแข่งขันกีฬาในครั้งต่อไป

5. คุณสมบัติของนักกีฬา ควรมีข้อกำหนดน้อยที่สุด เป็นการส่งเสริมการเข้าร่วมของ นักกีฬาส่วนมาก

6. งบประมาณ ควรได้รับการสนับสนุนงบประมาณ เช่น งบประมาณการศึกษา งบประมาณช่วยเหลือจากรัฐบาลและจากมูลนิธิต่างๆ

7. การประชาสัมพันธ์ สิ่งสำคัญสำหรับการประชาสัมพันธ์ คือ ต้องการนักศึกษาและผู้ เข้าร่วมการแข่งขันจะต้องมีความเข้าใจในรูปแบบของการจัดการแข่งขันกีฬา วัตถุประสงค์ผลที่ได้รับ จากการแข่งขัน การประชาสัมพันธ์สามารถทำได้หลายทาง เช่น สื่อมวลชน จุลสาร แผ่นประกาศ สำหรับการแสดงผลการแข่งขันกีฬาจะเป็นที่สนใจของผู้เข้าร่วมการแข่งขัน การประกวดการแต่งคำขวัญของการจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละครั้ง เป็นช่วยให้การประชาสัมพันธ์ประสบความสำเร็จ และผู้ที่ เกี่ยวข้องด้านกีฬามีความเข้าใจรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามากยิ่งขึ้น

วิธีการจัดการแข่งขันกีฬาหรือแบบแผนการจัดการแข่งขันกีฬา จัดขึ้นเพื่อความยุติธรรม และจัดการได้เปรียบเสียเปรียบในการแข่งขัน ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญในการจัดการแข่งขันกีฬาจึง จำเป็นต้องใช้และเลือกวิธีการแข่งขันกีฬา เพื่อลดปัญหาและให้เกิดความยุติธรรมมากที่สุด บางครั้ง วิธีการจัดการแข่งขันกีฬาเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความสนใจต่อผู้เข้าร่วมการแข่งขันและบุคคลทั่วไป ดังนั้นวิธีการจัดการแข่งขันควรเลือกให้เหมาะสมและตอบสนองความมุ่งหมายให้มากที่สุด ปรีชา ตันจรียานนท์ (2529) ได้เสนอแนะข้อควรพิจารณาเกี่ยวกับการเลือกวิธีจัดแข่งขันกีฬาให้เหมาะสมและ ตอบสนองตามจุดมุ่งหมายไว้ดังนี้คือ ต้องคำนึงโอกาสของการแข่งขัน ของแต่ละทีม ความยุติธรรม ความต้องการหาผู้ชนะเลิศ ประเภทกีฬา อายุ วัย ความสนใจ ตามความสามารถของผู้เข้าแข่งขัน

ระยะเวลาในการจัดการแข่งขัน จำนวน อุปกรณ์ บุคลากรที่จัดการแข่งขัน และวิธีการแบ่งกลุ่มให้สอดคล้องกับแผนการแข่งขัน การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ,2537) เริ่มการจัดการแข่งขันขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 18-25 พฤศจิกายน 2513 ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ขณะนั้นมี มหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 11 มหาวิทยาลัย จัดการแข่งขัน 12 ชนิดกีฬา การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 20 ระหว่างวันที่ 8-15 มกราคม 2536 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้เพิ่มจำนวนทีมเข้าร่วมการแข่งขันเป็น 36 มหาวิทยาลัย มีการแข่งขัน 22 ชนิดกีฬา การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 21 ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดขึ้นระหว่างวันที่ 8-15 พฤศจิกายน 2536 จำนวนทีมเพิ่มเป็น 39 มหาวิทยาลัย จัดการแข่งขัน 23 ชนิดกีฬา และระหว่างวันที่ 2-9 ธันวาคม 2537 ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีจำนวนทีมเข้าร่วมการแข่งขัน รวม 37 มหาวิทยาลัย มีการจัดกีฬาแข่งขันรวม 23 ชนิดกีฬา สำหรับการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยในช่วงแรกๆ จัดการแข่งขันช่วงเวลาเดียว โดยแข่งขันรอบแรกจนถึงรอบชิงชนะเลิศ แต่เนื่องจากในระยะต่อมามีทีมเข้าร่วมการแข่งขันเพิ่มมากขึ้น และจำนวนชนิดกีฬาที่จัดการแข่งขันเพิ่มมากขึ้น จึงได้เริ่มมีการจัดแข่งขันเป็น 2 รอบ สำหรับกีฬาประเภททีมบางชนิด โดยรอบแรกแข่งขันเป็นรอบคัดเลือก และรอบสุดท้ายดำเนินการแข่งขันตามทีมมหาวิทยาลัยเจ้าภาพกำหนด

การประเมินผลการแข่งขันกีฬา จำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลที่ตรงตามความเป็นจริงจากการปฏิบัติงาน เพื่อทบทวนผลการปฏิบัติงานกับจุดมุ่งหมายขององค์กร หาข้อบกพร่องและการพัฒนาการปฏิบัติงานเพื่อการวางแผนต่อไปเอกชัย กี่สุขพันธ์ (2530) ได้แบ่งประเภทของการประเมินผลออกเป็น 2 ประเภท คือ 1)การประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างมีระบบ (Systematic Performance Appraisal) มีระเบียบ กฎเกณฑ์ และหัวข้อการประเมินที่ชัดเจนแน่นอนและรับรู้อย่างทั่วถึง 2)การประเมินผลปฏิบัติงานอย่างไม่มีระบบ (non-systematic performance appraisal) ไม่มีระเบียบกฎเกณฑ์การประเมินขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้บริหารการประเมินผลประกอบด้วย ปริมาณหรือผลงานเป็นการเปรียบเทียบผลงานหรือปริมาณงานที่ทำได้กับมาตรฐานที่กำหนด คุณภาพ ความรู้ที่ทำ ข้อมูลในการปฏิบัติและทักษะในการปฏิบัติได้รวดเร็ว ความสม่ำเสมอในการปฏิบัติ ตรงต่อเวลา การตัดสินใจแก้ปัญหา ทักษะคิดต้องงาน ที่ทำ ความร่วมมือ ความกระตือรือร้นในการทำงาน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การพัฒนาวิธีการทำงาน

บูเชอร์ (Bucher,1979) กล่าวถึงความสำคัญของการประเมินผล แข่งขันกีฬาต้องมีความต่อเนื่องในเรื่องงบประมาณต่อจำนวนบุคคลที่เข้าร่วมการแข่งขัน การประเมินผลควรระบุวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันอย่างชัดเจน ทางด้านข้อมูลควรมีการประเมินจำนวนผู้เข้าร่วมการแข่งขันและนักกีฬา

กล่าวโดยสรุป สถาบันอุดมศึกษาทั้งรัฐบาลและเอกชนต้องทราบรายละเอียดเกี่ยวกับปรัชญากีฬามหาวิทยาลัย วัตถุประสงค์กีฬามหาวิทยาลัย บริบทกีฬามหาวิทยาลัยในประเทศและ

ต่างประเทศเพื่อที่จะเป็นประโยชน์กับโค้ชและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการพัฒนานิสิตนักศึกษาและพัฒนา นักกีฬามหาวิทยาลัยให้ตรงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เกิดประโยชน์สูงสุดกับนิสิตนักศึกษาและนักกีฬาต่อไป

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับผู้ฝึกสอนกีฬา

งานโค้ชเป็นงานที่มีความต่อเนื่องไม่มีวันหยุด หนทางไปสู่เป้าหมายปลายทางนั้นยาวไกล เป็นงานที่หนัก จะต้องเสียสละและทุ่มเท ดังนั้นบุคคลที่จะมาเป็นโค้ชต้องมีพื้นฐานดังนี้

1. พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับงานโค้ช ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้ (เสนอ ไชยรงค์, 2538)

พื้นฐานโดยทั่วไปของงานโค้ชนั้นเป็นที่ทราบกันดีว่า งานโค้ชมีชิ้นงานที่ทำกันง่าย ๆ ขอบข่ายการทำงานของโค้ชนั้นกว้างขวางกว่าที่คิดไว้มาก การทำงานของโค้ชต้องมีหลายสิ่งหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง นอกเหนือไปจากการฝึกสอนนักกีฬาตามปกติแล้ว กล่าวโดยย่องานโค้ชนั้นต้องสัมผัสใกล้ชิดกับตัวนักกีฬาไป จนกระทั่ง ชุมชนทั้งหลาย คิดกันเองว่าหน้าที่ของโค้ชนั้นกินขอบเขตกว้างขวางเพียงใด สำหรับผู้ที่จะมีรับงานโค้ชก็อยากให้นักขารายละเอียดต่อไปนี้ เพื่อจะได้ปรับตัว และทำความเข้าใจบทบาทและความรับผิดชอบของโค้ชให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น งานโค้ชนั้นจะเกี่ยวข้องกับพื้นฐาน 3 ประการ ได้แก่

1.1 หลักประกันการทำงาน หากเราเป็นแฟนกีฬาเรามักจะได้ยินหรือได้ข่าวเสมอว่า โค้ชฟุตบอลอาชีพ โดยเฉพาะในอังกฤษ มักถูกไล่ออกจากงาน หากไม่สามารถนำทีมให้ได้รับชัยชนะได้

1.2 ความศรัทธาเชื่อมั่น โค้ชที่เข้ามาทำงานนอกจากจะเตรียมใจในเรื่องหลักประกันการทำงานแล้ว พื้นฐานประการต่อมาคือ โค้ชต้องมีศรัทธาเชื่อมั่นในตัวผู้เล่น และผู้ร่วมงานว่าจะสามารถทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี และหากโค้ชขาดพื้นฐานข้อนี้แต่แรกที่เข้ามารับงานแล้ว เชื่อได้ว่าไม่นานโค้ชต้องมีปัญหาเกี่ยวกับหลักประกันการทำงานอย่างแน่นอน

1.3 การทำงานร่วมกับผู้บริหารตำแหน่งที่ความรับผิดชอบของโค้ช ถือเป็นสิทธิเด็ดขาดก็ตามเมื่อโค้ชอยู่ต่อหน้านักกีฬาเท่านั้น บุคคลผู้ซึ่งมีอำนาจเหนือกว่าโค้ชยังมีอีกหลายชั้น ผู้บริหาร เช่น ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ ผู้อุปการะทีม ผู้จัดการทีม ฯลฯ ล้วนแต่เป็น ผู้ที่โค้ชต้องเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ด้วยทั้งสิ้น และปัญหาส่วนใหญ่ในการบริหารทีมของโค้ช ก็มักเกิดจากบุคคลดังกล่าวมา อาจเป็นไปได้ว่า เพราะทั้งโค้ชและผู้บริหารต่างฝ่ายต่างมีความใกล้ชิดกันมาก แต่ต่างฝ่ายต่างมองกีฬาและนักกีฬาไปคนละแง่มุม ฝ่ายโค้ชจะมองกีฬาและนักกีฬาในแง่การทำงาน แต่ผู้บริหารมักมองกีฬาและนักกีฬาในแง่ผลการทำงานมากกว่า

พื้นฐานทั้ง 3 ประการที่กล่าวมาเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตและหน้าที่การทำงานของโค้ชทันทีที่โค้ชก้าวเข้ามารับงาน การที่โค้ชได้พิจารณาพื้นฐานเหล่านั้น ก่อนที่จะเข้ามาใช้ชีวิต การเป็นโค้ช

จะทำให้เขาได้มีโอกาสมองเห็นหนทางการทำงาน อันเป็นเครื่องชี้แนวทาง และช่วยให้โค้ชได้ปรับสภาพจิตใจล่วงหน้า จะได้ไม่ผิดหวังหรือตั้งเป้าหมายการทำงานเลอเลิศจนเกินไป และโค้ชจะต้องมีบทบาทเกี่ยวข้องกับพื้นฐานด้านอื่นๆอีกนานาประการอันสำคัญยิ่งต่อชีวิตการทำงานของโค้ช

2. ทักษะของผู้ฝึก ควรมีดังนี้ อนันต์ อัทชู (2538)

การฝึกเป็นศาสตร์และศิลป์ที่พยายามทำให้ทีมดีขึ้น จะเห็นได้ว่าโค้ชเป็นบุคคลที่สำคัญมาก ดังนั้นโค้ชควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและควรมีทักษะดังนี้

2.1 ความรู้และทักษะเฉพาะกีฬา (technical skills) มีความสนใจ ความชอบในกีฬานั้นๆ มีประสบการณ์ในเกมนั้นๆ บ้างพอควร มีทักษะส่วนบุคคลในการนั้นๆ พอสมควร และสามารถแสดงหรือทำตัวอย่างให้ดูได้เป็นอย่างดี

2.2 ความคิดดีในการทำทีม (conceptual skills) ซึ่งจะต้องมีภาวะการเป็นผู้นำ การวางแผน การวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ มีความมุ่งมั่นและมองการณ์ไกล มีความสามารถในการจัดการและแนะนำชี้แนะที่จะพาทีมไปถึงเป้าหมายให้ได้

2.3 ทักษะในเชิงบริหาร (administrative or management skills) ผู้ฝึก จะต้องเป็นครูที่ดีด้วย เป็นนักจัดการที่ดีเกี่ยวกับตารางการฝึกหัด วิธีฝึกหัด จัดกลุ่มในการฝึกหัดให้นักกีฬาและผู้ร่วมงานมีความสุขที่ฝึกหัดเต็มใจและมีการรวมกันเป็นหนึ่งเดียว คือ ทำอะไรที่ทำพร้อมเพรียงกัน มีจิตใจมุ่งมั่นที่จะนำทีมไปสู่ชัยชนะร่วมกัน มีระบบติดตามและประเมินผลที่ดี

2.4 ทักษะในเชิงมนุษยสัมพันธ์ (interpersonal of human skills) มีความเป็นผู้นำ ยอมรับและฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น เข้าใจคนอื่น มีการให้กำลังใจ ทำงานร่วมกับคนอื่นฯ ได้ดี

3. บทบาทของโค้ชกีฬามหาวิทยาลัยตามหลักการอุดมศึกษา เลอฮุนและเนชั่น (LeUnes and Nation, 2002)

บทบาทหน้าที่ที่สำคัญของโค้ช คือ การกระตุ้นความสามารถของนักกีฬาให้พัฒนาก้าวหน้าไปสู่ความสำเร็จหรือความสามารถสูงสุด ดังนั้น การที่นักกีฬาจะพัฒนาได้นั้น โค้ชจะต้องมีบทบาทดังนี้

3.1 เป็นครู ให้ความรู้ สอนเทคนิคทักษะกีฬาและแนวคิดใหม่ๆ ที่เหมาะสมแก่นักกีฬา การที่จะเป็นครูสอนกีฬาที่มีประสิทธิภาพจะต้องทำหน้าที่เป็นครูสอนกีฬาที่ดีในทุกๆ ความหมายของคำว่า "ครูที่ดี" ซึ่งหมายถึง ควรเป็นผู้ที่มีความพร้อมในด้านความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดเทคนิคทักษะ ในแต่ละขั้นตอนของการฝึกกีฬาประเภทนั้นๆ ได้อย่างถูกต้องชัดเจน เข้าใจง่าย สามารถประยุกต์ใช้วิธีการฝึกได้ในทุกสถานการณ์ที่จะเอื้อให้เกิดประโยชน์และเป็นผลดีแก่นักกีฬา

3.2 เป็นนักสร้างวิทยาที่รอบรู้ ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นผู้ที่กำหนดแผนการฝึกซ้อมให้แก่นักกีฬา การฝึกซ้อมที่หนักและต่อเนื่องเป็นระบบเท่านั้น คือ หนทางที่จะนำนักกีฬาไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ ไม่

ว่าจะเป็นการทางด้านของเทคนิค ทักษะหรือความแข็งแรง ความเร็ว ความอดทน การประสานงานของระบบประสาท กล้ามเนื้อและความอ่อนตัว อันเป็นองค์ประกอบหลักของสมรรถภาพทางกายที่สำคัญของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬาทุกคนจะต้องเข้าใจหลักทฤษฎีการฝึก และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นแก่ร่างกายอันเป็นผลมาจากการฝึกและจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักวิธีการฝึกซ้อมที่ทันสมัยด้วย นอกจากนี้ โปรแกรมและแผนการฝึกซ้อมทุกขั้นตอน ควรอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของผู้ฝึกสอนกีฬาอย่างใกล้ชิด เพื่อติดตามประเมินผลและพัฒนาความก้าวหน้าได้อย่างถูกต้อง

3.3 เป็นนักการพูด ในการทำหน้าที่ควบคุมดูแลนักกีฬานั้น พ่อแม่ เจ้าหน้าที่ประจำทีม ผู้บริหารกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ตลอดจนสื่อมวลชนทุกแขนง จะต้องทำความเข้าใจและให้ความเป็นธรรมแก่นักกีฬา การพูดหรือเขียนสิ่งใดควรจะเป็นไปในทางสร้างสรรค์ มากกว่าที่จะสร้างความกดดันบีบบังคับให้นักกีฬาเกิดความรู้สึกท้อแท้หมดกำลังใจ เพื่อจะช่วยกระตุ้นหรือเป็นแรงจูงใจให้นักกีฬาเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในสิ่งที่กำลังกระทำอยู่ และมีกำลังใจที่จะกระทำต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

3.4 เป็นนักจิตวิทยาที่เข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬาทุกคนควรทำตัวเป็นนักจิตวิทยาที่ดี เพราะการทำหน้าที่ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นการทำงานที่ต้องสร้างความสัมพันธ์กับคน ผู้ฝึกสอนกีฬา ควรเป็นผู้ที่สร้างความสนิทสนมเป็นกันเองกับนักกีฬาของตนและผู้ร่วมงาน ตลอดจนสร้างความมีชีวิตชีวาและความรู้สึกที่ดีให้เกิดขึ้นภายในทีม ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสิทธิภาพจะมีความเข้าใจในนิสัยคอของนักกีฬาทุกคนเป็นการส่วนตัว ขณะเดียวกันสามารถปรับวิธีการสอนนักกีฬาให้เข้ากับบุคลิกของตนเอง

3.5 เป็นนักแสดงให้เข้ากับบรรยากาศ ในบางครั้งผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงบุคลิกหรือลักษณะนิสัยของตนเองชั่วคราว เพื่อให้เข้ากับเหตุการณ์หรือบรรยากาศในช่วงเวลานั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสิทธิภาพ ควรที่จะมีไหวพริบปฏิภาณรู้ว่าช่วงเวลาใดควรจะมีการปรับเปลี่ยนนิสัยตนเองชั่วคราวอย่างไร เพื่อให้เกิดผลดีกับทีมและนักกีฬา

3.6 เป็นนักเผด็จการในบางเวลา ในบางโอกาสผู้ฝึกสอนกีฬาจำเป็นต้องทำตัวเหมือนนักเผด็จการแต่มีมนุษยธรรม เพราะอาจจะมีบางกรณีที่ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องตัดสินใจลงไปโดยที่ไม่อาจรอปรึกษาใครได้ อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจในลักษณะดังกล่าวนี้ ผู้ฝึกสอนกีฬาควรจะได้ไตร่ตรองโดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก

3.7 ทำตัวเป็นนักสืบในบางโอกาส บางครั้งหรือบางเวลาผู้ฝึกสอนกีฬาจำเป็นต้องทำหน้าที่สืบหาข้อมูลบางอย่างด้วยตนเอง ทำไมนักกีฬาจึงมาฝึกซ้อมล่าช้าหรือขาดการฝึกซ้อมบ่อย หรือเพราะเหตุใด นักกีฬาจึงตัดสินใจเลือกเล่นกีฬาประเภทนั้น เป็นต้น

3.8 เป็นผู้ดูแลวินัย พิจารณาควบคุมระเบียบ กฎเกณฑ์ต่างๆ การให้รางวัล และการลงโทษ

3.9 เป็นประชาสัมพันธ์สามารถติดต่อสื่อสารประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารกับทุกฝ่าย

3.10 เป็นนักบริหารจัดการผู้จัดการจัดและวางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ติดต่อกับประสานงานด้านต่างๆ กับทุกฝ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.11 เป็นนักสังคมสงเคราะห์ คอยช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักกีฬา และบุคคลผู้สนใจทั่วไป

3.12 เป็นผู้ตัดสิน วิจารณ์ และแก้ไขปัญหาข้อบกพร่องในการฝึกซ้อมและดำเนินงาน

3.13 เป็นผู้ฝึก ช่วยพัฒนาเสริมสร้างสมรรถภาพนักกีฬาให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
ดังนั้นการที่โค้ชทราบถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองทำให้การฝึกสอนนักกีฬาเป็นเรื่องที่ดีและสามารถพัฒนานักกีฬาได้ตรงกับปรัชญาของมหาวิทยาลัยที่ได้ตั้งไว้ทุกประการ

4. ทักษะที่จำเป็นสำหรับโค้ชกีฬามหาวิทยาลัยตามหลักการอุดมศึกษา แลงกิน (Rankin, 1993)

การเล่นกีฬาเป็นการใช้ทักษะอย่างหนึ่งซึ่งช่วยให้ร่างกายได้มีการเคลื่อนไหว ทำให้เกิดประโยชน์แก่ร่างกาย การใช้ทักษะที่ถูกต้องและเกิดประโยชน์ จะต้องเป็นผู้แนะนำในการปฏิบัติในทักษะต่าง ๆ โค้ชก็เป็นบุคคลหนึ่งซึ่งช่วยสอนทักษะที่ถูกต้อง ดังนั้น โค้ชกีฬาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีทักษะที่จำเป็นดังนี้

4.1 มีความรู้เกี่ยวกับกีฬาที่ตัวเองโค้ชโดยเฉพาะ มีความสนใจ ความชอบในกีฬานั้นๆ มีประสบการณ์ในเกมต่างๆ บ้างพอสมควร มีทักษะส่วนบุคคลในการนั้นๆ พอสมควร และสามารถแสดงหรือทำตัวอย่างให้ดูได้เป็นอย่างดี

4.2 มีความรู้ที่เกี่ยวกับการเล่นกีฬา จะต้องมีความสามารถหลายๆ ด้าน เพื่อจะได้เป็นที่เชื่อถือและยอมรับของนักกีฬา ต้องมีความรู้ความเข้าใจทางด้านเทคนิค และวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นอย่างดี เพื่อจะใช้แก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการฝึก และการแข่งขัน นอกจากนี้จะมีความรู้ทางด้านทฤษฎี

4.3 มีทักษะทางอาชีพและการจัดการผู้ฝึก โค้ชจะต้องเป็นครูที่ดีเป็นนักจัดการตารางการฝึกหัด วิธีฝึกหัด จัดกลุ่มในการฝึกหัดให้นักกีฬา และผู้ร่วมงานมีความสุขที่ฝึกหัดเต็มใจและมีการรวมกันเป็นหนึ่งเดียว คือ ทำอะไรที่ทำพร้อมเพรียงกัน มีจิตใจมุ่งมั่นที่จะนำทีมไปสู่ชัยชนะร่วมกัน มีระบบติดตามและประเมินผลที่ดี

4.4 มีวิธีการโค้ชและวิธีการสอนที่ถูกต้อง และที่ตีมิใช่ผู้ที่ทำหน้าที่วางแผนการเล่นแต่เพียงอย่างเดียว โค้ชต้องถ่ายทอดความรู้ทั้งหมด โค้ชต้องสอนในสิ่งที่โค้ชรู้เท่านั้น สิ่งใดที่ยังไม่รู้ โค้ชก็ต้องไปศึกษามาเพื่อถ่ายทอดให้ผู้เรียนต่อไป

ดังนั้น การเป็นโค้ชกีฬาเป็นการใช้ทักษะหลายอย่างซึ่งช่วยให้นักกีฬาใช้ทักษะที่ถูกต้องและเกิดประโยชน์ โค้ชจะต้องมีทักษะต่างๆดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นเพื่อสร้างความสำเร็จให้กับนักกีฬา

5. คุณลักษณะของโค้ช (เจษฎา เจียรณัย, 2530)

การกีฬาที่ประกอบไปด้วยหลายสิ่งหลายอย่างที่ทำให้นักกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศ คุณลักษณะของโค้ชก็เป็นส่วนประกอบหนึ่งที่ทำให้ไปสู่ความเป็นเลิศดังมีรายละเอียดดังนี้

5.1 มีความเข้าใจและรู้ซึ่งเกี่ยวกับร่างกายของมนุษย์ การศึกษาเรื่องราวรายละเอียดที่เกี่ยวกับร่างกายของมนุษย์นั้นได้ ปัจจุบันเรารู้ซึ่งเกี่ยวกับร่างกายของมนุษย์มากกว่าแต่ก่อน เพราะโลกได้พัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ การวิเคราะห์การเคลื่อนไหวของมนุษย์สามารถกระทำได้รวดเร็วละเอียดลออ ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โค้ชจะต้องรอบรู้และงานวิจัยเกี่ยวกับร่างกายของมนุษย์ด้วย ต้องติดตามข่าวคราวความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อชี้แจงให้นักกีฬา ทราบได้ว่า โค้ชมีเหตุผลอย่างไรต่อการฝึกนักกีฬา โดยใช้กิจกรรมนั้น ๆ อาจจะมีมองดูแล้วขัดต่อสายตาผู้อื่น

5.2 มีความรู้ที่ทันสมัยเกี่ยวกับ หลักวิธีการฝึก และการเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกายแก่นักกีฬา โค้ชที่มีความรู้ทางด้านผลของการออกกำลังกายที่มีต่อสรีรวิทยาของมนุษย์ จะสามารถนำความรู้ดังกล่าวไปใช้กับนักกีฬาของตนได้อย่างแน่นอน และมีความเชื่อมั่น

5.3 มีความสามารถในการวิเคราะห์ท่าทางและลักษณะการเล่นของผู้เล่น โค้ชที่ดีควรรู้จักใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์เข้าช่วยในการวิเคราะห์วิจัยว่า นักกีฬาของตนมีลักษณะท่าทางตลอดจนสไตล์การเคลื่อนไหวขณะประกอบทักษะในการแข่งขันอย่างไรบ้าง ซึ่งจะทำให้โค้ชมีข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไข เมื่อพิจารณาจากการวิเคราะห์วิจัยที่โค้ชได้ทำขึ้น โค้ชจะต้องชี้แนะให้นักกีฬาของตนปรับปรุงข้อบกพร่องเพื่อเสริมสร้างให้พัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุด

5.4 มีความสามารถในการใช้คนให้เกิดประโยชน์สูงสุดโค้ช คือ ผู้ที่ทำหน้าที่สร้างสรรคหรือจัดตัวผู้เล่นและระบบการเล่นของทีมที่ตนรับผิดชอบอยู่ โค้ชที่ดีต้องอย่าลืมว่าตัวผู้เล่นกับระบบการเล่นนั้นคนละเรื่องกัน แต่ปัจจัยทั้งสองที่กล่าวมาก็ล้วนแต่มีความสำคัญต่อการแข่งขันเท่าเทียมกันหากจะแยกประเภทของโค้ชตามคุณสมบัติข้อนี้ก็พอจะจำแนกโค้ชออกได้ 2 ประเภท คือ

5.4.1 โค้ชประเภทอุดมการณ์ โค้ชประเภทนี้มักเป็นโค้ชที่ประสบการณ์สูงผ่านเกมมามาก มีความนึกคิด มีการวางแผนลึกซึ้ง มีการจัดระบบการเล่นเป็นของตนเอง ยึดถือระบบการเล่นเป็นหลัก และให้ความสำคัญของตัวผู้เล่นเป็นรอง

5.4.2 โค้ชประเภทวิธีการ โค้ชประเภทนี้มีแนวความคิดในการบริหารทีมตรงข้ามกับโค้ชประเภทแรก กล่าวคือ โค้ชประเภทนี้จะให้ความสำคัญหรือยึดถือตัวผู้เล่นเป็นหลัก ส่วนระบบหรือวิธีการเล่นนั้นถือเป็นอันดับรอง โค้ชประเภทนี้จะทำการคัดเลือกนักกีฬาที่เขาคิดว่ามีความสามารถสูงสุดได้ตามจำนวนที่ต้องการ ต่อจากนั้นจึงดำเนินการตามโปรแกรมการฝึกซ้อมเพื่อ

ค้นหาขีดจำกัด และคุณสมบัติพิเศษของผู้เล่นแต่ละคน สุดท้ายเขาจึงค่อยวางแผน และวิธีการเล่นให้เหมาะสมกับขีดความสามารถและคุณสมบัติพิเศษของผู้เล่น

5.5 มีจริยธรรมและความเชื่อถือคุณค่าของการแข่งขัน คำกล่าวของท่านผู้รู้ที่ว่า "กีฬาสร้างคน คนสร้างชาติ" นั้นถือเป็นสัจธรรมและเป็นคติเตือนใจโค้ชทุกคนได้ทั้งนี้ เพราะงานโค้ชส่วนหนึ่งสัมพันธ์กับชีวิตของเยาวชนของชาติ เพราะฉะนั้น โอกาสที่โค้ชจะปลูกฝังจริยธรรมด้านต่าง ๆ ให้แก่เยาวชนเหล่านั้นจึงย่อมมีมาก ไม่ว่าจะเป็นทางด้านความเชื่อมั่นในตนเอง การควบคุมอารมณ์ การตัดสินใจ การอุทิศตน ความเสียสละ ความซื่อสัตย์ ความเมตตากรุณา ความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นความรับผิดชอบของผู้ที่ได้ชื่อว่าโค้ชที่ดี หากเขาจะสอนให้ลูกทีมได้รู้จักเลือกระหว่างความดีกับความเลวในการแข่งขันกีฬา นั่นคือ สอนให้ลูกทีมรู้จักคุณค่าที่ได้รับจากการเป็นผู้ร่วมแข่งขันที่ดี เป็นผู้แพ้ที่ร่าเริง เป็นผู้ชนะที่สงบเสงี่ยมเป็นมิตรที่ดีของคู่แข่ง และเป็นผู้ที่เคารพกฎกติกาโดยเคร่งครัด เพราะฉะนั้น โค้ชที่ดีต้องไม่หวังจะสร้างทีมให้ได้รับชัยชนะ ในการแข่งขันอย่างเดียว แต่ต้องสร้างทีมให้ได้รับชัยชนะนอกการแข่งขันด้วย นั่นคือ โค้ชที่ดีต้องเห็นคุณค่าของการแข่งขัน นอกเหนือไปจากเห็นคุณค่าของชัยชนะที่ได้จากการแข่งขันแล้ว

5.6 ต้องรู้จักพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง การมีทีมกีฬาที่ดีได้นั้น โค้ชจะต้องมีนักกีฬาที่พร้อมไปด้วยสภาพร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ โค้ชที่ดีจะต้องรู้ว่านักกีฬาของตนนั้นมีความต้องการอะไร และมีความศรัทธาเชื่อถือในสิ่งใดบ้าง บุคลิกภาพของโค้ชเป็นสิ่งดึงดูดใจนักกีฬาได้ประการหนึ่ง การที่โค้ชมีบุคลิกภาพเป็นที่น่าเชื่อถือศรัทธาของผู้เล่น การดำเนินการต่าง ๆ ของโค้ชย่อมเป็นไปโดยราบรื่น การสร้างสมรรถภาพทางกาย ทางจิต และทางอารมณ์ให้แก่นักกีฬาย่อมมีประสิทธิภาพมากขึ้น จะต้องเตือนตัวเองเสมอว่าบุคลิกภาพของเราตอนนี้นั้น คือ ผู้ที่มีอำนาจเหนือนักกีฬาทุกคน และเมื่อใดที่บุคลิกภาพดังกล่าวถูกลดทอนไปไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใด นั้นย่อมเป็นเครื่องชี้ว่า ความศรัทธาในตัวโค้ชที่เกิดจากนักกีฬา กำลังเสื่อมลงไปทุกขณะ และเมื่อเป็นดังนี้โค้ชก็ควรพัฒนาบุคลิกภาพของตนขึ้นอีก หากยังรักที่จะทำงานนี้ต่อไป

5.7 มีปรัชญาเป็นของตนเอง งานโค้ชเป็นศิลปะแขนงหนึ่ง แต่บางคนก็พูดว่า งานโค้ชเป็นวิทยาศาสตร์แขนงหนึ่ง ผู้เขียนเองกลับมีความเห็นว่า งานโค้ชนั้นเป็นทั้งศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์อยู่ในตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ แพทซินีล (Patsy Neal) ที่ว่า "โค้ชที่ดีนั้นต้องรู้จักใช้หลักการและเทคนิคทางวิทยาศาสตร์เข้าช่วยในการฝึก แต่โค้ชที่ยิ่งใหญ่นั้นต้องรู้จักประยุกต์หลักการและเทคนิคทางวิทยาศาสตร์ ที่ใช้ในการฝึกไปใช้ในการแข่งขันได้อย่างเหมาะสม และนี่คือ " ศิลปะของการเป็นโค้ช" ซึ่งคำพูดดังกล่าวน่าที่จะเป็นเครื่องเตือนใจ เป็นแนวทางหรือเป็นปรัชญาที่ดีสำหรับผู้ที่กำลังคิดจะรับงานโค้ช เพราะงานโค้ชนั้นมีช่องทางที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถทางการกีฬาจะกระทำเท่านั้น แต่งานโค้ชยังเหมาะสำหรับผู้กระตือรือร้นรักความก้าวหน้า

5.8 ต้องอุทิศตน กระตือรือร้น และมีความคิดริเริ่มงานของโค้ชเป็นงานที่ทำทนายต่อหลายสิ่งหลายอย่าง ต้องใช้เวลา อาจเกิดความสับสนวุ่นวายกว่าจะจัดระบบการทำงานให้เป็นระเบียบขึ้นมาได้ โค้ชต้องอุทิศตนให้แก่งานนี้ด้วยความซื่อสัตย์ และเชื่อมั่นเพื่อส่วนรวมด้วยความเป็นตัวของตัวเอง โค้ชต้องมีอิสระในการทำงาน โดยมีได้อยู่ภายใต้อิทธิพล หรือการควบคุมของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลอื่นใด การดำเนินการทุกอย่างต้องเป็นไปตามที่โค้ชได้คิดวางแผนเอาไว้ ซึ่งอาจจะถูกต้องหรือผิดพลาดได้ นั่นเป็นภาระความรับผิดชอบของโค้ชที่จะพิจารณาเอง ความซื่อสัตย์ และเชื่อมั่นในตนเอง เป็นคุณสมบัติที่จะสร้างศรัทธาในตัวโค้ชให้เกิดขึ้นในจิตใจของผู้เล่นได้ทางหนึ่ง เมื่อผู้เล่นเกิดความศรัทธาในตัวโค้ช การบริหารงานต่าง ๆ ภายในทีมก็ย่อมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5.9 มีเป้าหมายโค้ชที่ดีจะต้องตั้งเป้าหมายที่จะนำทีมของตน ให้ไปสู่เป้าหมายนั้น เป้าหมายดังกล่าวนี้หากเกิดขึ้นในตัวผู้เล่นทุกคนแล้ว ก็นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นแห่งการประสานสัมพันธ์ภายในทีม กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ " ทีมเวิร์คจะเกิดขึ้นได้ สิ่งแรกที่ต้องสร้าง คือ ผู้เล่นทุกคนต้องมีเป้าหมายในการเล่นเดียวกัน" โค้ชควรพิจารณา และทำความเข้าใจร่วมกับผู้เล่นของตนว่า "เราเล่นเพื่ออะไร" ซึ่งพอจะแบ่งเป้าหมายในการเล่นก็พอออกเป็น 3 ประเด็น คือเล่นเพื่อเงิน (make money) เล่นเพื่อสนุกสนาน (recreation) เล่นเพื่อแข่งขัน (competition)

5.10 ต้องสร้างวินัยในทีมสิ่งสำคัญประการหนึ่งซึ่งหากทีมกีฬาใดไม่มีแล้วเปรียบเสมือนขาดลมกำลังสำคัญที่จะสนับสนุนการเล่นเป็นทีม สิ่งนั้นก็คือ "วินัย" ผู้เล่นทุกคนควรมีวินัย มีระเบียบ รับผิดชอบทั้งตัวเอง และหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เรื่องของวินัยเป็นเรื่องยากในการที่จะสร้าง เพราะผู้เล่นแต่ละคนต่างจิตต่างใจกัน และพื้นฐานด้านความรับผิดชอบก็แตกต่างกันอย่างมาก ด้วย การจะมองว่าทีมใดเป็นทีมที่มีระเบียบวินัยมากน้อยเพียงใด สังเกตได้ง่ายขณะที่ทีมทำการอบอุ่นร่างกาย หากผู้เล่นทุกคนบริหารกายหรือซ้อมทักษะต่าง ๆ โดยพร้อมเพรียงกันแล้ว คาดได้ว่าทีมทีมนั้นเป็นทีมที่มีระเบียบวินัย ในแต่ละทีมพอจะแบ่ง "วินัย" ออกได้ดังนี้

5.10.1 วินัยในตนเอง คือ กระบวนการหรือวิธีการที่ผู้เล่นควบคุมพฤติกรรมตนเอง โดยตนเป็นผู้แนะนำตนเองให้ประพฤติไปตามแนวทางที่เลือกที่ดี เช่น ตรงเวลาฝึกซ้อม เชื่อฟังคำสอนของโค้ช เป็นต้น

5.10.2 วินัยในทีม คือ การที่โค้ชใช้กฎระเบียบหรือข้อบังคับ เป็นเครื่องมือรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยมุ่งผลสำเร็จอันดีในการฝึกซ้อมหรือแข่งขันร่วมกัน เช่น กำหนดข้อบังคับให้ผู้เล่นทุกคนอ่านที่ป้ายประกาศทุกครั้งก่อนลงมือฝึกซ้อม ผู้เล่นทุกคนต้องเข้าแถวให้เรียบร้อย ฟังคำอธิบายของโค้ชก่อนลงสนาม เป็นต้น

5.11 ต้องมีจิตวิทยา โค้ชที่มีจิตวิทยาดี ควรจะรู้ว่าความอึกเขิมของนักกีฬานั้นสามารถสร้างขึ้นได้ตั้งแต่ก่อนการแข่งขันแล้ว เริ่มตั้งแต่เครื่องแต่งกายเป็นสิ่งแรก คำพูดที่ว่า "ฟอร์มดี

มีชัยไปครั้งหนึ่งแล้ว" เห็นจะเป็นความจริงขึ้นเรื่อย ๆ หากผู้เล่นสวมใส่เสื้อผ้าและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่สวยงาม มีเครื่องหมายการค้าที่เป็นที่นิยมปรากฏให้เห็น แน่ใจว่าผู้เล่นย่อมกระหายที่จะถอดเครื่องแต่งกายชุดนั้นในสนามให้ปรากฏต่อสายตาผู้ชม ต่อจากนั้นก็มาถึงการอบอุ่นร่างกายก่อนการแข่งขัน หากทีมของเราอบอุ่นร่างกายด้วยการเอาจริงเอาจัง พร้อมเพรียงกัน ใช้ท่าทางการเคลื่อนไหวที่น่าตื่นตาตื่นใจ ผู้ชมก็มักให้ความสนใจ ดังนั้น โค้ชที่ดีจึงจำเป็นต้องมีความสามารถทางจิตวิทยาดีด้วย โค้ชที่ดีจะต้องรู้ความต้องการของผู้เล่นแต่ละคน โค้ชที่ดีจะต้องผู้ได้ทันทีว่าเมื่อใดที่ผู้เล่นของตนเริ่มเหนื่อยหน่ายต่อเกมการแข่งขันเพื่อจะได้แก้ไขทันที โค้ชที่ดีจะต้องรู้ว่าในขณะนั้น ผู้เล่นของตนมีวุฒิภาวะทางอารมณ์เป็นเช่นไร ได้รับความกดดันทางด้านไหนบ้าง เป็นต้น แพทซี นีล (Patsy Neal) กล่าวว่ " ในแง่จิตวิทยานั้นโค้ชที่ดีจะต้องทำตัวเปรียบเสมือนเจ้านาย ซึ่งสามารถบัญชาการให้ผู้เล่นปฏิบัติตามได้ด้วยใจเต็มใจ"

5.12 ต้องไม่เห็นแก่ตัวโค้ชที่ดีต้องไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวหรือเห็นแก่ได้แต่เพียงฝ่ายเดียว โค้ชบางคนยอมลงทุนกระทำทุกอย่างเพื่อให้ทีมของตนประสบผลสำเร็จ แต่วัตถุประสงค์ที่โค้ชตั้งไว้นั้นมิได้ทำเพื่อส่วนรวม คือ เพื่อชื่อเสียงของสถาบันและลูกทีมของตนเลย กลับกลายเป็นว่าเหตุที่โค้ชทำทุกอย่างเพื่อให้ประสบผลสำเร็จนั้น ก็เพื่อชื่อเสียงเกียรติยศของโค้ชเองมากกว่า โค้ชที่ดีควรมีความสุขและมีความพึงพอใจกับการที่ได้เห็นพัฒนาการ ในตัวลูกทีมเป็นอันดับแรก ชัยชนะ และความสำเร็จของทีมควรเป็นอันดับรอง ดังได้กล่าวมาแล้วว่า งานโค้ชในเมืองไทยนั้นควรเป็นงานที่ต้องอุทิศตนมากกว่า ดังนั้นหากโค้ชคนใดมุ่งหมายที่จะรับงานนี้ เพื่อเป็นบันไดไต่เต้าไปสู่ความสำเร็จของตนมากกว่าความสำเร็จของลูกทีมแล้ว ถึงแม้ท่านจะทุ่มเทมากมายเพียงใด ประสบผลสำเร็จแค่ไหน แต่ความภาคภูมิใจ ความสุข อบอุ่นใจที่ได้รับคงเทียบโค้ชที่ทุ่มเทชีวิตจิตใจทำงานเพื่อให้เห็นความก้าวหน้าของลูกทีมเป็นอันดับแรกไม่ได้ สำหรับตัวโค้ช นี่คือนิสัยทางใจที่ได้เป็นผู้ปิดทองหลังพระ เพราะปัจจุบันคงมีไม่กี่คนที่ทราบว่ามีอยู่เบื้องหลังทีมนั้นคือใคร ชื่อเสียงเรียงนาม รูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไรในอนาคตคงไม่มีใครที่จะกล่าวขวัญถึงอีก และในที่สุดเรื่องราวที่ผ่านมาก็กลายเป็นนิยาย หรือตำนานเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องกับเท่านั้น

5.13 มีมนุษยสัมพันธ์งานในหน้าที่ของโค้ชจำเป็นต้องติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลมากหน้าหลายตาที่เกี่ยวข้องในวงการทำอย่างไร โค้ชจึงจะติดต่อกับบุคคลเหล่านั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในฐานะพุทธศาสนิกชน เราสามารถนำหลักทางพุทธศาสนาในเรื่องของพรหมวิหารสี่ คือ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขามาประยุกต์ใช้กับสภาพการณ์ปัจจุบันได้เป็นอย่างดี ในด้านการสร้างมนุษยสัมพันธ์ นอกจากนี้ อาจนำเอาหลักการสร้างมนุษยสัมพันธ์ของแอนดรู คาร์เนกี (Andrew Carnegie) ซึ่งได้รับการรับรองและยกย่องทั่วไปว่าเป็นหลักการที่เหมาะสมเป็นอย่างยิ่งในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ กล่าวคือ หลักในการสร้างมนุษยสัมพันธ์นั้นมีอยู่ดังนี้

5.13.1 การสำรวจตัวอย่าง โดยสำรวจว่าเรามีสิ่งใดบกพร่อง เรามักคิดเทียบปมด้อยของผู้อื่น หรือไม่ เราหลงตนเองเรามีความตั้งใจต่อผู้อื่นหรือเปล่า เหล่านี้เป็นต้น

5.13.2 การผูกมิตร ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งในการสร้างมนุษยสัมพันธ์นั้น มีวิธีการหรือเทคนิคโดยอาศัยพื้นฐานของทั่วไป

5.14 มีความรับผิดชอบต่อผู้เล่น ชุมชน สังคม และต้นสังกัดโค้ชโดยทั่วไปจะต้องมีความรับผิดชอบหลัก 3 ประการ คือ พัฒนาศักยภาพของผู้เล่นอย่างเต็มที่ในขณะที่เดียวกันก็ต้องพัฒนาสุขภาพของผู้เล่นด้วย สร้างภาพพจน์ที่ดีให้เกิดมีขึ้นกับทีมของตนเป็นตัวอย่างที่ดีทางด้านการเป็นผู้มีคุณธรรมนำใจนักกีฬาสุจริตสุจริตบุคลิกภาพ

ทางด้านความรับผิดชอบของโค้ชที่มีต่อตัวผู้เล่นหรือลูกทีม นั้น โค้ชที่ดีจะต้องสามารถปรับตัวเข้าผู้เล่นได้ ต้องมีจินตนาการด้านความคิดสร้างสรรค์มีความเป็นผู้นำ และในทำนองเดียวกันโค้ชที่ดีก็ต้องสามารถเป็นทั้งเพื่อน และทาสผู้ซื่อสัตย์ของลูกทีมได้ ทางด้านความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม และต้นสังกัดนั้น โค้ชจะต้องทำตัวเปรียบเสมือนพระ ผู้จาริกแสวงบุญเพื่อเผยแผ่ศาสนา แต่ศาสนาของโค้ช คือ เรื่องของกีฬาและผู้เล่นกีฬา โค้ชจะต้องสร้างมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ ในชุมชน ทั้งนี้ เพื่อสร้างค่านิยมในทีมของตน โค้ชต้องติดต่อใกล้ชิดกับผู้ปกครองของลูกทีม โค้ชต้องปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร หรือผู้บังคับบัญชา งานของโค้ชส่วนหนึ่ง คือ ให้ความช่วยเหลือพัฒนาชุมชนที่ตนและทีมของตนเองใช้ชีวิตร่วมอยู่ภายในสังคมเดียวกัน

5.15 ต้องมีความรู้และถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เล่น โค้ชที่ดีมีโค้ชที่ทำหน้าที่วางแผนการเล่นแต่เพียงอย่างเดียว หน้าที่ของโค้ชคือการถ่ายทอดความรู้ทั้งหมด มวลประสบการณ์ทั้งหลายที่มีอยู่ โค้ชต้องถ่ายทอดให้ผู้เล่นโดยไม่ปิดบัง โค้ชต้องสอนในสิ่งที่โค้ชรู้เท่านั้น สิ่งใดที่โค้ชยังไม่รู้ โค้ชก็ต้องไปสืบเสาะศึกษามาเพื่อถ่ายทอดให้ผู้เล่นได้รู้ต่อไป

5.16 มีความเป็นผู้นำ สำหรับทีมกีฬาแล้ว อาจกล่าวได้ว่า "โค้ช คือ ผู้กำหนดแนวทางในอนาคตให้แก่ทีม" การที่จะทำหน้าที่โค้ชที่ดีได้นั้น นอกจากโค้ชจะมีความสามารถด้านต่าง ๆ แล้ว โค้ชยังจะต้องมีคุณภาพทางด้านการเป็นผู้นำที่ดีอีกด้วย โค้ชบางคนอาจถูกเลือกขึ้นมาโดยพิจารณาจากระดับความสามารถ ระดับฝีมือ หรือพิจารณาภูมิหลังว่าเคยเป็นนักกีฬาระดับชาติในกีฬาประเภทนั้น ๆ มาก่อน แต่คุณสมบัติดังกล่าวก็ยังไม่เพียงพอที่เขาผู้นั้นจะกลายมาเป็นโค้ชที่ดีได้ โค้ชที่ดีจะต้องมีคุณสมบัติเป็นผู้นำทางด้านการชี้แนะ การบริหารทีม มีความจริงใจ ถึงความสัตย์ซื่อ (สิ่งที่ขอเน้นก็คือ โค้ชในระดับโรงเรียนควรมีลักษณะทางการเป็นผู้นำด้านการบริหารทีมมากกว่าโค้ชในระดับอื่นที่สูงขึ้นไป)

5.17 ต้องมีนักกีฬาดี โค้ชที่จะประสบผลสำเร็จได้ ย่อมต้องเป็นโค้ชที่ควบคุมทีม ซึ่งประกอบด้วยนักกีฬาที่มีความสามารถรอบด้านเป็นเลิศ ทั้งความสามารถด้านสมรรถภาพทางกาย ทักษะเทคนิค สถิติปัญญา และจิตใจ กล่าวคือ นักกีฬาต้องสามารถปฏิบัติตามคำสอน แผนการเล่น

วิธีการเล่น ยุทธวิธีและเป้าหมาย ที่โค้ชกำหนดให้ไว้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งทำให้โอกาสที่จะเป็นผู้นำจะย่อมเกิดมีขึ้น ผลที่ตามมา ก็จะเกิดเป็นวัฏจักร คือ นักกีฬาประสบผลสำเร็จ โค้ชประสบผลสำเร็จ และทีมประสบผลสำเร็จ ทำให้นักกีฬาเก่ง ๆ

กล่าวโดยสรุป การได้ทราบถึงคุณสมบัติของโค้ชว่ามีอะไรบ้างก็เป็นการที่ได้โค้ชรู้จักตนเองว่ามีความพร้อมในการเป็นโค้ชเป็นอย่างดี เพราะจะทำให้ทำงานอย่างมีความสุขและนักกีฬาก็เป็นเสมือนเครื่องค้ำจุนซึ่งกันและกัน หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถดถอยหรือด้อยประสิทธิภาพลงความสำเร็จของทีมก็ย่อมเปลี่ยนแปลงไปในทางตกต่ำด้วยเช่นกัน

6. คุณสมบัติของโค้ช

การฝึกสอนกีฬาทุกประเภทโค้ชจะต้องมีคุณสมบัติที่ดี และเหมาะสมจึงจะทำให้เกิดผลที่ดีแก่นักกีฬา และสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นโค้ชจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้คือ โค้ชระดับอาชีพด้วยมุ่งสู่สิ่งที่เป็นประโยชน์ และสิ่งที่มีงามสำหรับนักกีฬาทั้งหมด จะต้องมีความเต็มใจที่จะให้นักกีฬาเกิดสิ่งดี ๆ จากการชี้แนะของโค้ช มีความเต็มใจและมุ่งมั่นไปให้ถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ จะมีความรู้และทักษะที่เหมาะสมเพื่อสอนกีฬานั้นแก่นักกีฬา สามารถบังคับ บอกกล่าวให้นักกีฬาเล่นกีฬาตามคำสั่งของโค้ชได้ สามารถจับโปรแกรมให้กับนักกีฬาได้ตามที่ตนเห็นสมควร และจะต้องมีความรับผิดชอบ โคเฮน (Koehn, 1977)

ชาญชัย โหรีคลัง(2532) ได้กล่าวสรุปไว้ว่างานของโค้ช ก็คือ งานการสอนอีกรูปแบบหนึ่ง คือ การสอนที่พิเศษเฉพาะด้าน และมีข้อสรุปถึงคุณสมบัติของโค้ชที่ดีกว่าประกอบด้วยปัจจัยต่อไปนี้

1. มีการแสดงออกถึงบุคลลักษณะที่ดี (good character) หมายถึง การมีลักษณะของความคิดในการแยกแยะว่าควรทำอะไร อย่างไร (sense of right and wrong) มีความคิด มีเหตุผล ไหวพริบดี (high sense and value) มีทัศนคติที่ดี (correct attitude) ความเป็นโค้ชที่มีบุคลิกและทัศนคติที่ดีนั้น ย่อมจะเคร่งครัดกับตนเอง มีความรักในคุณธรรม และเสรีภาพมากกว่าการบังคับ มีความคิด มีเหตุผล สามารถแยกแยะได้ละเอียด มองสถานการณ์ต่างๆ ได้ลึกซึ้งกระจ่างแจ้ง
2. มีบุคลิกภาพการเป็นผู้นำ (personality and leadership) การที่บุคคลมีบุคลิกภาพที่ดีนั้น มีพื้นฐานมาจากจิตใจของบุคคล ดังนั้น บุคลิกภาพที่ดีย่อมสะท้อนออกมาจากเอกลักษณ์เฉพาะตน การรู้จักระมัดระวังกิริยาวาจา รู้กาลเทศะ รู้และรักความยุติธรรม นับเป็นคุณสมบัติที่ดีของโค้ช เนื่องจากความแตกต่างของนักกีฬา ดังนั้น บุคลิกภาพจึงเป็นตัวสำคัญที่ทำให้โค้ชเป็นจุดพุ่งเล็งของบุคคลอื่นๆ ทุกกระยะ ความเป็นกันเองแะมีอารมณ์มั่นคงเอาใจใส่ดูแลนักกีฬาอย่างดี
3. มีสุขภาพดี (good health) โค้ชที่มีสุขภาพดี หมายถึง มีสมรรถภาพทางกายดี มีความมั่นคงทางอารมณ์ (emotional balance) และมีเจตนาดี (Mental outlook)

งานโค้ชกีฬาเป็นกิจกรรมที่ต้องมีการเตรียมการตลอดปี มีการฝึกซ้อม ดูแลควบคุมการแข่งขัน ดังนั้น โค้ชจึงต้องมีสุขภาพดี สามารถติดตามนักกีฬาได้ตลอด

4. มีความเข้าใจในนักกีฬา (understanding of the youth) โค้ชส่วนมากจะต้องเกี่ยวข้องกับนักกีฬา ซึ่งจะเป็นเยาวชนโดยส่วนใหญ่ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเรียนรู้ลักษณะทางจิตวิทยาของวัยรุ่นหรือเยาวชน ว่าความต้องการทั้งร่างกายและจิตใจของนักกีฬานั้นเป็นอย่างไร ความเจริญเติบโตทางกาย ความต้องการความรักการยอมรับยกย่องความต้องการปลอดภัยและความต้องการผจญภัยหรือรับประสบการณ์ใหม่ๆ สิ่งเหล่านี้เป็นตัวจูงใจให้เยาวชนอยากหรือเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ดังนั้น จุดเด่นจุดด้อยต่างๆ ของนักกีฬา จึงเป็นข้อที่โค้ชจะต้องศึกษามองเห็นอย่างทะลุปรุโปร่ง

5. มีน้ำใจกล้าได้กล้าเสีย (courage) หมายถึง ความมั่นใจในการที่จะทุ่มเท เพื่อการฝึกนักกีฬาและทุ่มเทอย่างเต็มที่ที่สามารถตัดสินใจได้ ลังเลและมีน้ำใจต่อนักกีฬา เป็นที่ยอมรับของนักกีฬาและสังคมทั่วไป

6. มีความสำนึกในหน้าที่รับผิดชอบ (high sense of responsibility) โค้ชทั่วไปจะทำหน้าที่รับผิดชอบในการพัฒนาทักษะบุคคล และชี้ให้นักกีฬาสำนึกต่อการรับผิดชอบตนเอง แต่บางครั้งอาจจะละเลยต่อการอบรมดูแลอย่างจริงจังต่อเนื่อง การเป็นโค้ชที่ดีจะต้องรู้จักดูแลรับผิดชอบในหน้าที่ บางครั้งอาจจำเป็นต้องใช้อำนาจเข้มงวดเอาจริงเอาจัง เพื่อให้ให้นักกีฬาเกิดความยำเกรงเพื่อการสร้างระเบียบวินัย บางครั้งต้องวางตัวเป็นกันเองเพื่อการเป็นที่ปรึกษาหรือการปลอบใจนักกีฬา ดังนั้น โค้ชจึงต้องพยายามฝึกตนเองและฝึกนักกีฬาในด้านความกระฉับกระเฉง ความเข้าใจหน้าที่และสร้างคุณลักษณะที่ดีของนักกีฬา

7. มีความรู้ทางเทคนิค (high technical knowledge) โค้ชนอกจากจะต้องใฝ่รู้หรือมีความสามารถจากการเรียนรู้ทางวิชาการ ด้วยการอ่านศึกษาค้นคว้าวิจัยจากการทดลองตามตำราเอกสารต่างๆ แล้ว ยังต้องอาศัยประสบการณ์เดิม คือ มีทักษะ สามารถทำได้จริง โค้ชจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ทักษะการกีฬาในประเภะนั้นๆ และพยายามค้นคว้าเทคนิคใหม่ๆ ที่มีคุณค่ามาใช้ในการฝึกนักกีฬาของตน

8. มีความยุติธรรมและมีเหตุผล (fair and judge) โค้ชต้องเป็นผู้สามารถแยกแยะความผิดถูก การใช้จังหวะโอกาสตามกาลเทศะที่เหมาะสม เพราะนักกีฬายังเป็นเยาวชนอยู่ในวัยรุ่นซึ่งมีความแตกต่างทั้งความรู้ ทักษะ อายุ เพศ วัย ประเพณี วัฒนธรรมความเชื่อต่างๆ โค้ชจึงต้องรู้จักควบคุมตัวไม่ลำเอียง ไม่เล่นหยอกล้อกับนักกีฬาเกินไป มีการแสดงออกกับนักกีฬาอย่างถูกต้องเหมาะสมยุติธรรม เป็นสุภาพบุรุษ มีเหตุผล มีการเตรียมตัวเพื่อการเป็นโค้ช (preparation of a coach)

โค้ชกับการพัฒนาทีม (Coach: team development) (ชาญชัย โพธิ์คลัง, 2532) การที่ได้โค้ชจะสร้างทีมหรือนักกีฬาให้เกิดความสามัคคีสูงสุดได้นั้น สิ่งแรกที่จะต้องคำนึงถึงคือการพัฒนาทีมให้มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. การยอมรับซึ่งกันและกัน (mutual respect) ความก้าวหน้าและความสำเร็จของทีมนั้นขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ภายในทีม โดยเฉพาะนักกีฬาต้องยอมรับซึ่งกันและกันทั้งในด้านทักษะความสามารถ อุปนิสัยใจคอ เพื่อให้สามารถรวมทีมได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และยอมรับนับถือในตัวโค้ชด้วย

2. ความสัมพันธ์และเข้าใจกัน (effective communication) มีความเข้าใจกันเอาใจใส่ดูแลกันพร้อมเพรียงสามัคคีกัน สามารถรับผิดชอบร่วมกันได้ดีและเข้าใจกับโค้ชได้ดี

3. มีความรู้สึกตนว่าเป็นส่วนหนึ่งของทีม (the feeling of an importance) ทุกคนยอมรับและรู้สึกตนว่าเป็นส่วนหนึ่งในทีม มีความสำคัญต่อทีม ชนะด้วยกันแพ้กัแพ้เหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นตัวจริงหรือตัวสำรอง มีความผูกพันในความรู้สึกของทีมร่วมกัน โดยมีหน้าที่รับผิดชอบต่างๆ ในทีมทุกคน ไม่หลงตนเอง

4. เข้าใจจุดมุ่งหมายของทีม (goal) นักกีฬาและผู้ร่วมทีมต่างมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของทีม รู้จักปรับปรุงแก้ไขการกระทำต่างๆ เพื่อนำทีมไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

5. มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน (fair treatment) มีความเข้าใจ ห่วงใย มีความรักและความอบอุ่นใจร่วมกัน มีสิทธิเท่าเทียมกัน เอื้ออาทรต่อกันดุจพี่น้อง อยู่ในทีมเดียวกันไม่มีการถืออภิสิทธิ์เหนือคนอื่น

คุณสมบัติต่างๆ ที่กล่าวมานี้จะช่วยให้ นักกีฬาทุกคนในทีมมีความเข้าใจกันสามัคคีและเกิดความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อทีมและเกิดแรงใจแรงใจในการฝึกซ้อมหรือแข่งขันเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่มุ่งหวังไว้ได้ซึ่งต้องหาวิธีการตลอดจนเทคนิคต่างๆ เพื่อสร้างคุณสมบัติเหล่านี้เกิดขึ้นกับนักกีฬาในทีมทุกคน โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมของกระบวนการที่แนะ ฝึกสอนหรืออบรมตามระดับความสามารถในการเรียนรู้ระดับของสติปัญญา และใช้วิธีการจูงใจด้วยเทคนิคต่างๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดคุณสมบัติต่างๆ ตามที่ต้องการซึ่งเป็นภาระใหญ่สำหรับโค้ช แต่ก็เป็นกานำทีมก้าวไปสู่จุดมุ่งหมายที่สูงสุด และผลสำเร็จในบั้นปลายโดยไมยาก

กล่าวโดยสรุป "โค้ช" หมายถึง ผู้ฝึกสอนนักกีฬา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา การสร้างวินัย การควบคุมดูแลให้กำลังใจและสร้างสมรรถภาพในด้านต่างๆ ให้เกิดกับนักกีฬาอย่างสูงสุดตลอดจนการชี้แนะการแข่งขัน คุณสมบัติของโค้ชที่ดีจะต้องมีทักษะทั้งทางด้านทฤษฎี ทักษะ และเทคนิคต่างๆ เพื่อการพัฒนานักกีฬา รายละเอียดที่โค้ชจะต้องทำความเข้าใจคือ หลักการโค้ชกับการแก้ปัญหาวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว สรีรวิทยาของการออกกำลังกาย และหลักวิธีการป้องกัน

การบาดเจ็บ คุณสมบัติที่ควรมีของโค้ช 5 ประการคือ สุขภาพดี มีทักษะกลไกที่เป็นมาตรฐาน มีบุคลิกดีมีคุณธรรมศีลธรรมดี และมีบุคลิกเฉพาะตน ได้แยกแยะถึงคุณลักษณะของโค้ชกีฬาว่ามีแบบอย่างต่างๆ คือ โค้ชฝันเฟื่อง โค้ชใจดี โค้ชเจ้าอารมณ์ โค้ชเจ้าสำราญ โค้ชนักธุรกิจ นอกจากนี้โค้ชยังต้องมีลักษณะของผู้นำดังต่อไปนี้ คือ เป็นตัวอย่าง มั่นใจในอาชีพ มีมนุษยสัมพันธ์ มีทักษะในการจำแนกแยกแยะปัญหาต่างๆ ลักษณะของนักกีฬาที่โค้ชควรทำการศึกษารายละเอียดซึ่งจัดแยกแยะไว้ 13 แบบคือ นักกีฬาที่มีความตั้งใจสูง นักกีฬาหน้าใหม่ นักกีฬาฉลาดหัวไว นักกีฬาอารมณ์อ่อนไหว นักกีฬาที่มีลักษณะเป็นผู้นำ นักกีฬาที่ต้องการปฏิบัติการอย่างเป็นระบบ นักกีฬาที่เป็นผู้นำกีฬา นักกีฬาอารมณ์มั่นคง นักกีฬาที่เชื่อมั่นใจตนเอง นักกีฬาที่ไม่ยินดียินร้าย นักกีฬาที่รับผิดชอบ นักกีฬาที่มีคุณธรรม และนักกีฬาที่ต้องการพัฒนาความรับผิดชอบ หลักการพัฒนาทีมที่ดีนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยประกอบต่อไปนี้ คือ การยอมรับซึ่งกันและกัน ความสัมพันธ์และเข้าใจกัน มีความรู้สึกตนว่าเป็นส่วนหนึ่งของทีม เข้าใจจุดมุ่งหมายของทีมมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน

จากการได้ทราบถึงคุณสมบัติของโค้ชว่ามีอะไรบ้างในการที่จะเป็นโค้ชได้นั้น บุคคลเหล่านั้นต้องรู้จักตนเองว่ามีความพร้อมในการเป็นโค้ชเป็นอย่างดี เพราะจะทำให้ทำงานอย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จในการเป็นโค้ชต่อไป

7. หลักสูตรผู้ฝึกสอนกีฬาบาสเกตบอลระดับชาติ

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เป็นหลักสูตรฝึกอบรมผู้ฝึกสอนบาสเกตบอลที่มีมาตรฐาน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างกว้างขวาง เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้ฝึกสอนระดับต้นให้พัฒนาตนเองจนกระทั่งกลายเป็นผู้ฝึกสอนระดับนานาชาติ
2. เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ผู้ฝึกสอนทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ สามารถนำไปฝึกนักบาสเกตบอลผู้เริ่มฝึกหัดให้มีทักษะขั้นพื้นฐานที่ถูกต้อง ทำให้นักบาสเกตบอลมีทักษะพื้นฐานเฉพาะตัวที่ถูกต้องตั้งแต่เริ่มฝึกหัดเล่นบาสเกตบอล ซึ่งจะทำให้นักบาสเกตบอล สามารถพัฒนาทักษะต่าง ๆ ขึ้นสู่ทักษะระดับสูง
3. เพื่อให้ผู้ฝึกสอนสามารถวางแผนการฝึกระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาว การเตรียมตัวก่อนแข่งขัน การควบคุมเกมให้ได้เปรียบขณะแข่งขัน วิเคราะห์ผลการแข่งขันเพื่อพัฒนาขีดความสามารถของทีมให้สูงขึ้น
4. เพื่อให้ผู้ฝึกสอนมีคุณธรรม จริยธรรมให้ความร่วมมือในการจรรโลงและสร้างสรรคังการบาสเกตบอลไทยให้ก้าวหน้าสืบไป

หลักสูตรผู้ฝึกสอนกีฬาบาสเกตบอล (ด้านเทคนิค)

หลักสูตรผู้ฝึกสอนกีฬาบาสเกตบอลระดับชาติ แบ่งเป็น 3 ระดับ

1. หลักสูตรผู้ฝึกสอนกีฬาบาสเกตบอลขั้นพื้นฐาน ระดับชาติ ขั้นต้น
2. หลักสูตรผู้ฝึกสอนกีฬาบาสเกตบอลขั้นสูง ระดับชาติ ชั้นกลาง
3. หลักสูตรผู้ฝึกสอนกีฬาบาสเกตบอลขั้นก้าวหน้า ระดับชาติ ขั้นสูง

วัตถุประสงค์และเนื้อหาของหลักสูตรของแต่ละหลักสูตรผู้ฝึกสอนกีฬาบาสเกตบอลระดับชาติ
ขั้นต้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เรียนรู้ประวัติ วิวัฒนาการและคุณค่าของกีฬาบาสเกตบอล
2. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เรียนรู้และเข้าใจทฤษฎีการเล่นบาสเกตบอลและสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เพื่อสามารถสอนและฝึกให้นักกีฬามีทักษะเฉพาะตัวที่ถูกต้องและทักษะการเล่นเป็นทีม
3. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมเรียนรู้ถึงการวางแผนการฝึกซ้อมเบื้องต้นจนสามารถนำเอาความรู้เหล่านั้นไปทำการสอนและกำกับการฝึกซ้อม สำหรับกีฬาทุกระดับ เช่น นักกีฬาระดับอายุ 12 - 14 ปี นักกีฬาระดับอายุ 14 - 16 ปี และนักกีฬาระดับอายุ 16 - 18 ปี
4. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมรู้จักวิธีการสอดแนม การเก็บข้อมูลที่สำคัญของคู่แข่งชั้นในโอกาสมาเปรียบเทียบข้อมูลความสามารถของลูกทีม เพื่อเตรียมทีมสำหรับการแข่งขันต่อไป
5. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการแข่งขัน การควบคุมเกมขณะแข่งขันให้ได้เปรียบ และการวิเคราะห์เกมหลังการแข่งขัน
6. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้เรื่ององค์ประกอบของทีม การสร้างทีม การจัดการทีม และการพัฒนาทีมให้ก้าวหน้า

หลักสูตรผู้ฝึกสอนกีฬาบาสเกตบอลระดับชาติ ชั้นกลาง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมเรียนรู้โครงสร้างและหน้าที่ขององค์กรที่ส่งเสริมและพัฒนากีฬาบาสเกตบอลระดับชาติ ระดับนานาชาติ เช่น สมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ สมาคมบาสเกตบอลเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สหพันธ์บาสเกตบอลเอเชีย
2. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมเรียนรู้และเข้าใจทฤษฎีของการเล่นบาสเกตบอลสามารถนำไปสาธิตและฝึกสอนให้นักบาสเกตบอลมีทักษะเฉพาะตัวสามารถนำทักษะไปประกอบการเล่นเป็นทีมได้
3. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมเรียนรู้วิธีการสอนและกำกับการฝึกซ้อมสูงโดยนำเอาความรู้เหล่านั้นไปสอนและกำกับการฝึกซ้อมให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด

4. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถวางแผนการฝึกของนักกีฬาในระดับอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

5. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมเรียนรู้วิธีการสอดแนมซึ่งทำให้ได้ข้อมูลครบถ้วนของทีมคู่แข่งในอนาคต ทำให้สามารถวิเคราะห์คู่แข่งได้อย่างละเอียด ซึ่งจะทำให้การเตรียมทีมก่อนแข่งขันสมบูรณ์ที่สุด

6. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการแข่งขัน เทคนิคในการควบคุมเกมขณะแข่งขัน และการวิเคราะห์เกมอย่างละเอียดหลังการแข่งขัน

7. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมเรียนรู้และเข้าใจการจัดการทีมระดับสโมสร การแสวงหานักกีฬาใหม่เข้าสู่สโมสร และการฝึกเพื่อผสมผสานให้ผู้เล่นใหม่และผู้เล่นเก่าเป็นทีมได้ตามแผนการของโค้ช

หลักสูตรผู้ฝึกสอนกีฬาบาสเกตบอลระดับชาติ ชั้นสูง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมเรียนรู้เรื่องแนวโน้มในการพัฒนางานการบาสเกตบอลโลก/เอเชีย และไทยปัญหาในการพัฒนาและแนวทางแก้ปัญหา ปัญหาการพัฒนาสู่บาสเกตบอลอาชีพของประเทศไทย

2. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมที่ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้ฝึกสอนชั้นกลางมาแล้วเรียนรู้เรื่องทักษะพื้นฐานที่ถูกละเลยซึ่งผู้ฝึกสอนระดับชาติ ชั้นสูง จะต้องปรับปรุงแก้ไขให้นักบาสเกตบอลที่มีทักษะพื้นฐานที่ไม่ถูกต้องมีทักษะพื้นฐานที่ถูกต้อง และต้องมีปรัชญาของโค้ช ปรัชญาการโค้ช และนำมาใช้ให้เหมาะสมกับการทำทีมทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำทีมระดับชาติหรือนานาชาติ

3. การรุกและการป้องกันเป็นทีมชั้นสูงการอ่านการป้องกันและการสร้างโอกาสในการรุกการนำกลยุทธ์ต่าง ๆ ไปต่อสู้กับโค้ชคู่แข่งขณะแข่งขัน ปรัชญาการป้องกันของโค้ช และคุณสมบัติการป้องกันที่ทุกทีมต้องมี

4. โค้ชต้องมีปรัชญาการฝึก และนำปรัชญาการฝึกนั้นเป็นแนวทางในการฝึกให้การฝึกบรรลุเป้าหมายในการฝึก การฝึกนั้นมีทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล

5. การนำเอาข้อมูลการสอดแนมมาเตรียมทีมก่อนแข่งขัน และการเปรียบเทียบข้อมูลต่าง ๆ เพื่อสรุปแผนการป้องกันและแผนการรุก การนำเสนอต่อที่ประชุมนักกีฬา การตอบข้อซักถาม การฝึกซ้อมก่อนแข่งเพื่อให้เกิดความมั่นใจ

6. เพื่อสามารถจัดทำรายการตรวจสอบเพื่อใช้ในการเตรียมการฝึก การเตรียมทีมตลอดปี การสอนให้นักกีฬาเข้าใจระบบและปรัชญาของโค้ชในการฝึก

7. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีปรัชญาการโค้ชบาสเกตบอล การวางแผนการแข่งขัน การจัดการทีมก่อนแข่งขันเพื่อให้เกิดความพร้อมเพื่อแข่งขัน การดำเนินเกมขณะแข่งขันให้ได้เปรียบคู่แข่ง

การปิดเกมเพื่อชัยชนะและการวิเคราะห์เกมอย่างละเอียดหลังแข่งขันเพื่อสรุปแนวทางพัฒนาทีม ในการแข่งขันนัดต่อไปและวางแผนการพัฒนาทีมตลอดทั้งปี

8. เพื่อให้เรียนรู้การจัดการโครงสร้างของผู้เล่นทีมทีมชาติ การคัดเลือกผู้เล่นใหม่เข้าเป็นผู้เล่นทีมชาติ เพื่อให้ทีมชาติมีโครงสร้างที่แข็งแกร่งตลอดไป(สำนักพัฒนาบุคลากรกีฬา, 2547)

8. หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ฝึกอบรม 1-3

เป็นส่วนที่สำคัญสำหรับโค้ชเพื่อนำมาพัฒนานักกีฬาระดับชาติ และสามารถนำมาเป็นหลักในการเลือกโค้ชกีฬามหาวิทยาลัยหรือระดับมัธยมศึกษา ซึ่งจะทำให้โค้ชมีคุณภาพมากขึ้นโดยมีรายละเอียดระดับต่าง ๆ ดังนี้ (สำนักพัฒนาบุคลากรกีฬา, 2547)

1. ผู้ฝึกสอนระดับ 1

1.1 วุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า/อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ทางด้านพลศึกษาหรือทางการกีฬา หรือเคยเป็นนักกีฬาทีมชาติในชนิดกีฬาที่เป็นผู้ฝึกสอน และ/หรือ เคยเป็นผู้ฝึกสอนทีมชาติในชนิดกีฬานั้น

1.2 เป็นผู้ที่เคยผ่านการอบรมเป็นผู้ฝึกสอนระดับกลางที่ การกีฬาแห่งประเทศไทย หรือผ่านการอบรมผู้ฝึกสอนระดับนานาชาติที่ การกีฬาแห่งประเทศไทยให้การรับรอง ในชนิดกีฬาที่เป็นผู้ฝึกสอน

1.3 มีประสบการณ์เป็นผู้ฝึกสอนในสมาคม สโมสร สถาบันทางการศึกษา หรือองค์กรทางกีฬา โดยองค์กรต้นสังกัดทดสอบและให้การรับรองแล้วอย่างน้อย 1 ปี

1.4 มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ (อ่าน เขียน สนทนา) โดยองค์กรต้นสังกัดทดสอบและให้การรับรอง

1.5 มีสมรรถภาพทางกายดี ไม่มีโรคประจำตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน

2. ผู้ฝึกสอนระดับ 2

2.1 วุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า/อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ทางด้านพลศึกษาหรือทางการกีฬา หรือเคยเป็นนักกีฬาทีมชาติในชนิดกีฬาที่เป็นผู้ฝึกสอน และ/หรือ เคยเป็นผู้ฝึกสอนในทีมชาติในชนิดกีฬานั้นๆ

2.2 เป็นผู้ฝึกสอนที่ผ่านการอบรมผู้ฝึกสอนระดับสูงที่ การกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมกีฬาให้การรับรอง ในชนิดกีฬาที่เป็นผู้ฝึกสอน หรือเป็นผู้ที่เคยผ่านการอบรมสหพันธ์กีฬา ระหว่างประเทศ ASF (Asia Sport Federation) หรือ ISF (International Sport Federation) ในหลักสูตรผู้ฝึกสอนไม่ต่ำกว่าระดับ 2 (License B)

2.3 เป็นผู้ฝึกสอนที่เคยปฏิบัติหน้าที่ให้กับนักกีฬาทีมชาติเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติมาแล้วไม่ต่ำกว่า 3 ปี ในชนิดกีฬาที่เป็นผู้ฝึกสอนและมีผลงานผลิตนักกีฬาจนประสบความสำเร็จชนะเลิศ SEA Games 2 สมัย และได้อันดับ 4 Asian Games / Asia

2.4 มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษพอใช้ (อ่าน เขียน สนทนา) โดยองค์การต้นสังกัดทดสอบและให้การรับรอง

2.5 มีสมรรถภาพทางกายดี ไม่มีโรคประจำตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน

3. ผู้ฝึกสอนระดับ 3

3.1 ประเภทบุคคลระดับ Asian Games อันดับ 1 สามสมัย, Asian Games, Asian ได้อันดับ 1 โอลิมปิก ได้อันดับ 1-4

3.2 ประเภททีมระดับ Asian Games อันดับ 1 สามสมัย, Asian Games, Asian ได้อันดับ 1-4 โอลิมปิก ได้อันดับ 1-8

ระดับโลกประเภทบุคคลและประเภททีมให้การกีฬาแห่งประเทศไทย พิจารณาเป็นชนิดกีฬาเป็นผู้ที่เคยผ่านการอบรมจากสหพันธ์กีฬาระหว่างประเทศ ASF (Asia Sport Federation) หรือ ISF (International Sport Federation) ในหลักสูตรผู้ฝึกสอนไม่ต่ำกว่าระดับ 2 (License B) และ/หรือผ่านการอบรมผู้ฝึกสอนชั้นสูงหลักสูตรที่ การกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมกีฬาให้การรับรองในชนิดกีฬาที่เป็นผู้ฝึกสอน

หมายเหตุ นอกเหนือจากหลักเกณฑ์ข้อ 1 และข้อ 2 ให้การกีฬาแห่งประเทศไทย พิจารณาเป็นรายๆ ไป มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษดี (อ่าน เขียน สนทนา) โดยองค์การต้นสังกัดทดสอบและให้การรับรองมีสมรรถภาพทางกายดี ไม่มีโรคประจำตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน

4. ผู้ฝึกสอนต่างประเทศ

4.1 ต้องเป็นผู้ฝึกสอนที่สมาคมกีฬานั้นให้การรับรอง

4.2 ต้องผ่านการอบรมจากสหพันธ์กีฬานั้น หรือผ่านการอบรมผู้ฝึกสอนสหพันธ์กีฬานั้นรับรอง หรือผ่านการอบรมผู้ฝึกสอนจากสถาบันทางด้านกีฬา ซึ่งการกีฬาแห่งประเทศไทยรับรอง

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบของการที่จะพัฒนาให้โค้ชมีบุคลิกลักษณะและการปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทของโค้ชกีฬามหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพดังกล่าวข้างต้น เป็นหน้าที่ที่โค้ชกีฬาจะต้องศึกษาหาความรู้ ทั้งจากทางทฤษฎีและจากประสบการณ์ตรง สิ่งเหล่านี้จะช่วยเพิ่มพูนความชำนาญ ความเชี่ยวชาญให้แก่โค้ชเพื่อจะได้นำไปถ่ายทอดให้แก่นักกีฬาเพื่อส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถของนักกีฬาเหล่านั้นให้ไปสู่ความพร้อมและสมบูรณ์สูงสุด

9. การเรียนรู้เป็นทีม (Team Learning)

ความหมายของการเรียนรู้เป็นทีมมีผู้ให้ความหมายไว้มากมาย จึงขอนำเสนอดังนี้

Peter Senge (1990) กล่าวว่า team learning เป็นการเรียนรู้ร่วมกันของสมาชิกในองค์กร โดยการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น ความรู้ซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ต้องมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถของทีม ให้บังเกิดผลมากกว่าการอาศัยความรู้ ความสามารถของบุคคลเพียงคนเดียว เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้ในลักษณะทีม จะมีผลต่อสะท้อนการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล และที่สำคัญองค์กรแห่งการเรียนรู้ จะเกิด

Peter Senge (1994) กล่าวว่า การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม เป็นกระบวนการปรับแนวคิดแนวปฏิบัติ รวมทั้งจุดมุ่งหมายของทีมให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และพัฒนาความสามารถเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่สมาชิกในทีมทุกคนต้องการอย่างแท้จริง

Marquardt (1996) กล่าวว่า การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม มุ่งเน้นไปที่กระบวนการจัดการและพัฒนาความสามารถของทีม เพื่อสร้างการเรียนรู้ และผลลัพธ์อันเกิดจากมวลสมาชิกให้ได้เป็นไปตามความต้องการ

สุพานี สอนชื้อ (2543) ได้สรุปความหมาย การเรียนรู้เป็นทีม คือ การที่สมาชิกได้รวมตัวกันเพื่อเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ร่วมกันโดยการแลกเปลี่ยนข้อมูล และประสบการณ์อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง โดยอาศัยสารสนเทศเพื่อทำงานในกลุ่มคนที่มาจากหลากหลายฝ่ายงานจนเกิดเป็นความคิดร่วมกันของกลุ่ม (group thinking) และกลุ่มจะไม่ครอบงำแนวคิดของสมาชิกคนอื่น ๆ โดยการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมจะกระตุ้นให้กลุ่มมีการสนทนาและการอภิปรายกันอย่างกว้างขวาง แล้วจึงนำวิสัยทัศน์ของแต่ละคนมาแลกเปลี่ยนกัน หาข้อสรุปออกมาเป็นแนวปฏิบัติร่วมกันเพื่อไปสู่เป้าหมายขององค์กร

สิริลักษณ์ จิเจริญ (2544) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นทีม เป็นกระบวนการส่งเสริมความรู้ ทักษะ และความชำนาญ ระหว่างสมาชิกทุกคนในทีมงานอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมในทางสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพยกระดับมาตรฐานในการทำงานของหน่วยงานทำงานให้เจริญขึ้น เพื่อพัฒนาไปสู่องค์กรเอื้อการเรียนรู้

กล่าวโดยสรุป การเรียนรู้เป็นทีมเป็นการเรียนรู้ร่วมกันของสมาชิกในที่ทำงาน โดยอาศัยการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข้อคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกันอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาความรู้ และความสามารถของทีมให้เกิดขึ้น ด้วยการกระตุ้นให้สมาชิกในทีมมีการสนทนาและอภิปรายกัน แล้วนำวิสัยทัศน์ของแต่ละคนมาแลกเปลี่ยน หาข้อสรุปเพื่อเป็นแนวปฏิบัติร่วมกันเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายขององค์กร

ความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนรู้เป็นทีม

การเรียนรู้เป็นทีม มีคุณลักษณะโดยเป็นการสร้างสมดุลระหว่างการทำงานกับการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในขณะทำงานอย่างเป็นธรรมชาติให้เพิ่มมากขึ้น

दन्य तेयनपुढ (2539) การเรียนรู้ของทีมเป็นรูปแบบการพัฒนาการทำงานเป็นทีมที่มีลักษณะข้ามฝ่ายงาน การสั่งการตนเอง และจัดการความคิดที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับกาญจนา เกียรติธนาพันธุ์ (2542) ได้ศึกษาพบว่า การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมจะทำให้การเรียนรู้มีพลังมากกว่าการเรียนรู้ของบุคคลในการที่จะเสนอความคิดหรือความรู้ไปสู่องค์กร ทั้งนี้ เนื่องจากการเรียนรู้ในทีมจะทำให้สมาชิกในทีมได้คิดอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับแนวคิดที่ซับซ้อนเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการพัฒนาองค์การ มีการพัฒนาจากความรู้ไปสู่การเป็นนวัตกรรม การประสานงานและการปฏิบัติอีกทั้งยังส่งเสริมบทบาทของสมาชิกในทีมต่อทีมอื่น ๆ

สมบัติ กุสุมาวดี (2540) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นเป็นทีม สามารถสร้างคุณค่าของทีมให้อยู่เหนือกว่าคุณค่าของบุคคลโดยการนำความแตกต่างและศักยภาพของแต่ละคนในทีมนั้นมาผสมผสานเพื่อเพิ่มพูนศักยภาพเหล่านั้นให้เกิดเป็นพลังแห่งความหลากหลาย ทำให้การทำงานร่วมกันเป็นทีมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การเรียนรู้เป็นทีมในระหว่างการทำงานร่วมกันช่วยสร้างความเชื่อ ค่านิยม เป้าประสงค์ขององค์การ นอกจากนี้ยังเสริมสร้างบรรยากาศที่กระตุ้นให้คนในองค์การเห็นความสำคัญที่จะต้องเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เทคโนโลยีและความรู้ข้อมูลข่าวสารใหม่ ๆ และความต้องการทางสังคม รวมทั้งบทบาทของทีมงาน

อิงศนันท์ อินทรกำแหง (2543) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นทีมและเครือข่าย การร่วมงานในโครงการต่าง ๆ เป็นการร่วมมือกันเพื่อแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่องในระยะยาว โดยที่การเรียนรู้แบบนี้จะทำให้การเรียนรู้มีพลังมากกว่าการเรียนรู้ของบุคคลในการเสนอความคิดเห็นที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมขององค์กร ทั้งนี้การเรียนรู้เป็นทีมจะทำให้สมาชิกในทีมได้คิดอย่างลึกซึ้งในแนวคิดที่ซับซ้อน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนา มีการพัฒนาความรู้ในทีมไปสู่การเป็นนวัตกรรม การประสานงาน และการปฏิบัติ ซึ่งเทคนิคที่นิยมใช้คือ การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมในลักษณะทีมข้ามสายงาน ที่เป็นการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมในลักษณะทีมข้ามสายงาน จะเป็นการรวมตัวของบุคลากรในองค์กรที่มีทักษะและความรู้ที่แตกต่างกันในแต่ละสายงาน มารวมตัวกันเพื่อจะแก้ปัญหา หรือดำเนินงานในรูปแบบโครงการใดโครงการหนึ่งให้เสร็จสิ้น ซึ่งสมาชิกของทีมข้ามสายงานควรประกอบด้วยบุคลากรจากทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับผู้จัดการ ระดับปฏิบัติการ ระดับเทคนิค

กล่าวโดยสรุป ความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนรู้เป็นทีม จะก่อให้เกิดความต้องการของกลุ่มคนในองค์กรที่จะเรียนรู้ร่วมกัน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ขยันคิดขยันเรียนรู้ ขยันทำ ซึ่งการเรียนรู้เป็นทีมจะเป็นเครื่องมือช่วยเสริมสร้างอัจฉริยภาพของทีมงาน นอกเหนือความสำเร็จในการทำงานที่ร่วมมือกันทำงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์การแล้ว สมาชิกแต่ละคนในทีมยังได้รับความรู้ แนวคิดใหม่ ๆ ที่เกิดจากการเรียนรู้ในทีมงาน นำมาพัฒนาศักยภาพของตนเองอีกด้วย

คุณลักษณะของสมาชิกในทีมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้เป็นทีม

คุณลักษณะของสมาชิกในทีมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้เป็นทีมตามแนวคิด Peter M. Senge มีดังนี้

1. สมาชิกต้องมีแนวคิด แนวปฏิบัติที่สอดคล้องกัน และมีจุดมุ่งหมายในการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จที่ตั้งใจเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จากลักษณะดังกล่าวจะช่วยให้สมาชิกแต่ละคนรู้สึกมั่นคงในการตัดสินใจในสิ่งที่เห็นว่าเหมาะสมกับตนและรู้ ตนเองว่าจะปฏิบัติตัวอย่างใดในระหว่างทำงานร่วมกัน เนื่องจากปรัชญาการทำงานภายในทีมเป็นที่เข้าใจร่วมกัน การปฏิบัติงานที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงเป็นแนวคิดพื้นฐานของการเรียนรู้เป็นทีม ซึ่งช่วยให้ทีมคิดและปฏิบัติหน้าที่ได้เสมือนเป็นน้ำหนึ่งอันเดียวกัน มีความตระหนักในบทบาทหน้าที่ที่กันและกัน มีจุดมุ่งหมายและรับรู้สภาพความเป็นจริงร่วมกัน

2. สมาชิกต้องได้รับการเพิ่มอำนาจในการทำงาน ซึ่งเป็นการกระจายอำนาจความรับผิดชอบและความอิสระในการตัดสินใจปฏิบัติงาน จากลักษณะดังกล่าว เพื่อให้สมาชิกในทีมสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้บุคลากรได้นำทักษะ ประสบการณ์ การฝึกอบรมพิเศษมาใช้ประโยชน์มากขึ้น เป็นโอกาสในการพัฒนาตนเองและเพิ่มวุฒิภาวะให้มีสำนึกถึงความรับผิดชอบต่อและคุณภาพมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยทดสอบความสามารถ และกระตุ้นให้บุคคลได้นำความสามารถที่มีอยู่ของตนออกมาใช้อย่างเต็มที่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์และนำพาทีมงานและองค์การไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ในที่สุด

ดังนั้น หากบุคคลได้รับการเพิ่มอำนาจในการทำงาน จะเกิดความพึงพอใจ มีความรู้สึกที่ดีกับตนเอง มีความมุ่งมั่นมากขึ้น และการปฏิบัติงานจะดีขึ้น อย่างไรก็ตามการเพิ่มอำนาจในการทำงานในทีม ที่สมาชิกมีจุดมุ่งหมายต่างกัน ย่อมส่งผลให้เกิดความยุ่งยากในการทำงานยิ่งขึ้น และทำให้การจัดการในทีมลำบากขึ้น จึงควรมีการปรับเป้าหมายของบุคคลให้สอดคล้องกับเป้าหมายของทีม ก่อนการเพิ่มอำนาจบุคคล และหากมีการเพิ่มอำนาจในการดำเนินงานไประยะหนึ่งแล้วเกิดมีปัญหามา เพราะความไม่เหมาะสมของแนวปฏิบัตินั้นจำเป็นจะต้องมีการยืดหยุ่นและปรับปรุงแก้ไข

3. สมาชิกต้องมีการประสานพลังร่วมกันภายในทีม โดยนำความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญของแต่ละคนในทีมออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ สมาชิกในทีมต้องมีการประสานพลังในการปฏิบัติงานการตัดสินใจ หรือแก้ไขปัญหาต่างๆ ของทีมเพื่อทำให้การทำกิจกรรมของทีมประสบความสำเร็จ และช่วยพัฒนาความรู้สมรรถภาพของทีมให้เกิดขึ้น เนื่องจาก การผสมความรู้ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นการคัดสรรประสบการณ์ของแต่ละคน พลังของกลุ่มที่เกิดขึ้นจึงเป็นปรากฏการณ์ที่คัดสรรแล้ว จึงมีคุณค่ามากกว่าการนำประสบการณ์ของแต่ละคนมารวมกันแต่ไม่ได้มีการผสมผสานประสบการณ์ร่วมกัน

4. สมาชิกต้องสามารถสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นและประสานงานกับผู้อื่นได้ โดยร่วมมือกันคิดเปลี่ยนแปลงสิ่งใหม่ๆ ให้เกิดขึ้น สมาชิกในทีมต้องให้ความร่วมมือในการทำงาน คิดเปลี่ยนแปลงในสิ่งใหม่และแตกต่าง ไม่ว่าจะป็นวิธีการทำงานแบบใหม่ สร้างแนวคิดใหม่ แสวงหาหรือมีทางเลือกอย่างเหมาะสม รู้จักพลิกแพลงปรับเข้าหาแนวทาง ตั้งข้อตกลงอย่างท้าทาย หรือมีผลงานใหม่เกิดขึ้นโดยผลการปฏิบัติงานจะขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละคน และวิธีการปฏิบัติงานร่วมกัน มีกระบวนการประสานงาน สถานความสัมพันธ์เกี่ยวกับบุคคล วัสดุและทรัพยากร อย่างอื่น ๆ เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

5. สมาชิกต้องส่งเสริม สนับสนุนและกระตุ้นการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละคนในทีมให้มีการเรียนรู้ร่วมกัน และถ่ายทอดการปฏิบัติงานและทักษะความรู้ไปยังส่วนรวม สมาชิกในทีมต้องช่วยเหลือผู้อื่นให้รู้วิธีปฏิบัติ วิธีการและสามารถสร้างกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำงานของสมาชิกแต่ละคนทั้งในทีมและสมาชิกของทีมอื่น ๆ ในองค์การอย่างต่อเนื่อง ตลอดเวลา ขณะที่สมาชิกในทีมมีการเรียนรู้ร่วมกัน ก็ต้องมีการถ่ายทอดวิธีการปฏิบัติและทักษะการเรียนรู้ (inculcating practices and skills) แบ่งปันความรู้เพื่อช่วยเหลือให้ผู้อื่นได้รู้วิธีปฏิบัติ วิธีการ และสามารถสร้างกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากทีมเรียนรู้ ทีมหนึ่งเป็นระบบย่อยในการทำให้เกิดการเรียนรู้ในระบบใหญ่ทั่วทั้งองค์การ ความสำเร็จของทีมสามารถกำหนดแนวโน้ม และสร้างมาตรฐานของการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับองค์การที่ใหญ่ขึ้นด้วย

6. สมาชิกต้องสามารถวิเคราะห์ปัญหาที่ซับซ้อนได้ อย่างลึกซึ้งเพื่อให้เข้าใจการทำงานและปัญหาที่เกิดขึ้น สมาชิกในทีมต้องมีความสามารถคิดพิจารณาในประเด็นต่าง ๆ อย่างลึกซึ้ง เข้าใจและสามารถวิเคราะห์ปัญหาที่สลับซับซ้อนได้ โดยสามารถเชื่อมโยงความคิดที่เคยมากับประสบการณ์ที่คาดหวังและรู้จักประเมินสถานการณ์

7. สมาชิกทุกคนต้องมีความไว้วางใจในการปฏิบัติงาน มีความเชื่อมั่นระหว่างกันและเข้าใจในการทำงานของแต่ละคน สมาชิกทุกคนในทีม จำเป็นต้องมีความเชื่อมั่นระหว่างกันและเชื่อใจกันในการทำงาน คิดถึงสมาชิกในทีมอื่นๆ และมีความรับผิดชอบที่จะทำงานร่วมกันอย่างเกื้อกูล เต็มใจที่จะดำเนินตามเป้าหมายร่วมกัน รวมทั้งต้องตกลงที่จะบอกหรือไม่ปิดบังข้อเท็จจริงต่อกันทั้งเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายนอก (out there) และเรื่องที่เกิดขึ้นภายในทีม (in here)

8. สมาชิกในทีมต้องเผชิญหน้ากับความเล็งหรือต้องตัดสินใจในการทำงานด้วยตนเอง เมื่อเกิดความผิดพลาดต้องรู้จักให้อภัยและให้กำลังใจกัน โดยหากผลการตัดสินใจเกิดผิดพลาด หรือเกิดปัญหาการขัดแย้งขึ้น สมาชิกในทีมเรียนรู้ต้องให้อภัยและให้กำลังใจกัน โดยตระหนักได้ว่าขณะที่กำลังพัฒนาความสามารถของทีม อาจมีช่วงเวลาแห่งความผิดหวัง หมดกำลังใจ อึดอัดใจ การเรียนรู้เป็นทีมเป็นทักษะส่วนรวมที่ต้องอาศัยความร่วมมือ ร่วมใจและใช้เวลาในการพัฒนาหากเกิดความผิดพลาดหรือผลการปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามเป้าหมาย สมาชิกไม่ควรได้รับบทลงโทษ ควรยอมรับในความ

แตกต่างของบุคคล เรียนรู้ที่จะให้อภัยรวมทั้งไม่นำความผิดพลาดในอดีตของสมาชิกมาใช้เป็นข้อ
ต่อรองในอนาคต การจัดฝึกผู้อื่นเป็นการขัดขวางการเรียนรู้ของทีม

9. สมาชิกควรแสดงพฤติกรรมที่สุภาพให้เกียรติกันในที่ทำงาน สมาชิกควรแสดงพฤติกรรมที่
สุภาพให้เกียรติกันในที่ทำงาน ทั้งพฤติกรรมและคำพูด

10. สมาชิกควรรับฟังผู้อื่นอย่างตั้งใจ และละความคิดของตนเองเอาไว้เมื่อฟังผู้อื่นพูด

11. สมาชิกควรมีจิตสำนึกว่าตนเองมีความสำคัญในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของทีม สมาชิกควรมี
จิตสำนึกว่าตนเองมีความสำคัญในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของทีม รวมทั้งภาคภูมิใจในความสำเร็จของ
ทีม

12. สมาชิกสอบถามและสะท้อนความคิดเห็นของสมาชิกท่านอื่น ๆ ด้วยการพูดคุย ชักถาม
ระดมสมองร่วมกันคิด และสื่อความคิดเห็นของตนไปสู่คนอื่น รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดการวิเคราะห์
ชักถาม ได้แย้ง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์

10. วิธีสร้างการเรียนรู้เป็นทีม

การเรียนรู้เป็นทีม ทำให้การเรียนรู้มีพลังมากขึ้น ในการที่เสนอความคิดเห็นหรือความรู้
ไปสู่องค์กร และพัฒนาความรู้ไปสู่การปฏิบัติ นอกจากนี้ยังส่งเสริมบทบาทของสมาชิกในทีมต่อทีม
อื่น ๆ ให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่องซึ่งการเรียนรู้เป็นทีมมีวิธีการที่สำคัญดังต่อไปนี้

วิธีที่ 1. ใช้การสนทนา (dialogue)

การสนทนาในการเรียนรู้เป็นทีมเป็นการพูดคุยร่วมกันของสมาชิกในทีม โดยสมาชิก
สามารถแสดงความรู้สึก หรือความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างอิสระ รับฟังถึงสิ่งที่อยู่ในใจและร่วม
คิดด้วยกันอย่างจริงจัง ทุกคนในทีมจะพูดคุยด้วยความเคารพต่อความคิดเห็นของกันและกัน ไม่โอ้อวด
ความคิดของตนเองหรือทับถมความคิดของผู้อื่น เปิดเผยความคิดและความรู้สึกกันโดยปราศจาก
ความกลัวหรือความอาย การรับฟังทัศนคติ มุมมองต่าง ๆ ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น เกิดสมมติฐานใหม่ซึ่งจะ
หาไม่ได้จากการพูดคุยกันเฉพาะบุคคล ช่วยให้ทีมสามารถแก้ปัญหาที่ยากและสลับซับซ้อนจาก
ความคิดอันหลากหลาย ในการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นซึ่งกันและกัน

เป้าหมายของการสนทนา คือ เพื่อแสวงหาความหมายหรือสร้างความเข้าใจใหม่ในเรื่อง
ที่คลุมเครือไม่แน่ใจ หรือยากจะตีความตลอดจนเพื่อสำรวจความคิดความเชื่อของแต่ละคน ทำให้เรา
ได้มีโอกาสสังเกต และค้นพบความคิดความเชื่อของตนเองและผู้อื่นว่า มีความเข้าใจแตกต่างกันเช่นไร
ทำให้ได้รับรู้ความคิดที่หลากหลาย ซึ่งไม่จำเป็นต้องได้ข้อตกลง หรือข้อสรุปหลังจากการสนทนานั้น แต่
เป็นการยกระดับทัศนคติของสมาชิกให้สูงขึ้น สร้างความเข้าใจในความรู้สึกของกันและกันมากขึ้น
ซึ่งในบางครั้งการสนทนาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิดเห็น หรือพฤติกรรมของสมาชิกอย่าง
ถาวร และอาจช่วยการตัดสินใจในอนาคตโดยมีการปฏิบัติดังนี้

1. เริ่มต้นด้วยหัวข้อของการสนทนา โดยให้ทีมร่วมกันคิดพิจารณาตนเอง โดยไม่มีการกำหนดข้อสมมติฐานหรือทางเลือกใด ๆ ไว้ล่วงหน้า
2. ในการเสวนาทุกครั้งให้เกิดประสิทธิภาพ สมาชิกแต่ละคนจะต้องมีความคิดและจิตใจที่เปิดกว้าง ยอมรับข้อคิดเห็นและเหตุผลของกันและกัน
3. ห้ามยึดตัวเองเป็นใหญ่ และตำแหน่งหน้าที่การงาน มาใช้ในการสนทนา เพราะจะทำให้เกิดเป็นอุปสรรคต่อการ เรียนรู้ร่วมกัน
4. สมาชิกต้องเข้าใจ รับผิดชอบต่อความคิดความเชื่อของตัวเองเสียก่อนที่จะเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ
5. สมาชิกต้องแสดงออกถึงความคิด ความเชื่อของตนเองให้ทุกคนทราบอาจเป็นข้อสังเกต ความรู้สึกหรือความคิดเห็นก็ได้
6. สมาชิกต้องเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ซักถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
7. สมาชิกต้องหลีกเลี่ยงการตั้งวาระการประชุม ไม่กำหนดหัวข้อที่จะพูดคุย เพื่อเปิดกว้างทางความคิดและทุกคนไม่ควรเตรียมตัวที่จะสนทนาอย่างมุ่งมั่น เพราะจะทำให้การสนทนาขาดอิสระ ไม่สร้างสรรค์ ขาดความพร่างพรูในการแลกเปลี่ยนความคิด
8. สมาชิกต้องตั้งกฎพื้นฐานไว้เป็นข้อตกลงร่วมกันในการพูดคุย อาทิ ข้อตกลงให้ทุกคนพูดความจริง การจำกัดเวลาในการพูด เป็นต้น

การสนทนาสามารถพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของทีมที่เข้าร่วมการสนทนาเป็นประจำ พัฒนาความไว้วางใจอย่างลึกซึ้ง ซึ่งไม่ค่อยได้ในการอภิปราย พัฒนาความรู้ความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้นของแต่ละคน สามารถเรียนรู้ที่จะพูดคุยกันอย่างเป็นมิตรเป็นเพื่อนร่วมงาน และลดการต่อต้าน โดยไม่ให้ความสำคัญกับการเอาชนะ รวมทั้งขยายความเข้าใจในประเด็นต่าง ๆ ของสมาชิกในทีม

วิธีที่ 2. ใช้การอภิปราย (discussion)

การอภิปรายโดยมีการจัดเตรียมข้อสมมติฐานและทางเลือกต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้า เพื่อนำมาอภิปรายร่วมกันซึ่งการอภิปรายในการเรียนรู้เป็นทีม สมาชิกแต่ละคนจะแสดงความคิดเห็นของตนเอง โดยมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างเต็มที่ และแสดงเหตุผลปกป้องความคิดเห็นของตน เพื่อให้สมาชิกทุกคนได้วิเคราะห์สถานการณ์ทั้งหมดการอภิปรายเน้นการวิเคราะห์และแยกประเด็นที่สนใจออกเป็นส่วน ๆ เป็นการแสดงเหตุผลเพื่อให้สมาชิกในทีมยอมรับแนวคิดมุมมองที่ตนเองเสนอ เป้าหมายของการอภิปราย คือ เพื่อการตัดสินใจเลือกหาข้อตกลง ข้อสรุป หรือหาทางแก้ปัญหาที่มีการตกลงร่วมกัน เพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติของทีมในช่วงเวลานั้น

Marquardt (1996) กล่าวว่า การอภิปราย เป็นการบ่งบอกถึงระดับความเหนือชั้นในการฟังและการสื่อสารระหว่างบุคคล นอกจากนั้น ยังเป็นความต้องการในการค้นถึงความคิดสร้างสรรค์อย่างเป็นอิสระในประเด็นเนื้อหาเป็นการฟังอย่างลึกซึ้งจากบุคคลอื่น ๆ ซึ่งตัวบุคคลผู้ฟังจะต้องพักการ

ใช้มุมมองของตนไว้ก่อน กล่าวคือ การรับฟังผู้อื่น จะทำให้เราได้พักความคิดของเราไว้ขณะหนึ่งและเข้าไปร่วมใช้ความคิดอภิปรายในความคิดของผู้อื่นบ้างนั่นเอง

Senge (1944) ได้ยกตัวอย่างบริษัท ฮอนด้ามอเตอร์ ของประเทศญี่ปุ่นที่ได้รับยกย่องว่าเป็นบริษัทที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดบริษัทหนึ่งในโลก ฮอนด้าจะใช้การประชุมเผชิญหน้าที่เรียกว่า "ไวกากะ" หมายถึง การพูดคุยอย่างเป็นกันเอง มีวัตถุประสงค์เพื่อการเรียนรู้และแก้ไขความขัดแย้ง ในการประชุมนี้ สถานภาพและตำแหน่งงานจะถูกมองข้ามไป บุคคลจะได้รับการกระตุ้นให้พูดในสิ่งที่คิดอยู่ในใจ "ไวกากะ" จะใช้กับพนักงานทุกระดับของบริษัทตั้งแต่ระดับล่างไปจนถึงระดับบริหาร การอภิปรายอย่างตรงไปตรงมา และความคิดเห็นต่าง ๆ ที่หลากหลายจากการอภิปราย ทำให้ความขัดแย้งของบริษัทกลายเป็นการตัดสินใจที่ดีขึ้น นอกจากนี้ Senge (1994) ยังได้เปรียบเทียบวิธีการสนทนาเหมือนกับการเล่นดนตรี Jazz ส่วนการอภิปรายเหมือน Chamber Music และเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม การอภิปรายมีความจำเป็นต้องปฏิบัติควบคู่กับการสนทนา และควรจัดให้มีการสนทนากันก่อน เพื่อช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในการอภิปรายต่อไป

วิธีที่ 3 ใช้เทคนิคของการบริหารงานเป็นทีม (team management)

เทคนิคของการบริหารงานเป็นทีมเป็นเรื่องของการใช้ความสามารถของหัวหน้าทีมในความเป็นผู้นำ (Leadership) และความเข้าใจในจิตวิทยาของการบริหารทีมงาน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากผลสำเร็จ หรือความผิดพลาดร่วมกันโดยที่ผู้นำต้องมีความสามารถในการจูงใจให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร เป็นศิลปะและทักษะในการ บริหารที่สำคัญอย่างยิ่งของผู้นำองค์กร และผู้บริหารองค์กรทุกระดับในการที่จะนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จ

วิธีที่ 4 ใช้เทคนิคของการบริหารโครงการธุรกิจ (business project management)

เทคนิคของการบริหารโครงการธุรกิจโดยหลักการบริหารมีหัวหน้าและสมาชิกในโครงการมีจุดเริ่มต้นและกำหนดแล้วเสร็จที่ชัดเจนมีกิจกรรมพร้อมผู้รับผิดชอบตลอดจนมีกระบวนการของการบริหารอย่างเป็นระบบ โดยสมาชิกทุกคนในองค์กรจะมีโอกาสได้รับความรู้ความเข้าใจ ในงานทุกขั้นตอนโดยเท่าเทียมกันมีการกำหนดกิจกรรมและผู้รับผิดชอบสำหรับแต่ละกิจกรรม ประกอบด้วยขั้นตอนการบริหารโครงการ ดังนี้

1. การประเมินงานโครงการ (estimating)
2. การวางแผนงานโครงการ (planning)
3. การกำหนดกิจกรรมและเวลา (scheduling)
4. การปฏิบัติงานตามโครงการ (implementation)
5. การติดตามผลความก้าวหน้า (tracking & control)
6. การปรับปรุงแก้ไข (fine tunig)
7. การส่งมอบโครงการ (hand over)

วิธีที่ 5 ใช้การเรียนรู้จากการปฏิบัติ (action learning)

การเรียนรู้จากการปฏิบัติเป็นวิธีที่ได้รับความนิยม เป็นการให้พนักงานได้เรียนรู้ด้วยตนเอง จากการแก้ปัญหาในงาน ซึ่งทำได้โดยการปฏิบัติและการเรียนรู้ร่วมกันจากบุคคลอื่น โดยการมอบหมายงานอื่นให้ทำ และให้พนักงานได้มีส่วนร่วมในการทำงาน การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัตินี้จะเริ่มต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อบุคคลได้เผชิญกับปัญหาจากประสบการณ์ร่วมกันกับผู้ร่วมงาน ซึ่งถือเป็นพื้นฐานทำให้เกิดการพัฒนาทักษะและการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคลได้ และเป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้เป็นทีม ดังนั้น หัวใจสำคัญของการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ คือการเรียนรู้ร่วมกันในการที่จะค้นหาคำตอบในเรื่องนั้น การเรียนรู้จากการปฏิบัตินี้เกิดจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การแสวงหาความรู้ต่าง ๆ และกลุ่มสนับสนุนการเรียนรู้ร่วมกัน ขั้นตอนของการร่วมกันเรียนรู้ถึงปัญหาที่แท้จริง เช่น ปัญหาในงาน คุณภาพงาน คุณภาพผลผลิต หรือ การแข่งขันทางการตลาด ฯลฯ ว่าเกิดจากสาเหตุอะไร

1. สมาชิกทุกคนร่วมกันแก้ไขปัญหาที่จริงใจ เพื่อให้ได้ผลปฏิบัติจริงและบรรลุ

วิสัยทัศน์ขององค์การ

2. ร่วมกันเรียนรู้ในประสบการณ์ที่ได้ลงมือปฏิบัติการอย่างจริงจัง

วิธีที่ 6 การระดมสมอง (brainstorming)

พฤติกรรมการสื่อสารในการเรียนรู้เป็นทีมนี้ นอกจากจะใช้วิธีการสนทนาและการอภิปราย แล้ว ยังสามารถใช้วิธีการระดมสมอง ซึ่งเป็นเทคนิคการสร้างสรรค์หลักที่ถูกกลุ่มใช้ การระดมสมองจะมีประโยชน์ในการช่วยเหลือบุคคลในการสร้างแนวคิดจำนวนมากในระยะเวลาอันสั้น ดังคำกล่าวที่ว่า "แนวทางที่ดีที่สุดที่จะมีแนวคิดที่ดี ก็คือการมีแนวคิดจำนวนมาก ซึ่งในการระดมสมองนี้จะมีกฎของการระดมสมองที่สำคัญคือ

1. ไม่ควรมีการวิจารณ์แนวคิดใด ๆ
2. สนับสนุนให้เป็นไปอย่างอิสระ
3. รวมแนวคิดให้มากที่สุด
4. บันทึกทุก ๆ แนวคิด แม้แต่สิ่งที่พูดซ้ำ
5. บ่มแนวคิดทั้งหมด อย่าปฏิเสธทุกสิ่งทุกอย่างโดยทันที

ซึ่งการประชุมระดมสมองมีขั้นตอนในการปฏิบัติ ดังนี้

1. การเขียนกฎการระดมสมองและติดไว้บนผนัง ขั้นตอนแรกของการประชุมที่ประสบความสำเร็จ คือการตกลงและเขียนกฎการระดมสมอง และติดรายละเอียดของกฎบนผนังที่ทุกคนสามารถมองเห็นได้ และสมาชิกจะได้รับการเตือนในระหว่างการประชุม และมั่นใจว่าสมาชิกยึดถือปฏิบัติ

2. เขียนหัวเรื่องของการระดมสมอง เพื่อช่วยให้มั่นใจว่ากลุ่มยังคงเน้นอยู่ในเรื่องที่กำลังดำเนินการอยู่
3. การเริ่มต้นเข้ามาของแนวคิด อาจใช้วิธีการวนไปโดยรอบ ถ้าใครไม่สามารถแนะนำได้ ก็ให้ผ่านไป แล้วให้คนถัดไปเสนอแนวคิดต่อ เพื่อให้การไหลของแนวคิดไม่หยุดชะงัก แนวทางการจัดการแบบนี้ทำให้มั่นใจได้ว่าทุกคนมีส่วนร่วม และแนวคิดจะออกมาที่ละแนวคิดซึ่งจะทำให้การบันทึกง่ายขึ้น
4. บันทึกคำแนะนำทั้งหมด แม้กระทั่งเรื่องที่แปลกประหลาด เพื่อให้กลุ่มเห็นรายละเอียดทั้งหมดตลอดเวลา
5. บ่มแนวคิด แนวทางที่ดีที่สุดก็คือการแสดงรายละเอียดในพื้นที่ที่ทำงานบางแห่ง ซึ่งมีประโยชน์คือการทำให้บุคคลที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มได้เห็นว่ากลุ่มกำลังทำอะไร และอาจช่วยเพิ่มแนวคิดของตนเองลงไปด้วย
6. ประเมินแนวคิด ขั้นตอนสุดท้ายก็คือการเริ่มต้นกระบวนการของการประเมิน แนวทางที่ดีที่สุดก็คือการจับกลุ่มข้อความในรายละเอียดทั้งหมดมาเป็นหัวข้อ และตรวจสอบว่ามีแนวคิดใดที่มีผู้เสนอมากที่สุด Peter Senge (1994)

11. การฝึกหัดกีฬา: การสร้างแรงจูงใจให้คนเป็นผู้ชนะ (Coaching : Motivating People to Be Winness) เคน บลองชาร์ดและดอนชูลา (Ken Blanchard and Pon Shala) มีการสร้างแรงจูงใจ 5 ขั้นดังนี้

1. มีความเชื่อเป็นแรงผลักดัน : จงอย่าเลิกล้มความเชื่อของคุณ (Conviction Driven)
2. เรียนรู้ให้มาก : จงหมั่นฝึกฝนจนกว่าคุณจะดีพร้อมทุกประการ (Over learning)
3. พร้อมที่จะรับฟัง : รู้ตัวว่าเมื่อใดที่จะต้องเปลี่ยนแปลง (Audible-Ready)
4. มีความเสมอต้นเสมอปลาย : ตอบสนองให้เหมาะสมกับการกระทำ (Consistency)
5. ยึดมั่นในความซื่อตรง : กระทำตามที่คุณพูดไว้ (Honesty-Based)

ขั้นที่ 1 มีความเชื่อเป็นแรงผลักดัน (Conviction-Driven)

ผู้นำที่ประสบความสำเร็จต้องมีจุดมั่น ถ้าหากเราถามเพื่อนร่วมงานของเรา สมาชิกในทีม หรือลูกค้าว่าหลักการของคุณคืออะไร คุณคิดว่าพวกเขาจะบอกเราหรือไม่ อะไรคือใจความสำคัญที่คุณจะสื่อให้บุคคลเหล่านี้ทราบ ซึ่งขึ้นอยู่กับกรกระทำและคำพูดของคุณในทุกวัน และจงระลึกไว้ว่า ถ้าคุณไม่มีจุดยืนในสิ่งใดๆ คุณก็จะล้มเหลวในสิ่งต่าง ๆ และจงตระหนักถึงภาระหน้าที่ของคุณ ค่านิยมต่าง ๆ แบ่งปันสิ่งเหล่านี้กับคนที่อยู่รอบตัวคุณขอให้คำนึงถึงค่านิยมของทีมของคุณ หรือองค์กรของคุณ คุณมีค่านิยมที่สำคัญที่สุด ซึ่งเป็นเครื่องนำทางการประพฤติกของกลุ่มหรือไม่ ถ้าหาก

คุณไม่มีจزمเริ่มต้นหาค่านิยมดังกล่าวเสียตั้งแต่บัดนี้ จงขอความคิดเห็นจากคนที่อยู่รอบๆ ตัวคุณ จزمมีวิสัยทัศน์ร่วมกันและทุกๆคนก็จะเริ่มลงมือปฏิบัติในทิศทางเดียวกัน

ขั้นที่ 2 เรียนรู้ให้มาก (Overlearning)

ผู้นำที่ประสบความสำเร็จจะช่วยทีมของเขาให้สามารถปฏิบัติงานให้เสร็จสมบูรณ์ คุณเคยดูนักกีฬาที่มีอาชีพแท้ๆ เล่นกีฬาหรือไม่ คุณเคยดูนักกีฬาดาวเด่นเล่นบาสเกตบอล ฟุตบอล หรือเบสบอลหรือไม่ คุณเคยฟังนักพูดที่มีชื่อเสียงแสดงปาฐกถาหรือไม่ สิ่งที่เขาเหล่านั้นกระทำดูไม่ใช่เรื่องง่ายเลย แต่ก็ดูเหมือนว่าเป็นงานที่ไม่ต้องใช้ความพยายามใด ๆ เลยนั่นเนื่องจากบุคคลต่าง ๆ ที่คุณกำลังมองดูอยู่ได้ฝึกฝนอย่างหนักจนมีฝีมือถึงระดับดีเลิศ พวกเขาได้ลงทุน ลงแรงอย่างมากเพื่อเตรียมตัวจนกระทั่งพวกเขาต้องลงมือปฏิบัติงาน พวกเขาพร้อมเต็มที่ จزمระลึกไว้ว่า หนทางแห่งความสำเร็จมิได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ คุณและทีมของคุณจะต้องฝึกฝนอย่างหนักจนกระทั่งพวกคุณเกือบจะดีพร้อมในทุก ๆ ด้าน ในวันที่มีการแข่งขันกีฬา คนที่ประสบความสำเร็จที่สุดยอมทราบดีว่าไม่มีทางลัดใดๆ ที่จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายได้ ผลสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ตั้งอยู่บนรากฐานของการฝึกฝนและการเตรียมพร้อม

ขั้นที่ 3 พร้อมที่จะรับฟัง (Audible-Ready)

ผู้นำที่ประสบความสำเร็จและสมาชิกรวมทั้งทีมต่าง ๆ ที่พวกเขาได้ฝึกฝนจะต้องพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงเมื่อสถานการณ์เรียกร้องให้เป็นเช่นนั้น ไม่มีสิ่งใดจะอยู่คงที่ในโลกนี้ ผู้นำยอมเป็นเป็นผู้ที่ไม่อยู่นิ่งเฉย การเป็นผู้ที่พร้อมที่จะรับฟัง หมายถึง การเป็นผู้ที่พร้อมจะเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ และแผนการเล่น เมื่อใดก็ตามที่เห็นว่าจำเป็นต้องดำเนินการ ซึ่งหมายความว่า คุณและสมาชิกในทีมของคุณ จำเป็นต้องอาศัยความยืดหยุ่น นั่นคือความสามารถในการปรับตัวและบางครั้งอาจต้องคล้อยตามไปกับการเปลี่ยนแปลงด้วย มีคนเป็นจำนวนมากกำลังตั้งรกรากอยู่ในขณะนี้ เนื่องจากพวกเขาไม่ได้เรียนรู้วิธีการผ่อนสั้น ผ่อนยาว พวกเขายังคงยึดติดอยู่กับอดีต พวกเขากลัวที่จะก้าวไปข้างหน้า คุณทราบหรือไม่ว่าเป็นเพราะเหตุใด ก็เพราะพวกเขาไม่มีความเชื่อมั่นที่จะกระทำเช่นนั้น พวกเขากลัวความล้มเหลว พวกเขากลัวที่จะถูกมองว่าเป็นคนเช่ซ้า พวกเขาคลั่งในความสามารถของตนเอง ดังนั้นพวกเขาจึงยึดติดกับสิ่งเดิม ๆ ในฐานะที่เป็นครูฝึกกีฬา คุณจำเป็นต้องช่วยเหลือคนที่อยู่รอบๆ ตัวคุณให้รู้จักยืดหยุ่นตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป จزمขอให้แน่ใจว่า คุณมีความยืดหยุ่นพอที่จะปรับเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตให้ดีขึ้น และช่วยคนอื่น ๆ ปฏิบัติเช่นเดียวกับคุณ

ขั้นที่ 4 ความเสมอต้นเสมอปลาย (Consistency)

ผู้นำที่ประสบความสำเร็จจะสามารถตอบสนองให้เหมาะสมกับการกระทำการฝึกหัดนักกีฬา จะดำเนินไปอย่างเหมาะสม ถ้าหากได้ครูฝึกกีฬาที่มีความสามารถ เนื่องจากครูฝึกกีฬาดังกล่าว มักจะให้ความสำคัญกับการฝึกฝนให้นักกีฬามีความสามารถในการเล่นกีฬามากที่สุดเสมอ ความเสมอต้นเสมอปลายของครูฝึกได้รับการกล่าวขานและชื่นชม ถ้าหากการเล่นกีฬาดำเนินไปได้ดี ครูฝึกพร้อมที่จะ

ให้คำชม แต่ถ้าหากทีมหรือนักกีฬาคนใดคนหนึ่งเล่นไม่ได้ดีอย่างที่ครูฝึกคาดหวังไว้ เขาก็จะถูกครูฝึกบอกให้ฝึกฝนอีกครั้ง หรือถูกตำหนิ ครูฝึกจะประพุดิตนเช่นนี้ครั้งแล้วครั้งเล่าในสถานการณ์เดียวกันนี้ พฤติกรรมของครูฝึกมิได้มาจากอารมณ์ความรู้สึก แต่เป็นเพราะผลงานของนักกีฬาที่ทำให้ครูฝึกต้องกระทำเช่นนั้น

ขั้นที่ 5 ยึดมั่นในความซื่อตรง (Honey-Based)

ผู้นำที่ประสบความสำเร็จจะเป็นผู้ที่มีความมั่นคง มีความชัดเจน และตรงไปตรงมา ในการปฏิบัติต่อผู้อื่น ขั้นตอนสุดท้ายและอาจเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดก็ได้ก็คือ ครูฝึกที่เก่งที่สุดจะปฏิบัติงานด้วยความมั่นคงอย่างที่ไม่มิได้ใครโต้แย้งได้เลย พวกเขาจะพูดอย่างที่เห็น โดยมีได้มีสิ่งใดซ่อนเร้น ครูฝึกที่ดีเยี่ยมจะไม่พูดกำกวม หรือพูดแบบ “ปากไม่ตรงกับใจ” พวกเขาจะไม่คอยบงการนักกีฬาให้ทำตาม แต่จะฝึกสอนด้วยความจริงใจ เรารับรองกับคุณได้ว่าคุณจะเป็นนักกีฬาที่ดีเลิศ ถ้าคุณจริงจังและจริงใจ แต่มิได้หมายความว่า คุณกำลังพยายามเลียนแบบผู้หนึ่งผู้ใด คุณเป็นตัวของคุณเอง คุณมีเพียงแต่ข้อสัตย์ต่อผู้อื่น แต่คุณยังข้อสัตย์ต่อตนเองด้วย จงรำลึกไว้ว่า ถ้าคุณซื่อตรงต่อตัวคุณเอง คุณจะไม่ต้องประพุดิตตต่อผู้ใดเลย ถ้าคุณยึดมั่นในความซื่อตรง คุณจะไม่ต้องสูญเสียผลกำลังในการพยายามที่จะเป็นในสิ่งที่คุณเป็นมิได้ หรือพยายามปิดบังลักษณะที่แท้จริงของคุณ เพื่อหลอกลวงผู้อื่น อันที่จริงเพียงแต่ยึดมั่นในความซื่อตรง คุณก็จะสามารถคงไว้ซึ่งผลงานที่ดีเยี่ยมได้ตลอดปี บุคคลที่ไม่มีความซื่อตรงมักจะพ่ายแพ้เกมชีวิต เนื่องจากเขาได้สูญเสียความไว้วางใจจากผู้คนที่อยู่รอบตัวเขา และทันทีที่คุณสูญเสียความไว้วางใจจากผู้อื่น คุณก็จะสูญเสียทุกสิ่งทุกอย่าง

ตอนที่ 3 ทฤษฎีค่านิยมของมนุษย์

จากงานวิจัยซึ่งใช้ทฤษฎีของโลคริส (1977) เป็นหลักสำคัญได้มีการศึกษาค่านิยมที่เหมาะสมที่จะปลูกฝังให้กับนักกีฬามหาวิทยาลัยและได้ค้นพบว่ามิตีค่านิยมที่นำไปสู่เป้าหมาย 6 ประการและค่านิยมเป้าหมาย 7 ประการ ดังมีรายละเอียด ดังนี้

1. ทฤษฎีค่านิยมของมนุษย์ที่อยู่ในตัวตน ประกอบด้วย

1.1 ค่านิยมที่เป็นหนทางไปสู่เป้าหมาย เป็นค่านิยมที่นำไปสู่จุดหมายปลายทาง โดยมีสมรรถนะเป็นตัวที่ทำให้ไปสู่เป้าหมาย เช่น นักกีฬาฟุตบอลมีความสามารถในการยิงประตูได้หลายแบบ ทำให้นักกีฬาคณะนั้นสามารถที่จะเป็นผู้เล่นในตำแหน่งกองหน้า เป็นต้น

1.2 ค่านิยมจุดหมายปลายทาง เป็นค่านิยมที่เป็นผลมาจากความสามารถหรือสมรรถนะในตัวทำให้ไปสู่จุดหมาย เช่น นักกีฬาที่เป็นผู้เล่นในตำแหน่งกองหน้า ก็จะมีค่าตอบแทนที่สูงกว่าผู้เล่นในตำแหน่งอื่นๆ เป็นต้น

2. ทฤษฎีค่านิยมของมนุษย์ระหว่างบุคคล ประกอบด้วย

2.1 ค่านิยมศีลธรรม เป็นค่านิยมที่นำไปสู่เป้าหมาย เช่น การมีน้ำใจนักกีฬา การให้อภัย และการที่นักกีฬามหาวิทยาลัยไม่ประสบความสำเร็จในการมีน้ำใจนักกีฬาทำให้นักกีฬารู้สึกผิด ทำให้ตัวเองด้อยไม่เป็นที่ยอมรับ และมีผลกระทบต่อตนเอง

2.2 ค่านิยมสังคม เป็นเป้าหมายที่มีสำหรับสังคม เป็นการพิจารณาทำตาม เช่น กฎเกณฑ์บางขมรม ทีม ตัวอย่างเช่น ความยุติธรรม ความมีเสรีภาพในทีม ความมีโอกาสเท่าเทียมกัน เพราะฉะนั้นค่านิยมในสังคมจะเกิดขึ้นในกีฬามหาวิทยาลัยอยู่ในนโยบาย และไม่ว่าเชื้อชาติใดก็ จะได้รับการดูแลในค่านิยมทางสังคมที่เท่าเทียมกัน

3. แบบค่านิยมที่สำรวจ

3.1 ค่านิยมที่นำไปสู่เป้าหมาย (instrumental value)

3.1.1 ความสนุกสนาน บุคคลพึงพอใจในประสบการณ์ที่เกิดจากประสาทสัมผัสต่างๆ เช่น ความสวยงาม ความชอบ ความถนัด เป็นบุคคลที่เห็นคุณค่าของแบบแผน มีแนวโน้มเป็นตัวของตัวเองและพอใจตนเอง

3.1.2 ความเสมอภาค การที่นักกีฬามหาวิทยาลัยมีความสามารถพร้อม ก็มีสิทธิเข้าเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย โดยไม่มีการกีดกันในเรื่องถิ่นกำเนิด ศาสนา เพศ

3.1.3 ความมั่นคง ตลอดเวลาที่เป็นนักกีฬาจะได้รับการดูแลจากมหาวิทยาลัยในด้านทุน ความเป็นอยู่ทั่วไป ทำให้นักกีฬาเกิดความเชื่อมั่นในการฝึกนักกีฬามหาวิทยาลัย

3.1.4 การทุ่มเท การทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจในการขยันทำงานหรือการฝึกซ้อมในสิ่งที่กำลังปฏิบัติ หรือได้รับมอบหมายให้เต็มทีกับความสามารถ

3.1.5 ความมั่นใจ ในการทำอะไรจะต้องมีความเชื่อมั่นในตนเองในขณะที่ทำงาน ถ้ามีความมั่นใจก็จะนำไปสู่เป้าหมาย หรือชัยชนะที่ตั้งเอาไว้

3.1.6 การเป็นที่ยอมรับในสังคม เป็นการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น นักกีฬาสถาบันอื่นๆ และการเข้าร่วมสังคม มีความรักต่อเพื่อนมนุษย์ จึงทำให้นักกีฬาอื่นเกิดการยอมรับ

3.2 ค่านิยมเป้าหมาย (terminal value)

3.2.1 การพึ่งตนเอง การเคารพตนเอง เชื่อมั่นในความสามารถที่จะกระทำการใดๆ ให้สำเร็จได้ด้วยตนเอง และไม่ทำตัวให้เป็นปัญหาหรือภาระแก่ผู้อื่นหรือหมู่คณะ

3.2.2 ความขยันหมั่นเพียร การปฏิบัติหน้าที่และการประกอบอาชีพที่สุจริตอย่างกระตือรือร้นและตั้งใจจริงให้สำเร็จด้วยความมานะอดทน

3.2.3 ความรับผิดชอบ การมีความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การทำงานให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ยอมรับการกระทำนั้นและพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

3.3.4 การประหยัดและออม การรู้จักใช้และรู้จักเก็บรักษาทรัพย์สินและทรัพยากรต่าง ๆ ทั้งส่วนของตนและสังคม ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่ามากที่สุด รวมทั้งการรู้จักใช้เวลาเพื่อดำรงชีวิตเหมาะสมกับฐานะความเป็นอยู่ของตนและสังคม

3.3.5 การมีระเบียบวินัย การรู้จักควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติได้ตามข้อบังคับระเบียบแบบแผน และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของสังคมเพื่อความสงบสุขของตนและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม

3.3.6 ความยุติธรรม ไม่มีความลำเอียงหรือเลือกที่รักมักที่ชังในบุคคลใดโดยเฉพาะ จะต้องมีความเสมอภาคและเท่าเทียมกันในสังคม

3.3.7 การเป็นที่ยอมรับในสังคม เกิดจากความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ตามเป้าหมายให้ประสบความสำเร็จ และลุล่วงไปด้วยดี (Lee, 1993)

กล่าวโดยสรุป จากลักษณะค่านิยมที่นำไปสู่เป้าหมายซึ่งเป็นเหตุหรือการกระทำที่เกิดขึ้นทำให้มีการส่งผลต่อไปยังค่านิยมเป้าหมาย ก็เช่นเดียวกับลักษณะกีฬามหาวิทยาลัยที่จะให้นักกีฬาเกิดการพัฒนาด้านต่างๆ โค้ชกีฬาที่เปรียบเหมือนกับค่านิยมที่นำไปสู่เป้าหมายและนักกีฬามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ก็เปรียบเหมือนกับค่านิยมเป้าหมาย ทำให้ในการพัฒนานักกีฬาจะต้องทำให้มีความต่อเนื่องสอดคล้องกันจึงส่งผลกับนักกีฬาโดยตรงและเต็มที่ทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักกีฬาและมหาวิทยาลัยต่อไป

ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการสอน

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอนซึ่งจะนำไปพัฒนารูปแบบโค้ชกีฬา มหาวิทยาลัย โดยนำรายละเอียดไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ดังมีรายละเอียดดังนี้

ความหมายของรูปแบบการสอน

Saylor (1981) ให้คำจำกัดความของรูปแบบไว้โดยสรุปว่า หมายถึงแบบหรือแผนของการสอนที่มีการจัดกระทำพฤติกรรมขึ้นจำนวนหนึ่ง ซึ่งมีความแตกต่างกัน เพื่อจุดหมาย หรือเน้นเฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง

Joyce and Weil (1996) ได้ให้นิยามของรูปแบบการสอนว่า หมายถึงแบบ หรือแผนที่นำไปใช้สำหรับช่วยในการจัดการเรียนการสอน หรือเป็นแนวทางในการสอนของครูที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ข้อความรู้ ความคิด ทักษะ ค่านิยม วิธีการคิด และวิธีการแสดงออกในการเรียนรู้ของตนเองให้ง่ายและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ทิสนา แคมมณี (2545) กล่าวถึงรูปแบบการสอน/รูปแบบการเรียนการสอนว่าหมายถึง สภาพหรือลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างมีระบบระเบียบ มีแบบแผนตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่าง ๆ โดยประกอบด้วย

กระบวนการหรือขั้นตอนในการเรียนการสอนโดยอาศัยวิธีสอน และเทคนิคการสอนต่างๆ ที่สามารถช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการหรือแนวคิดที่ยึดถือ ดังนั้นคุณลักษณะที่สำคัญของรูปแบบการสอนจึงต้องประกอบด้วยสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักการของรูปแบบการสอนนั้น ๆ
2. มีการบรรยาย หรืออธิบายสภาพ หรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอน
3. มีการจัดระบบ คือ มีองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีการพิสูจน์ ทดลองถึงประสิทธิภาพของระบบ
4. มีการอธิบายกระบวนการเรียนการสอน วิธีสอน และเทคนิคการสอนในฐานะที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบนั้น ๆ

สรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง แบบแผนหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่างๆ โดยอาศัยวิธีสอน และเทคนิคการสอนต่างๆ เข้ามาช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการสอนของครูเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

การจัดกลุ่มรูปแบบการสอน

Joyce and Weil (1996) ได้จัดกลุ่มของรูปแบบการสอนไว้ 4 กลุ่ม ดังนี้

1. รูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะทางสังคม (Social Models) เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาบุคคลในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ โดยใช้หลักการประนีประนอมในการแก้ปัญหา และการสร้างสัมพันธ์ไมตรีกับผู้อื่น การมีส่วนร่วมกับผู้อื่นโดยใช้หลักการประชาธิปไตย และการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ รูปแบบการสอนแบบนี้ ได้แก่ รูปแบบการสอนแบบสืบสอบจากกลุ่ม (group investigation) รูปแบบการสอนแบบซักค้าน (jurisprudential inquiry) เป็นต้น
2. รูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านการประมวลสารสนเทศ (information-processing models) เป็นรูปแบบการสอนที่จัดขึ้นโดยมุ่งเน้นความสำคัญที่สมรรถภาพในการคิด และวิธีการในการพัฒนากระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้เรียน ได้แก่ รูปแบบการสอนมโนทัศน์ (concept attainment) รูปแบบการสอนการคิดเชิงอุปมาน (inductive thinking) รูปแบบการสอน การฝึกการคิดสืบสอบ (inquiry training) รูปแบบการสอนการจำ เป็นต้น
3. รูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาบุคคล (personal models) เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาตัวบุคคลโดยเน้นที่กระบวนการสร้างและการพัฒนาตัวบุคคล ทั้งทางด้านกาย จิตใจและ

อารมณ์ มุ่งให้ผู้เรียนรู้จักแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสภาพการณ์รอบ ๆ ตัว เช่น รูปแบบการสอนโดยอ้อม (non-directive) รูปแบบการสอนการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเอง (self-esteem)

4. รูปแบบการสอนที่เน้นพฤติกรรมของผู้เรียน (behavioral systems models) รูปแบบการสอนนี้เน้นที่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน โดยใช้หลักการของการให้สิ่งเร้าและการตอบสนอง เช่น รูปแบบการสอนแบบรอบรู้ (mastery learning) รูปแบบการสอนทางตรง (direct instruction) เป็นต้น

ทึคณา แคมมณี (2545) ได้ศึกษา ประมวลรูปแบบการสอนต่าง ๆ ที่ได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ และนำมาจัดแบ่งเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1. รูปแบบที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain) ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาสาระต่างๆ ที่อาจอยู่ในรูปของข้อมูล ข้อเท็จจริง มโนทัศน์ หรือความคิดรวบยอด เช่น รูปแบบการเรียนการสอนมโนทัศน์ รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำ เป็นต้น

2. รูปแบบที่เน้นการพัฒนาด้านจิตพิสัย (affective domain) เป็นรูปแบบที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้สึก เจตคติ ค่านิยม คุณธรรม และจริยธรรมที่พึงประสงค์ เช่น รูปแบบการเรียนการสอนโดยการซักค้าน รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ เป็นต้น

3. รูปแบบที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย (psychomotor domain) รูปแบบที่มุ่งในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้การปฏิบัติ การกระทำ หรือการแสดงออกต่าง ๆ เช่น รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow's Instructional Model for Psychomotor Development) รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies' Instructional Model for Psychomotor Development) เป็นต้น

4. รูปแบบที่เน้นการพัฒนาทักษะกระบวนการ (process skills) เป็นรูปแบบที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับวิธีดำเนินการต่างๆ ซึ่งอาจเป็นกระบวนการทางสติปัญญา กระบวนการทางสังคม หรือกระบวนการทำงานร่วมกัน เช่น รูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการสืบสอบและแสวงหาความรู้เป็นกลุ่ม รูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการคิดอุปนัย เป็นต้น

5. รูปแบบการสอนที่เน้นการบูรณาการ เป็นรูปแบบที่เน้นการพัฒนาการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนไปพร้อมๆ กันโดยใช้การบูรณาการทั้งด้านเนื้อหาสาระ และ วิธีการ เช่น รูปแบบการเรียนการสอนทางตรง (Direct Instructional Model) รูปแบบการเรียนการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้ เป็นต้น

จากข้อมูลการจัดกลุ่มรูปแบบการสอนข้างต้น จะเห็นได้ว่ นักการศึกษาต่าง ก็ยึดวัตถุประสงค์เฉพาะในการพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่วนความแตกต่างในการจัดเข้าเป็นกลุ่มนั้น ขึ้นอยู่กับความละเอียดในการแจกแจงวัตถุประสงค์ของแต่ละกลุ่มรูปแบบ

การพัฒนาการสอนตามแนวคิดของ จอยซ์และเวลล์ (Joyce and Weil, 1996) ได้สรุปสาระสำคัญของการพัฒนาและนำเสนอรูปแบบการสอนไว้ดังนี้

1. หลักการพัฒนารูปแบบการสอน ประกอบด้วย

รูปแบบการสอนต้องมีทฤษฎีรองรับ เช่น ทฤษฎีด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ เป็นต้น เมื่อพัฒนารูปแบบการสอนแล้ว ก่อนนำไปใช้อย่างแพร่หลาย จะต้องมีการวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎี และตรวจสอบคุณภาพในเชิงการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง และนำข้อค้นพบมาปรับปรุงแก้ไขอยู่เรื่อย ๆ การเลือกรูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบของจอยซ์และเวลล์ ได้มีการนำไปทดลองใช้ในห้องเรียน รวมทั้งมีงานวิจัยรองรับมากมาย จนเป็นหลักประกันได้ว่าสามารถใช้ได้สะดวกและได้ผลดี การพัฒนา รูปแบบการสอน อาจออกแบบให้ใช้ได้อย่างกว้างขวาง หรือเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างในอย่างหนึ่งก็ได้ การพัฒนา รูปแบบการสอน จะมีจุดมุ่งหมายหลักที่ถือเป็นหลักในการพิจารณาเลือกรูปแบบไปใช้ กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้นำรูปแบบการสอนไปใช้ตรงกับจุดมุ่งหมายหลักก็จะทำให้เกิดผลสูงสุด แต่ก็สามารถ นำรูปแบบนั้นไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ถ้าพิจารณาเห็นว่าเหมาะสม แต่ก็อาจทำให้ได้ผล ล้ำเลิศลดน้อยลงไป

นอกจาก จอยซ์และเวลล์ จะเสนอทัศนคติด้านการสอนแล้วยังให้ข้อสังเกตและแนวคิดใน การพัฒนาผู้เรียน โดยเสนอรูปแบบการเรียนรู้ที่เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้รับสารสนเทศ ความคิด ทักษะ ค่านิยม และวิถีทางในการคิด นอกจากนั้น รูปแบบการสอนที่เลือกนำมาเสนอส่วนใหญ่ยังได้สอนวิธี เรียนให้แก่ผู้เรียนอีกด้วย ซึ่งจะก่อให้เกิดผลสำเร็จในระยะยาว และที่สำคัญที่สุดคือ เป็นการเพิ่มพูน ความสามารถที่จะเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยและได้ผลดีในอนาคต กล่าวคือ การสอน ควรจะส่งผลกระทบต่อผู้เรียนให้เขาได้สามารถศึกษาด้วยตนเองได้ อาจกล่าวได้ว่ารูปแบบการสอน ของจอยซ์ และเวลล์นี้ เน้นความสำคัญของการพัฒนาผู้เรียน และพัฒนากลวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่ง ถือเป็นเป้าหมายของการจัดการศึกษาตามแนวใหม่

2. การนำเสนอรูปแบบการสอน

จอยซ์และเวลล์ ได้แบ่งการนำเสนอรูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 อธิบายความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ซึ่งเป็นที่มาของรูปแบบ อันประกอบไปด้วย เป้าหมายของรูปแบบ ทฤษฎีและข้อสันนิษฐานที่รองรับรูปแบบ หลักการและมโนทัศน์สำคัญที่เป็น พื้นฐานของรูปแบบการสอน

ส่วนที่ 2 รูปแบบการสอน เป็นการอธิบายถึงตัวรูปแบบ ซึ่งนำเสนอเป็นเรื่อง ๆ อย่าง ละเอียด และเน้นให้เห็นถึงปัจจัยที่นำไปสู่การปฏิบัติแบ่งออกเป็น 4 ประเด็นคือ

2.1 ขั้นตอนของรูปแบบ เป็นการให้รายละเอียดว่ารูปแบบการสนอนนั้นมีกี่ขั้นตอน โดยเรียงลำดับกิจกรรมที่จะสอนเป็นขั้นๆ แต่ละรูปแบบมีจำนวนขั้นตอนการสอนไม่เท่ากัน

2.2 ระบบของปฏิสัมพันธ์ เป็นการอธิบายบทบาทของผู้สอน ผู้เรียน และความสัมพันธ์ซึ่ง กันและกัน ในแต่ละรูปแบบบทบาทของผู้สอนจะแตกต่างกันออกไป เช่น เป็นผู้นำกิจกรรม ผู้อำนวย

ความสะดวก ผู้ให้คำแนะนำ เป็นแหล่งข้อมูล เป็นต้น ผู้สอนอาจเป็นศูนย์กลางในบางรูปแบบ หรืออาจมีบทบาทเท่า ๆ กันก็ได้

2.3 หลักการของปฏิริยาตอบสนอง เป็นการบอกถึงวิธีการแสดงออกของครูต่อผู้เรียน การตอบสนองต่อสิ่งที่ผู้เรียนกระทำ เช่น การปรับพฤติกรรมโดยการให้รางวัล การสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนมีอิสระ ไม่มีการประเมินว่าผิด หรือถูก เพื่อให้เกิดการพัฒนาการคิดอย่างสร้างสรรค์ เป็นต้น

2.4 ระบบที่สนับสนุน เป็นการบอกถึงเงื่อนไข สิ่งที่สำคัญต่อการใช้รูปแบบการสอนนั้นให้มีสัมฤทธิ์ผล เช่น รูปแบบการสอนแบบฝึกกระบวนการสืบสอบ ต้องการชุดของสื่อการสอน ครูที่เข้าใจกระบวนการทางพุทธิปัญญา และยุทธวิธีของการสืบสอบ และแหล่งข้อมูลที่สนับสนุนปัญหา

ส่วนที่ 3 การนำรูปแบบการสอนไปใช้ จะเป็นการแนะนำและข้อสังเกตในการใช้รูปแบบการสอนนั้น เช่น จะใช้กับเนื้อหาประเภทใดจึงจะเหมาะสม รูปแบบเหมาะแก่เด็กระดับใด เป็นต้น นอกจากนี้ยังให้คำแนะนำอื่น ๆ เพื่อให้การนำรูปแบบไปใช้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด

ส่วนที่ 4 ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม รูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบจะส่งผลต่อผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ผลโดยตรงเกิดจากการสอนของครู หรือเกิดจากกิจกรรมที่จัดขึ้นตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนนั้น ๆ ส่วนผลทางอ้อมเกิดจากสภาพแวดล้อม ซึ่งถือเป็นผลกระทบที่เกิดจากการสอนตามรูปแบบนั้น ๆ เป็นสิ่งที่คาดคะเนไว้ว่าจะเกิดแฝงมากับการสอนตามรูปแบบนั้น ซึ่งผู้สอนจะสามารถใช้เป็นสิ่งพิจารณาเลือกรูปแบบการสอนไปใช้ด้วย

นอกจากการให้รายละเอียดอย่างเป็นระบบทั้ง 3 ส่วน ดังกล่าวแล้ว ก่อนที่จะอธิบายถึงที่มาหรือภูมิหลังด้านทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบในส่วนที่ 1 ทุก ๆ รูปแบบจะมีการเสนอภาพหรือเหตุการณ์ในห้องเรียนไว้ด้วย โดยใช้การเล่าเรื่อง มีครูและนักเรียนเป็นผู้แสดง เป็นการจำลองเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นในห้องเรียนมาไว้เพื่อเป็นบทนำและช่วยให้เกิดความเข้าใจในสถานการณ์ของการใช้รูปแบบนั้นยิ่งขึ้น รูปแบบการสอนที่นำเสนอนี้ จอยซ์และเวลล์ ได้ยืนยันถึงความมีประสิทธิภาพของรูปแบบเมื่อมีการนำไปใช้ในห้องเรียน ผลปรากฏว่า สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามต้องการได้ อย่างไรก็ตามรูปแบบการสอนเหล่านี้ หลังจากได้นำไปทดลองใช้ จะมีการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอนให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้นได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า

กล่าวโดยสรุป รูปแบบการสอนที่จอยซ์ และเวลล์ ที่นำเสนอนี้เป็นตัวอย่างหนึ่ง ของการพัฒนาแบบการสอนที่เป็นระบบ อย่างมีหลักการ เป็นขั้นตอน และสมเหตุสมผล ดังนั้นโค้ชที่พหามหาวิทยาลัยสามารถเข้าใจทุกประเด็นที่เกี่ยวข้อง ทำให้สามารถนำไปใช้จริงโดยการฝึกฝนตนเองให้สามารถเลือกรูปแบบการสอนจนเกิดความชำนาญกับนักกีฬาต่อไป

3. วิธีสอนพลศึกษา

3.1 วิธีสอนแบบบรรยาย (Lecture Method)

จุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้พร้อม ๆ กัน ความรู้ดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับแนวคิดเบื้องต้น ข้อมูล ความจริง กฎ กติกา นิยาม ประวัติความเป็นมา ประโยชน์ มารยาท หรือเนื้อหาใดเนื้อหาหนึ่งอย่างชัดเจน ฯลฯ โอกาสที่ใช้นำเข้าสู่บทเรียน ชั้นสอน ชั้นสรุป และสรุปปฏิบัติ และใช้ในเมื่อต้องการสอนเนื้อหาที่นักเรียนไปค้นคว้าด้วยตนเองได้ยากแต่เป็นความรู้ที่จำเป็นแก่นักเรียน และจะใช้วิธีสอนแบบนี้ได้เมื่อมีจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมาก ๆ (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2539)

ข้อดี

- 1) ประหยัดเวลาในการสอนและประหยัดพลังงานของครูเพราะสอนนักเรียนจำนวนมากได้ พร้อมกันในครั้งเดียว
- 2) ถ้าเรื่องที่เรียนมีความยากนักเรียนทำความเข้าใจเองได้ลำบาก หรือหาไม่ได้จากที่อื่น วิธีการสอนแบบนี้จะให้ข้อมูลที่ดีและถูกต้องแก่นักเรียนได้
- 3) สามารถสอดแทรกความคิดเห็น ทศนคติ อุดมคติ ความเชื่อต่าง ๆ ที่ดีให้นักเรียนได้สะดวก
- 4) ทำให้เนื้อหาน่าสนใจและมีชีวิตชีวากว่าการอ่านหนังสือ
- 5) ผู้สอนดำเนินการคนเดียวได้และปรับปรุงเนื้อหาวิธีการได้เหมาะสมกับผู้เรียน เวลา และองค์ประกอบอื่น ๆ ได้ดีกว่าวิธีอื่น

ข้อเสีย

- 1) มีจุดอ่อนเกิดขึ้นได้ถ้าครูใช้เวลาในการสอนมากเกินไป เพราะนักเรียนจะเกิดความเบื่อหน่ายและขาดความสนใจที่จะเรียน ตามธรรมชาติแล้วนักเรียนสนใจอยากที่จะมีส่วนร่วมด้วยการปฏิบัติมากกว่าการฟัง
- 2) นักเรียนไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น ขาดโอกาสในการฝึกการวิเคราะห์ ไม่ได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความต้องการและความสนใจมากนักเพราะครูเป็นผู้ถ่ายทอดเสียเป็นส่วนใหญ่
- 3) ถ้าครูไม่มีศิลป์ในการพูดจะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และถ้าครูเตรียมตัวไม่ดี นักเรียนจะได้รับความรู้ผิด ๆ

หลักการ

- 1) ต้องเตรียมคำพูดล่วงหน้าเพื่อใช้เวลาให้สั้นที่สุด รวบรวม สั้น และง่ายต่อการเข้าใจ เพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติโดยเร็วที่สุด
- 2) ควรใช้อุปกรณ์ประกอบการบรรยายเพื่อให้นักเรียนเข้าใจได้รวดเร็วและง่ายขึ้น
- 3) ให้นักเรียนอยู่ในที่ที่สามารถเห็นและได้ยินครูอย่างชัดเจนทุกคน
- 4) มีอารมณ์ขันสอดแทรกไปด้วย

3.2 วิธีสอนแบบอธิบายและสาธิต (Explanation and Demonstration Method)

จุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้ยินการอธิบายและได้เห็นการสาธิตของครูไปพร้อม ๆ กันโอกาสที่ใช้ชั้นนำเข้าสู่บทเรียนหรือขั้นเตรียม ขั้นสอน ขั้นฝึกหัด ขั้นใช้ และทักษะยาก ๆ

ข้อดี

- 1) นักเรียนได้ยินและได้เห็นการอธิบายและสาธิตประกอบไปพร้อม ๆ กัน ทำให้นักเรียนเข้าใจ ได้อย่างรวดเร็ว ประหยัดเวลา และนักเรียนไม่เบื่อหน่าย
- 2) นักเรียนได้เห็นลักษณะท่าทางการเคลื่อนไหวทักษะต่าง ๆ ที่ถูกต้องจากครู ทำให้นักเรียนเข้าใจได้มากขึ้นและมากกว่าการฟังครูบรรยายเพียงอย่างเดียว
- 3) ใช้สอนนักเรียนได้ตั้งแต่กลุ่มเล็กจนกระทั่งกลุ่มใหญ่
- 4) ในวิชาพลศึกษาวิธีสอนแบบนี้ใช้ได้ผลมากในการสอนทักษะต่าง ๆ เพราะเป็นการสอนแบบรวม-แยก-รวม

- 5) เหมาะสำหรับนักเรียนที่ชอบเรียนรู้ด้วยการเลียนแบบ

ข้อเสีย

- 1) ถ้าครูพูดมากเกินไปนักเรียนจะเกิดความเบื่อหน่ายไม่ค่อยสนใจ
- 2) ถ้าแยกแยะทักษะย่อยได้ไม่ถูกต้องนักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ผิด ๆ
- 3) ถ้าใช้มากเกินไปนักเรียนจะไม่เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

หลักการ

- 1) ครูต้องเตรียมการอธิบายจุดสำคัญ ๆ ของทักษะที่สอนไว้ล่วงหน้า ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้ใช้เวลามากเกินไปและนักเรียนจะได้เข้าใจอย่างรวดเร็ว
- 2) จัดชั้นในลักษณะที่นักเรียนสามารถได้ยินการอธิบายและได้เห็นการสาธิตอย่างชัดเจน

3.3 วิธีสอนแบบให้นักเรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเอง (Student Self-Practice Method)

จุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดเป็นทักษะขั้นจริง และ เพื่อให้นักเรียนนำทักษะที่เรียนแล้วไปใช้ในสภาพการณ์ของการเล่นกีฬาจริงโอกาสที่ใช้ชั้นเตรียม ขั้นฝึกหัด และชั้นนำทักษะไปใช้หรือขั้นใช้

ข้อดี

- 1) นักเรียนได้เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตามความต้องการหรือความอยากที่จะเล่น
- 2) นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองทำให้ผลของการเรียนรู้นั้นคงอยู่ได้นาน นักเรียนสนใจไม่เบื่อหน่ายและอยากที่จะเรียนรู้ต่อไป
- 3) นักเรียนเกิดทักษะกีฬาทำให้อยากเล่นกีฬาต่อไป

4) นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพราะมีการปฏิบัติและการแข่งขันซึ่งถือเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ

5) ครูมีโอกาสเห็นพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนทั้งทางบวกและทางลบ ทำให้มีโอกาสปลูกฝังบุคลิกภาพที่ดี ความมีน้ำใจนักกีฬา และการเคารพกฎกติกาฯ เป็นการเตรียมนักเรียนให้เข้าไปใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

6) เป็นการวัดผลประสิทธิภาพการสอนของครูได้อย่างหนึ่งว่าหลังจากครูสอนไปแล้วนักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากน้อยเพียงใด โดยจะสังเกตจากการฝึกหัดของนักเรียน

7) การเรียนรู้ทักษะในวิชาพลศึกษาต้องลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจึงจะดีที่สุด ฉะนั้นวิธีสอนแบบนี้จึงเหมาะสมในการสอนทักษะเป็นอย่างมาก

ข้อเสีย

1) ต้องควบคุมเวลาอย่าให้มากเกินไปหรือน้อยเกินไปถ้าใช้เวลามากเกินไปนักเรียนจะเหนื่อยมาก ถ้าเวลาน้อยเกินไปนักเรียนจะไม่มีโอกาสเรียนรู้ทักษะด้วยตนเองอย่างเพียงพอหรือเต็มที่

2) ระวังการเกิดอุบัติเหตุ

3) ถ้าไม่เตรียมแบบฝึกอุปกรณ์และสถานที่ไว้ล่วงหน้าจะสิ้นเปลืองเวลามาก

4) ครูอาจต้องเหนื่อยเพราะต้องเดินดูนักเรียนตลอดเวลาการฝึก

หลักการ

1) จัดอุปกรณ์ประกอบการปฏิบัติไว้อย่างเพียงพอและทั่วถึง ตามปกติอัตราส่วนของอุปกรณ์กับจำนวนนักเรียนควรเป็น 1 ต่อ 1 แต่ถ้าไม่มีก็พยายามหาให้ได้ใกล้เคียงกันที่สุดจะทำให้ประหยัดเวลาและนักเรียนได้ฝึกอย่างมีประสิทธิภาพ

2) แบบฝึกปฏิบัติควรเริ่มจากง่ายไปหายาก เพื่อให้ นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตามความสามารถ ถ้านักเรียนทำได้นักเรียนก็อยากฝึกต่อไป การจัดแบบฝึกตามความสามารถของนักเรียนจึงเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง

3) พยายามเลือกแบบฝึกปฏิบัติที่ใกล้เคียงกับสภาพการณ์ของการเล่นกีฬานั้นจริง ๆ

4) เป็นแบบฝึกปฏิบัติที่น่าสนใจ สนุกสนาน และไม่น่าเบื่อ เช่น ไม่ง่ายจนเกินไป มีกฎกติกาง่าย ๆ มีการแข่งขัน มีการนับคะแนน มีการเปลี่ยนรูปแบบ มีการเปลี่ยนทิศทาง และก่อให้เกิดความคิด เป็นต้น

5) ครูคอยเป็นผู้ช่วยเหลือ แนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องให้นักเรียนอย่างทั่วถึงและตลอดเวลาอย่าปล่อยให้ความผิดพลาดผ่านไปจะแก้ไขลำบากในภายหลัง

6) ไม่ควรใช้เวลาในการปฏิบัตินานเกินไป เพราะนักเรียนอาจจะเหนื่อย เบื่อ และอาจสอนได้ไม่ครบทุกขั้นตอน

7) การเปลี่ยนแปลงแบบฝึกต้องทำอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพจึงต้องมีการวางแผนไว้ล่วงหน้ามิฉะนั้นจะเสียเวลา

3.4 วิธีสอนแบบอภิปราย (Discussion Method)

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้ให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ออกมาอย่างกว้างขวาง มีความรู้และประสบการณ์มากขึ้น และเพื่อให้ครูได้ทราบถึงความสนใจและความต้องการของนักเรียน เพื่อประโยชน์ต่อการนำไปปรับปรุงการสอนต่อไปโอกาสที่ใช้ใช้ได้ทุกขั้นตอนการสอน โดยเฉพาะเมื่อต้องการให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางและอิสระ

ข้อดี

- 1) นักเรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมมากขึ้นเพราะได้มีโอกาสค้นคว้า นอกจากนี้ นักเรียนยังได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน
- 2) นักเรียนมีโอกาสแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ อย่างอิสระ ทำให้ไม่เบื่อการเรียนและยังเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักการแสดงออกที่ดีมีเหตุผล การแสดงออกอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และเสริมสร้างความมั่นใจในตนเอง
- 3) นักเรียนได้ฝึกการรับฟังเหตุผลของผู้อื่น รู้จักและเคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่นตามระบบประชาธิปไตย
- 4) ครูจะได้จัดกิจกรรมการสอนให้สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของนักเรียนมากขึ้น ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 5) เสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์เพราะนักเรียนได้ทำงานร่วมกันและรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ทำให้ครูรู้จักนักเรียนมากขึ้น

ข้อเสีย

- 1) ต้องควบคุมเวลาเพราะถ้าใช้เวลามากเกินไปจะทำให้สอนได้ไม่ครบทุกขั้นตอน
- 2) ถ้านักเรียนคนใดคนหนึ่งผูกขาดการอภิปรายไว้คนเดียวจะทำให้หน้าเบื่อ นักเรียนคนอื่นจะไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นด้วยเวลามาก

หลักการ

- 1) ครูและนักเรียนมีการศึกษาและวางแผนงานร่วมกัน
- 2) ครูเป็นผู้ควบคุมการอภิปรายให้อยู่ในประเด็นเสมอ เพื่อให้ประหยัดเวลาซึ่งจะทำได้โดยการเตรียมคำถามไว้ล่วงหน้า
- 3) ให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างทั่วถึง
- 4) ให้นักเรียนทุกคนเคารพและมีความรู้สึกว่าคุณค่าความคิดเห็นของคนอื่นนั้นก็สำคัญ และมีประโยชน์ต่อตนเองเช่นกัน
- 5) ครูจะพูดแต่ที่สำคัญและจำเป็นจริง ๆ เพื่อเป็นการนำความคิดของนักเรียน หรือ

แก้ไขความเข้าใจผิด หรือเป็นการสรุปการอภิปราย

6) ถ้านักเรียนกลุ่มใหญ่ อาจแบ่งเป็นกลุ่มย่อย ๆ แล้วค่อยนำผลการอภิปรายมาสรุป และเสนอในชั้นต่อไป

3.5 วิธีสอนแบบแก้ปัญหา (Problem-Solving Method)

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้ นักเรียน รู้จักใช้ความคิดอย่างอิสระและสร้างสรรค์และเพื่อให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ถึงวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเองโอกาสที่ใช้ทุกขั้นตอน โดยเฉพาะเมื่อต้องการให้ นักเรียนแสดงความคิดสร้างสรรค์

ข้อดี

- 1) เมื่อนักเรียนมีโอกาสคิดอย่างสร้างสรรค์และเป็นอิสระทำให้ได้ความรู้และประสบการณ์กว้างขวางมากยิ่งขึ้น
- 2) นักเรียนได้ฝึกทักษะและเรียนรู้วิธีแก้ปัญหาสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง เพื่อประโยชน์ในอนาคตที่จะต้องแก้ปัญหาในการอยู่ในสังคมด้วยตนเองต่อไป
- 3) การเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้เกิดพฤติกรรมถาวรและนักเรียนก็จะจดจำวิธีที่ดีที่สุดไปใช้ต่อไป
- 4) ครูไม่ต้องเหนื่อยมากเพราะมีหน้าที่เป็นผู้จัดสภาพการณ์ของปัญหาให้แก่ นักเรียนเท่านั้นครูเป็นเพียงผู้แนะนำหรือเป็นที่ปรึกษา
- 5) นักเรียนเข้าใจและซาบซึ้งในทักษะต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น

ข้อเสีย

- 1) บางครั้งต้องใช้เวลาานเพราะนักเรียนอาจจะไม่ได้คำตอบหรือเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้องในระยะเวลาสั้น ๆ
- 2) ผลสำเร็จขึ้นอยู่กับความสามารถทางสติปัญญาและทักษะของนักเรียน ถ้า นักเรียนไม่มีคุณสมบัติดังกล่าวดีพอ ผลที่ได้อาจจะไม่มีประสิทธิภาพก็ได้

หลักการ

- 1) ครูเป็นผู้จัดสภาพการณ์หรือปัญหาให้แก่ นักเรียน
- 2) ให้นักเรียนได้คิดและค้นหาข้อมูลมาใช้แก้ปัญหาด้วยตนเองให้มากที่สุด โดยการทำงานเป็นกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างอิสระ หรือแก้ปัญหาเฉพาะตนก็ได้
- 3) ปัญหาที่ตั้งขึ้นควรเป็นปัญหาเกี่ยวกับทักษะกีฬา วิธีการเล่น เทคนิค การแก้ไข การรุก ฯลฯ
- 4) ให้นักเรียนทำการวิเคราะห์การเล่นของเพื่อนแล้วนำมาสรุปปัญหา ตลอดจนแนะนำถึงวิธีการแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น

- 5) ใช้วิธีการตั้งคำถามให้นักเรียนตอบหรือปฏิบัติตามความคิดของนักเรียนเอง เช่น นักเรียน จะยิ่งประตูปาสเกตบอลด้วยวิธีใดได้บ้าง นักเรียนจะส่งลูกชนไก่ได้อย่างไรบ้าง เป็นต้น
- 6) ครูเป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักเรียนเท่านั้นแต่ไม่ใช่ผู้แก้ปัญหาให้นักเรียนทั้งหมด
- 7) เน้นนักเรียนให้เรียนรู้ กระบวนการแก้ปัญหา ไม่ใช่เน้นถึงเนื้อหา

3.6 วิธีสอนแบบทดลองและตรวจสอบ (Experimental and Investigation Method)

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและเห็นความสำคัญของการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น และเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยการกระทำของตนเอง โอกาสที่ใช้ชั้นเตรียม ชั้นสอน และชั้นฝึกหัด

ข้อดี

- 1) นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น (เหมือนกับวิธีสอนแบบแก้ปัญหา)
- 2) นักเรียนเข้าใจและเกิดความรู้สึกซาบซึ้งในวิชาพลศึกษามากยิ่งขึ้น เพราะเห็นถึงความสำคัญของพลศึกษาที่มีต่อชีวิตของตน
- 3) กระตุ้นหรือเร้าใจให้นักเรียนเกิดความต้องการที่จะรู้คำตอบและท้าทายความสามารถของนักเรียน
- 4) วิชาพลศึกษาสามารถทดลองให้เห็นผลได้ทันทีพร้อมทั้งทำการตรวจสอบความจริงได้ ตามหลักวิทยาศาสตร์ ทำให้เป็นวิชาที่น่าเชื่อถือ

ข้อเสีย

- 1) อาจต้องใช้เวลาค่อนข้างมาก เพราะกว่าจะได้ผลหรือคำตอบอาจต้องมีการทดลองหลายครั้ง
- 2) ครูต้องเป็นผู้ยืนยันตรวจสอบผลการทดลอง ถ้าครูขาดคุณสมบัติข้อนี้การสอนจะไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร

หลักการ

- 1) งานหรือการทดลองนั้นควรมีความง่ายเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน เพราะถ้ายากเกินไปนักเรียนจะเกิดความท้อแท้เบื่อหน่าย
- 2) เรื่องที่ทำการทดลองควรเกี่ยวข้องกับสิ่งที่นักเรียนกำลังทำอยู่หรือเรียนอยู่ จะได้ท้าทายความสามารถและสนองตอบต่อความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียน
- 3) ไม่ควรใช้เวลามากเกินไป
- 4) ครูต้องทำการตรวจสอบเพื่อประเมินผลงานและให้คำแนะนำปรึกษาก่อนการสรุปรายงานผล

5) การทดลองสามารถใช้ได้ทั้งในชั้นเรียน เช่น ทดลองว่าอัตราการเต้นของหัวใจจะเพิ่มขึ้น ในขณะที่ออกกำลังกายก็ให้นักเรียนจับชีพจรก่อน แล้ววิ่งอยู่กับที่ประมาณ 1 นาที แล้วจับชีพจรอีกครั้ง อัตราการเต้นของชีพจรจะสูงขึ้น ถ้าทำการทดลองนอกชั้นเรียนอาจเป็นการทดลองที่นักเรียนสามารถทำได้เอง ที่บ้านหรือกับกลุ่มเพื่อน โดยไม่ต้องใช้อุปกรณ์และสิ่งอื่น ๆ ประกอบการทดลองมากนัก และนักเรียนสามารถตรวจสอบผลด้วยตนเองได้ด้วย

3.7 วิธีสอนแบบมอผลงานและโครงการ (Task and Project Method)

จุดมุ่งหมาย เหมือนกับวิธีสอนแบบทดลอง คือให้นักเรียนเข้าใจและเห็นถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษามากขึ้น และได้เรียนรู้วิธีทำงานร่วมกัน ตลอดจนการแสวงหาความรู้ที่ครอบคลุมหมาย ให้โอกาสที่ใช้ในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนตามความเหมาะสม

ข้อดีข้อเสีย เหมือนกับวิธีสอนแบบแก้ปัญหาและวิธีสอนแบบทดลอง

หลักการ เหมือนกับวิธีสอนแบบแก้ปัญหาและวิธีสอนแบบทดลองเช่นเดียวกัน เช่น การทดสอบสมรรถภาพของตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่ม กีฬาที่ใช้ในเวลาว่าง การทำรายงานเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของกีฬา การสรุปปัญหาของกีฬาต่าง ๆ เป็นต้น

วิธีสอนแบบมอผลงานและโครงการเป็นวิธีสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน ในด้านต่าง ๆ เช่น สถิติปัญญาความสนใจ ความถนัด ค่านิยม ตลอดจนประสบการณ์เดิม ทำให้นักเรียนที่มีความสามารถสูงได้ใช้ความสามารถของตนอย่างเต็มที่ และผู้ที่ด้อยกว่าก็ได้พัฒนาตนเองตามขีดความสามารถของตนเช่นกัน

3.8 วิธีสอนแบบสำรวจการเคลื่อนไหวหรือคิดค้นการเคลื่อนไหว (Movement Exploration Method)

จุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์อย่างมีอิสระของนักเรียน และเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองอย่างปลอดภัย โอกาสที่ใช้ทุกขั้นตอนการสอน

ข้อดี

- 1) ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกตามความคิดสร้างสรรค์ของตนเองอย่างมีอิสระตามหลักมนุษยนิยม
- 2) ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้คิดค้นการเคลื่อนไหวตามความสามารถของตนเอง
- 3) เป็นวิธีสอนที่มีความเหมาะสมเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษาและอนุบาล

4) ความหมายของคำว่า movement education เหมือนกับคำว่า physical education นั่น คือ การเรียนรู้ด้วยการเคลื่อนไหว ฉะนั้นวิธีสอนแบบนี้จึงมีประโยชน์ตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาเช่นกัน (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2527)

5) เป็นวิธีสอนที่สนองต่อความต้องการของนักเรียนแต่ละคนเป็นอย่างมาก จึงนับเป็นการใช้แรงจูงใจที่ตัววิธีหนึ่งเพราะนักเรียนจะเรียนด้วยความสนุกสนาน

6) นักเรียนรู้จักการแก้ปัญหาด้วยตนเองตามระดับความสามารถของแต่ละคน ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และรู้จักการตัดสินใจด้วยตนเอง ซึ่งจะเกิดเป็นคุณลักษณะที่ดีประจำตัวต่อไป

ข้อเสีย

- 1) การจัดการบริหารชั้นเรียนที่ไม่เหมาะสมจะทำให้เสียเวลามาก
- 2) การตั้งจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในแต่ละครั้งอาจกำหนดเกณฑ์ได้ไม่แน่นอน หรือบางครั้งไม่อาจจะสอนให้บรรลุตามพฤติกรรมที่มุ่งหวังได้ครบถ้วน เพราะนักเรียนมีการแสดงออกตามระดับความสามารถ ของตนเอง ซึ่งทุกคนมีไม่เท่ากันและแต่ละคนก็ใช้เวลาไม่เท่ากันด้วย
- 3) ถ้าครูไม่เข้าใจในวิธีสอนแบบนี้อย่างแจ่มแจ้งจะทำให้ให้นักเรียนและผู้อื่นไม่เห็นถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษา หรืออาจคิดว่าเป็นการปล่อยให้ นักเรียนเล่นตามลำพัง

หลักการ

- 1) ควรเริ่มการเคลื่อนไหวจากง่ายไปหายาก เช่น การเดิน วิ่ง กระโดด ขว้าง ปีนป่าย เป็นต้น
- 2) ต้องพยายามให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจภายใน ทั้งนี้ เพราะวิธีสอนแบบนี้มุ่งการเรียนรู้ด้วยตัวนักเรียนเป็นสำคัญ ครูมีหน้าที่เป็นผู้แนะนำและจัดระเบียบการเรียนรู้เท่านั้น
- 3) ให้นักเรียนได้ใช้ร่างกายของตนเองในการเคลื่อนไหวให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่าง ๆ อย่างอิสระและปลอดภัย
- 4) จัดเตรียมอุปกรณ์ วัสดุ สถานที่ให้พร้อมและสอดคล้องกับบทเรียนในแต่ละครั้ง
- 5) ครูพยายามสมมติหรือสร้างสภาพการณ์ให้ท้าทายความสามารถของนักเรียนในการที่จะพยายามแก้ไขปัญหามาตามวิธีการของตนจนประสบความสำเร็จในที่สุด
- 6) ไม่จำเป็นต้องใช้การเรียนอย่างเป็นแบบแผนก็ได้ เช่น ไม่ต้องเข้าแถวเป็นลักษณะต่าง ๆ อาจจะหาที่ว่างเฉพาะตนก็ได้ แต่ต้องมีระเบียบปฏิบัติบางอย่างเพื่อความปลอดภัยและความสะดวกในการคุมชั้น
- 7) ครูต้องเข้าใจทักษะหรือสิ่งที่สอนนั้นเป็นอย่างดีเสียก่อนเพื่อจะได้วัดและประเมินผลการเรียนได้ถูกต้องต่อไป

8) ไม่จำเป็นไม่ควรสาธิตให้นักเรียนดูเพราะจะเป็นการจำกัดความคิดริเริ่มของนักเรียน

9) ให้นักเรียนวิเคราะห์และอภิปรายเกี่ยวกับลักษณะและกระบวนการในการเคลื่อนไหวของตนเองและเพื่อน ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งจะทำให้นักเรียนที่ยังไม่เข้าใจได้เข้าใจดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ ครูเองก็จะได้ทราบว่าควรจะทำอะไรจึงจะช่วยให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในการเคลื่อนไหวได้ดีและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

10) ควรใช้วิธีสอนแบบนี้ก่อนที่นักเรียนจะได้เรียนทักษะกีฬาเฉพาะอย่างเพื่อเป็นพื้นฐานในการเคลื่อนไหวที่ยาก ๆ ต่อไป

3.9 วิธีสอนแบบคำถาม-คำตอบ (Question-Answer-Method)

จุดมุ่งหมาย เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เกิดความคิดอย่างมีเหตุผลและเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการสอนโอกาสที่ใช้ ทุกชั้นตอนไม่ว่าจะเป็นความต้องการให้นักเรียนตอบด้วยการอาศัยความจำหรือความคิด

ข้อดี

- 1) กระตุ้นให้นักเรียนได้เกิดความคิด ความระลึกได้ในการตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาและเรื่องราวต่าง ๆ
- 2) สามารถใช้ได้เหมาะสมมากในชั้นนำสู่บทเรียนหรือชั้นนำ ภายหลังจากชั้นสอน ในชั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ
- 3) นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะค้นคว้าและชวนขวดยหาความรู้อยู่เสมอ

ข้อเสีย

- 1) ถ้าครูขาดทักษะและความสามารถในการตั้งคำถามจะทำให้หน้าเบื่อหน่าย
- 2) การใช้คำถามมากเกินไปนักเรียนจะชาชิน จะเกิดเป็นความน่าเบื่อและหมดสนุกกับการเรียนได้

หลักการ

- 1) ให้นักเรียนได้คิดตอบคำถามพอสมควร ถ้าเป็นคำถามกว้างควรให้คิดประมาณ 15-30 นาที เพราะถ้าเร่งให้ตอบนักเรียนอาจหยุดคิด ถ้าคำถามแคบหรือถามความจำก็ให้เวลานั้นกว่าซึ่งก็แล้วแต่ความยากง่าย
- 2) คำถามไม่เฉพาะเจาะจงให้นักเรียนคนหนึ่งคนใดตอบ เพราะจะทำให้คนอื่น ๆ ไม่คิดหาคำตอบจะคอยฟังเท่านั้น
- 3) เริ่มถามจากคำถามที่ง่ายไปหายาก ควรใช้ถ้อยคำภาษาที่เข้าใจง่าย ได้รับความชัดเจน และถามเพียงครั้งเดียวไม่จำเป็นอย่าทวนคำถาม

4) ปรับปรุงคำถามให้เข้าใจดีขึ้น ถ้าคำถามและให้เวลาคิดพอสมควรแล้วแต่นักเรียนยังไม่ตอบ (อาจเป็นเพราะนักเรียนไม่เข้าใจคำถาม) ครูควรปรับด้วยคำเสียใหม่ให้มีความหมายเหมือนเดิม และอาจอธิบายเพิ่มเติมด้วยก็ได้

5) ไม่ควรทวนคำตอบของนักเรียนโดยไม่จำเป็น ทั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนสนใจฟังคำตอบของเพื่อน

6) ถ้านักเรียนตอบไม่ได้จริง ๆ ครูไม่ควรตอบให้แต่ควรแนะนำให้นักเรียนไปค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเองนักเรียนจะได้รู้จักการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

ตอนที่ 5 แนวคิดรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น

เป็นการใช้เส้นตรงอธิบายความสัมพันธ์ของเรื่องราวที่เกิดขึ้น โดยการความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและนำไปสู่การสรุปถึงเหตุและผลโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ความหมายและลักษณะของโมเดลการวิจัย คือ แบบจำลองที่นักวิจัยสร้างขึ้นตามทฤษฎีแทนปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริงใน ธรรมชาติ เพื่อความเหมาะสมในการศึกษาวิจัยการที่ต้องสร้างโมเดลการวิจัย เพราะการศึกษาจาก ปรากฏการณ์ธรรมชาติ ไม่อาจทำได้โดยสะดวกเนื่องจากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริงตามธรรมชาตินั้นมีลักษณะซับซ้อน และมีโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ หลากหลายแต่ในการวิจัยนักวิจัยมีขีดความสามารถจำกัด ไม่สามารถศึกษาได้ครบทุกองค์ประกอบ วิธีการสร้างโมเดลการวิจัยเป็นการประยุกต์ทฤษฎีเข้ากับสภาพปรากฏการณ์ที่เป็นจริงในธรรมชาติตามระเบียบวิธีนัยให้ได้เป็นโมเดลที่เป็นสมมติฐานวิจัย จากนั้นนักวิจัยจึงนำโมเดลการวิจัยไปตรวจสอบโดยใช้ระเบียบวิธีอุปนัยว่า โมเดลการวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากน้อยเพียงใด ควรต้องมีการปรับปรุงพัฒนาโมเดลอย่างไรให้โมเดลสอดคล้องกับสภาพปรากฏการณ์จริง อันจะนำไปสู่การพัฒนาทฤษฎีและสร้างองค์ความรู้ใหม่ รวมทั้งการพัฒนาและการประดิษฐ์สิ่งที่จะเป็นประโยชน์ต่อไป (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ปัญหาการวิจัยสำหรับการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร หรือปรากฏการณ์ต่างๆ โมเดลการวิจัยจึงมีลักษณะเป็นแผนภาพแสดงโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และเนื่องจากสภาพปรากฏการณ์จริงมีลักษณะซับซ้อน และหลากหลาย แต่โมเดลการวิจัยเป็นแบบจำลองที่ถูกสร้างขึ้นในขอบเขตจำกัด ดังนั้นนอกจากโมเดลการวิจัยจะมีแผนภาพจำลองโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแล้ว ยังต้องมีเงื่อนไขข้อบังคับ เป็นข้อกำหนดบางประการด้วย โมเดลการวิจัยที่มีลักษณะเป็นแผนภาพ และหรือชุดของสมการคณิตศาสตร์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและชุดของข้อตกลงเบื้องต้น ที่นักวิจัยเชื่อหรือยอมรับว่าเป็นความจริงถ้านักวิจัย สร้างโมเดลการวิจัยให้ได้ใกล้เคียงกับปรากฏการณ์ธรรมชาติได้มาก จำนวนข้อตกลงเบื้องต้นก็จะมีน้อยลง

ตัวแปรที่ใช้ในโมเดลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ ตัวแปรภายนอก และตัวแปรภายใน ตัวแปรภายนอก หมายถึง ตัวแปรที่นักวิจัยไม่สนใจศึกษาสาเหตุของตัวแปรเหล่านี้ ตัวแปรสาเหตุของตัวแปรภายนอกจึงไม่ปรากฏในโมเดล ส่วนตัวแปรภายใน หมายถึง ตัวแปรที่นักวิจัยสนใจศึกษาว่าได้รับอิทธิพลจากตัวแปรใด สาเหตุของตัวแปรภายในจะแสดงไว้ในโมเดลอย่างชัดเจน เมื่อแบ่งประเภทของตัวแปรในโมเดลการวิจัยตามลักษณะการวัดของตัวแปร จะแบ่งได้เป็นสองประเภทคือ ตัวแปรแฝงและตัวแปรสังเกตได้ ตัวแปรแฝงเป็นตัวแปรเชิงสมมติฐาน ที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรงแต่มีโครงสร้างตามทฤษฎีที่แสดงผลออกมาในรูปของพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ ตัวแปรแฝงเป็นตัวแปรที่ปลอดภัยจากความคลาดเคลื่อนในการวัด นักวิจัยศึกษาตัวแปรแฝงโดยการวัดพฤติกรรมที่สังเกตได้แทนและประมาณค่าตัวแปรแฝงได้จากการนำกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ที่เป็นตัวบ่งชี้ของตัวแปรแฝงตัวนั้นมาวิเคราะห์องค์ประกอบ ในการเขียนแผนภาพโมเดลการวิจัย นักวิจัยใช้สัญลักษณ์ รูปวงกลมหรือวงรีแทนตัวแปรแฝง และใช้รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าแทนตัวแปรสังเกตได้ สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรนั้นนักวิจัยใช้สัญลักษณ์รูปศร แทนความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม หัวลูกศรแสดงทิศทางของอิทธิพล และใช้รูปลูกศรสองหัวโค้งแทนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

2. หลักการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างเชิงเส้น หรือโมเดลลิสเรล (Linear Structure Relationship Model หรือ LISREL Model) หมายถึง โมเดลที่แสดงความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น ระหว่างตัวแปรที่เป็นไปได้ทั้งตัวแปรสังเกตได้ และ ตัวแปรแฝง ซึ่ง K.A. Bollen (1989 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ได้ให้ข้อสรุปว่า โมเดลลิสเรลเป็นผลของการสังเคราะห์วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่สำคัญ 3 วิธี คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบ การวิเคราะห์อิทธิพล และการประมาณค่าพารามิเตอร์ในการวิเคราะห์การถดถอย จุดเด่นของการวิเคราะห์โมเดลลิสเรลสามารถสรุปได้ 3 ประการ คือ ประการแรก การวิเคราะห์โมเดลลิสเรลที่เป็นโมเดลการวัด สามารถแก้ปัญหาความคลาดเคลื่อนในการวัดได้โดยใช้หลักการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ในการประมาณค่าตัวแปรแฝงตามโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นระหว่างตัวแปรสังเกตได้กับตัวแปรแฝง มีการนำความคลาดเคลื่อนในการวัดมาวิเคราะห์ด้วยโดยไม่ต้องมีข้อตกลงเบื้องต้นว่า ตัวแปรวัดโดยไม่มี ความคลาดเคลื่อน ประการที่สอง มีการผ่อนคลายข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับเทอมความคลาดเคลื่อนหลายข้อ เช่น ยอมให้ความคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์กันได้ ทำให้ข้อมูลมีความสอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้น ของสถิติวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์จึงมีความถูกต้องยิ่งขึ้น ประการที่สาม การวิเคราะห์โมเดลลิสเรลมีกระบวนการตรวจสอบความตรงของโมเดล หรือการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และผลการวิเคราะห์จะให้ค่าประมาณพารามิเตอร์ตลอดจนมีการตรวจสอบความมีนัยสำคัญของค่าพารามิเตอร์ทุกค่าด้วย (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

โปรแกรมลิสเรล เป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปที่พัฒนาโดย Karl Joreskog และ Dag Sorbom เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นรูปแบบโมเดลการวิจัยแบบโมเดลลิสเรล (Linear Structure Relationship Model หรือ LISREL Model) มีลักษณะเด่น 5 ประการ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) คือ

(1) ใช้การประมาณค่าด้วยวิธีความเป็นไปได้สูงสุด (Maximum Likelihood หรือวิธี ML) เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งเป็นวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโมเดลลิสเรล ที่แพร่หลายมากที่สุด และมีความคงเส้นคงวา มีประสิทธิภาพ และเป็นอิสระจากมาตรวัด

(2) ลักษณะโมเดลในโปรแกรมลิสเรล ประกอบด้วย โมเดลการวัด (measurement model) ซึ่งแก้ปัญหาความคลาดเคลื่อนในการวัด (measurement error) ได้ และโมเดลสมการโครงสร้าง (structural equation model) ซึ่งครอบคลุมลักษณะความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นทุกรูปแบบไม่ว่าจะเป็นวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (causal reactions) โมเดลแบบอิทธิพลทางเดียวหรือแบบอิทธิพลย้อนกลับ (recursive or non-recursive models) ซึ่งการวิเคราะห์แบบดั้งเดิมไม่สามารถวิเคราะห์ได้

(3) โปรแกรมลิสเรลสามารถตรวจสอบโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น ระหว่างตัวแปรตามทฤษฎีว่าสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เพียงใด ได้หลายวิธี เช่น ใช้ไคสแควร์ ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of fit index : GFI) และรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือ (root of mean square residuals = RMR) ในการตรวจสอบ เมื่อโมเดลและข้อมูลสอดคล้องกัน ผลการประมาณด้วยวิธี MR จะมีความถูกต้องตรงตามค่าพารามิเตอร์ เมื่อโมเดลและข้อมูลไม่สอดคล้องกัน โปรแกรมลิสเรลจะมีแนวทางแนะนำให้นักวิจัยปรับเปลี่ยนเส้นทางอิทธิพลในโมเดลหรือตรวจสอบความคลาดเคลื่อนในการวัดของตัวแปร จนกว่าจะได้ผลการวิเคราะห์ที่ต้องการ

(4) ข้อจำกัดเกี่ยวกับข้อตกลงเบื้องต้นมีน้อยกว่าการวิเคราะห์อิทธิพลแบบอื่น ผลการวิเคราะห์จึงมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือมากกว่าการวิเคราะห์ข้อมูลแบบเดิม

(5) มีโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น (preprocessor for LISREL : PRELIS) หรือ โปรแกรมลิสเรลสำหรับการคัดเลือกหรือสกรีนข้อมูลและสรุปข้อมูลที่เป็นตัวแปรพหุนาม (multivariate data screening and data summarizing)

การดำเนินงานเพื่อวิเคราะห์โมเดลลิสเรล มีขั้นตอนที่เริ่มจาก การสร้างโมเดลลิสเรล แสดงอิทธิพลจากพื้นฐานทางทฤษฎีได้เป็นโมเดลสมมติฐาน ขั้นตอนต่อไปคือ การกำหนดข้อมูลจำเพาะ การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของโมเดล การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อนำมาประมาณค่าพารามิเตอร์ และเพื่อวิเคราะห์หาค่าเมตริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมหรือเมตริกซ์สหสัมพันธ์ ตามลำดับ โดยในการตรวจสอบความตรงของโมเดลลิสเรลที่เป็นสมมติฐาน (validation of the model) หรือการประเมินผลความถูกต้องของโมเดล หรือการตรวจสอบความกลมกลืนระหว่างข้อมูลเชิงประจักษ์กับโมเดลนั้น พิจารณาจากค่าสถิติที่โปรแกรมลิสเรลคำนวณให้ดังนี้

(1) ค่าไค-สแควร์ (chi-square: χ^2) เป็นค่าที่ใช้ทดสอบสมมติฐานทางสถิติว่าฟังก์ชัน ความกลมกลืนมีค่าเป็นศูนย์ โดยที่ถ้าค่าไคสแควร์สูงมาก แสดงว่าฟังก์ชันความกลมกลืนมีค่าแตกต่างจาก ศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ โมเดลไม่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ถ้าค่าไคสแควร์ต่ำมากหรือมีค่าใกล้เคียงศูนย์มาก โมเดลไม่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

(2) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (goodness of fit index : GFI) ในการวิเคราะห์โมเดลด้วยโปรแกรมลิสเรล ถ้าค่าไคสแควร์สูงมาก เมื่อเทียบกับองศาอิสระ นักวิจัยปรับโมเดลใหม่ ถ้าผลการวิเคราะห์ที่ได้ใหม่ ค่าไคสแควร์มีค่าลดลงมากกว่าค่าแรก แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากขึ้น นั่นคือ ดัชนี GFI เป็นอัตราส่วนของผลต่างระหว่างค่าฟังก์ชันความกลมกลืนจากโมเดลก่อนปรับและหลังปรับโมเดล กับฟังก์ชันความกลมกลืนก่อนปรับโมเดล ดัชนี GFI มีค่าอยู่ระหว่าง 0-1 โมเดล ที่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ค่า GFI มีค่าเข้าใกล้ 1

(3) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (adjusted goodness of fit index : AGFI) เมื่อนำดัชนี GFI มาปรับแก้โดยคำนึงถึงขนาดขององศาอิสระ จำนวนตัวแปรและขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าดัชนี AGFI ที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับดัชนี GFI

(4) ค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ (relative chi-square: χ^2/df) เป็นค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบระดับความกลมกลืนระหว่างโมเดลที่มีองศาอิสระไม่เท่ากัน โมเดลที่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีควรมีค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ ไม่เกิน 2

ในรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นหรือโมเดลลิสเรล (linear structure relationship model: LISREL Model) มีลักษณะเด่น 3 ประการ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

(1) หลักการของการวิเคราะห์โมเดลลิสเรล เป็นหลักการที่ตรงตามวิธีวิทยาการวิจัย โดยนักวิจัยสร้างโมเดลลิสเรลเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยมีพื้นฐานจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วตรวจสอบความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

(2) เป็นวิธีวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่ใช้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ใช้ได้ทั้งการวิจัย ที่เป็นการทดลองและไม่ใช้การทดลอง โดยให้ผลการวิเคราะห์ที่ถูกต้องมากขึ้น เพราะมีการรวมตัวแปรแฝง และมีการผ่อนคลายข้อตกลงเบื้องต้น

(3) เทคนิคการวิเคราะห์โมเดลลิสเรล ครอบคลุมเทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติขั้นสูงเกือบทุกประเภท หากนักวิจัยที่มีความรู้ความเข้าใจเทคนิคการวิเคราะห์โมเดลลิสเรลก็จะเข้าใจลักษณะร่วมกัน ของสถิติวิเคราะห์ขั้นสูงด้วย

ตอนที่ 6 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สาระและการเขียนเดนโดแกรม

การวิเคราะห์สาระ (content analysis) การวิเคราะห์สาระ คือ เทคนิคการวิจัยเพื่อการสกัดประเด็นและสาระที่ต้องการอย่างมีระบบและเป็นปรนัย โดยการบ่งชี้ลักษณะบางประการในข้อความ (เช่น บทสัมภาษณ์ประโยคต่างๆ ในเอกสาร เป็นต้น) ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ความคิด ค่านิยม ทศนคติที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาจัดประเภทนับความถี่ปรากฏ เพื่อยืนยันลักษณะเชิงประจักษ์ (empirical) ดังนั้น การวิเคราะห์สาระจึงต้องพิจารณาบริบทของข้อมูลเสมอ (stone ed al, 1966)

พรชูลี อาชาวอรุณ (2547) สรุปว่า การวิเคราะห์สาระ คือ เทคนิคการวิจัยซึ่งใช้เป็นกลไกในการสกัดประเด็นของสาระออกมาจากบริบทอย่างมีความตรงและทำซ้ำได้ เป็นกลไกวิธีการสืบค้นให้ได้ความหมายจากสัญลักษณ์ (symbolic meaning) จากข้อความ

กรอบในการวิเคราะห์สาระ มี 6 ประการดังนี้ 1. ข้อมูลตามที่ถูกวิเคราะห์ที่ได้รับ (data) 2. บริบทของข้อมูล (context) 3. ความรู้ของผู้วิเคราะห์ที่ทำให้จำแนกประเด็นอย่างไร (analysts's knowledge) 4. เป้าหมายของการวิเคราะห์สาระ (target) 5. การสกัดเป็นทักษะทางปัญญา (inference) 6. ความตรงเป็นเกณฑ์สำคัญที่สุด (validity)

ขั้นตอนในการวิเคราะห์สาระมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. จัดกระทำกับข้อมูล (data making) ได้แก่ จัดทำหน่วยวิเคราะห์ (unitization) การกำหนดตัวอย่าง (sampling) และการบันทึก (recording)

2. การลดทอนข้อมูล (data reduction) เป็นการเลือก การทำให้ชัดเจน การปรับให้เข้าใจง่าย การจับสาระสำคัญและปรับเปลี่ยนข้อมูลในลักษณะการบันทึกได้อย่างชัดเจน ใช้วิธีการจับสาระสำคัญของข้อมูล แล้วนำมาคัดเลือกและปรับเขียนรายงานให้ง่าย ต่อการเข้าใจโดยไม่ลอกเอกสารทั้งหมด

3. การสกัด (inference) คือ การที่ต้องแยกให้ออกอะไรเป็นจริงที่ปรากฏต้องใช้วิจารณ์ญาณพิจารณาบริบทที่วิเคราะห์

4. การวิเคราะห์ (analysis) เพื่อนำไปสู่กระบวนการที่จะก่อให้เกิดความตรง การตรวจสอบและสอดคล้องของการวิเคราะห์สาระ

กล่าวโดยสรุป การวิเคราะห์สาระมีความเที่ยง 3 ประเภท คือ 1) ความมั่นคง ไม่แปรปรวน (stability) 2) การทำซ้ำได้ข้อสรุปเดียวกัน (reproducibility) 3) ความแม่นยำ (accuracy) (พรชูลี อาชาวอรุณ, 2547)

หลักการของการเขียนภาพเดนโดแกรม (dendrogram)

การเขียนภาพเดนโดแกรม (dendrogram) เป็นการเสนอข้อมูลวิเคราะห์สาระประเภทหนึ่ง ตามทฤษฎีของคริปเพนดอร์ฟฟ์ (Krippendorff, 1986) ซึ่งข้อมูลที่เสนอเป็นข้อมูลที่อยู่ในรูปสาระต่างๆ

ที่ได้จากการวิเคราะห์ของแต่ละเรื่อง ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ในประเด็นนั้นประกอบด้วยประเด็นย่อยๆ อะไรบ้าง ทำการลดทอนข้อมูลเรื่อยๆ เพื่อให้ได้ประเด็นหลักที่แท้จริงของแต่ละเรื่อง ซึ่งอาจจะเป็นสาระ วิธีการ ผลกระทบ การปฏิสัมพันธ์ ฯลฯ ดังนั้น การเขียนภาพเดนไดรแกรมจึงเป็นวิธีที่สามารถแสดงให้เห็น ประเด็นหลักและประเด็นรองย่อยๆ ของเรื่องที่อยู่ในกลุ่มเรื่องเดียวกัน

ขั้นตอนในการเขียนภาพเดนไดรแกรมมีดังนี้

1. อ่านและสรุปเอกสารในเรื่องที่ศึกษาโดยใช้เทคนิควิเคราะห์สาระ (content analysis) เพื่อประมวลสรุปสาระที่สำคัญของเรื่อง แล้วเขียนสรุปสาระสำคัญให้ได้ประเด็นหลักและประเด็นรองย่อยๆ ลงในแผ่นแบบสรุปการวิเคราะห์สาระ ทั้งนี้โดยใช้แผ่นแม่แบบสรุปการวิเคราะห์สาระ 1 แผ่น ต่อ 1 รายการข้างอิง

2. นำแผ่นแบบสรุปการวิเคราะห์สาระมาแยกแยะและจัดกลุ่มเรื่องเดียวกันไว้ด้วยกัน ในแต่ละกลุ่มเรื่องนั้น อ่านพิเคราะห์อีกครั้งเพื่อให้ได้ประเด็นหลักและประเด็นรองย่อยๆ ออกมาโดยการขีดเส้นใต้คำเหล่านั้น แล้วนำคำเหล่านั้นมาการเขียนภาพเดนไดรแกรม แต่ละเรื่องแต่ละแผ่นเป็นจำนวนมาก

3. นำภาพเดนไดรแกรมแต่ละเรื่อง แต่ละแผ่นนั้นมาพิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ของสาระ หลังจากนั้นจึงจัดเป็นประเด็นหลักและประเด็นย่อย

4. รวบรวมและจัดกลุ่มสาระที่เป็นเรื่องเดียวกัน แล้วทำการลดทอนข้อมูลและสรุปให้ได้ประเด็นหลักที่เป็นแก่นแท้ของแต่ละเรื่องที่ศึกษา

ตอนที่ 7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

รัชवाल เริงฉลาด (2525) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้จัดเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนของจังหวัดในส่วนภูมิภาค โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ถามเจ้าหน้าที่ผู้จัดการเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียน จำนวน 72 จังหวัด จังหวัดละ 2 คน รวม 144 คน ได้รับแบบสอบถามคืนเป็นจำนวน 119 ชุดคิดเป็นร้อยละ 82.71 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า ในการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนของจังหวัดในส่วนภูมิกษานั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ฝึกฝนให้นักเรียนมีน้ำใจนักกีฬา ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยและเคารพกติกาการแข่งขัน ฝึกฝนให้นักเรียนเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี เพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่นักเรียนด้วยกัน และเพื่อสนองนโยบายของทางราชการ ในการจัดนั้นปัญหาที่พบมากที่สุดคือ งบประมาณไม่เพียงพอ งบประมาณส่งมาล่าช้า อุปกรณ์มีราคาแพง ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายนักกีฬา นอกจากนั้นแล้ว ในการแข่งขันผู้ฝึกสอนและนักกีฬา

มุ่งหวังแต่ชัยชนะมากเกินไป ขาดเจ้าหน้าที่ในการดำเนินงาน จำนวนผู้ตัดสินไม่พอ และยังขาดโอกาสในการเข้าอบรมกติกากีฬาที่ปรับปรุงใหม่อีกด้วย

ปรีชา เผือกขวัญดี (2531) ได้ศึกษาเรื่องคุณลักษณะที่เป็นจริง และที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมชาติตามทัศนคติของ นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมชาติ ตามทัศนคติของนักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา ซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะของการปฏิบัติงาน 6 ด้านคือ ด้านส่วนตัว ด้านเนื้อหาวิชา ด้านการวางแผนและเตรียมการฝึกซ้อม ด้านกิจกรรมการฝึกซ้อม ด้านวิธีการสอนในการฝึกซ้อม และด้านการประเมินผล แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักฟุตบอล จำนวน 128 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 64 คน ผู้จัดการทีม จำนวน 64 คน และผู้สื่อข่าวกีฬา จำนวน 48 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน การวิเคราะห์ข้อมูลในการทดสอบ โดย t-test และ F-test ตามลำดับ ผลการศึกษาพบว่า 1. นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา มีทัศนคติว่า คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมชาติในแต่ละด้านปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมชาติในแต่ละด้านอยู่ในระดับสูง 2. นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมชาติ ในแต่ละด้านและทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะที่พึงประสงค์สูงกว่าคุณลักษณะที่เป็นจริง 3. นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมชาติ ในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน 4. นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีมและผู้สื่อข่าวกีฬา มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมชาติในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

คมกริช เชาวน์พานิช (2533) ได้ทำการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ระดับมัธยมศึกษา และเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษาตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาฟุตบอลของทีมที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลเยาวชนใต้กึ่ง ซึ่งแชมป์ประเทศไทยรอบสุดท้าย ประจำปี พ.ศ. 2532 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจงโดยแยกเป็น ผู้จัดการทีม จำนวน 14 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 14 คน และนักกีฬาฟุตบอล จำนวน 221 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า ซึ่งถูกสร้างขึ้นตามกระบวนการเทคนิคเดลฟาย มีค่าความเชื่อมั่น ซึ่งได้มาจากการคำนวณหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาของ ครอนบาช (Cronbach) เป็น .96 ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาระดับมัธยมศึกษา ระหว่างความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาโดยใช้ค่า F-test ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะ

ของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษาตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา อยู่ในเกณฑ์ที่ให้ความสำคัญมากทุกด้านยกเว้นคุณลักษณะ ด้านการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนมีความคิดเห็น อยู่ในเกณฑ์ที่ให้ความสำคัญมากที่สุดผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ คุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ประเทือง สุวรรณโฆษิต(2534)ได้ทำการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ ปัญหาและอุปสรรคของผู้ฝึกสอนกีฬาทีมชาติไทย ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ประเทศ มาเลเซีย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาทีมชาติไทยที่เดินทางไปแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ประเทศมาเลเซีย จำนวน 70 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามโดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า และ ปลายเปิด ซึ่งผ่านการตรวจสอบโดยหาความแม่นยำตรงเชิงเนื้อหา (content validity) จากผู้เชี่ยวชาญ และค่าความเชื่อถือได้ (reliability) เป็น .78 ใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อัลฟา (Alpha Coefficient Correlation) ของครอนบาค (Cronbach) นำข้อมูล มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบความแตกต่างของปัญหาและอุปสรรคระหว่างผู้ฝึกสอนกีฬาประเภท ทีมกับกีฬาประเภทบุคคลด้วยการทดสอบค่า "ที" (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1. ผู้ฝึกสอนกีฬามีปัญหา และอุปสรรคในระดับมาในเรื่อง นักกีฬามีภาระทางด้านการเรียน การทำงาน และภาระทางครอบครัว ขาดการวางแผนการสร้างทีมกีฬาในระยะยาวตัวเลือกนักกีฬามีน้อย ผลตอบแทนของผู้ฝึกสอนน้อย ไม่ จูงใจให้อยากปฏิบัติหน้าที่งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดโอกาสในการสร้างประสบการณ์ให้แก่กีฬา การตัดสินใจของกรรมการไม่ยุติธรรม และแรงกดดันจากเสียงเชียร์ ส่วนปัญหาในเรื่องการเบิกจ่าย งบประมาณ เบี้ยเลี้ยงนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ซึ่งล่าช้าและมีขั้นตอนมาก การเดินทางต่างๆ ตลอดจนการ ขาดสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมที่เป็นของตนเอง จะเป็นปัญหาในระดับน้อย 2. ความคิดเห็นของผู้ ฝึกสอนกีฬาประเภททีมกับประเภทบุคคลพบว่า ที่เกี่ยวกับการบาดเจ็บของนักกีฬา การมีโรคประจำตัว มีความเครียดทางด้านจิตใจ ความแตกต่างกันในเรื่องแนวความคิดทัศนคติซึ่งมีผลกระทบต่องาน ส่วนรวม การประสานงานระหว่างฝ่ายต่างๆ การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารต่อสื่อมวลชน งบประมาณที่ได้รับในระหว่างการเก็บตัว และความรับผิดชอบของสมาคมกีฬาต่างๆ แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นาคล นิมสุวรรณ (2535) ได้ทำการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาในการสอนว่ายน้ำ และแนวทางแก้ไขปัญหาของครู โดยแบ่งปัญหาเป็น 9 ประเภท คือ การอบอุ่นร่างกาย การปรับตัว และสร้างความคุ้นเคย การดำน้ำ การลอยตัว การเตะเท้า การใช้แขน การใช้แขนและขา การหายใจ และการว่ายน้ำที่สมบูรณ์แบบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จากแบบสอบถามที่ส่งไปให้กลุ่มประชากร ซึ่งเป็นผู้ฝึกสอนว่ายน้ำจากสระว่ายน้ำของเอกชนและ สาธารณะ 104 สระในกรุงเทพมหานคร จำนวน 478 ฉบับ ได้รับคืนมาจำนวน 425 ฉบับ การวิเคราะห์

ข้อมูลใช้ค่าความถี่ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการรอบอุ้งร่างกายที่พบมากที่สุดคือ เด็กโตไม่ยอมทำการรอบอุ้งร่างกาย เพราะอายุวิธีการแก้ไขคือ หาท่ารอบอุ้งร่างกายที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน สำหรับปัญหาการปรับตัวและสร้างความคุ้นเคยที่พบมากที่สุดคือ เด็กไม่กล้าลงน้ำ วิธีการแก้ไขคือ พุดคุย และอุ้มเด็กไว้ใกล้ๆ เพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนมาก่อน ปัญหาการดำน้ำที่พบมากที่สุด คือ เด็กไม่ยอมดำน้ำ วิธีการแก้ปัญหาคือ ให้ฝึกหายใจเข้าออกทางปากบนบก ก่อนจนกว่าจะสามารถดำน้ำได้ สำหรับการลอยตัวปัญหาที่พบมากที่สุดคือ เด็กเกร็งตัว วิธีการแก้ไขปัญหานี้คือ ให้เด็กดำน้ำนานๆ ปัญหาการเตะเท้าที่พบมากที่สุดคือ เด็กพับขามากเกินไปในขณะเตะเท้า วิธีการแก้ไขคือ ให้ครูจับขาเตะให้ ปัญหาการใช้แขนที่พบมากที่สุดคือ การดึงแขนแต่ต้นไม่สุดแขน วิธีการแก้ไขปัญหานี้คือ ให้ฝึกการดึงแขนที่ถูกวิธีมากๆ สำหรับปัญหาการใช้แขนและขาที่พบมากที่สุดคือ ผู้เรียนไม่สามารถใช้แขนและขาในเวลาเดียวกันได้ วิธีการแก้ปัญหานี้คือ ให้เด็กฝึกเตะขา 6 หรือ 8 หรือ 10 ครั้งต่อการใช้แขน 1 ครั้ง ปัญหาการหายใจที่พบมากที่สุดคือ เด็กเงยหน้าขึ้นขณะหายใจ วิธีการแก้ไขปัญหาคือ ให้ครูช่วยพลิกหน้าหายใจและสำหรับปัญหาการสอนการว่ายน้ำที่สมบูรณ์แบบที่พบมากที่สุดคือ คือ เด็กไม่สามารถทำให้การใช้แขนขาและการหายใจสัมพันธ์กันได้ วิธีการแก้ไขปัญหานี้คือ ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติมากๆ และบ่อยๆ อย่างไรก็ตามปัญหาต่างๆ ดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย

นเรศ กุลธรวงศ์วัฒนา (2536) ได้ทำการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาโยมิมนาสติกตามการรับรู้ของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม จำนวน 180 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ส่งให้กลุ่มประชากรตอบ ได้รับกลับคืนมา 136 ชุด คิดเป็นร้อยละ 75.56 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เอส พีเอส เอส SPSS เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า "เอฟ" และค่า "ที" ผลการวิจัยพบว่า 1. นักกีฬาผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม มีการรับรู้ต่อคุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ฝึกสอนกีฬาโยมิมนาสติก อยู่ในระดับมากเท่านั้น ได้แก่ มีสุขภาพดีและเปิดโอกาสให้นักกีฬาได้แสดงความคิดเห็นและร่วมวางแผนในการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมในบางโอกาส 2. นักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม มีการรับรู้ต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาโยมิมนาสติก ที่อยู่ในระดับมากที่สุดได้แก่ มีความฉลาดไหวพริบดี มีความรู้เกี่ยวกับสรีรวิทยาการออกกำลังกาย ศึกษาเอกสารและตำราเพื่อจัดเตรียมแบบฝึกตามโครงการที่ได้วางไว้ เตรียมแบบฝึกทุกครั้งที่ทำกรฝึกซ้อม และมีการประเมินผลการฝึกซ้อม และแจ้งให้นักกีฬาทราบถึงผลการฝึกซ้อมทุกครั้ง 3. คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาโยมิมนาสติก ตามการรับรู้ของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 4. คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาโยมิมนาสติก ตามการรับรู้ระหว่าง นักกีฬากับผู้ฝึกสอน นักกีฬากับผู้จัดการทีม และผู้ฝึกสอนกับผู้จัดการทีม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นคุณลักษณะที่

พึงประสงค์ด้านการเตรียมการฝึกซ้อมและรูปแบบการฝึกซ้อม ที่นักกีฬาและผู้ฝึกสอนและนักกีฬากับผู้จัดการทีมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชาญณรงค์ ศรีประเสริฐ (2536) การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอล ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ตามการรับรู้ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาวอลเลย์บอล กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยผู้จัดการทีม จำนวน 12 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 24 คน นักกีฬาวอลเลย์บอล จำนวน 144 คน ของทีมที่เป็นตัวแทนภูมิภาคเข้าร่วมแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลยุวชนเครือซิเมนต์ไทย ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 7 ระหว่างวันที่ 20-24 กันยายน พ.ศ. 2536 ดำเนินการวิจัยโดยการให้กลุ่มประชากรตอบแบบสอบถาม แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า 1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอล ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยตามการรับรู้ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาวอลเลย์บอล ที่มีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ มีความเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกาและระเบียบการแข่งขันมีการวางแผนในการเก็บข้อมูลเพื่อนำข้อมูลนั้นมาปรับปรุงทีมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถอธิบายสาเหตุขั้นตอนการฝึกและยุทธวิธีในกีฬาวอลเลย์บอล และศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาตนเองในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอล อยู่เสมอ 2. ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาวอลเลย์บอล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอล ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

วิวัฒน์ จิตตपालกุล (2541) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย โดยการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและหลักวิธีการเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีปัญหาอุปสรรคในการจัดการแข่งขันกีฬาและตัวอย่างการจัดการแข่งขันกีฬาของสถาบันอื่นๆนำมาสร้างเป็นรูปแบบจำลองการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารมหาวิทยาลัย จำนวน 17 คน เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยที่เหมาะสม โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย โครงสร้าง 6 ด้าน คือ ด้านปรัชญาของการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านนโยบายในการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านองค์การจัดการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านวิธีการแข่งขันกีฬา ด้านการประเมินผลการแข่งขันกีฬา ผลการศึกษาพบว่า 1)การจัดการแข่งขันควรกำหนดปรัชญาโดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศด้านกีฬาส่งเสริมให้นักศึกษาแสดงความสามารถสูงสุดทางด้านกีฬา และส่งเสริมความสามัคคีของนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย 2)นโยบายในการจัดการแข่งขันกีฬา ควรมุ่งเน้นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมให้นักศึกษาแสดงความสามารถในการเล่นกีฬา

3) การจัดการแข่งขันควรมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมสุขภาพ และพละนามัยของนักศึกษาเพื่อให้ นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและให้นักศึกษาสนใจเข้าร่วมการแข่งขัน 4)การจัดองค์การ การแข่งขันกีฬาประกอบด้วย 8 กลุ่ม ดังนี้ คือ กลุ่มกิจกรรมกีฬา กลุ่มกำหนดการ กลุ่มรางวัลที่จัดใน การแข่งขัน กลุ่มจัดบันทึกข้อมูลสถิติการแข่งขัน 5)วิธีจัดการแข่งขัน จัดให้เหมาะสมกับระยะเวลา จำนวนทีมที่เข้าแข่งขัน และใช้กฎกติกาของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย กำหนดชนิดกีฬาให้ สอดคล้องกับกีฬาระดับนานาชาติ จัดกีฬาไม่มากกว่า 22 ชนิดกีฬา แบ่งกลุ่มชนิดกีฬาดังนี้คือ กลุ่ม ชนิดกีฬาบังคับกลุ่มกีฬาสากล กลุ่มกีฬาท้องถิ่นและกลุ่มกีฬานันทนาการและ 6)การประเมินผลการ แข่งขันกีฬา ให้มีการประเมินทั้งกระบวนการแข่งขันประเมินก่อนการแข่งขัน ระหว่างการแข่งขันและ สิ้นสุดการแข่งขัน

มนตรี พิมแพง (2548) ได้ศึกษาเรื่องคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสิน ฟุตบอลตามทัศนคติของผู้ควบคุมทีม นักกีฬา ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชม ในการแข่งขันฟุตบอลไทยลีก ครั้งที่ 8 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อทราบคุณลักษณะที่เป็นจริง และที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล ตาม ทัศนคติของผู้ควบคุมทีม นักกีฬา ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชม ในการแข่งขันฟุตบอลไทยลีก ครั้งที่ 8 กลุ่มตัวอย่างได้มาจากผู้ควบคุมทีม นักกีฬา ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชมที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ไทยลีก ครั้งที่ 8 เป็นผู้ควบคุมทีม จำนวน 15 คน นักกีฬา จำนวน 160 คน ผู้สื่อข่าวกีฬาประจำ หนังสือพิมพ์รายวัน จำนวน 15 คน และผู้ชมจำนวน 50 คน รวมทั้งสิ้น 240 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่ม ตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ คุณลักษณะที่ เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านความรู้กติกาฟุตบอลและ กีฬาฟุตบอล ด้านการวางแผน-เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกายและการตัดสินฟุตบอลด้าน มนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน และด้านบุคลิกภาพ ของอาจารย์ชูชัย บัวบุชา ซึ่งมีความเที่ยงตรงเชิง ประจักษ์ (face validity) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่ เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินฟุตบอล ทุกด้านอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านมนุษยสัมพันธ์ใน การทำงานของผู้ตัดสิน ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสิน ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านความรู้กติกาฟุตบอล และกีฬาฟุตบอล และด้านการวางแผน-เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพ ทางร่างกาย และการตัดสิน ฟุตบอลของตนเอง ส่วนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ ผู้ตัดสินฟุตบอล ปรากฏว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้าน เมื่อพิจารณาเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ในการทำงานของผู้ตัดสิน ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสิน ด้านความรู้กติกาฟุตบอล และกีฬาฟุตบอลด้าน คุณสมบัติส่วนตัว และด้านการวางแผนเตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพ ทางร่างกาย และการตัดสิน ฟุตบอลของตนเอง

ด้านการวางแผนเตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกายและการตัดสินใจฟุตบอลของตนเอง คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากเหมือนกัน และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับ 5 จาก 5 ด้านเหมือนกัน ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ ดังนี้ (1) กลุ่มผู้ควบคุมทีม มีทัศนคติเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเหมือนกันทุกด้าน (2) กลุ่มนักกีฬาฟุตบอล มีทัศนคติเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงเหมือนกันทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านคุณสมบัติส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากนอกจากนั้นด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด (3) กลุ่มผู้สื่อข่าวกีฬา มีทัศนคติเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเหมือนกันในด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานของผู้ตัดสิน แต่ในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านความรู้กติกาฟุตบอลและกีฬาฟุตบอล และด้านการวางแผนเตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกายและการตัดสินใจฟุตบอลของตนเอง คุณลักษณะที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และในด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสิน คุณลักษณะที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (4) กลุ่มผู้ชม มีทัศนคติเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเหมือนกัน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานของผู้ตัดสิน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนั้นด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

กุหลาบ รัตนจักรธรรม (2536) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลองค์การระดับคณะสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพในมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นการวิจัยเชิงวิจักษ์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลองค์การระดับคณะ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งประกอบด้วยคณบดีและหัวหน้าภาควิชาที่ทำงานสาขาด้านแพทยศาสตร์ และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพในมหาวิทยาลัยของรัฐ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ผลการวิจัยพบว่า บรรยากาศของคณะและพฤติกรรมผู้นำของคณบดีและหัวหน้าภาควิชาที่มีอิทธิพลโดยตรงกับประสิทธิผลขององค์การระดับคณะ โดยพบว่าบรรยากาศของคณะที่มีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมาคือ พฤติกรรมผู้นำ การติดต่อสื่อสารภายในคณะ และพฤติกรรมของบุคลากรภายในหน่วยงาน งานวิจัยนี้มีข้อเสนอแนะในการเพิ่มประสิทธิผลของคณะโดยการพัฒนาบรรยากาศองค์การ พัฒนาผู้นำ มีการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหน่วยงานให้ชัดเจน มีการพัฒนาการทำงานเป็นทีม มีการประเมินผลการยอมรับของชุมชนต่อภารกิจของคณะ พัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ สิ่งอำนวยความสะดวกในหน่วยงานให้ดี จัดให้มีรายได้และประโยชน์เกื้อกูลให้เพียงพอ

ประเสริฐ บัณฑิตศักดิ์ (2540) ทำวิจัยเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลขององค์การของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยใช้กรอบแนวคิดของ Richard M. Steers (1977) ที่จำแนกปัจจัยที่ส่งผลออกเป็น 4 ด้าน คือ ลักษณะของสภาพแวดล้อม แบ่งเป็นสิ่งแวดล่อมภายนอก

ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สังคม สภาพด้านการเมือง สิ่งแวดล้อมภายใน ได้แก่ บรรยากาศองค์การ และวัฒนธรรมองค์การ ลักษณะของบุคคลในองค์การ ได้แก่ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เป้าหมาย และความต้องการ ความรู้ ความสามารถ บทบาทหน้าที่ ความผูกพันต่อองค์การ ลักษณะขององค์การ ได้แก่ โครงสร้าง และสภาพการใช้เทคโนโลยี และนโยบายการบริหารและการปฏิบัติ ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การจัดหาและการใช้ทรัพยากร การบริหารงานบุคคล กระบวนการติดต่อสื่อสาร การบริหารการเปลี่ยนแปลง เก็บรวบรวมข้อมูลจากการรับรู้ของศึกษานิเทศก์ส่วนกลาง ศึกษานิเทศก์เขตการศึกษาและศึกษานิเทศก์จังหวัด จำนวน 403 คน โดยใช้แบบสอบถามชนิดมาตราประเมินค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งมีค่าความเที่ยงที่คำนวณหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) อยู่ระหว่าง 0.76-0.98 วิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุโดยการวิเคราะห์เส้นทาง ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรทุกตัวในแบบจำลองมีอำนาจในการอธิบายประสิทธิผลองค์การของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยมีขนาดอิทธิพลรวมเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การบริหารงานบุคคล (0.716) ประสิทธิภาพการติดต่อสื่อสาร (0.683) ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร (0.672) วัฒนธรรมองค์การ (0.663) การกำหนดเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ (0.643) การบริหารการเปลี่ยนแปลง (0.632) โครงสร้างองค์การ (0.581) บรรยากาศองค์การ (0.527) สภาพการใช้เทคโนโลยี (0.406) สภาพการใช้เทคโนโลยี (0.406) สภาพด้านการเมือง (0.406) ความสามารถในการแสวงหาทรัพยากร (0.404) คุณลักษณะผู้นำของผู้บริหาร (0.376) คุณลักษณะของบุคคลในองค์การ (0.328) และสภาพเศรษฐกิจ สังคม (0.177) โดยตัวแปรทุกตัวในแบบจำลองมีความสามารถร่วมกันอธิบายความผันแปรของประสิทธิผลองค์การได้ร้อยละ 34

กิตติยา ลีอ่อน (2547) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในระดับคณะวิชาของกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ โดยผู้วิจัยสรุปผลจากการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลขององค์กรจำนวน 30 เรื่อง ว่า ประสิทธิผลขององค์กรและประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษา มีบางส่วนที่คาบเกี่ยวกัน กล่าวคือ ส่วนที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายของการประกันคุณภาพการศึกษานั้นเป็นไปในทำนองเดียวกันกับประสิทธิผลขององค์กรที่เป็นสถานศึกษา แต่มีความแตกต่างออกไปในกรณีที่องค์กรนั้นไม่ใช่สถานศึกษา โดยมีการให้ความหมายของประสิทธิผลที่แตกต่างออกไปขึ้นอยู่กับเป้าหมายและการให้ความสำคัญกับเป้าหมายขององค์กรนั้นๆ จำแนกปัจจัยที่ส่งผลออกต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในระดับคณะวิชาของกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ เป็น 6 กลุ่ม คือ 1) ทศนคติต่อการประกันคุณภาพภายใน 2) การฝึกอบรมพัฒนาบุคลากร 3) ความพร้อมด้านทรัพยากร 4) การทำงานเป็นทีม 5) วัฒนธรรมคุณภาพ และ 6) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร สำหรับตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในประกอบด้วยตัวแปรแฝง 4 ตัว ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การบริหารจัดการแบบกระจายอำนาจ

การทำงานแบบวงจรคุณภาพ และความพึงพอใจในงานของบุคลากร เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงประจักษ์จากคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนและผู้บริหารคณะวิชา วิทยาลัยที่จัดการศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ 108 คณะวิชาจำนวน 1,924 คน สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลประกอบด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และมีค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคตั้งแต่ 0.79-0.96 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงบรรยาย การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การวิเคราะห์โมเดลลิสเรล ผลการวิจัยพบว่าสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในได้ร้อยละ 83

นิพนธ์ วรรณเวช (2548) ทำวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลการจัดการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ในสถาบันราชภัฏ วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในสถาบันราชภัฏ ตามการประเมินของผู้บริหาร โดยปรับใช้กรอบแนวคิดของ สเตียร์ Steers (1977) จำแนกปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษา ออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการ การศึกษาประกอบด้วยสภาพทางกายภาพ การบริหารหลักสูตร และปัจจัยด้านผู้บริหาร ประกอบด้วยประสบการณ์ทางการบริหาร ระดับการศึกษา พฤติกรรมผู้นำสองมิติ ได้แก่ พฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งงาน และพฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์ และประสิทธิผลตามการประเมินของอาจารย์ ได้แก่ ปัจจัยด้านอาจารย์ ประกอบด้วยประสบการณ์การทำงานของอาจารย์ ความพึงพอใจในงาน การได้รับการสนับสนุนทางสังคม และความสามัคคีของอาจารย์ ปัจจัยด้านนักศึกษา ประกอบด้วย พฤติกรรมการเรียน พฤติกรรมสังคมกลุ่มเพื่อน และความพร้อมของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารระดับสูง ประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ คณบดีคณะ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย และผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ ที่ปฏิบัติงานในสถาบันราชภัฏปี การศึกษา 2547 จำนวน 128 คน และอาจารย์ที่สอนในระดับบัณฑิตศึกษา ที่ปฏิบัติงานในสถาบัน ราชภัฏปีการศึกษา 2547 จำนวน 224 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามวิเคราะห์ ข้อมูลด้วยการค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในสถาบันราชภัฏ ตามการประเมินของผู้บริหาร มี 5 ปัจจัย ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้บริหาร (.346) สภาพทาง กายภาพ (.623) การบริหารหลักสูตร (.857) พฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งงาน (.776) และพฤติกรรม ผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์ (.513) 2) ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของการจัดการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาในสถาบันราชภัฏ ตามการประเมินของอาจารย์ มี 6 ปัจจัย ได้แก่ ความพึงพอใจใน งาน (.605) การได้รับการสนับสนุนทางสังคม (.602) ความสามัคคีของอาจารย์ (.671) พฤติกรรม การเรียน (.580) พฤติกรรมสังคมกลุ่มเพื่อน (.536) และความพร้อมของนักศึกษา (.599)

งานวิจัยในต่างประเทศ

ริชาร์ด (Richard, 1980) ได้ทำการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสอนกีฬาของครูสอนบาสเกตบอลในโรงเรียนมัธยมศึกษาและอัตมโนทัศน์ของนักกีฬาบาสเกตบอลของโรงเรียนมัธยมศึกษา ตัวอย่างของการวิจัยนี้ประกอบด้วยนักกีฬาโรงเรียนมัธยมศึกษา 200 คน ซึ่งแบ่งออกเป็นนักกีฬาที่อยู่ในกลุ่มทดลอง 150 คน และนักกีฬาในกลุ่มควบคุมอีก 50 คน นักวิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มทำแบบทำแบบสอบถามเพื่อวัดอัตมโนทัศน์ที่มีชื่อว่า The Tennessee Self-Concept Scale ก่อนและหลังการทดลองสอน กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบวัดอัตมโนทัศน์นี้ ซึ่งได้ให้คะแนนใน 4 ด้านที่การวิจัยใช้เป็นตัวแปรตาม ได้แก่ p-score, การบรรลุผลสัมฤทธิ์ด้วยตนเองหรือ self-achievement, physical self และ personal self ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ รูปแบบการสอนของครูสอนกีฬา ได้แก่ โดยตรงทางบวก (direct-positive) โดยตรงทางลบ (direct-negative), โดยอ้อม-ทางบวก (indirect-positive) โดยอ้อม-ทางลบ (indirect-negative), ตัวแปรที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน (performance variables) ได้แก่ แต้มคะแนน, quarters played, ร้อยละของการได้รับชัยชนะ และอัตมโนทัศน์ขั้นต้น คะแนนจาก pretest หรือการทดสอบก่อนการทดลองสอน ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ทางสถิติที่เรียกว่า multiple regression ในการบรรยายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม การวิเคราะห์ดังกล่าวได้ให้ข้อมูลซึ่งชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลของตัวแปรอิสระแต่ละตัว การวิเคราะห์รูปแบบการสอนกีฬาชี้ให้เห็นว่ารูปแบบการสอนที่เป็นไปในทางบวกมีความสำคัญอย่างยิ่ง และการสอนกีฬาที่เป็นไปในทางบวกมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามจำนวน 7 ใน 8 ตัวแปรอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนรูปแบบการสอนกีฬาที่เป็นไปทางลบมิได้มีความสัมพันธ์ใด ๆ อย่างมีนัยสำคัญ กับตัวแปรตามใด ๆ เลย สำหรับจำนวนร้อยละของการได้รับชัยชนะเป็นตัวแปรอิสระตัวเดียวเท่านั้นที่ได้มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับตัวแปรตามใด ๆ เลย ในขณะที่ quarters played มีความสัมพันธ์กับ p-score และ personal self score อย่างมีนัยสำคัญ และ points scored หรือแต้มคะแนนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับ physical self score ความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกัน ซึ่งได้รับการยืนยันจากการวิเคราะห์ด้วย regression analysis คือ รูปแบบการสอนทางบวกเพื่อเปลี่ยนอัตมโนทัศน์ของนักกีฬา โดยสรุปแล้วรูปแบบการสอนที่เป็นไปในทางบวกมีผลต่ออัตมโนทัศน์ของนักกีฬา ขณะที่รูปแบบการสอนที่เป็นไปทางลบมิได้มีผลใด ๆ หรือให้ผลทางลบเลย และร้อยละของการได้รับชัยชนะในการแข่งขันกีฬาก็มิได้มีส่วนในการเปลี่ยนแปลงอัตมโนทัศน์ของนักกีฬาแต่อย่างใดเช่นกัน โดยอาศัยการทบทวนงานวิจัยในสาขาต่าง ๆ ผู้วิจัยได้สร้างรูปแบบเชิงทฤษฎีซึ่งอธิบายกระบวนการต่าง ๆ ซึ่งพฤติกรรมการสอนกีฬาอาจมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของนักกีฬาวัยเยาว์เกี่ยวกับศักยภาพ, การควบคุมและแรงจูงใจที่มีผลสัมฤทธิ์ทางด้านกีฬา นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ทำการศึกษาภาคสนามเพื่อทดสอบองค์ประกอบ 2 ประการที่เป็นส่วนสำคัญของรูปแบบที่เสนอในการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกันระหว่างการรับรู้ของครูสอนกีฬาเกี่ยวกับความสามารถ

ของนักกีฬา และพฤติกรรมของพวกเขาที่มีต่อนักกีฬาแต่ละคน ประการต่อมาคือผู้วิจัยได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงในการตอบสนองทางด้านจิตวิทยาของนักกีฬาที่มีต่อฤดูกาลแข่งขันเสมือนการกระทำหน้าที่ของปฏิสัมพันธ์ที่แสดงออก ระหว่างครูสอนกีฬาและนักกีฬา ตัวอย่างของการวิจัยนี้คือ นักกีฬาซอฟท์บอลของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 72 คน และครูสอนกีฬาของพวกเขา สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินพฤติกรรมการสอนกีฬาที่เรียกว่า the coaching behavior assessment system เพื่อบันทึกปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักกีฬาและครูสอนกีฬาแต่ละคู่ นอกจากนี้ยังมีการประเมินการคาดหวังของครูสอนกีฬาเกี่ยวกับความสามารถของนักกีฬาและการรับรู้ของนักกีฬาเกี่ยวกับความสามารถและการควบคุมของเขาก่อนและหลังฤดูกาลแข่งขัน การวิเคราะห์โดย multivariate analyses ได้ชี้ให้เห็นว่า ครูสอนกีฬาได้แสดงให้เห็นแบบแผนความประพฤติที่ปฏิบัติอย่างแตกต่างต่อนักกีฬาแต่ละคน ซึ่งมีพื้นฐานมาจากการรับรู้ของพวกเขาเกี่ยวกับความสามารถของนักกีฬา อย่างไรก็ตาม ได้มีการพบผล (ที่แสดงให้เห็น) ของความสัมพันธ์ที่มีต่อพฤติกรรมของผู้สอนกีฬาในการแข่งขันกีฬา การศึกษาทิศทางของผลของความสัมพันธ์ดังกล่าวเสนอแนะว่าแบบแผนความประพฤติที่แตกต่างกันอาจจะสะท้อนให้เห็นความพยายามของครูกีฬาในการจัดการสอนรายบุคคลมากกว่าจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันอาจจะสะท้อนให้เห็นความพยายามของครูกีฬาในการจัดการสอนรายบุคคลมากกว่าจะมีพฤติกรรมการสอนที่มีอคติต่อนักกีฬาที่มีความสามารถสูง การวิเคราะห์โดย multivariate regression analyses ได้แสดงให้เห็นอีกว่าเราสามารถทำนายสัดส่วนที่มีขนาดเล็กแต่มิ่นัยสำคัญของความแปรปรวนในการเจริญเติบโตทางด้านจิตวิทยาสังคมของนักกีฬาต่อฤดูกาลแข่งขันโดยอาศัยการวัดระดับของทักษะการเล่นกีฬาของนักกีฬาและพฤติกรรมของครูสอนกีฬาของเขา เมื่อตอบสนองการเล่นกีฬาของเขา

โจนาธาน (Jonathan, 1992) ได้ทำการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของพฤติกรรมการสอนกีฬาที่มีต่อสมรรถภาพทางด้านร่างกายของนักกีฬา ครูสอนกีฬาได้รับการชี้แนะให้ใช้เทคนิคของการให้แรงเสริมทางบวก (positive reinforcement) การสอนเชิงเทคนิค (technical instruction) การเชิญชวนโดยการใช้คำพูด การสนับสนุนความคิดทางบวก และครูสอนกีฬายังได้รับการเรียกร้องให้ปฏิบัติการสอนด้วยความมั่นใจครูสอนกีฬาได้รับรู้เกี่ยวกับกลวิธีเหล่านี้เพื่อเพิ่มพูนการรับรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับร่างกายของนักกีฬา ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าสมรรถภาพด้านร่างกายของนักกีฬามีได้รับผลกระทบจากครูสอนกีฬาที่ใช้กลวิธีต่าง ๆ ซึ่งช่วยเพิ่มพูนสมรรถภาพทางด้านร่างกายของนักกีฬา ยิ่งไปกว่านั้นความพึงพอใจ ความมั่นใจในตนเองและความสนุกสนานในการฝึกฝนทักษะด้านกีฬาของนักกีฬา มิได้รับอิทธิพลจากการส่งเสริมพฤติกรรมการสอนกีฬา การวิจัยนี้ได้อภิปรายผลของการวิจัยโดยอาศัยทฤษฎี social cognitive theory (Bandura, 1986) และนัยสำคัญที่ได้จากการวิจัยได้เสนอแนะไว้สำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

ซูซานน์ (Suzanne, 1995) ได้ทำการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ได้ความรู้ความเข้าใจ เชิงลึกเกี่ยวกับ (1) การรับรู้ของครูสอนกีฬาเกี่ยวกับลักษณะทางจิตวิทยา และพฤติกรรม ของนักกีฬาหญิงและชาย และ(2)การรับรู้เหล่านี้มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของครูสอนกีฬาอย่างไร ตัวอย่างของการวิจัยคือ หัวหน้าครูสอนกีฬาของมหาวิทยาลัยทั่วประเทศจำนวน 14 คน (หญิง 1 คน ,ชาย 14 คน) ผู้ซึ่งได้รับการวิเคราะห์โดยเพื่อนร่วมงานในด้านการมีความรู้และประสบการณ์ในการสอนกีฬาให้แก่ชายและหญิง ครูสอนกีฬาเหล่านี้ได้สอนกีฬามาเป็นเวลา 23.2 ปีโดยเฉลี่ยและได้สอนกีฬาให้ทั้งชายและหญิงโดยเฉลี่ยเป็นเวลา 15.7 ปี ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งควบคุม (semi-structured interview) ในการศึกษา การสัมภาษณ์ดังกล่าวมี 3 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง ครูสอนกีฬาจะต้องวิเคราะห์และบรรยายคุณลักษณะและพฤติกรรมของนักกีฬาชายและหญิงที่เขาสอนกีฬาให้ การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ช่วยในการ บรรยายและตีความการรับรู้ของครูสอนกีฬาเกี่ยวกับนักกีฬาชายและหญิง หัวข้อต่อไปนี้เป็นคุณลักษณะของนักกีฬาหญิงซึ่งได้แก่ อ่อนไหวทางอารมณ์ความรู้สึก, ต้องการความช่วยเหลือจากครูสอนกีฬา, ว่านอนสอนง่าย, มีความคาดหวัง, ต้องการเอาใจครูสอนกีฬา, มักแข่งขันกับเพื่อนร่วมทีม, เอาใจใส่กับน้ำหนักตนเอง, รับประทานไปเป็นระบบ, เอาใจใส่การเรียนและคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ส่งเสริมความสำเร็จทางด้านกีฬา ต่อไปนี้เป็นคุณลักษณะของนักกีฬาชาย ได้แก่ มีทัศนคติแบบ "รู้ดีไปหมด" ชอบท้าทายครูผู้สอนกีฬา, มักจะออกนอกกลุ่มนอกทาง, เอาความคิดตนเองเป็นใหญ่, ให้ความสำคัญกับทีม, ไม่รู้สึกอ่อนไหวทางอารมณ์มากเท่ากับนักกีฬาหญิง, ซ่อนความรู้สึกได้ดีและคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ส่งเสริมความสำเร็จ ตอนที่สองของการสัมภาษณ์ เป็นการจัดสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง กับครูสอนกีฬาหรือโค้ช ซึ่งได้รับการขอร้องให้บรรยายว่าพวกเขาประพจน์หรือได้ตอบในสถานการณ์นั้น ๆ อย่างไร ซึ่งเกี่ยวข้องกับนักกีฬาชายและหญิง ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา หรือเพื่อวิเคราะห์คำตอบของแต่ละสถานการณ์เพื่อช่วยบรรยายและตีความว่า โค้ชมีปฏิสัมพันธ์กับนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงแตกต่างกันอย่างไร และเหตุใดโค้ชจึงมีพฤติกรรมเช่นนั้น ความแตกต่างด้านพฤติกรรมซึ่งวิเคราะห์โดยโค้ชคือแนวโน้มในการที่จะพูด แบบตรงไปตรงมามากขึ้น, ใช้วิธีการเผชิญหน้า กับนักกีฬาชายและวิธีการเห็นอกเห็นใจและระมัดระวังกับนักกีฬาหญิงยิ่งไปกว่านั้น ยังมีแนวโน้มที่จะเน้นในเรื่องการแข่งขันให้ได้รับชัยชนะกับนักกีฬาชาย แต่ให้กำลังใจว่า "ทำให้ดีที่สุด" แก่ นักกีฬาหญิง ตอนสุดท้ายของการสัมภาษณ์ โค้ชได้รับการอธิบายเกี่ยวกับตัวแปรต่าง ๆ ที่ได้รับการวิเคราะห์ในการทบทวนเอกสารและวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง เสมือนทำหน้าที่ให้หลักฐานเกี่ยวกับความแตกต่างทางเพศและพวกเขาได้รับการขอร้องให้บรรยายความแตกต่างทั้งหลายที่เชื่อมโยงกับคุณลักษณะทางเพศ ที่พวกเขารับรู้ได้จากตัวแปรแต่ละตัว การวิจัยนี้ยังได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหา อีกต่างหากเกี่ยวกับคำตอบของโค้ชเพื่ออธิบายและตีความการรับรู้ของโค้ชและเพื่อตรวจสอบความถูกต้องหรือไม่ยืนยันผลของการทบทวนวรรณคดี นอกเหนือไปจากการอธิบายและการตีความผลการ

วิเคราะห์แต่ละส่วนของการสัมภาษณ์ การวิจัยนี้ยังได้อภิปรายผลการวิเคราะห์ที่ได้จากคำตอบของโค้ชกีฬา

โคลบี้ (Colby, 1999) ได้ศึกษาบทบาทของครูสอนกีฬาในมหาวิทยาลัยมีความสำคัญและอิทธิพลอย่างมากแต่อย่างไรก็ได้แนวความคิดเกี่ยวกับครูสอนกีฬาในอุดมคติยังคงเป็นที่โต้เถียงกันจากบุคคลในแวดวงอาชีพครูสอนกีฬา การวิจัยแสดงให้เห็นว่าครูสอนกีฬาในอุดมคติจะต้องมีคุณลักษณะมากมายที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างครูสอนกีฬาและกีฬา เครื่องมือที่ช่วยในการประเมินคุณลักษณะของครูสอนกีฬาในอุดมคติคือแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินผลการสอนกีฬา หรือ the coaching evaluation questionnaire (CEQ) แบบสอบถาม CEQ นี้ประกอบด้วยคำถามทั้งสิ้น 36 ข้อ ซึ่งความเกี่ยวกับคุณลักษณะที่น่าพึงพอใจของครูสอนกีฬา และแบบสอบถามดังกล่าวยังได้ใช้การประเมินที่เป็นกลางในตรวจวัดความสามารถในการสอนกีฬาซึ่งรวบรวมได้จากความคิดเห็นของนักกีฬา ซึ่งรวบรวมได้จากความคิดเห็นของนักกีฬาและนักศึกษา จุดมุ่งหมายของการใช้แบบสอบถาม CEQ คือการบอกจุดแข็งและจุดอ่อนของการสอนกีฬาเพื่อที่จะปรับปรุงการสอนกีฬาและพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างครูสอนกีฬาและนักกีฬาการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ของนักกีฬาเกี่ยวกับการสอนกีฬาของครูสอนกีฬา NCAA เขต 3 และหัวหน้าครูสอนฟุตบอล NAIA ในรัฐมิสซิสซิปปี และการศึกษาความสำคัญของการประเมินผู้เล่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของการสอนกีฬา ผู้วิจัยได้ขอให้ตัวอย่างการวิจัย 127 คน ตอบแบบสอบถามการประเมินผลการสอนกีฬาหรือ และการวิจัยนี้ได้ใช้ตัวแปรด้านสามะในประชากร จำนวน 7 ชนิด เป็นสิ่งกำหนดคุณลักษณะของผู้เล่น ได้แก่ ระดับชั้นปี (ปีที่ 1, ปีที่ 2, ปีที่ 3 และปีที่ 4) สถานภาพของการเล่น (เริ่มเล่นกีฬาหรือมิใช่ผู้เริ่มเล่นกีฬา) ตำแหน่งที่เล่น (ฝ่ายรุกหรือฝ่ายรับ) หัวหน้าครูสอนกีฬาเป็นครูสอนกีฬาให้กับผู้เรียนในตำแหน่งนั้น ๆ หรือไม่ จำนวนปีของการมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬา (1,2,3,4 หรือ 5) , จำนวนปีของการมีสิทธิ์เข้ารับการเลือกให้ลงแข่งขัน (1,2,3,4 หรือ 5) และหน่วย / สังกัดของสถานศึกษาที่ผู้เล่นเป็นสมาชิกอยู่ (NCAA เขต 3 หรือ NAIA) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลชี้ให้เห็นว่าไม่มีความแตกต่างใด ๆ เกิดขึ้นระหว่างตัวแปรด้านชั้นปี , สถานภาพการเล่นกีฬา (เริ่มเล่นกีฬาหรือมิใช่ผู้เริ่มเล่นกีฬา) และตำแหน่งของผู้เล่น (ฝ่ายรุกหรือฝ่ายรับ) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของนักกีฬาที่มีต่อการสอนกีฬาของหัวหน้าครูสอนกีฬาประเด็นที่น่าสนใจประเด็นหนึ่งคือ การรับรู้ของนักกีฬาที่มีต่อการสอนกีฬาของหัวหน้าครูสอนกีฬามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตามจำนวนปีของการแข่งขันกีฬา การทดสอบโดยใช้ Turkey's Posthoc Test พบว่าการรับรู้ในช่วงปีแรกเป็นไปในทางบวกมากกว่าการรับรู้ในปีที่สองซึ่งเป็นไปในทางบวกมากกว่าการรับรู้ในปีที่สาม

สตีเฟน (Stephen, 1999) การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของเพศ, สถานภาพของ NCAA เขต 1 และ 3 และประเภทของกีฬา (ทีม/เดี่ยว) ที่มีต่อการรับรู้ของนักกีฬาเกี่ยวกับการทำให้การสอนกีฬาเพื่อเสริมพลังอำนาจ มากขึ้นโดยครูสอนกีฬาของมหาวิทยาลัย เครื่องมือตรวจวัดที่ใช้ในการวิจัย

สร้างขึ้นโดยคณะผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเป็นผู้นำ เพื่อศึกษาการรับรู้ของนักกีฬาเกี่ยวกับการทำให้ การสอนกีฬามีพลังอำนาจมากขึ้น ข้อคำถามต่างๆ ได้นำมาจากแบบวัดความเป็นผู้นำและได้มีการ สร้างข้อคำถามใหม่ ๆ ตามความจำเป็น ปัจจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำให้การสอนกีฬามีพลังอำนาจ มากขึ้นได้แก่ การมอบหมายให้ทำหน้าที่แทน สภาพแวดล้อมที่ให้ความสำคัญกับเป้าหมายในการทำงาน , ความรู้และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ตัวอย่างของการวิจัยได้แก่นักศึกษาการกีฬาชาย และหญิงจำนวนทั้งสิ้น 399 คน ซึ่งได้รับคัดเลือกให้มีจำนวนเท่า ๆ กันจากสถานศึกษาในเขต 1 และ เขต 3 ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวแทนการแข่งขันกีฬาประเภททีมและเดี่ยวได้อาสาสมัครเข้าร่วมการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ที่เรียกว่า 2 X 2 X 2 multivariate analysis เพื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนใน การศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรด้านเพศ ประเภทของกีฬาและความแตกต่างด้านสถานภาพของเขตการ แข่งขันกีฬา (divisional status) รวมทั้งผลของปฏิสัมพันธ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับรู้ของนักกีฬาในด้ว การทำให้การกีฬามีพลังอำนาจมากขึ้นโดยครูสอนกีฬาในมหาวิทยาลัยของพวกเขา ผลการวิจัย ชี้ให้เห็นนัยสำคัญของปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและเขตของการแข่งขันกีฬา เขตของการแข่งขันกีฬาและ ประเภทของกีฬา รวมทั้ง เพศ เขตของการแข่งขันกีฬาและประเภทของกีฬา นักกีฬาชายได้รับการ สร้างเสริมให้มีศักยภาพมากกว่านักกีฬาหญิงในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่ให้ความสำคัญ เป้าหมายของการทำงาน , ความรู้ และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เขตการการแข่งขันกีฬาเขต 3 ได้รับการ เสริมสร้างให้มีศักยภาพมากกว่าเขตการการแข่งขันกีฬาเขต 1 ในส่วนของการได้รับมอบหมายให้ทำ หน้าที่แทนและการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจขณะที่เขตการการแข่งขันกีฬาเขต 1 ได้รับการเสริมสร้างให้มี ศักยภาพมากกว่าในส่วนของสภาพแวดล้อมที่ให้ความสำคัญกับเป้าหมายของการทำงานกีฬาต่าง ๆ ที่เล่นเป็นทีมได้รับการเสริมสร้างให้มีศักยภาพมากกว่ากีฬาประเภทนักกีฬาเดี่ยวในส่วนของ สภาพแวดล้อมที่ให้ความสำคัญกับเป้าหมายในการทำงาน , ความรู้ และการมีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจสำหรับกีฬาประเภททีมชายเขต 1 มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดและผลการวิจัยเหล่านี้แสดงให้เห็น ว่านักกีฬาชายได้เปรียบมากกว่านักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย , เขต 1 ให้ความสำคัญ กับชัยชนะว่าเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของเขตและเขต 3 ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการมีส่วนร่วมและ การพัฒนาตนเองของนักกีฬา เมื่อเปรียบเทียบกีฬาประเภททีมกับกีฬาประเภทเดี่ยว ปรากฏว่านักกีฬา จะมีความรู้สึกว่าตนเองมีศักยภาพมากกว่าเมื่อได้เล่นกีฬาประเภททีม

เรอาน และ แบลร์ (Rene and Blair, 2000) การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะ บทบาททางเพศของนักกีฬาหญิงสังกัดสมาคมกีฬามหาวิทยาลัยแห่งชาติเขต 1 และครูสอนกีฬาของ เขาตามการจัดประเภทกีฬาที่จำแนกเป็นกีฬาที่เหมาะสมไม่เหมาะสม และเป็นกลางซึ่งสตรีเป็นผู้เล่น การวิจัยนี้ได้ศึกษาลักษณะบทบาททางเพศของครูสอนกีฬา และนักกีฬาในบรรดากีฬาประเภทต่าง ๆ ที่ได้รับการคัดเลือกได้แก่ บาสเกตบอล ฟุตบอล เทนนิส วายน้ำวอลเลย์บอล และเชียร์ลีดเดอร์ ผู้วิจัย ได้ใช้การสำรวจล้ามะโนประชากรและแบบสอบถามที่มีชื่อว่า The Bem Sex Role Inventory เพื่อ

กำหนดบทบาททางเพศในบรรดานักกีฬาและครูสอนกีฬา ได้มีการบันทึกและวิเคราะห์คำตอบจำนวน 415 คำตอบซึ่งเป็นของนักกีฬา 369 คน และครูสอนกีฬา 46 คน ข้อมูลที่รวบรวมได้เสนอแนะว่า ประชากรทั้งหมดได้รับการพิจารณาว่ามีบทบาททางเพศชายในระดับสูง แต่มีบทบาททางเพศหญิงไม่สูงนักซึ่งปฏิเสธผลการศึกษามีมาก่อน นอกจากนี้ยังไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในบรรดาครูสอนกีฬา ซึ่งแบ่งแยกตามประเภทของกีฬา (กีฬาที่ไม่เหมาะสม, เหมาะสมสำหรับนักกีฬาหญิงและกีฬาที่มีลักษณะเป็นกลางสำหรับนักกีฬาหญิง) ระหว่างลักษณะของความเป็นชายและหญิง เมื่อแบ่งแยกครูสอนกีฬาตามเพศ พบว่าไม่มีความแตกต่างใด ๆ อย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ยังไม่พบความแตกต่างในนักกีฬาเช่นเดียวกัน ถึงแม้จะมีการแบ่งแยกตามประเภทกีฬา ก็ตามซึ่งแสดงให้เห็นว่าความแปรปรวนที่ชี้ให้เห็นในการวิจัยนี้เป็นผลที่ขึ้นกับแต่ละบุคคลมิได้เป็นไปตามความเหมาะสมของกีฬาหรือกีฬาที่นักกีฬาหญิงเล่น ผลการทดสอบ t-test พบว่ามีความแตกต่างระหว่างครูสอนกีฬาและลักษณะทางเพศของนักกีฬา ผลการวิจัยยังพบว่า ครูสอนกีฬามีคุณลักษณะทางเพศชายมากกว่านักกีฬา ความแตกต่างในทำนองนี้ยังพบในครูสอนกีฬาและนักกีฬาหญิงด้วย กล่าวคือ นักกีฬาหญิงมีความเป็นหญิงมากกว่าครูสอนกีฬาของตน

ดักกลาส (Douglas, 2002) ได้วิจัยที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์การเปลี่ยนไปทำหน้าที่ผู้สอนกีฬาของนักกีฬาเขต 1 ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบันหรือที่เรียกว่า existential – phenomenological dialogue เป็นเครื่องมือของการวิจัยซึ่ง โพลโลอิ (Polloi) , เฮนลีย์ (Henley) และทอมป์สัน (Thompson) (1997) ได้ให้ข้อสังเกตว่า “existential – phenomenological dialogue เป็นวิถีทางหรือวิธีการที่ดูเป็นธรรมชาติต่อการอธิบายประสบการณ์ของมนุษย์” ในการสนทนาที่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัย (ได้แก่ ผู้เข้าร่วมในการวิจัยเป็นต้น) มีความสำคัญอย่างยิ่ง ผู้ตรวจสอบหรือ investigator เป็นผู้เชี่ยวชาญและผู้ร่วมวิจัยด้วย การสนทนาดังกล่าวยังใช้คำถามที่ถามที่ละข้อเพื่อกำกับให้ผู้ตอบบรรยายประสบการณ์ของเขาหรือเธอและคำถามทั้งหลายล้วนเป็นคำถามปลายเปิด นักกีฬาจำนวนแปดคนได้รับการสัมภาษณ์โดยแต่ละคนจะใช้เวลาสัมภาษณ์เฉลี่ยคนละ 60 นาที จากนั้นได้มีการถอดเทปบันทึกคำสัมภาษณ์และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ hermeneutic approaches (ได้แก่ การตีความของกลุ่ม (group interpretation) , idiographic interpretation และ monothetic interpretation) ผู้วิจัยยังได้ใช้แนวคิดของ Gestalt ในด้าน ground / figure ซึ่งทำให้พบหัวข้อสำคัญ 5 เรื่อง คือ (1) การเปลี่ยนแปลง (2) ความคาดหวัง (3) ความผูกพัน (4) ความคุ้นเคยหรือความห่างเหิน/บาดหมาง และ (5) การเจริญเติบโตเพื่อทำให้เกิดภาพของโครงสร้างของเรื่อง (Thematic structure) ผู้วิจัยได้จัดหัวข้อเรื่องเหล่านี้โดยอาศัยข้อมูลพื้นฐานของการปฏิบัติงานนอกจากนี้ สาระสำคัญที่ยังมีอยู่ขณะนี้เกิดจากการสนทนาเหล่านี้ สาระสำคัญนี้หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างนักกีฬากับครูสอนกีฬาเป็นตัวแทนสถานการณ์หรือโลกโดยการมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเปลี่ยนไปเป็นครูสอนกีฬาของบุคคลเหล่านี้

ได้รับการถ่ายทอดให้ได้รับทราบ การสัมภาษณ์ที่ติดตามมาได้ยืนยันความสำคัญของหัวข้อเรื่องเหล่านี้ ผลของการศึกษาในปัจจุบันมีความเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างนักกีฬากับครูสอนกีฬา

คราวิก (Kiavic, 2003) ดำเนินการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าแนวทางที่นิยมปฏิบัติในการสอนกีฬาของ interscholastic athletes มีความแตกต่างกันไปตามเพศ และประเภทของกีฬาหรือไม่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนกีฬา (The Coaching Behavior Questionnaire หรือ CBQ) ซึ่งผู้วิจัยได้ขอให้ให้นักกีฬาที่ทำการแข่งขันระหว่างมหาวิทยาลัยจำนวน 372 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถามนี้คะแนนเฉลี่ยของคำตอบของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบข้อคำถามต่าง ๆ ในแบบสอบถาม CBQ เป็นตัวแปรตามและเพศ กับประเภทของกีฬาเป็นตัวแปรอิสระ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนาแสดงให้เห็นว่านักกีฬาชายและหญิงที่แข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยและอยู่ในทีม coactive , ทีมผสมและทีม interactive นิยมครูสอนกีฬาที่มีพฤติกรรมการสอนกีฬาซึ่งให้การสนับสนุนนักกีฬามากกว่าครูสอนกีฬาที่มีพฤติกรรมตอบสนองที่เป็นไปในด้านลบ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ 2 (เพศ) X 3 (ประเภทของกีฬา) MANOVA และการวิเคราะห์ฟังก์ชันแบบแยกแยะหรือ discriminant function ซึ่งให้เห็นว่า เพศ และระดับของความพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน (interdependency) ระหว่างเหล่าสมาชิกของกลุ่มมีผลกระทบต่อพฤติกรรมการสอนกีฬาที่กลุ่มตัวอย่างพึงพอใจ ดังนั้น ครูสอนกีฬาควรศึกษาคุณลักษณะต่าง ๆ ของบุคคลและปัจจัยด้านสถานการณ์เมื่อทำงานร่วมกับนักกีฬามหาวิทยาลัย

ไมเยอร์ส (Myers, 2005) การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (ก) นำเสนอหลักฐานด้านความเที่ยง (validity) ของเครื่องมือตรวจวัดความสามารถด้านการสอนกีฬาหรือ The Coaching Competency Scale (CCS) และ (ข) เพื่อแนะนำการใช้การวิเคราะห์ปัจจัยที่ให้ความเชื่อมั่นหลายระดับ เสมือนเป็นวิธีการที่เหมาะสมกับการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกาะกลุ่มกันและการใช้วิธีการดังกล่าวเป็นการประเมินผลโครงสร้างด้านปัจจัย ของกลุ่มตัวชี้วัด ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ตอบโดยนักกีฬาที่ลงแข่งขันในกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นนักกีฬาทีมฟุตบอลชายและทีมฟุตบอลหญิง รวมทั้งทีมหญิงล้วนที่เล่นกีฬาอ็อกกีน้ำแข็ง ผลการวิจัยได้สนับสนุนแนวคิดสำคัญในหลายมิติเกี่ยวกับความสามารถด้านการสอนกีฬา ความมั่นคงภายในของการประเมินค่าความสามารถด้านการสอนกีฬา และความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสร้างแรงจูงใจที่จะเรียนจะฝึกกีฬาและความพึงพอใจที่ต่อโค้ชของทีมต่าง ๆ ผู้วิจัยได้ตีความผลการวิจัยเพื่อให้ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาทบทวนเกี่ยวกับเครื่องมือการประเมินและเพื่อช่วยนักวิจัยในสาขาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย (exercise science) ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับเวลาและวิธีการใช้ MCFA ในการวิเคราะห์ข้อมูล

รีฟส์ (Reeves, 1983) ศึกษา นักกีฬาฟุตบอลจำนวน 127 คน ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของ Ivy leagues ที่มีสมาชิกเป็นมหาวิทยาลัย 8 แห่งเป็นตัวอย่างเอากาการวิจัยนี้ นักกีฬาเหล่านี้ได้รับการคัดเลือกโดยครูสอนกีฬาหรือโค้ชของพวกเขาซึ่งพิจารณาว่าพวกเขาอยู่ในกลุ่มของนักกีฬาชั้นนำ 16 คน ในแต่ละทีม การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบคำถามการวิจัยสองข้อคือ 1) นักกีฬาซึ่งเล่นกีฬาฟุตบอลในตำแหน่งต่าง ๆ มีบุคลิกลักษณะแตกต่างกันหรือไม่ และ 2) มีความสัมพันธ์ หรือปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกลักษณะ 2 ประการหรือไม่ (ได้แก่ ความจำเป็นที่จะต้องประสบความสำเร็จและ ความผูกพัน , ความเป็นตัวของตัวเอง หรือการนำตนเอง (autonomy) , การควบคุม และการพึ่งพาสภาพแวดล้อม (field-dependence – in dependence) และ ตำแหน่งที่เล่น , ระดับของความสำเร็จที่ได้รับในการแข่งขันฟุตบอล และข้อเท็จจริงที่ว่า นักกีฬา ชอบหรือไม่ชอบตำแหน่งที่ตนเองเล่นอยู่ ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อศึกษาผลและปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกลักษณะตำแหน่งที่เล่น ระดับของความสำเร็จ และความชอบในตำแหน่ง นักกีฬาได้รับมอบหมายให้เล่น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทำให้สรุปได้ว่านักกีฬาฟุตบอลผู้ซึ่งเล่นในตำแหน่ง (รักษาประตู / ฝ่ายรับ กองกลาง กองรุก) มิได้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านบุคลิกลักษณะทั้ง 5 ประการที่ได้กล่าวมาข้างต้น อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในด้านความสัมพันธ์ระหว่าง อำนาจการควบคุม และระดับของความสำเร็จ นอกจากนี้ยังพบว่าปฏิสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญระหว่าง 1) ความต้องการให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ , ตำแหน่งที่นักกีฬาเล่น และ ระดับของความสำเร็จ 2) ความต้องการให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ , ระดับ ของความสำเร็จ และตำแหน่งที่พึงพอใจ และ 3) ความต้องการความผูกพัน , ตำแหน่งที่นักกีฬาเล่น , ระดับของความสำเร็จ และตำแหน่งที่พึงพอใจ ประการสุดท้าย ผลการวิจัยได้พบแนวโน้มที่น่าสนใจ คือ ยิ่งนักกีฬาผู้ได้เล่นในตำแหน่งที่ตนพึงพอใจ มีทักษะ และประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้นเท่าใด เขาก็ยิ่งมีความต้องการที่จะบรรลุ เป้าหมายที่ต้องการน้อยลงเท่านั้น

ฮอลลิส (Hollis, 1986) ได้ศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยปีที่ 1 จำนวน 200 คน โดยแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ ที่มีจำนวนนักศึกษาชายและหญิงจำนวนเท่ากันในแต่ละกลุ่ม ประชากรของการวิจัยนี้ประกอบด้วยนักศึกษาที่มีได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาของโรงเรียน สำหรับนักเรียนที่มีข้อจำกัดด้านความสมบูรณ์ทางด้านร่างกายได้รับยกเว้นจากการวิจัยนี้ กลุ่มทดลองได้ถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ โดยแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียน 10 คนเป็นสมาชิกของกลุ่ม กลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มเป็นตัวแทนของทีมแต่ละทีม แต่ละทีมได้รับมอบหมายให้เป็นโค้ชนักเรียน (student coach) และถูกกำหนดให้ฝึกฝนกีฬาตั้งแต่ 4 ถึง 8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แต่ละทีมได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเป็นจำนวน 3 ประเภท ระหว่างภาคการศึกษาได้แก่ Flag Football, และ วอลเลย์บอล กลุ่มควบคุมมิได้เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาของโรงเรียนหรือในกิจกรรมพลศึกษาใด ๆ เลยในระหว่างที่มีการทดลองในการวิจัยนี้คะแนนรวมของ ACT ได้รับการบันทึกไว้เป็นหลักฐานสำหรับนักเรียนทุกคนและการวิจัยนี้ได้ใช้สูตรการทำนายเกรดเฉลี่ยของ ACT เพื่อให้ได้มาซึ่งเกรด

เฉลี่ยที่ได้ทำนายไว้สำหรับนักเรียนทุกคนเมื่อการทดลองได้สิ้นสุดลง ก็ได้มีการบันทึกเกรดเฉลี่ยทั้งหมดด้วย ผลการวิจัยหลังจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติแสดงให้เห็นเกรดเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มทดลองซึ่งสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้กลุ่มทดลองยังได้คะแนนที่มีความใกล้เคียงกับคะแนนเฉลี่ยที่ได้ทำนายไว้ และมีคะแนนมากกว่ากลุ่มควบคุมอีกด้วย สาเหตุที่กลุ่มทดลองประสบความสำเร็จเช่นนี้เนื่องจากนักเรียนในกลุ่มทดลองได้เปรียบในด้านสังคมและจิตวิทยา ซึ่งส่งผลดีมายังสภาวะทางด้านร่างกายด้วย

กล่าวโดยสรุป จากผลการวิจัย จะเห็นได้ว่าคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของโค้ชจะเน้นเกี่ยวกับกระบวนการซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่แยกตามการรับรู้ของผู้ร่วมงานที่เกี่ยวข้องกับโค้ชโดยตรง ซึ่งจะประกอบด้วย นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นการวิจัยที่บูรณาการแบบการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ โดยครอบคลุมสาระที่ได้จากผลการวิจัยเชิงประจักษ์ จากการสำรวจในประเด็นบริบทกีฬามหาวิทยาลัย คุณลักษณะของผู้ฝึกสอน บทบาทของผู้ฝึกสอน ทักษะของผู้ฝึกสอน กฎการทำงานเป็นทีม และจิตวิทยาของชัยชนะ โดยมีการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

1. ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมในการแข่งขัน จำนวน 119 สถาบัน จำนวน 3,094 คน จากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 34 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปีการศึกษา 2549 (เอกสารกีฬามหาวิทยาลัยคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย, 2549)

2. ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ด้วยวิธีการประเมินตามกระบวนการอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (connoisseurship) มีเกณฑ์คุณสมบัติดังนี้(ภาคผนวกที่ ก)

2.1 ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน โดยมีคุณสมบัติ

2.1.1 นักพลศึกษาปฏิบัติงานในศาสตร์พลศึกษามาแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ปี

2.1.2 ผู้ฝึกสอนนักกีฬาทีมชาติมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี

2.1.3 ผู้ฝึกสอนนักกีฬามหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี

3. กลุ่มข้อมูลเอกสาร ได้แก่

3.1 เอกสาร ตำรา บทความ

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3 รายงานประจำปี

3.4 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของผู้ฝึกสอน คุณสมบัติของผู้ฝึกสอน บทบาทของผู้ฝึกสอน ทักษะของผู้ฝึกสอน กฎการทำงานเป็นทีมและจิตวิทยาของชัยชนะ

3.5 ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของกีฬามหาวิทยาลัย ปรัชญากีฬามหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยที่ทำหน้าที่ฝึกสอนให้กับนักกีฬามหาวิทยาลัยที่อยู่ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 936 คน ซึ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาเป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำที่คิดหาอัตราส่วนของกลุ่มตัวอย่างต่อจำนวนตัวแปร (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2545) คือ 20 ต่อ 1 ดังนั้น ขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำในการศึกษาครั้งนี้เป็น 936 คน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด สรุปรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำแนกตามการแบ่งเขตการแข่งขัน

เขตการแข่งขัน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เขตภาคเหนือตอนบน	286	104
เขตภาคเหนือตอนล่าง	234	104
เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	260	104
เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	312	104
เขตภาคกลางตะวันออก	390	104
เขตภาคกลางตะวันตก	234	104
เขตกรุงเทพตะวันออก	546	104
เขตกรุงเทพตะวันตก	468	104
เขตภาคใต้	364	104
รวม	3,094	936

แหล่งที่มา: คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ปีการศึกษา 2549

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือด้วยตนเอง ใช้ในการสำรวจดังนี้

1. แบบวิเคราะห์ ตามกรอบแนวคิดเกี่ยวกับ
 - ก. โครงสร้างกีฬามหาวิทยาลัย
 - ข. จุดมุ่งหมายกีฬามหาวิทยาลัย
 - ค. เนื้อหาสาระกีฬามหาวิทยาลัย
 - ง. การประเมินผลกีฬามหาวิทยาลัย

2. แบบสอบถาม เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ฝึกสอน บทบาทของผู้ฝึกสอน ทักษะของผู้ฝึกสอน กฎของการทำงานเป็นทีม และจิตวิทยาของชัยชนะ

วิธีการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือ เป็น 2 ประเภท คือ

1. **แบบวิเคราะห์สาระ** เกี่ยวข้องตามกรอบแนวคิดเกี่ยวกับ โครงสร้างกีฬามหาวิทยาลัย จุดมุ่งหมายกีฬามหาวิทยาลัยเนื้อหาสาระกีฬามหาวิทยาลัยและการประเมินผลกีฬาวิทยาลัย

2. **แบบสอบถาม** ประกอบด้วยรายละเอียด 2 ตอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงทั้งหมด โดยใช้กรอบตามตาราง โครงสร้างของแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น (ตารางที่ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 1 ฉบับ ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพเกี่ยวกับผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัย

เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพเกี่ยวกับผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัย รูปแบบคำถามเป็นแบบเติมคำ และเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว จำนวน 8 ข้อ ประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ สังกัดภาควิชา / โปรแกรมวิชา / ฝ่าย / คณะวิชา / หน่วยงาน มหาวิทยาลัย วุฒิมัธยมศึกษาสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการหรือตำแหน่งงานของท่านในปัจจุบัน ระยะเวลาการปฏิบัติในมหาวิทยาลัย ท่านเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยชนิดกีฬาใด และประสบการณ์ในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัย (ภาคผนวก ค)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางพัฒนานิสิตนักศึกษาโดยผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัย

เป็นข้อคำถามที่ใช้แบบมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1	บริบทกีฬาวิทยาลัย	ประกอบด้วยข้อคำถาม	12 ข้อ
ด้านที่ 2	คุณลักษณะของผู้ฝึกสอน	ประกอบด้วยข้อคำถาม	15 ข้อ
ด้านที่ 3	บทบาทของผู้ฝึกสอน	ประกอบด้วยข้อคำถาม	24 ข้อ
ด้านที่ 4	ทักษะของผู้ฝึกสอน	ประกอบด้วยข้อคำถาม	8 ข้อ
ด้านที่ 5	กฎการทำงานเป็นทีม	ประกอบด้วยข้อคำถาม	17 ข้อ
ด้านที่ 6	จิตวิทยาของชัยชนะ	ประกอบด้วยข้อคำถาม	5 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบข้อมูล โดยอาศัยกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1. ตรวจสอบความตรงของเครื่องมือ (validity) โดยนำแบบสอบถามผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงเครื่องมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน (ภาคผนวก ก)

2. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยหาความเที่ยงตรงโดยการนำแบบสอบถามผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยไปทดลองใช้กับผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยราชภัฏ

ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน และเมื่อจำแนกตามตัวแปรพบว่า ค่าความเที่ยงมีค่า 0.53 – 0.93 ซึ่งตามเกณฑ์พิจารณาควรมีค่าไม่น้อยกว่า 0.50 (ศิริชัย กาจนวาสี, 2544) ดังนั้นแบบสอบถามของงานวิจัยนี้อยู่ในเกณฑ์ที่มีคุณภาพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยนี้แบ่งตามประเภทข้อมูลที่เก็บได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยในแต่ละสถาบัน และจำนวนแบบสอบถามที่ตอบกลับสมบูรณ์

ลำดับ	เขตการแข่งขัน	เก็บข้อมูลด้วยตนเอง			เก็บข้อมูลทางไปรษณีย์			ข้อมูลทั้งหมด		
		ทั้งหมด	สมบูรณ์	%	ทั้งหมด	สมบูรณ์	%	ทั้งหมด	สมบูรณ์	%
1	ภาคเหนือตอนบน	72	70	97.22	80	39	48.75	152	109	71.71
2	ภาคเหนือตอนล่าง	69	67	97.10	75	36	48	144	103	71.52
3	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	71	69	97.18	90	46	51.11	161	115	71.42
4	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	69	67	97.10	80	38	47.5	149	105	70.46
5	ภาคตะวันออก	68	65	95.58	80	33	41.25	148	98	45.94
6	ภาคตะวันตก	49	46	93.87	80	42	52.5	129	88	68.21
7	เขตกรุงเทพตะวันออก	45	40	88.88	100	46	46	145	86	59.31
8	เขตกรุงเทพตะวันตก	48	45	93.75	120	66	55	168	111	66.07
9	ภาคใต้	69	67	97.10	80	54	67.50	149	121	81.20

จากตารางที่ 2 แบบสอบถามที่ได้รับคืนและมีความสมบูรณ์ครบถ้วนที่จะนำไปวิเคราะห์ตรวจสอบความตรงของโมเดลรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวนทั้งหมด 936 ฉบับ เมื่อพิจารณาข้อมูลทั้งหมดที่ พบว่ากลุ่มตัวอย่างเขตภาคใต้มีจำนวนตอบกลับของแบบสอบถามมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.20 ภาคเหนือตอนบนภาคเหนือตอนล่าง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ตามลำดับ

2. ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากเอกสาร ตำรา บทความ รายงานประจำปี เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบริบทที่ห้ามหาวิทยาลัย ปรัชญากีฬามหาวิทยาลัย สภาพการดำเนินงานกีฬามหาวิทยาลัยและผลกระทบของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยที่มีต่อการปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงปริมาณ จากแบบสอบถาม 1 ชุด คือ

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางพัฒนานิสิตนักศึกษา โดยใช้ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม แจกแจงรายละเอียดของตัวแปร โดยการหาค่าสถิติพื้นฐานด้วยโปรแกรม SPSS for Windows 11.5 สำหรับเกณฑ์ในการแปลความหมายข้อคำถามที่เป็นมาตรประมาณค่านั้น ผู้วิจัยนับระดับคะแนนที่ เฉลิมชัย วาสะสิริ (2533) ใช้ในการแปลความหมายประยุกต์ใช้ในการแปลความหมายในแบบสอบถาม ดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย
4.50 - 5.00	มากที่สุด
3.50 - 4.49	มาก
2.50 - 3.49	ปานกลาง
1.50 - 2.49	น้อย
1.00 - 1.89	น้อยที่สุด

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้ สังเกตเป็นรายคู่ โดยหาค่าสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (pearson's product moment correlation coefficient) ของตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด และแสดงผลในรูปแบบเทริกต์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้

3. วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis) เพื่อพัฒนารูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยโดยภาพรวม

สำหรับการวิเคราะห์ในขั้นนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 936 คน ทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม ลิสเรล โดยใช้โมเดลรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยในแผนภูมิที่ 1 ซึ่งในการวิเคราะห์องค์ประกอบด้วยโมเดลลิสเรลดังกล่าว สามารถตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบดังกล่าวได้โดยพิจารณาความกลมกลืนระหว่างข้อมูลเชิงประจักษ์กับโมเดลสมมติฐาน (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ซึ่งสถิติที่แสดงระดับความกลมกลืนประกอบด้วยสถิติดังต่อไปนี้

3.1 ค่าสถิติไค-สแควร์ (chi-square) เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานที่ว่าฟังก์ชันความกลมกลืนมีค่าเป็นศูนย์ซึ่งคำนวณได้จากผลคูณขององศาอิสระกับค่าของฟังก์ชันวัดความกลมกลืน ถ้าค่าสถิติไค-สแควร์มีค่าสูงมาก แสดงว่าฟังก์ชันความกลมกลืนมีค่าความแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ซึ่งหมายถึง โมเดลลิสเรลไม่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ถ้าค่าไค-สแควร์มี

ค่าต่ำมาก ยังมีค่าเข้าใกล้ศูนย์มาก ย่อมหมายถึงโมเดลอิสระสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

3.2 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (goodness of fit index: GFI) โดยดัชนี GFI จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 และ 1 ซึ่งค่าดัชนี GFI1 ที่เข้าใกล้ 1.00 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.3 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (adjusted goodness of fit index: AGFI) ดัชนี AGFI เป็นค่าที่ได้มาเมื่อนำดัชนี GFI มาปรับแก้ โดยคำนึงถึงขนาดขององศาอิสระ รวมทั้งจำนวนตัวแปรและขนาดของกลุ่มตัวอย่าง และดัชนี AGFI จะมีคุณสมบัติเหมือนกับดัชนี GFI

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารสภาพการดำเนินงาน ผลกระทบของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ฝึกสอน บทบาทผู้ฝึกสอน ทักษะคุณลักษณะผู้ฝึกสอน วัตถุประสงค์ของกีฬาวิทยาลัย ปรัชญากีฬาวิทยาลัย และการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีต่อรูปแบบอิทธิพลต่อรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัย

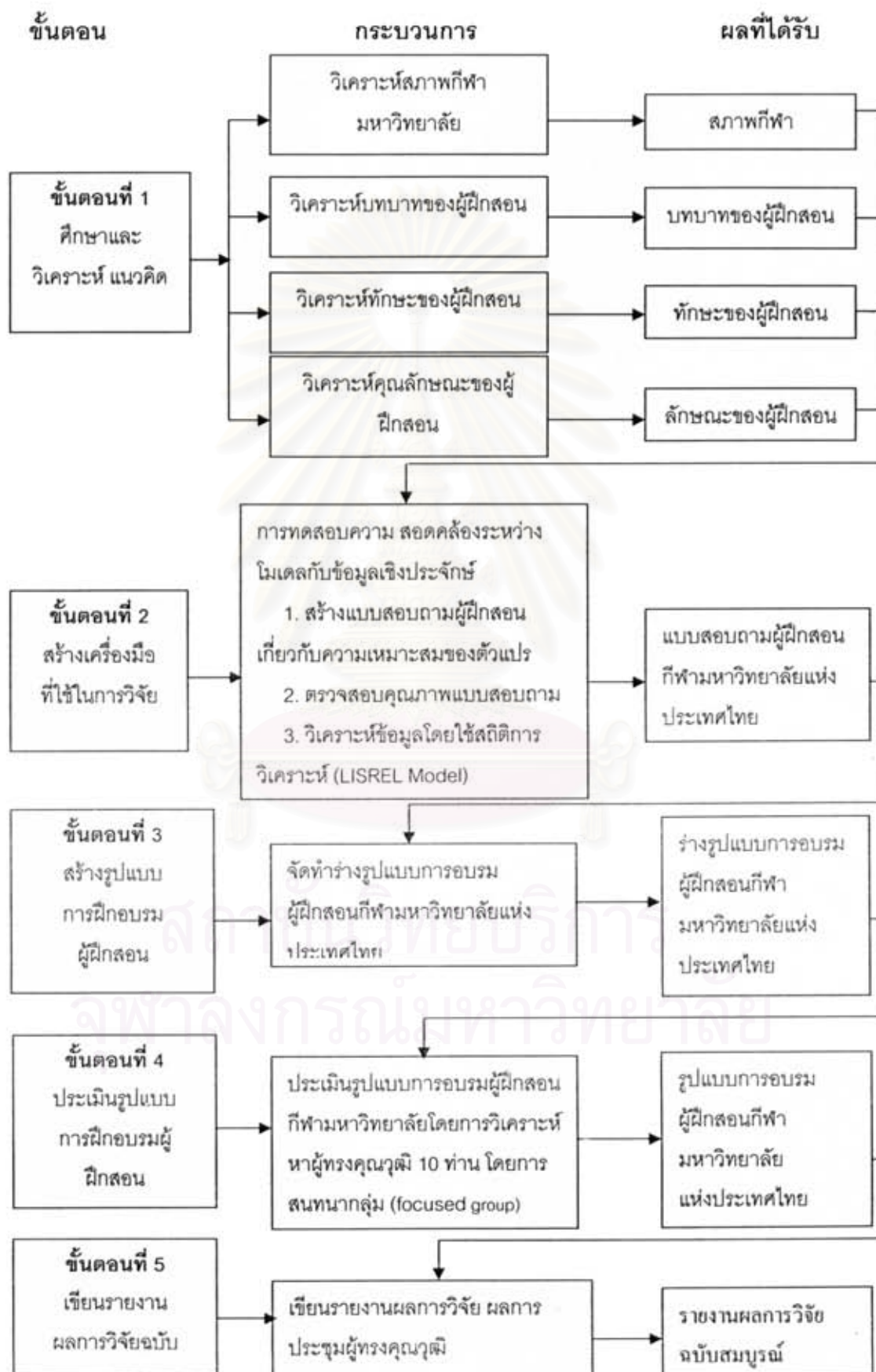
ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบสมมติฐานความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีต่อรูปแบบอิทธิพลต่อรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัย โดยการสร้างเครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงทั้งหมด และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และทำการปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนที่ 3 สร้างรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัย

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัย โดยใช้การตรวจสอบโดยการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ (connoisseurship model)

ขั้นตอนที่ 5 เขียนรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์

แผนภูมิที่ 3 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

อธิบายรายละเอียดขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารสภาพการดำเนินงาน ผลกระทบของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ฝึกสอน บทบาทผู้ฝึกสอน ทักษะคุณลักษณะผู้ฝึกสอน วัตถุประสงค์ของกีฬามหาวิทยาลัย ปรัชญากีฬามหาวิทยาลัย และการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีต่อรูปแบบอิทธิพลต่อรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย ดำเนินการดังนี้

การดำเนินการวิจัยในส่วนนี้ ประกอบด้วยขั้นตอนย่อยรวม โดยมีขั้นตอนศึกษา สังเคราะห์ และวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ คุณสมบัติของผู้ฝึกสอน บทบาทผู้ฝึกสอน ทักษะคุณลักษณะผู้ฝึกสอน วัตถุประสงค์ของกีฬามหาวิทยาลัย ปรัชญากีฬามหาวิทยาลัย จะหาเอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างรูปแบบที่เป็นสมมติฐาน เบื้องต้นที่จะเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

1.2 สํารวจข้อมูลจากผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำแนกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย จำนวน 8 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนานิสิตนักศึกษาโดยผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบสมมติฐานความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีต่อรูปแบบอิทธิพลต่อรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย โดยมีวิธีการดังนี้

2.1 สร้างเครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงทั้งหมด โดยใช้กรอบตามตารางโครงสร้าง แบบพัฒนาตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น (แผนภูมิ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 1 ฉบับ ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพเกี่ยวกับผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย รูปแบบคำถามเป็นแบบเติมคำ และเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว จำนวน 8 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ สังกัดภาควิชา คณะวิชา มหาวิทยาลัย วุฒิการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ หรือตำแหน่งงานของท่านในปัจจุบัน ระยะเวลาการปฏิบัติในมหาวิทยาลัย ท่านเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยชนิดกีฬาใด และประสบการณ์ในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย (ภาคผนวก ค)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางพัฒนานิสิตนักศึกษา โดยผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย แบบสอบถามลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1	บริบทที่ฟาร์มมหาวิทยาลัย	ประกอบด้วยข้อคำถาม	12 ข้อ
ด้านที่ 2	คุณลักษณะของผู้ฝึกสอน	ประกอบด้วยข้อคำถาม	15 ข้อ
ด้านที่ 3	บทบาทของผู้ฝึกสอน	ประกอบด้วยข้อคำถาม	24 ข้อ
ด้านที่ 4	ทักษะของผู้ฝึกสอน	ประกอบด้วยข้อคำถาม	8 ข้อ
ด้านที่ 5	กฎการทำงานเป็นทีม	ประกอบด้วยข้อคำถาม	12 ข้อ
ด้านที่ 6	จิตวิทยาของชัยชนะ	ประกอบด้วยข้อคำถาม	5 ข้อ

2.2 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและความตรงเชิงเนื้อหาโดยอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก) ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ประเด็นหลักที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้ทำการปรับปรุง นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง จากนั้น จึงนำไปทดลองใช้ผู้ฝึกสอนที่ฟาร์มมหาวิทยาลัยในเขตภาคใต้ จำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในแบบสอบถาม และวิเคราะห์ความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามดัง(ตารางที่ 5)

ผลจากการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงจากการทำแบบสอบถามไปทดลองใช้ เมื่อจำแนกตามตัวแปรพบว่า ค่าความเที่ยงมีค่าอยู่ระหว่าง 0.53–0.93 แสดงว่า แบบสอบถามมีคุณภาพในเรื่องความเที่ยง เนื่องจากเกณฑ์การพิจารณาความเที่ยงที่ใช้ได้นั้นควรมีค่าไม่น้อยกว่า 0.50 (ศิริชัยกาญจนวาสิ, 2544) (ภาคผนวก จ)

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลแยกได้เป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เป็นรายคู่ โดยหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ของตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด และแสดงผลในรูปเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาว่าตัวแปร 2 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ และมีความสัมพันธ์กันในระดับใดจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ซึ่งมีเกณฑ์ดังตารางที่ 3 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

ตารางที่ 3 ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	ระดับความสัมพันธ์
$r > .8$	สูง
$.6 < r < .8$	ค่อนข้างสูง
$.4 < r < .6$	ปานกลาง
$.2 < r < .4$	ค่อนข้างต่ำ
$r < .2$	ต่ำ

ตอนที่ 2 ตรวจสอบความตรงของรูปแบบสมมติฐาน กับข้อมูลเชิงประจักษ์เก็บจากกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาค่าสถิติวัดระดับความสอดคล้อง ไค-สแควร์ (chi-square) ดัชนีวัดระดับความกลืน (Goodness Of Fit Index – GFI) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (root mean squared residual: RMR) และดัชนีหาค่ากำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (root mean square error of approximation – RMSEA)

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมลิสเรล เวอร์ชัน 8.54 ถ้าผลการตรวจสอบความตรงของรูปแบบสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า มีความสอดคล้องกัน ก็จะสรุปความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยได้ ถ้าผลการตรวจสอบพบว่า ไม่มีความสอดคล้องกัน ผู้วิจัยจะได้ผลจากการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม ลิสเรลปรับปรุงรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีความสอดคล้อง

เปรียบเทียบความแตกต่างของขนาดอิทธิพลของตัวแปรที่มีค่าอิทธิพลทางตรง ค่าอิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมที่มีต่อผลการเรียนรู้จากหลักสูตรแผนและลักษณะทางวิชาชีพ โดยการวิเคราะห์กลุ่มพหุด้วยโปรแกรมลิสเรล เวอร์ชัน 8.54 เพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล และความไม่แปรเปลี่ยนของพารามิเตอร์

การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบ และการไม่แปรเปลี่ยนของพารามิเตอร์นั้น สามารถแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์เพื่อประมาณค่าพารามิเตอร์ในแต่ละกลุ่มประชากร และคำนวณค่าดัชนีวัดความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เป็นการวิเคราะห์โดยไม่มีกำหนดเงื่อนไขให้ค่าพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่มประชากรมีค่าเท่ากัน

2. การวิเคราะห์เพื่อประมาณค่าพารามิเตอร์ในแต่ละกลุ่มประชากร และคำนวณค่าดัชนีวัดความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เป็นการวิเคราะห์โดยกำหนดเงื่อนไขให้ค่าพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่มประชากรมีค่าเท่ากัน

3. การคำนวณผลต่างของค่าไค-สแควร์ และ ผลต่างขององศาอิสระที่ได้ในขั้นตอนที่ 1 และ 2 การแปลผลการวิเคราะห์ถ้าผลต่างของค่าไค-สแควร์ที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าไม่มีความแปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่มประชากร แต่ถ้าผลต่างของค่าไค-สแควร์ที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ามีความแปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่มประชากร

ขั้นตอนที่ 3 แนวทางการจัดทำร่างรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

นำผลการศึกษาที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 ในการศึกษาสภาพการดำเนินงานกีฬาวิทยาลัย และผลกระทบของผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยในการปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และผลในการ

ตรวจสอบความตรงของรูปแบบสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งแสดงถึงอิทธิพลของตัวแปรแฝง 6 ตัว คือ บริบทกีฬามหาวิทยาลัย คุณลักษณะผู้ฝึกสอน ทักษะผู้ฝึกสอน บทบาทผู้ฝึกสอน กฎการทำงานเป็นทีม และจิตวิทยาแห่งชัยชนะ และการศึกษาที่ได้จากส่วนที่ 3 ในการเปรียบเทียบอิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุ ที่มีผลต่อรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ นำร่างแนวทางรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยที่ได้ส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ ขอความคิดเห็นในการแก้ไขและเพิ่มเติมเพื่อความสมบูรณ์ในการนำเสนอ

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัย โดยการประเมินอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (connoisseurship) โดยใช้การสนทนากลุ่ม (focused group)

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ผู้วิจัยทำการตรวจสอบโดยการประเมินอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (connoisseurship model) โดยผู้ทรงคุณวุฒิตามเกณฑ์คัดสรร คือ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลและเอกชน ผู้ทรงคุณวุฒิจากคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ จำนวน 12 ท่าน ตามรายชื่อในภาคผนวก ก เพื่อตรวจสอบรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย รวมทั้งข้อเสนอแนะอื่นๆ โดยมีการดำเนินการดังนี้

4.1 ติดต่อนัดวันประชุมและทำหนังสือเพื่อวิพากษ์วิจารณ์ตรวจสอบรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ในการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ ณ ห้องประชุมนานาชาติ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันที่ 29 มีนาคม 2550 โดยผู้วิจัยได้ทำหนังสือและส่งเอกสารประกอบการประชุมให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบล่วงหน้า 1 เดือน

4.2 ในวันประชุมผู้วิจัยนำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัย วัตถุประสงค์ของการดำเนินการผลการศึกษาวิเคราะห์ร่างรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยสรุปโดยสังเขปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เข้าร่วมประชุมทราบ

4.3 ผู้ทรงคุณวุฒิซักถามประเด็นต่างๆ ที่สงสัยในกระบวนการวิจัยและรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และผู้วิจัยตอบคำถามและให้ความกระจ่างในประเด็นต่างๆ

4.4 ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อคิดเห็นแก้ไข ปรับปรุงเพิ่มเติมรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

4.5 นำผลการประชุมไปปรับปรุงแก้ไข และสรุปผลขั้นต้น

4.6 นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ

4.7 สรุปผลและปรับปรุงแก้ไขขั้นสุดท้าย

4.8 เขียนรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเพื่อสร้างรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกผลการวิจัยเป็น 3 ตอน นำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพการดำเนินงานกีฬามหาวิทยาลัยในประเทศไทย

ตอนที่ 2 ผลกระทบของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยในประเทศไทย ที่มีต่อการปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ตอนที่ 3 รูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่มีต่อการปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ตอนที่ 1 สภาพการดำเนินงานกีฬามหาวิทยาลัยในประเทศไทย

ผลการศึกษาและวิเคราะห์ เอกสาร หนังสือ ตำรา รายงานประจำปีของสถาบันอุดมศึกษาที่เขียนขึ้นโดยแหล่งเบื้องต้นและมีการอ้างอิงที่ถูกต้อง โดยเอกสารมีการสื่อโดยใช้ภาษา จำนวน 21 รายการ (ภาคผนวก ๑) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สาระเพื่อให้ได้มาซึ่งสภาพการดำเนินงานกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ซึ่งจำแนกเป็นประเด็นหลัก 4 ประเด็น คือ โครงสร้าง จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระและการประเมินผล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 โครงสร้าง

จากข้อบังคับคณะกรรมการกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พ.ศ.2547 ว่าด้วยเรื่องคณะกรรมการในหมวดที่ 4 ดังรายรายละเอียดต่อไปนี้

หมวด 4

คณะกรรมการ

ข้อ 15. คณะกรรมการกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ประกอบด้วยคณะกรรมการ 2 คณะ คือ

15.1 คณะกรรมการอำนวยการ

15.2 คณะกรรมการบริหาร

ข้อ 16. คณะกรรมการอำนวยการ ประกอบด้วย

16.1 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ โดยตำแหน่ง

16.2 เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นรองประธานกรรมการคนที่ 1 โดย

ตำแหน่ง

- 16.3 อธิการบดีสถาบันอุดมศึกษา เป็นรองประธานกรรมการคนที่ 1 โดยตำแหน่ง
- 16.4 อธิการบดีหรืออธิการ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เป็นสมาชิก จำนวนไม่เกิน 10 คน เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
- 16.5 อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นสมาชิก จำนวนไม่เกิน 8 คน เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
- 16.6 อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่เป็นสมาชิก จำนวนไม่เกิน 1 คน เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง
- 16.7 ผู้ว่าราชการีฟ้าแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง
- 16.8 ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง
- 16.9 ประธานกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
- 16.10 ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นกรรมการอำนวยการโดยตำแหน่ง พิจารณาเลือกเป็นกรรมการจำนวนไม่เกิน 7 คน โดยให้อยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี และอาจได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งคราวต่อไปอีกได้
- 16.11 ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการและเลขาธิการ โดยตำแหน่ง
- 16.12 เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการ คณะกรรมการกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นผู้ช่วยเลขาธิการ โดยตำแหน่ง
- ข้อ 17. ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกกรรมการในข้อ 16.3 หรือ 16.4 หรือ 16.5 หรือ 16.6 เป็นรองประธานกรรมการอำนวยการ คนที่ 2 โดยให้อยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี และอาจได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งคราวต่อไปอีกได้
- ข้อ 18. ให้คณะกรรมการอำนวยการพิจารณาแต่งตั้งกรรมการบริหาร ประกอบด้วย
- 18.1 รองประธานกรรมการอำนวยการคนที่ 2 เป็นประธานกรรมการบริหาร โดยตำแหน่ง
- 18.2 ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นสมาชิก สถาบันละ 1 คน เป็นกรรมการ
- 18.3 ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เป็นสมาชิก จำนวนไม่เกิน 10 คน เป็นกรรมการ
- 18.4 ผู้แทนมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นสมาชิก จำนวนไม่เกิน 8 คน เป็นกรรมการ
- 18.5 ผู้แทนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่เป็นสมาชิก จำนวนไม่เกิน 2 คน เป็นกรรมการ

18.6 ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรรมการบริหาร ในข้อ 18.1 ถึง 18.5 เสนอชื่อ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอำนวยการ จำนวนไม่เกิน 5 คน เป็นกรรมการ

18.7 กรรมการโดยตำแหน่ง ที่กรรมการบริหารในข้อ 18.1 ถึง 18.5 เสนอชื่อโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอำนวยการ จำนวนไม่เกิน 3 คน เป็นกรรมการ

18.8 กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการอำนวยการ เป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง

18.9 ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการอำนวยการ เป็นผู้ช่วยเลขานุการโดยตำแหน่ง

ข้อ 19. กรรมการบริหาร ตามข้อ 18.2 ถึง 18.7 ให้อยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งคราวต่อไปได้อีก

ข้อ 20. ให้คณะกรรมการอำนวยการ พิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน ก่อนที่คณะกรรมการบริหารชุดเดิมจะครบกำหนดตามวาระ ในกรณีที่ไม่สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารให้เป็นไปตามวรรคแรกได้ ให้คณะกรรมการบริหารชุดเดิมรักษาการ ไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่

ข้อ 21. ให้คณะกรรมการบริหารแต่งตั้ง

21.1 ที่ปรึกษาคณะกรรมการบริหาร ตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารเห็นชอบ

21.2 รองประธานกรรมการ จากคณะกรรมการบริหาร ตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารเห็นชอบ

21.3 ประธานอนุกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

21.3.1 ฝ่ายเทคนิคการกีฬา

21.3.2 ฝ่ายวิชาการการกีฬา

21.3.3 ฝ่ายวางแผนและพัฒนา

21.3.4 ฝ่ายการเงิน

21.3.5 ฝ่ายต่างประเทศ

21.3.6 ฝ่ายสิทธิประโยชน์

21.3.7 ฝ่ายการแพทย์

21.3.8 ฝ่ายปฏิคมและประชาสัมพันธ์

21.3.9 ฝ่ายกิจกรรมพิเศษ

21.3.10 ฝ่ายอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

ข้อ 22. ให้มีสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย โดยมีผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักศึกษา สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา เป็นผู้อำนวยการสำนักงาน

1.2 ด้านจุดมุ่งหมาย

จากข้อบังคับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พ.ศ.2547 ว่าด้วยเรื่อง วัตถุประสงค์ในหมวดที่ 2 ดังรายรายละเอียดต่อไปนี้

หมวด 2

วัตถุประสงค์

ข้อ 9. คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ดังนี้

9.1 เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาและบุคลากรให้มีสมรรถภาพและสุขภาพที่ดี มีน้ำใจ นักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย รู้จักให้ออกาสผู้อื่น มีระเบียบวินัย รู้จักปฏิบัติตามกติกาและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ อย่างบริสุทธิ์ใจ มีความอดทน รู้จักอดกลั้น รู้จักควบคุมตนเองและมีความสามัคคี รู้จักร่วมมือ ปฏิบัติการต่าง ๆ อย่างกลมกลืน รู้จักแก้ปัญหาอย่างสันติ รู้จักสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวม

9.2 เพื่อพัฒนามาตรฐานและวัฒนธรรมการกีฬา ให้ไปสู่ความเป็นเลิศ และเป็นแบบฉบับที่ดั่งามของการกีฬาระดับชาติ

9.3 เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ และสัมพันธภาพอันดีระหว่างนิสิต นักศึกษา บุคลากร ของมหาวิทยาลัย และสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ

9.4 เพื่อส่งเสริม ทำนุบำรุง และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมกีฬาไทย

1.3 ด้านเนื้อหา

จากคู่มือการเตรียมการและการจัดการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พ.ศ.2547 ว่าด้วยเรื่องชนิดและกีฬาในหมวดที่ 5 รายงานประจำปีมหาวิทยาลัยราชภัฏ และสรุปผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ดังรายรายละเอียดต่อไปนี้

หมวดที่ 5

ชนิดและประเภทกีฬา

ข้อ 15. ให้มหาวิทยาลัยเจ้าภาพเสนอชนิดกีฬาและประเภทกีฬา และรุ่น ที่จะจัดให้มีการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ไม่น้อยกว่า 15 ชนิดกีฬา โดยชนิดกีฬาที่ให้จัด และเลือกจัด มีดังนี้

15.1 กีฬาบังคับ ให้จัดการแข่งขัน 5 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา วายน้ำ บาสเกตบอล ฟุตบอล วอลเลย์บอล

15.2 กีฬาเลือกสากล ให้เลือกอย่างน้อย 8 ชนิดกีฬา ที่เคยจัดให้มีการแข่งขันในโอลิมปิกเกมส์ หรือ เอเชียนเกมส์ หรือ ซีเกมส์

15.3 กีฬาเลือกทั่วไป ให้เลือกอย่างน้อย 1 ชนิดกีฬา คือ ครอสเวิร์ด บริดจ์ หมากระดาน (หมากรุกไทย หมากรุกสากล หมากรอกฮอร์ส หมากล้อม โกะ)

15.4 กีฬาไทย ให้เลือกอย่างน้อย 1 ชนิดกีฬา คือ ดาบไทย ตะกร้อลอดห่วง มวยไทย สัมผัส

ชนิดกีฬามหาวิทยาลัยเจ้าภาพ เสนอที่จะจัดให้มีการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยดำเนินชนิดกีฬาที่ไม่เคยจัดให้มีการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัยมาก่อน ให้จัดเป็นกีฬาสาธิต ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งนั้น และมีการจัดกิจกรรมประชุมสัมมนาของผู้นำนักศึกษา 8 มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือพร้อมกับการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏตามการแบ่งเขตภูมิภาคเดิมโดยมีการแบ่งเป็น 12 เขต มีการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยรอบคัดเลือกตามภูมิภาคต่าง ๆ เช่น การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ประจำปีการศึกษา 2547 โดยใช้ชื่อว่า "เพชรบุระเกมส์" (มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 2547) หรือ กลุ่มภาคใต้ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2547 โดยใช้ชื่อว่า "ยาลอเกมส์" (มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 2547) มีการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยรอบคัดเลือกมีการแข่งขันเป็น 9 เขตภูมิภาค เพื่อทำการคัดเลือกนักกีฬาเพื่อเป็นตัวแทนของแต่ละสถาบัน และแต่ละภูมิภาค ซึ่งประเภทของกีฬาที่มีการแข่งขันรอบคัดเลือกเป็นกีฬาประเภททีม เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เป็นต้น ส่วนประเภทกีฬาที่ได้สิทธิไปแข่งขันรอบมหกรรม เป็นกีฬาประเภทบุคคล เช่น ยูโด มวยสากลสมัครเล่น มวยไทยสมัครเล่น วายน้ำ เป็นต้น (คู่มือการเตรียมการและการจัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย, 2547)และการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยซึ่งมีการจัดการแข่งขันทุกปีการศึกษา โดยมหาวิทยาลัยเจ้าภาพซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย เช่น ปีการศึกษา 2547 ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยใช้ชื่อว่า "สุรนารีเกมส์" ในปีการศึกษา 2548 ณ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยใช้ชื่อว่า "ศาลายาเกมส์" (สรุปผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 " ศรีปฐมเกมส์", 2539)และในปีการศึกษา 2549 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้ชื่อว่า "ราชพฤกษ์เกมส์" ซึ่งในการแข่งขันชนิดกีฬาที่กำหนดให้มีการแข่งขันแต่ละครั้ง จะแข่งขันตามประกาศของคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ซึ่งการแบ่งชนิดกีฬานั้นมหาวิทยาลัยเจ้าภาพมีการจัดการแข่งขันกีฬาไม่น้อยกว่า 15 ชนิดกีฬา โดยแยกเป็นกีฬาบังคับ 5 ชนิดกีฬา กีฬาสากลไม่น้อยกว่า 8 ชนิดกีฬา กีฬาทั่วไปให้เลือกอย่างน้อย 1 ชนิดกีฬา และกีฬาไทยให้เลือกอย่างน้อย 1 ชนิดกีฬา(สรุปผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 " ราชพฤกษ์เกมส์", 2550)

ด้านการประเมินผล

จากงานวิจัยเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ว่าด้วยเรื่องการประเมินผล ดังรายรายละเอียดต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยที่เป็นเจ้าภาพมีการจัดทำสรุปผลการแข่งขันทุกปีการศึกษา มีการประเมินผลทั้งกระบวนการแข่งขัน ประเมินผลก่อนการแข่งขัน ระหว่างการแข่งขัน และสิ้นสุดการแข่งขัน (วิวัฒน์ จิตตपालกุล, 2541) และสำหรับการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ประสบปัญหาและอุปสรรค เนื่องจากไม่มีการกำหนดการจัดการแข่งขันกีฬาไว้ชัดเจน ตามแนวทางของการจัดการและการบริหารทำให้การแข่งขันไม่บรรลุวัตถุประสงค์อย่างแท้จริง เช่น การรายงานและการประเมินผลการแข่งขัน รูปแบบการประเมินผลแต่ละครั้งที่มีการแข่งขันไม่ได้เป็นแนวเดียวกัน เนื่องจากมหาวิทยาลัยภาพดำเนินการเอง (ปรีชา กลิ่นรัตน์, 2536 และ บูเชอร์ (Bucher, 1979) ได้กล่าวไว้ว่า ความสำคัญของการประเมินผลแข่งขันกีฬาต้องมีความต่อเนื่องในเรื่องงบประมาณต่อจำนวนบุคคลที่เข้าร่วมการแข่งขัน การประเมินผลควรระบุวัตถุประสงค์ของการแข่งขันอย่างชัดเจน ทางด้านข้อมูลควรมีการประเมินจำนวนผู้เข้าร่วมการแข่งขันและนักกีฬา และศุภกฤษ แก้วกมลรัตน์ (2536) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินผลการแข่งขันกีฬาโดยประเมินทั้งกระบวนการจัดการแข่งขัน และควรประเมินผลค่าใช้จ่ายต่อจำนวนบุคคลที่เข้าร่วมกิจกรรม

จากการวิเคราะห์เอกสาร หนังสือ ตำรา และรายงานประจำปีของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ได้มาซึ่งสภาพการดำเนินงานกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย สามารถจำแนกเป็นประเด็นหลัก 4 ประเด็น คือ โครงสร้าง จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ และการประเมินผล ดังแสดงในตารางที่ 4

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 สภาพการดำเนินงานกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

สภาพการดำเนินงานกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย			
โครงสร้าง	จุดมุ่งหมาย	เนื้อหาสาระ	การประเมินผล
<p>มีคณะกรรมการ 2 คณะ คือ คณะกรรมการอำนวยการ คณะกรรมการบริหาร มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาเป็นประธาน และมีสมาชิกประกอบด้วย เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา อธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ อธิการบดีหรืออธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ผู้อำนวยการกีฬาแห่งประเทศไทย ผู้อำนวยการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วย รองประธานกรรมการอำนวยการ เป็นประธาน และผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ผู้ทรงคุณวุฒิ อยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี และมีอนุกรรมการฝ่ายต่างๆ คือ เทคนิคการกีฬา วิชาการกีฬา วางแผนและพัฒนากาเงิน ต่างประเทศ สิทธิประโยชน์ การแพทย์ ปฏิคมและประชาสัมพันธ์ กิจกรรมพิเศษ ฝ่ายอื่น ๆ ตามความเหมาะสม และมีสำนักงานเลขานุการ 8 หน่วยงาน</p>	<p>เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาและ บุคลากรให้มีสมรรถภาพ สุขภาพที่ดี มีน้ำใจ นักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รู้จักให้ออกาสผู้อื่น มีระเบียบวินัย รู้จักปฏิบัติตามกติกากฎและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ อย่างบริสุทธิ์ใจ มีความอดทน รู้จักอดกลั้น รู้จักควบคุมตนเอง และมีความสามัคคี รู้จักร่วมมือปฏิบัติการต่าง ๆ อย่างกลมกลืน รู้จักแก้ปัญหาอย่างสันติ รู้จักสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวม เพื่อพัฒนามาตรฐานและวัฒนธรรมการกีฬา ให้ไปสู่ความเป็นเลิศ และเป็นแบบฉบับที่ดีงามของการกีฬาระดับชาติ เสริมสร้างความเข้าใจ และสัมพันธภาพอันดีระหว่างนิสิต นักศึกษา บุคลากร ของมหาวิทยาลัย และสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมทำนุบำรุง และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมกีฬาไทย</p>	<p>กิจกรรมกีฬาประกอบด้วย กีฬาบังคับ 5 ชนิด กีฬาเลือกสากล 8 ชนิดกีฬาเลือกทั่วไป 1 ชนิด กีฬาไทย 1 ชนิด และกีฬาสากล มีการจัดกิจกรรมประชุมสัมมนา ด้านกีฬาขององค์การนิสิตนักศึกษา มีกิจกรรมนันทนาการ ลักษณะกิจกรรมแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ 1) การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏ เช่นกลุ่มภาคเหนือชื่อว่า เพชรบุระเกมส์ กลุ่มภาคใต้ชื่อว่า ยาลอเกมส์ 2) การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยรอบคัดเลือกตามภูมิภาค เขต ประกอบด้วย กีฬาประเภททีม กีฬาประเภทบุคคล 3) การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เช่น ศรีปทุมเกมส์ ณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ปี 2539 ศ ล อ ย า ก เ ม ส ์ ณ มหาวิทยาลัยมหิดล ปี2548 และราชพฤกษ์เกมส์ ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปี 2549</p>	<p>สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเจ้าภาพมีหน่วยที่รับผิดชอบด้านการประเมินผลในแต่ละกิจกรรม โดยมีการสำรวจความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมการแข่งขันและมีการจัดทำสรุปผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยทุกปีการศึกษา และสภาพปัญหา พบว่า ไม่กำหนดการจัดการแข่งขันกีฬาไว้ชัดเจน ตามแนวทางของการจัดการและการบริหาร ทำให้การแข่งขันไม่บรรลุวัตถุประสงค์อย่างแท้จริง เช่น การรายงานและการประเมินผลการแข่งขัน รูปแบบการประเมินผลแต่ละครั้งที่มีการแข่งขันไม่ได้เป็นแนวเดียวกัน การประเมินผลแข่งขันกีฬาต้องไม่มีความต่อเนื่องในเรื่องงบประมาณต่อจำนวนบุคคลที่เข้าร่วมการแข่งขัน การประเมินผลควรระบุวัตถุประสงค์ของการแข่งขันอย่างชัดเจนทางด้านข้อมูลควรมีการประเมินจำนวนผู้เข้าร่วมการแข่งขันและนักกีฬา</p>

ตอนที่ 2 ผลกระทบของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ผลการศึกษาและวิเคราะห์ เอกสาร หนังสือ ตำรา รายงานประจำปีของสถาบันอุดมศึกษาที่เขียนขึ้นโดยแหล่งเบื้องต้นและมีการอ้างอิงที่ถูกต้อง โดยเอกสารมีการสื่อโดยใช้ภาษา จำนวน 21 รายการ (ภาคผนวก จ) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สาระเพื่อให้ได้มาซึ่งผลกระทบของผู้ฝึกสอนกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ซึ่งจำแนกเป็นประเด็นหลัก 4 ประเด็น คือ โครงสร้าง จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ และการประเมินผล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ด้านโครงสร้าง

จากรายงานประจำปีมหาวิทยาลัยราชภัฏเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ว่าด้วยเรื่องโครงสร้างดังรายละเอียดต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำกับดูแล และมีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุด ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการบริหารงานของมหาวิทยาลัยและกำหนดนโยบายในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ มีสภาวิชาการทำหน้าที่กำกับดูแลงานด้านวิชาการและมาตรฐานการศึกษา นอกจากนี้ยังมีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ทำหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาแก่สภามหาวิทยาลัย และสนับสนุนการดำเนินการของมหาวิทยาลัย ซึ่งหน่วยงานที่ควบคุมดูแลงานกิจการนักศึกษา มีหลายหน่วยงานซึ่งอยู่ภายใต้องค์กรภายในมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกัน เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย องค์กรที่กำกับดูแลหน่วยงานที่ดูแลงานกิจการนักศึกษา คือ รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยคณบดี อยู่ในกลุ่มหน่วยงานชื่อว่า หน่วยงานสนับสนุนการจัดการศึกษา และมีสำนักกิจการนักศึกษาอยู่ในหน่วยงานนี้ (มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 2547) มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร องค์กรที่กำกับดูแลคือ สำนักงานอธิการบดี และมีกองพัฒนานักศึกษาดูแลงานกิจการนักศึกษา (มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2547) มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี องค์กรที่กำกับดูแลหน่วยงานที่ดูแลงานกิจการนักศึกษา คือ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และมีสำนักกิจการนักศึกษาดูแลงานกิจการนักศึกษา (มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2547) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี องค์กรและงานที่กำกับดูแลคือ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษา ทำให้บุคลากร ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ทำงานเกี่ยวกับกีฬามหาวิทยาลัยมีความแตกต่างกันในเรื่องความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบริบทกีฬามหาวิทยาลัย คุณสมบัติผู้ฝึกสอน ทักษะผู้ฝึกสอน บทบาทผู้ฝึกสอนแตกต่างกัน เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนในแต่ละสถาบันจบการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาที่ต่างกัน เช่น มหาวิทยาลัยรัฐบาล มหาวิทยาลัยเอกชน ระดับการศึกษาต่างกัน เช่น ระดับปริญญาตรี

ปริญญาโท และระดับปริญญาเอก หรือสถานที่จบการศึกษาต่างกัน เช่น มหาวิทยาลัยในประเทศ และ มหาวิทยาลัยต่างประเทศ

ด้านจุดมุ่งหมาย

จากข้อบังคับคณะกรรมการกึ่งพำมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ว่าด้วยเรื่องวัตถุประสงค์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้ วัตถุประสงค์ ข้อ 9. คณะกรรมการกึ่งพำมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย มี วัตถุประสงค์ดังนี้

9.1 เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาและบุคลากรให้มีสมรรถภาพและสุขภาพที่ดี มีน้ำใจ นักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย รู้จักให้ออกาสผู้อื่น มีระเบียบวินัย รู้จักปฏิบัติตามกติกาและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ อย่างบริสุทธิ์ใจ มีความอดทน รู้จักอดกลั้น รู้จักควบคุมตนเองและมีความสามัคคี รู้จักร่วมมือ ปฏิบัติการต่าง ๆ อย่างกลมกลืน รู้จักแก้ปัญหาอย่างสันติ รู้จักสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวม

9.2 เพื่อพัฒนามาตรฐานและวัฒนธรรมการกีฬา ให้ไปสู่ความเป็นเลิศ และเป็นแบบฉบับที่ดั่งามของการกีฬาระดับชาติ

9.3 เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ และสัมพันธภาพอันดีระหว่างนิสิต นักศึกษา บุคลากร ของมหาวิทยาลัย และสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ

9.4 เพื่อส่งเสริม ทำนุบำรุง และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมกีฬาไทย

ด้านเนื้อหา

จากคู่มือการเตรียมการและการจัดการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พ.ศ.2547 ว่าด้วยเรื่องชนิดและกีฬาในหมวดที่ 5 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยของรัฐบาล มหาวิทยาลัยในกำกับ และเอกชน รายละเอียดกีฬามหาวิทยาลัย แตกต่างกัน เช่น มหาวิทยาลัยของรัฐ และในกำกับของรัฐบาล จะเน้นเกี่ยวกับการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันเพื่อหาประสบการณ์ ไม่เน้นผลการแข่งขัน และเพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษา ด้านอาจารย์ เจ้าหน้าที่และบุคลากรภายในสถาบัน มีการฝึกซ้อมนักกีฬา มีความใกล้ชิดผู้ฝึกสอน และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สามารถมีการปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านต่าง ๆ ให้กับนักกีฬาที่ตนเองควบคุมดูแลอยู่ได้อย่างถูกต้องและเต็มที่ ในส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จะเน้นเป็นธุรกิจ การจัดการ ประชาสัมพันธ์ภาพพจน์ของสถาบัน ผลตอบแทน บุคลากรที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่เป็นบุคคลภายนอกหน่วยงานต่างๆ ที่มีความรู้ความสามารถ และมีชื่อเสียงในกีฬาประเภทต่างๆ เช่น สโมสรกีฬา หน่วยงานของทหาร ตำรวจ หรือสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ มีการเชิญมาเป็นผู้ฝึกสอน และมีการจ่ายผลตอบแทน เน้นเรื่องความเป็นเลิศ เหรียญรางวัล จึงทำให้ขาดความสัมพันธ์ที่ดีภายในทีม และการปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านต่างๆ ก็ทำได้ยากหรือไม่มี การปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้เลย การเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละสถาบันมี

วิธีดำเนินการที่ใกล้เคียงกัน โดยรับนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬาจากโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการให้ข้อเสนอหลายประการ เช่น การศึกษาฟรี มีทุนการศึกษาของรัฐบาลและสถาบัน มีรางวัลพิเศษหลังจบการแข่งขันสำหรับนักกีฬาที่ทำชื่อเสียงให้กับสถาบันชนิดและประเภทกีฬา ในส่วนเนื้อหามหาวิทยาลัยเจ้าภาพเสนอชนิดกีฬาและประเภทกีฬา และรุ่น ที่จะจัดให้มีการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ไม่น้อยกว่า 15 ชนิดกีฬา โดยชนิดกีฬาที่ให้จัด และเลือกจัดมี ดังนี้

15.1 กีฬาบั้งคับ ให้จัดการแข่งขัน 5 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา ว่ายน้ำ ว่ายน้ำบาสเกตบอล ฟุตบอล วอลเลย์บอล

15.2 กีฬาเลือกสากล ให้เลือกอย่างน้อย 8 ชนิดกีฬา ที่เคยจัดให้มีการแข่งขันในโอลิมปิกเกมส์ หรือ เอเชียนเกมส์ หรือ ซีเกมส์

15.3 กีฬาเลือกทั่วไป ให้เลือกอย่างน้อย 1 ชนิดกีฬา คือ ครอสเวิร์ด บริดจ์ หมากกระดาน (หมากรูกโท หมากรูกสากล หมากฮอรัส หมากล้อม โกะ)

15.4 กีฬาไทย ให้เลือกอย่างน้อย 1 ชนิดกีฬา คือ ดาบไทย ตะกร้อลอดห่วง มวยไทย สัมผัสเล่น

ชนิดกีฬามหาวิทยาลัยเจ้าภาพ เสนอที่จะจัดให้มีการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยถ้าเป็นชนิดกีฬาที่ไม่เคยจัดให้มีการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัยมาก่อน ให้จัดเป็นกีฬาสาธิต ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งนั้น

ด้านการประเมินผล

จากสรุปผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 “ศรีปทุมเกมส์” ว่าด้วยเรื่องว่าด้วยการประเมินผล ดังรายรายละเอียดต่อไปนี้

ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 18-25 พฤศจิกายน 2513 ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จัดการแข่งขัน 12 ชนิดกีฬามีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 8 มหาวิทยาลัยการแข่งขันครั้งนี้ องค์การนักศึกษาร่วมกับชมรมกีฬาเป็นผู้ดำเนินการจัดการแข่งขัน งบประมาณได้จากการรวมทุนขององค์การนักศึกษา ส่วนระเบียบการแข่งขันใช้ของสมาคมกีฬาเป็นหลัก

ครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 9-17 พฤศจิกายน 2515 ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จัดการแข่งขัน 15 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 12 มหาวิทยาลัยมีการจัดตั้งคณะกรรมการร่างข้อบังคับที่เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2515” และได้จัดตั้งคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยขึ้น ให้สอดคล้องกับข้อบังคับสหพันธ์กีฬานานาชาติใช้ชื่อว่า “คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พุทธศักราช 2516” ใช้ชื่อย่อว่า “ก.ก.ม.ม.” (THE UNIVERSITY SPORTS BOARD OF THAILAND-U.S.B.T.) โดยอยู่ภายใต้การส่งเสริมของรัฐบาลและขึ้นตรงต่อองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย

**ครั้งที่ 3 ระหว่างวันที่ 25 ธันวาคม 2517-4 มกราคม 2518 ณ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์**

จัดการแข่งขัน 12 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย การแข่งขันช่วง
นี้อยู่ในระหว่างเทศกาลปีใหม่ มีวันหยุดหลายวัน ทำให้นักกีฬาไม่เสียการเรียนมากนัก

**ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 27 ธันวาคม 2518 - 4 มกราคม 2519 ณ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา**

จัดการแข่งขัน 13 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 11 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 5 ระหว่างวันที่ 22-28 มกราคม 2519 ณ มหาวิทยาลัยในกรุงเทพ

จัดการแข่งขัน 13 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย เนื่องจากการ
เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันต้องใช้งบประมาณสูง คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่ง
ประเทศไทย จึงขอความร่วมมือให้มหาวิทยาลัยในกรุงเทพ 8 มหาวิทยาลัยร่วมกันเป็นเจ้าภาพ
คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เริ่มเข้ามามีบทบาทในการจัดการแข่งขัน
โดยเริ่มดำเนินการเกี่ยวกับระเบียบการแข่งขันแต่ละชนิด ในปีนี้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
(ซึ่งขณะนั้นยังร่วมเป็นสถาบันเดียว) เข้าร่วมการแข่งขันเป็นครั้งแรก

**ครั้งที่ 6 ระหว่างวันที่ 29 ธันวาคม 2521 - 6 มกราคม 2522 ณ มหาวิทยาลัย
ในกรุงเทพ**

จัดการแข่งขัน 18 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย ไม่มีมหาวิทยาลัย
ได้รับเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารฯ (ก.ก.ม.ท.) จึงขอความร่วมมือให้มหาวิทยาลัย
ในกรุงเทพ 4 มหาวิทยาลัยร่วมเป็นเจ้าภาพ ในปีนี้คณะกรรมการบริหารฯ (ก.ก.ม.ท.) ได้เพิ่มข้อบังคับ
ในการแข่งขัน โดยกำหนดให้นักกีฬาแต่ละคนมีสิทธิเข้าแข่งขันชิงเหรียญทองได้ไม่เกิน 3 เหรียญ

ครั้งที่ 7 ระหว่างวันที่ 9-16 ธันวาคม 2522 ณ มหาวิทยาลัยในกรุงเทพ

จัดการแข่งขัน 18 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 8 ระหว่างวันที่ 25 ตุลาคม - 1 พฤศจิกายน 2523 ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 9 ระหว่างวันที่ 24-31 ตุลาคม 2524 ณ มหาวิทยาลัยในกรุงเทพ

จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย ไม่มีมหาวิทยาลัย
ได้รับเป็นเจ้าภาพ คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัย (ก.ก.ม.ท.) จึงขอความร่วมมือให้ 5
มหาวิทยาลัยในกรุงเทพ รับเป็นเจ้าภาพ

**ครั้งที่ 10 ระหว่างวันที่ 24-31 ตุลาคม 2525 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วิทยาเขตบางแสน**

จัดการแข่งขัน 17 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัยในปี

ครั้งที่ 11 ระหว่างวันที่ 24-31 ตุลาคม 2526 ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จัดการแข่งขัน 18 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัยการแข่งขันครั้งนี้ คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัย (ก.ก.ม.ท.) ได้กำหนดคุณสมบัติของนักกีฬา ดังนี้

1. สำหรับปริญญาตรี เข้าแข่งขันได้ไม่เกิน 5 ครั้ง
2. สำหรับสูงกว่าปริญญาตรี เข้าแข่งขันได้ไม่เกิน 3 ครั้ง

ครั้งที่ 12 ระหว่างวันที่ 24-31 ตุลาคม 2527 ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 13 ระหว่างวันที่ 3-10 พฤศจิกายน 2528 ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 26 มหาวิทยาลัย การแข่งขันครั้งนี้ มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนากีฬามหาวิทยาลัยครั้งใหญ่ โดยคณะกรรมการอำนวยการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย มีนโยบายส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเข้าร่วมแข่งขันได้และได้มีข้อบังคับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2528 โดยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องเสียค่าสมัครเข้าร่วมการแข่งขัน การแข่งขันครั้งนี้มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันจำนวน 4,292 คน ซึ่งสูงสูดนับแต่มีการแข่งขันมา

ครั้งที่ 14 ระหว่างวันที่ 27 ตุลาคม – 3 พฤศจิกายน 2529 ณ มหาวิทยาลัย

สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 27 มหาวิทยาลัย ในปีนี้ คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัย (ก.ก.ม.ท.) ได้มีการพัฒนาปรับปรุงแก้ไข ข้อบังคับ ระเบียบ และการดำเนินการให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพครั้งสำคัญ โดยเฉพาะเรื่องคุณสมบัตินักกีฬาและผลการศึกษา การแข่งขันครั้งนี้

ครั้งที่ 15 ระหว่างวันที่ 25 ตุลาคม – 1 พฤศจิกายน 2530 ณ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์ วิทยาเขตบางแสน

จัดการแข่งขัน 24 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 31 มหาวิทยาลัย ในปีนี้ คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัย (ก.ก.ม.ท.) ได้มีการปรับปรุงข้อบังคับระเบียบ มีการประกาศตัดสิทธิ์นักกีฬาที่ไม่ได้ปฏิบัติตามข้อบังคับเกี่ยวกับคุณสมบัตินักกีฬา และเอกสารการสมัครไม่ครบตามกำหนด

ครั้งที่ 16 ระหว่างวันที่ 17-24 ตุลาคม 2531 ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 34 มหาวิทยาลัย ในปีนี้ คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัย (ก.ก.ม.ท.) ได้กำหนดให้มีนักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขันตั้งแต่ชั้นปีที่ 2 ต้องมีผลการเรียนในปีที่ผ่านมาไม่ต่ำกว่า 2.0 หน่วยกิต (จากเดิม 9 หน่วยกิต) การแข่งขันครั้งนี้มี

ปัญหาในการจัดการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับคุณสมบัตินักกีฬาจนทำให้ ก.ก.ม.ท. ต้องนำไปทบทวนเพื่อปรับปรุงข้อบังคับและระเบียบใหม่อีกครั้ง

ครั้งที่ 17 ระหว่างวันที่ 20-27 ตุลาคม 2532 ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬามีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 33 มหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ได้มีมติให้มหาวิทยาลัยเอกชนเข้าเป็นสมาชิกได้เหมือนกับมหาวิทยาลัยของรัฐ จากมติดังกล่าวทำให้มหาวิทยาลัยสมัครเข้าร่วมการแข่งขันมากขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะกีฬาประเภททีม ต้องมีการแข่งขันรอบคัดเลือก เพื่อให้เหลือทีมตามจำนวนที่กำหนดในแต่ละชนิดกีฬา เป็นปีที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เหรียญทองเป็นอันดับ 1 ซึ่งแต่เดิมเป็นมหาวิทยาลัยรามคำแหง ครองอันดับ 1 มาถึง 14 ครั้ง

ครั้งที่ 18 ระหว่างวันที่ 23-30 พฤศจิกายน 2533 ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

จัดการแข่งขัน 20 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 34 มหาวิทยาลัย ในปีนี้มหาวิทยาลัยของรัฐ 3 แห่ง คือ นครสวรรค์ บุรพา (ซึ่งแยกออกจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) และ อุบลราชธานี ได้สมัครเข้าแข่งขันเป็นครั้งแรก

ครั้งที่ 19 ระหว่างวันที่ 8-15 มกราคม 2535 ณ มหาวิทยาลัยมหิดล

จัดการแข่งขัน 22 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 36 มหาวิทยาลัย มีการจัดการแข่งขันกีฬาออลฟิชั่นเป็นครั้งแรก และได้มีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัตินักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ให้มีคุณสมบัติเหมือนกับนักกีฬาชนิดอื่น ๆ คณะอนุกรรมการเทคนิคการกีฬา ในคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ได้พิจารณารูปแบบจัดการแข่งขันใหม่และคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยมีมติให้กีฬาประเภททีมลดจำนวนลงเหลือ 12-16 ทีม โดยจัดการแข่งขันแบบลีก หรือใช้แบบโซน ซึ่งเริ่มใช้ระบบนี้ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 20 และได้มีการทดลองจัดวอลเลย์บอลหญิงรอบคัดเลือกโดยคัดเลือกให้เหลือ 12 ทีม

ครั้งที่ 20 ระหว่างวันที่ 8-15 มกราคม 2536 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จัดการแข่งขัน 22 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 36 มหาวิทยาลัย ในปีนี้กีฬาประเภททีมได้จัดให้มีการแข่งขันกีฬารอบคัดเลือกขึ้น เพื่อให้เหลือจำนวน 12-16 ทีม สำหรับวอลเลย์บอลหญิง จัดการแข่งขันรอบคัดเลือกต่างไปจากประเภทอื่น คือ คัดเอาทีมที่ได้คะแนน 12 ทีมไปแข่งในรอบสุดท้ายและมีการลดนักกีฬาอายุได้ให้เหลือรุ่นละ 1 คน เพื่อให้สอดคล้องกับการแข่งขันระดับนานาชาติ เริ่มมีการจำกัดและปรับลดจำนวนนักกีฬาที่ส่งเข้าแข่งขันในกีฬาหลายประเภท เช่น ยิงปืน หมากรุกกระดาน แบดมินตัน เทนนิส บริดจ์

ครั้งที่ 21 ระหว่างวันที่ 19-26 พฤศจิกายน 2536 ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จัดการแข่งขัน 23 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 39 มหาวิทยาลัย ปีนี้การจัดการแข่งขันกีฬายังธนูขึ้นเป็นครั้งแรก และได้กำหนดคุณสมบัติของนักกีฬาที่ไม่ได้ใช้สัญชาติไทยให้สามารถเข้าร่วมการแข่งขันได้ตามจำนวนที่กำหนดไว้ในระเบียบการแข่งขัน กีฬาชนิดนั้น ๆ และในปีนี้ได้มี

ปัญหาเกี่ยวกับนักกีฬา ที่เรียนหลายสถาบันเข้าร่วมการแข่งขันและมีการเริ่มเก็บค่าธรรมเนียมเข้าร่วมในการแข่งขันคนละ 20 บาท

ครั้งที่ 22 ระหว่างวันที่ 2-9 ธันวาคม 2537 ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

จัดการแข่งขัน 23 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 37 มหาวิทยาลัย การจัดการแข่งขันครั้งนี้ เจ้าภาพได้จัดสถานที่แข่งขันไว้หลายแห่ง คือ วิทยารังสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ การกีฬาแห่งประเทศไทยและสนามรูปเตมีย์

ครั้งที่ 23 ระหว่างวันที่ 9-16 มกราคม 2539 ณ สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้

จัดการแข่งขัน 15 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 36 มหาวิทยาลัย การแข่งขันครั้งนี้ใช้สนาม 700 ปี จังหวัดเชียงใหม่เป็นสนามแข่งขัน และการจัดการแข่งขันครั้งนี้ เจ้าภาพมีปัญหาด้านการหางบประมาณสนับสนุน เนื่องจากจังหวัดเชียงใหม่เพิ่งเสร็จสิ้นการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ จึงทำให้เจ้าภาพลดกีฬาลงเหลือ 15 ชนิด นักกีฬาเข้าร่วมแข่งขัน 3,798 คน และมีการปรับค่าธรรมเนียมเข้าร่วมการแข่งขัน จากคนละ 20 บาท เป็นคนละ 40 บาท

ครั้งที่ 24 ระหว่างวันที่ 4-21 มกราคม 2540 ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

จัดการแข่งขัน 21 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 42 มหาวิทยาลัย ในการแข่งขันครั้งนี้ มีมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนเข้าร่วมการแข่งขัน 42 มหาวิทยาลัย/สถาบัน ซึ่งเป็นจำนวนที่สูงที่สุด ตั้งแต่มีการจัดการแข่งขันมา และมีการชิงชัย 172 เหรียญทอง

ครั้งที่ 25 ระหว่างวันที่ 9-16 มกราคม 2541 ณ มหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยาเขตศาลายา

จัดการแข่งขัน 16 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 41 มหาวิทยาลัย การแข่งขันครั้งนี้เจ้าภาพจัดพิธีเปิดและปิดการแข่งขันที่อาคารสระว่ายน้ำ และเริ่มมีการตรวจสอบกระดานเป็นครั้งแรกในการแข่งขันมีการชิงชัย 163 เหรียญทอง

ครั้งที่ 26 ระหว่างวันที่ 29 มกราคม - 5 กุมภาพันธ์ 2542 ณ มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์

จัดการแข่งขัน 21 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 46 มหาวิทยาลัย การแข่งขันครั้งนี้เจ้าภาพจัดสถานที่แข่งขันไว้หลายแห่งเนื่องจากเป็นปีส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย คือ ที่วิทยาเขตบางเขน วิทยาเขตกำแพงแสน และสนามกีฬาากลางจังหวัดสุพรรณบุรี ในระหว่างการแข่งขันต้องมีการย้ายสนามแข่งขันกรีฑาจากวิทยาเขตกำแพงแสน ไปยังสนามกีฬาากลางจังหวัดสุพรรณบุรี เนื่องจากมีฝนตกหนักทำให้สภาพสนามเสียหายใช้ทำการแข่งขันไม่ได้

ครั้งที่ 27 ระหว่างวันที่ 4-10 ธันวาคม 2542 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วิทยาเขตองครักษ์

จัดการแข่งขัน 18 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 51 มหาวิทยาลัย การแข่งขันครั้งนี้เป็นหนึ่งในกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ใน

วโรกาสมหามิ่งมงคลที่พระองค์ทรงเจริญพระชนมพรรษา 72 พรรษา มีมหาวิทยาลัยสมัครเข้าเป็นสมาชิกเพิ่มขึ้นอีก 6 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย มหาวิทยาลัยนิวัฒนา มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา วิทยาลัยคริสเตียน วิทยาลัยรัตนบัณฑิต และวิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรี มีการชิงชัยทั้งสิ้น 143 เหรียญทอง 143 เหรียญเงิน 206 เหรียญทองแดง ในการแข่งขันครั้งนี้ คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยฯ (ก.ก.ม.ท.) ได้มีการปรับปรุงแก้ไขบังคับฯ เพื่อให้เป็นไปตามกรอบนโยบายที่จะพัฒนารูปแบบกีฬามหาวิทยาลัยใหม่ไว้หลายประการ อาทิ ให้เจ้าภาพจัดการแข่งขันได้ไม่เกิน 18 ชนิดกีฬา จากหมวดกีฬาบังคับ กีฬาเลือกสากล กีฬาเลือกทั่วไป กีฬาไทยและกีฬาจากการเสนอของเจ้าภาพ ส่วนชนิดกีฬาที่เจ้าภาพไม่ได้จัด ให้มหาวิทยาลัยที่ไม่ได้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันนอกมหกรรมได้มหาวิทยาลัยละ 1 ชนิดกีฬา ทั้งนี้โดยให้มีการนำเหรียญ ไปนับรวมกับกีฬาที่จัดในมหกรรมรวมทั้งมีการแก้ไขปรับปรุงระเบียบการแข่งขันกีฬาแต่ละชนิดให้มีความเป็นมาตรฐานสากล และเป็นปัจจุบันอีกด้วย

ครั้งที่ 28 ระหว่างวันที่ 7-14 มกราคม 2544 ณ มหาวิทยาลัยนิวัฒนา อำเภออุทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

จัดการแข่งขัน 18 ชนิดกีฬา กีฬาสากล 1 ชนิดกีฬา

ครั้งที่ 29 ระหว่างวันที่ 9-16 ธันวาคม 2544 ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รังสิต จังหวัดปทุมธานี

จัดการแข่งขัน 25 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 58 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 30 ระหว่างวันที่ 11-18 มกราคม 2546 ณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

จัดการแข่งขัน 21 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 58 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 31 ระหว่างวันที่ 10-17 มกราคม 2547 ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จัดการแข่งขัน 23 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 60 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 32 ระหว่างวันที่ 11-18 มกราคม 2548 ณ มหาวิทยาลัยสุรนารี

จัดการแข่งขัน 20 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 104 มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ผลกระทบของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะ
ที่พึงประสงค์

ผลกระทบของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยในประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์			
โครงสร้าง	จุดมุ่งหมาย	เนื้อหาสาระ	ประเมินผล
<p>ระยะแรกของการปฏิรูประบบราชการ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี และสถาบันการพลศึกษา มีความเข้าใจต่างกันเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหารงาน ทำให้งานเกี่ยวกับกิจกรรมกีฬามหาวิทยาลัยประสบปัญหา เช่น คุณสมบัติและข้อกำหนดผู้สมัครเข้าแข่งขัน ชนิด ประเภทกีฬา การจัดการแข่งขัน และกรรมการแข่งขัน นอกจากนี้ ความแตกต่างของสถาบันอุดมศึกษา เช่น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ความสำคัญเรื่องกีฬามหาวิทยาลัยสูงมาก และวุฒิการศึกษา สถานที่จบการศึกษาของอาจารย์และบุคลากรที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับกิจกรรมกีฬา</p>	<p>จุดมุ่งหมายแข่งขันการกีฬามหาวิทยาลัยต่างกัน ทำให้การปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยของรัฐ เน้น การหาประสบการณ์ตรงให้กับนิสิตนักศึกษา และมหาวิทยาลัย เอกชนเน้นด้านการจัดการ ธุรกิจ ประชาสัมพันธ์ ภาพพจน์ และผลตอบแทน ซึ่งจากผลกระทบทำให้นักกีฬาขาดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และการปฏิบัติตามวัตถุประสงค์กีฬามหาวิทยาลัยในการพัฒนานิสิตนักศึกษา</p>	<p>คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยยึดกีฬาสากล และกีฬายิงปืนรวมกัน 13ชนิด เป็นหลัก ในการแบ่งชนิดกีฬาโดยไม่คำนึงถึงการส่งเสริมทำนุบำรุงและพัฒนา ศิลปวัฒนธรรมกีฬาไทย และทำให้มีผลกระทบกับตัวนักกีฬาด้านสรีระวิทยา ของนักกีฬา ความสามารถในด้านต่าง ๆ เช่น ทักษะกีฬา สมรรถภาพทางกาย และผลเสียกับนักกีฬา เช่น การบาดเจ็บจากการฝึกซ้อมและการแข่งขัน</p>	<p>สรุปผลการแข่งขันครั้งที่ 1 ถึง ครั้งที่ 32 มีความแตกต่างด้านชนิดกีฬาที่แข่งขัน มีการเปลี่ยนแปลงตามคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยและสถาบันที่เป็นเจ้าภาพ เริ่มจาก 12 ชนิดและปัจจุบัน 25 ชนิด ความแตกต่างของจำนวนมหาวิทยาลัยที่เข้าแข่งขัน จาก 8 สถาบัน เพิ่มเป็น 58 สถาบัน ทำให้ระเบียบการแข่งขันเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้ฝึกสอนเช่น จำนวนผู้ฝึกสอนที่ควบคุมกีฬาในแต่ละสถาบันและความรู้ของผู้ฝึกสอนไม่เพียงพอ หลังจากสิ้นสุดการแข่งขันผู้ฝึกสอนไม่มีการติดตามผลนักกีฬาต่อเนื่องทำให้นักกีฬาขาดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และการเป็นนักกีฬาที่ดี</p>

ตอนที่ 3 รูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยในประเทศไทยเพื่อปลูกฝัง คุณลักษณะที่พึงประสงค์

3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยจำนวน 936 คน โดยที่ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ ระยะเวลาการปฏิบัติในมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอนกีฬาประเภทใด และประสบการณ์เป็นผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	894	95.51
หญิง	42	4.48
รวม	936	100
2. อายุ		
21-30 ปี	131	13.99
31-40 ปี	346	36.96
41-50 ปี	245	26.17
51-60 ปี	142	15.17
61 ปี ขึ้นไป	72	7.69
รวม	936	100
3. วุฒิการศึกษา		
ประกาศนียบัตร	21	2.24
ปริญญาตรี	277	29.59
ปริญญาโท	583	62.28
ปริญญาเอก	55	5.87
รวม	936	100

ตารางที่ 6 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
4. ตำแหน่งทางวิชาการ		
อาจารย์	819	87.50
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	33	3.52
รองศาสตราจารย์	12	1.28
ศาสตราจารย์	1	0.10
อื่น ๆ	71	7.58
รวม	936	100
5. ระยะเวลาการปฏิบัติงาน		
1-5 ปี	56	5.98
6-10 ปี	432	4.61
11-15 ปี	218	23.29
16-20 ปี	142	15.17
21-25 ปี	64	6.83
26 ปี ขึ้นไป	24	2.56
รวม	936	100
6. ประสบการณ์ในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย		
1-5 ปี	102	10.89
6-10 ปี	459	48.93
11-15 ปี	172	18.37
16-20 ปี	158	16.88
21-25 ปี	33	3.52
26 ปี ขึ้นไป	13	1.38
รวม	936	100

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นถึงสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณา ภาพรวมทั้ง 9 เขตการแข่งขัน พบว่า เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศแล้วกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ฝึกสอนเพศชายมากกว่าเพศหญิงโดยเป็นผู้ฝึกสอนเพศชาย จำนวน 894 คน คิดเป็นร้อยละ 95.51 และเป็นผู้ฝึกสอนเพศหญิง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 4.48

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างมีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุด จำนวน 346 คน คิดเป็นร้อยละ 36.96 รองลงมา มีช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 26.17 มีช่วงอายุ 51-60 ปี จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 15.17 มีช่วงอายุ 21-30 ปี จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 13.89 มีช่วงอายุ 61 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามวุฒิการศึกษา ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาปริญญาโทมากที่สุด จำนวน 583 คน คิดเป็นร้อยละ 62.25 รองลงมา เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 29.59 มีระดับการศึกษาปริญญาเอก จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 5.87 มีระดับการศึกษาระดับการศึกษาประกาศนียบัตร จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตำแหน่งทางวิชาการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีตำแหน่งวิชาการเป็นอาจารย์ มากที่สุด จำนวน 819 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 รองลงมา คือ ตำแหน่งอื่น ๆ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 7.58 มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 3.52 มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 1.28 มีตำแหน่งศาสตราจารย์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.10

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 6-10 ปี มากที่สุด จำนวน 432 คน คิดเป็นร้อยละ 4.61 รองลงมา คือ ช่วงระยะเวลาการปฏิบัติงาน 11-15 ปี จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 23.29 ระยะเวลาการปฏิบัติงาน 16-20 ปี จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 15.17 ระยะเวลาการปฏิบัติงาน 21-25 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 6.83 ระยะเวลาการปฏิบัติงาน 1-5 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 5.98

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทั้งเป็นผู้ฝึกสอน 6-10 ปี มากที่สุด จำนวน 458 คน คิดเป็นร้อยละ 48.93 รองลงมา คือ ช่วงประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอน 11-15 ปี จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 18.37 ประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอน 16-20 ปี จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 16.88 ประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอน 1-5 ปี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 10.89 ประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอน 21-25 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 3.52 ประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอน 26 ปี ขึ้นไป จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 1.38 ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง

ตารางที่ 7 ค่าสถิติพื้นฐานและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	X19	X20	X21
X1	1																				
X2	.748(**)	1																			
X3	.649(**)	.539(**)	1																		
X4	.653(**)	.493(**)	.596(**)	1																	
X5	.674(**)	.616(**)	.375(**)	.696(**)	1																
X6	.342(**)	.270(**)	.079(*)	.377(**)	.743(**)	1															
X7	.521(**)	.401(**)	.124(**)	.511(**)	.685(**)	.628(**)	1														
X8	.529(**)	.407(**)	.142(**)	.376(**)	.704(**)	.777(**)	.774(**)	1													
X9	.444(**)	.222(**)	.027	.462(**)	.610(**)	.608(**)	.819(**)	.814(**)	1												
X10	.586(**)	.393(**)	.127(**)	.493(**)	.768(**)	.796(**)	.778(**)	.880(**)	.901(**)	1											
X11	.187(**)	.030	.132(**)	.455(**)	.414(**)	.318(**)	.600(**)	.485(**)	.772(**)	.512(**)	1										
X12	.500(**)	.280(**)	.308(**)	.641(**)	.680(**)	.571(**)	.594(**)	.460(**)	.677(**)	.758(**)	.531(**)	1									
X13	.489(**)	.289(**)	.138(**)	.586(**)	.662(**)	.650(**)	.502(**)	.587(**)	.711(**)	.833(**)	.405(**)	.836(**)	1								
X14	.524(**)	.262(**)	.234(**)	.469(**)	.584(**)	.585(**)	.385(**)	.495(**)	.546(**)	.755(**)	.213(**)	.850(**)	.885(**)	1							
X15	.410(**)	.096(**)	-.077(*)	.352(**)	.434(**)	.456(**)	.645(**)	.619(**)	.871(**)	.826(**)	.502(**)	.705(**)	.771(**)	.724(**)	1						
X16	.283(**)	.081(*)	.051	.450(**)	.472(**)	.613(**)	.563(**)	.675(**)	.768(**)	.648(**)	.679(**)	.397(**)	.548(**)	.293(**)	.562(**)	1					
X17	.348(**)	.042	-.079(*)	.398(**)	.444(**)	.437(**)	.665(**)	.520(**)	.865(**)	.774(**)	.591(**)	.757(**)	.720(**)	.644(**)	.957(**)	.598(**)	1				
X18	.269(**)	-.052	-.113(**)	.348(**)	.406(**)	.425(**)	.432(**)	.427(**)	.751(**)	.711(**)	.526(**)	.753(**)	.814(**)	.780(**)	.908(**)	.514(**)	.901(**)	1			
X19	.418(**)	.206(**)	.323(**)	.427(**)	.082(*)	-.033	.133(**)	.256(**)	.355(**)	.297(**)	.237(**)	.298(**)	.503(**)	.413(**)	.453(**)	.389(**)	.338(**)	.373(**)	1		
X20	.527(**)	.226(**)	.309(**)	.476(**)	.309(**)	.290(**)	.264(**)	.468(**)	.535(**)	.558(**)	.294(**)	.486(**)	.671(**)	.637(**)	.633(**)	.600(**)	.539(**)	.583(**)	.888(**)	1	
X21	.269(**)	.080(*)	.119(**)	.345(**)	.377(**)	.423(**)	.226(**)	.400(**)	.461(**)	.499(**)	.357(**)	.485(**)	.648(**)	.597(**)	.489(**)	.459(**)	.420(**)	.587(**)	.489(**)	.619(**)	1
Mea	3.1098	3.0704	3.1021	3.4007	3.1709	3.0723	3.0537	3.2596	2.7365	2.9138	1.6715	3.2388	3.4016	3.2660	3.0816	3.0060	2.8979	3.0027	3.1915	3.3957	3.1963
SD	.63430	.52969	.52842	.54797	.54658	.82110	.65025	.55397	.60690	.56823	1.05052	.80277	.80046	.81061	.51396	.47931	.74716	.56687	.60485	.71107	.49442

Bartlett's Test of Sphericity = 52243.361 df = 210 p<.000 Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy. = .662

หมายเหตุ *P<.05 ** P<.01

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้

จากตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยของตัวแปรอยู่ระหว่าง 2.75-3.40 สำหรับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรอยู่ระหว่าง 0.49-1.05

เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในจำนวน 204 คู่ มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จำนวน 198 คู่ และมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 6 คู่ โดยมีค่าสหสัมพันธ์ทางบวกตั้งแต่ .07 ถึง .95

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความตรงของรูปแบบด้วยแปรแฝงแต่ละตัวและการสร้างสเกลองค์ประกอบของรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และนำค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรแต่ละตัวในด้านนั้นๆ ที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมารวมกัน เพื่อสร้างสเกลองค์ประกอบด้านนั้น แล้วนำสเกลองค์ประกอบที่สร้างขึ้นไปวิเคราะห์ตรวจสอบความตรงเชิงเส้นของรูปแบบประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ก่อนจะวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันจะต้องศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเมทริกซ์สหสัมพันธ์ก่อนจะวิเคราะห์องค์ประกอบว่ามีความเหมาะสมของเมทริกซ์สหสัมพันธ์ก่อนจะวิเคราะห์องค์ประกอบว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ โดยใช้ค่าสถิติของ Bartlett ซึ่งพิจารณาว่า Bartlett's test of sphericity = 522.36 ที่ $df = 210$ และมีความน่าจะเป็นน้อยกว่า .000 ($P < .00$) แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์จากลักษณะอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาค่าดัชนี Kaiser – Meyer – Olkin แล้วพบว่า มีค่า = .66 จะเห็นได้ว่า มีค่าใกล้เคียง .80 ซึ่งถือว่า ดี มีความเหมาะสมจะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้

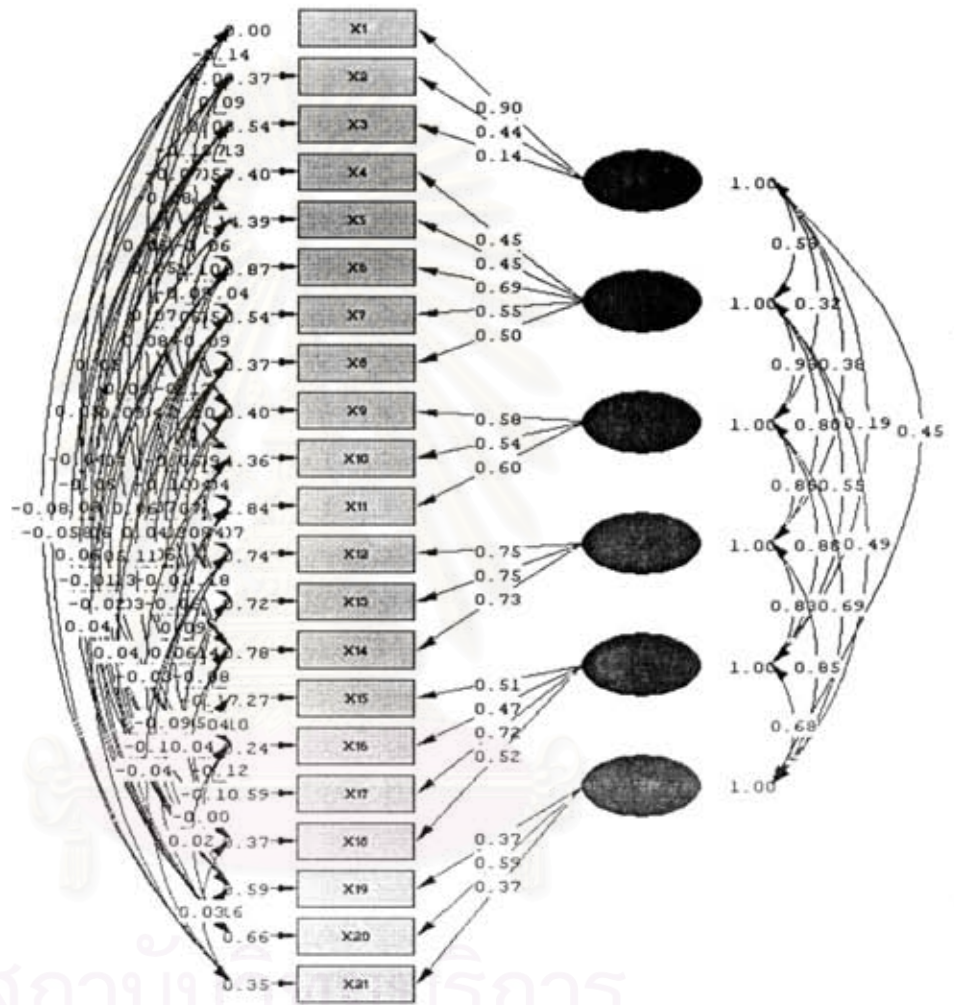
ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ พบว่า รูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างสมบูรณ์ (Perfect Fit) มีค่าไค-สแควร์ (Chi Square = 72.14) ที่ $df = 91$ ค่าความน่าจะเป็น ค่าความน่าจะเป็น $P = 0.93$ ซึ่งค่านี้จะดีที่สุด เมื่อมีค่าถึง 1.00 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI = 0.99) ซึ่งค่าทั้งสองนี้จะดีที่สุดเมื่อค่าถึง 1.00 ดังนั้น แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI = 0.98) ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 8 และแผนภูมิที่ 4 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา
มหาวิทยาลัย

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ B (SE)	R ²	สปส. คะแนน องค์ประกอบ
บริบทกีฬามหาวิทยาลัย			
ปรัชญา (X1)	0.90**(.02)	1.00**	1.09
วัตถุประสงค์ (X2)	0.44**(.05)	0.34**	0.37
บุคลากร (X3)	0.14**(.05)	0.04*	-0.29
คุณสมบัติผู้ฝึกสอน			
ความรู้ (X4)	0.45**(.03)	0.33**	0.35
ความสามารถ (X5)	0.45**(.02)	0.34**	0.08
ความคิดริเริ่ม (X6)	0.69**(.04)	0.35**	0.17
ความรับผิดชอบ (X7)	0.55**(.03)	0.36**	0.15
บุคลิกภาพ (X8)	0.50**(.03)	0.40**	0.25
บทบาทผู้ฝึกสอน			
ครู (X9)	0.58**(.03)	0.45**	0.15
นักจิตวิทยา (S10)	0.54**(.03)	0.45**	0.11
นักการทูต (X11)	0.60**(.05)	0.16*	-0.02
ทักษะผู้ฝึกสอน			
วิธีการสอน (X12)	0.75**(.04)	0.43**	0.21
กีฬา (X13)	0.75**(.04)	0.44**	0.13
การทำงานเป็นทีม (X14)	0.73**(.04)	0.40**	0.19
กฎการทำงานเป็นทีม			
ความล้าคัญกับทีม (X15)	0.51**(.02)	0.49**	0.37
ภาวะผู้นำ (X16)	0.47**(.04)	0.47**	0.68
ผลตอบแทน (X17)	0.72**(.03)	0.47**	0.22
ปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ (X18)	0.52**(.03)	0.42**	0.21
จิตวิทยาแห่งชัยชนะ			
ทำให้เกิดการเรียนรู้ (X19)	0.37**(.03)	0.19*	0.12
ความเชื่อ (X20)	0.59**(.04)	0.35**	0.21
ความเสมอต้นเสมอปลาย (X21)	0.37**(.03)	0.28*	0.32
Chi-square = 72.14	df = 91	p = 0.93	
GFI = 0.99	AGFI = 0.98		

หมายเหตุ ** p < .01

แผนภูมิที่ 4 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดล และสร้างสเกลองค์ประกอบรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย

Chi-Square=71.55, df=91, P-value=0.93435, RMSEA=0.000

สถาบันส่งเสริมบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 8 และแผนภูมิที่ 4 แล้วพบว่า น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรทั้งหมดมีค่าเป็นบวก มีขนาดสูงตั้งแต่ .14 - .90 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่า R-square และค่าสัมประสิทธิ์องค์ประกอบได้ค่าสูงเช่นกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบไปใช้ในการสร้างสเกลองค์ประกอบ เพื่อให้ตัวแปรใหม่สำหรับไปวิเคราะห์ตรวจสอบความตรงของรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่อไป ซึ่งได้สมการของแต่ละตัวแปรดังนี้

$$\text{ด้านบริบทกีฬาวิทยาลัย} = 1.09 (Z X 1) + 0.37(ZX2)-0.29(ZX3)$$

$$\text{ด้านคุณสมบัติผู้ฝึกสอน} = 0.35(ZX4)+0.08(ZX5)+0.17(ZX6)+0.15(ZX7)+0.25(ZX8)$$

$$\text{ด้านบทบาทผู้ฝึกสอน} = 0.15(ZX9)+0.11(ZX10)+0.02(ZX11)$$

$$\text{ด้านทักษะผู้ฝึกสอน} = 0.21(ZX12)+0.13(ZX13)+0.10(ZX14)$$

$$\text{ด้านกฎการทำงานเป็นทีม} = 0.37(ZX15)+0.68(ZX16)+0.22(ZX17)$$

$$\text{ด้านจิตวิทยาแห่งชัยชนะ} = 0.12(ZX19)+0.21(ZX20)+0.32(ZX21)$$

ผลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อสร้างสเกลให้ได้ตัวแปรใหม่ข้างต้นสามารถสรุปรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับนำไปวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างเชิงเส้นของรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ดังแผนภูมิที่ 5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 5 รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

จากแผนภูมิที่ 5 รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ จากโมเดลรูปแบบสมมติฐานความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยที่เป็นโมเดลเชิงทฤษฎี (theoretical model) ดังแผนภูมิที่ 1 ขึ้นประกอบด้วย 6 องค์ประกอบใหญ่ คือ บริบทกีฬาวิทยาลัย คุณสมบัติผู้ฝึกสอน บทบาทผู้ฝึกสอน ทักษะผู้ฝึกสอน กฎการทำงานเป็นทีม และจิตวิทยาแห่งชัยชนะ โดยมีตัวแปรผลจำนวน 21 ตัวแปร ที่มีผลกระทบต่อดัชนีประสิทธิผล ได้แก่ ไม่มีระดับน้ำหนักองค์ประกอบของผลกระทบ ซึ่งหลังจากนำโมเดลเชิงทฤษฎี (theoretical model) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เกิดจากผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจำนวน 936 คน พบว่า โมเดลเชิงทฤษฎี (theoretical model) มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างสมบูรณ์ (Perfect Fit) มีค่าไค-สแควร์ (Chi Square = 71.55) ที่ $df = 91$ ค่าความน่าจะเป็น (CP = 0.93) ซึ่งค่านี้จะดีที่สุดเมื่อมีค่าถึง 1.00 ดัชนีระดับความกลมกลืน (GFI = 0.99) ดังนั้น รูปแบบสมมติฐานความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมากและจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยที่เป็นโมเดลเชิงประจักษ์ (empirical model) จากผลการวิจัยพบว่า น้ำหนักที่มีผลกระทบต่อดัชนีประสิทธิผลได้ มีค่าน้ำหนักของตัวแปรผลต่างกัน

ดังนั้นผู้วิจัยได้เรียงระดับน้ำหนักองค์ประกอบของแต่ละตัวแปรสังเกตได้ตามระดับน้ำหนักองค์ประกอบมากไปหาน้อย โดยแบ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้จำนวน 6 ตัวแปรดังนี้

1. บริบทกีฬาวิทยาลัย ประกอบด้วย
 - 1.1 ปรัชญา ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .90
 - 1.2 วัตถุประสงค์ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .44
 - 1.3 บุคลากร ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .14
2. คุณสมบัติผู้ฝึกสอน ประกอบด้วย
 - 2.1 ความคิดริเริ่ม ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .69
 - 2.2 ความรับผิดชอบ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .55
 - 2.3 บุคลิกภาพ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .50
 - 2.4 ความรู้ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .45
 - 2.5 ความสามารถ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .45

3. บทบาทผู้ฝึกสอน ประกอบด้วย
 - 3.1 กีฬา คำน้่านักองค์ประกอบ .75
 - 3.2 วิธีการสอน คำน้่านักองค์ประกอบ .74
 - 3.3 การทำงานเป็นทีม คำน้่านักองค์ประกอบ .73
4. บทบาทผู้ฝึกสอน ประกอบด้วย
 - 4.1 นักการทูต คำน้่านักองค์ประกอบ .60
 - 4.2 ครู คำน้่านักองค์ประกอบ .58
 - 4.3 นักจิตวิทยา คำน้่านักองค์ประกอบ .54
5. กฎการทำงานเป็นทีม ประกอบด้วย
 - 5.1 ผลตอบแทน คำน้่านักองค์ประกอบ .72
 - 5.2 ปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ คำน้่านักองค์ประกอบ .52
 - 5.3 ให้ความสำคัญกับทีม คำน้่านักองค์ประกอบ .51
 - 5.4 ภาวะผู้นำ คำน้่านักองค์ประกอบ .47
6. จิตวิทยาแห่งชัยชนะ ประกอบด้วย
 - 6.1 ความเชื่อ คำน้่านักองค์ประกอบ .59
 - 6.2 ความเสมอต้นเสมอปลาย คำน้่านักองค์ประกอบ .37
 - 6.3 การเรียนรู้ คำน้่านักองค์ประกอบ .35

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

3.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในรูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย หลังจากได้ตัวแปรใหม่จากการสร้างสเกลองค์ประกอบแล้ว นำตัวแปรดังกล่าวมาหาค่าสหสัมพันธ์พบว่า รูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย แสดงดังตารางที่ 9 ดังนี้

ตารางที่ 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตัวแปรเชิงสาเหตุของรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
บริบทกีฬามหาวิทยาลัย	.67**
คุณสมบัติผู้ฝึกสอน	1.0**
บทบาทผู้ฝึกสอน	.84**
ทักษะผู้ฝึกสอน	.71**
กฎการทำงานเป็นทีม	.71**
จิตวิทยาแห่งชัยชนะ	.48**

หมายเหตุ ** $p < .01$

3.4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในรูปแบบ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกคู่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .48 - .84 รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 9

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

	คุณสมบัติผู้ฝึกสอน	บทบาทผู้ฝึกสอน	ทักษะผู้ฝึกสอน	กฎการทำงานเป็นทีม	จิตวิทยาแห่งชัยชนะ	บทบาทกีฬาวิทยาลัย
คุณสมบัติผู้ฝึกสอน	1.00					
บทบาทผู้ฝึกสอน	0.84	1.00				
ทักษะผู้ฝึกสอน	0.71	0.76	1.00			
กฎการทำงานเป็นทีม	0.71	0.89	0.70	1.00		
จิตวิทยาแห่งชัยชนะ	0.48	0.55	0.64	0.65	1.00	
บทบาทกีฬาวิทยาลัย	0.67	0.51	0.48	0.31	0.37	1.00
ค่าสถิติ	Chi-square = 1.65	df = 1	p = 0.20	GFI = 1.00	AGFI = 0.99	RMR = 0.0056

หมายเหตุ

*p<.05

**p<.01

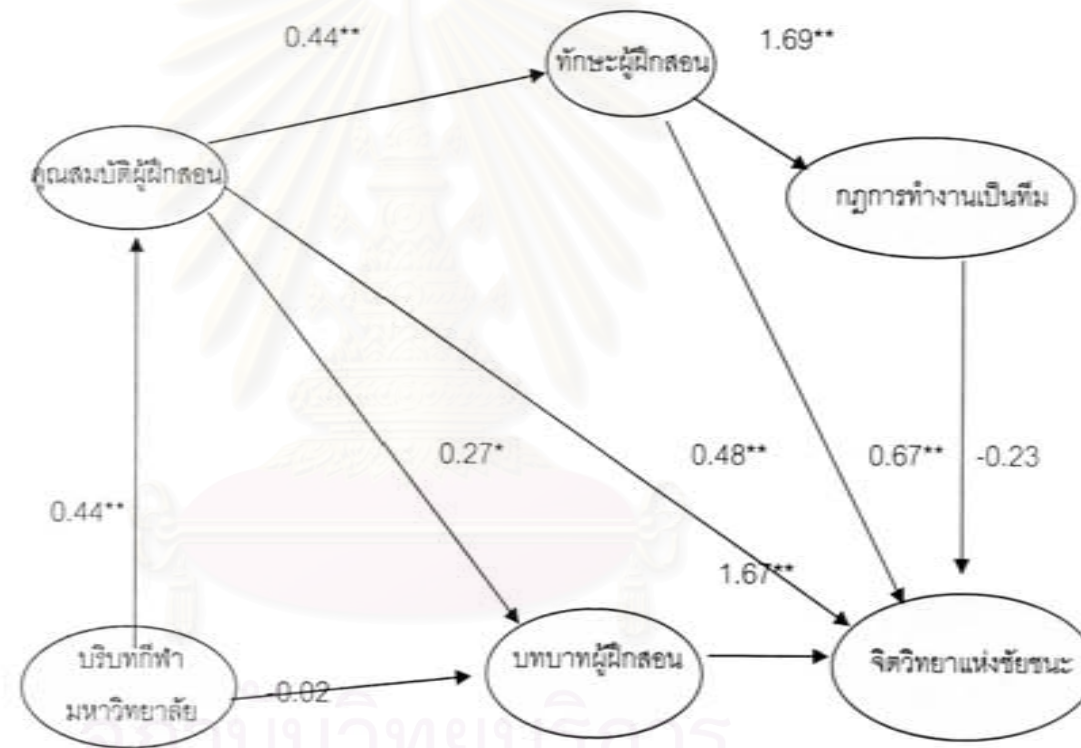
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.4 ผลการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอน กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่นำมาวิเคราะห์ คือ รูปแบบตามแผนภูมิที่ 4 ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 6 ตัว คือ บทบาทกีฬาวิทยาลัย คุณสมบัติผู้ฝึกสอน บทบาทผู้ฝึกสอน ทักษะผู้ฝึกสอน กฎการทำงานเป็นทีม จิตวิทยาแห่งชัยชนะ ผลการวิเคราะห์อิทธิพลโดยใช้โปรแกรม LISRES 8.5 พบว่ารูปแบบสอดคล้องกัน ข้อมูลประจักษ์ดีมากได้ค่า Chi - Square = 1.65 df = 1 ค่า p = .20 RMR = .005 GFI ได้ = 1.00 AGFI ได้ = .89 รูปแบบความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงเส้นและขนาดอิทธิพลแสดงดังแผนภูมิที่ 5 และตารางที่ 10

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 6 รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการฝึกอบรมผู้ฝึกสอน
กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย
แห่งประเทศไทยขนาดของอิทธิพลจากตัวแปรสาเหตุไปตัวแปรผล

ตัวแปรสาเหตุ	บทบาทกีฬามหาวิทยาลัย			คุณสมบัติผู้ฝึกสอน			บทบาทผู้ฝึกสอน			ทักษะผู้ฝึกสอน			กฎการทำงานเป็นทีม			
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	
คุณสมบัติผู้ฝึกสอน	0.41**	-	0.41**													
บทบาทผู้ฝึกสอน	-0.02	0.11*	0.09*	0.27*	-	0.27*										
ทักษะผู้ฝึกสอน	-	0.18*	0.18*	0.44**	-	0.44**										
กฎการทำงานเป็นทีม	-	0.30**	0.30**	-	0.74**	0.74**				1.69**		1.69**				
จิตวิทยาแห่งชัยชนะ	-	0.16*	0.16*	-0.11*	0.57**	0.46**	1.67**	-	1.67**	0.67**	-0.39	0.28*	-0.23	-	-0.23	

หมายเหตุ *P<.05 **P<.01 DE = อิทธิพลทางตรง IE = อิทธิพลทางอ้อม TE = อิทธิพลรวม

เมื่อพิจารณารายละเอียดแผนภูมิที่ 6 และผลการวิเคราะห์แยกค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามตารางที่ 11 พบว่า

1) ตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลรวมต่อรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ตัวแปร ตามลำดับขนาดอิทธิพล คือ ตัวแปรคุณสมบัติผู้ฝึกสอน (.41) ตัวแปรกฎการทำงานเป็นทีม (.74) ตัวแปรทักษะผู้ฝึกสอน (.44) และตัวแปรบทบาทผู้ฝึกสอน (1.69)

2) ตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงต่อรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยมี 4 ตัวแปร ตามลำดับขนาดอิทธิพล คือ ตัวแปรคุณสมบัติผู้ฝึกสอน (.41) ตัวแปรบทบาทผู้ฝึกสอน (.44) ตัวแปรทักษะผู้ฝึกสอน (.44) และตัวแปรกฎการทำงานเป็นทีม (1.69)

3) ตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย มี 2 ตัวแปร ตามลำดับขนาดอิทธิพลคือ ตัวแปรกฎการทำงานเป็นทีม (.30) และตัวแปรจิตวิทยาแห่งชัยชนะ (.57)

4) ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งของตรงและทางอ้อมต่อรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยมี 1 ตัวแปร คือ ตัวแปรบทบาทผู้ฝึกสอน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.5 ผลการประเมินรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

จากการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีผลต่ออิทธิพลการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีตัวแปรสาเหตุ 6 ตัว และตัวแปรผล 21 ตัว เมื่อพิจารณาจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสามารถเรียงลำดับตามตัวแปรสาเหตุและตัวแปรผล โดยผู้วิจัยนำเสนอรายละเอียดรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีผลต่ออิทธิพลการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

1. ภาพแผนโคจรแสดงรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีผลต่ออิทธิพลการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์
2. นำเสนอโมเดลรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีผลต่ออิทธิพลการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์
3. รูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

จากรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีผลต่ออิทธิพลการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์สาระโดยนำเสนอเป็นแผนภาพโคจรแสดงรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลในการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย คือ ด้านบริบทกีฬาวิทยาลัย ด้านคุณสมบัติผู้ฝึกสอน ด้านบทบาทผู้ฝึกสอน ด้านทักษะผู้ฝึกสอน ด้านกฎการทำงานเป็นทีม และด้านจิตวิทยาแห่งชัยชนะ โดยในแต่ละด้านมีองค์ประกอบย่อยแยกได้ตามลำดับน้ำหนักองค์ประกอบที่มากที่สุดและน้อยที่สุด ด้านบริบทกีฬาวิทยาลัย ประกอบด้วย ปรัชญา และบุคลากร ด้านคุณสมบัติผู้ฝึกสอน ประกอบด้วย ความคิดริเริ่ม และความสามารถ ด้านทักษะผู้ฝึกสอน ประกอบด้วย กีฬาและการทำงานเป็นทีม ด้านบทบาทผู้ฝึกสอน ประกอบด้วย นักการทูต และนักจิตวิทยา ด้านกฎการทำงานเป็นทีม ประกอบด้วย ผลตอบแทนและภาวะผู้นำ และด้านจิตวิทยาแห่งชัยชนะ ประกอบด้วย ความเชื่อ และการเรียนรู้ โดยเป็นการเสนอข้อมูลวิเคราะห์สาระจากการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีผลต่ออิทธิพลการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ที่พัฒนาขึ้นจากการศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และข้อมูลที่เสนอเป็นข้อมูลที่อยู่ในรูปสาระต่างๆ ที่ได้จากการวิเคราะห์สาระของแต่ละเรื่อง ซึ่งชี้ให้เห็นว่าในประเด็นนั้นประกอบด้วยย่อยๆ อะไรบ้าง ทำการลดทอนข้อมูล เพื่อให้ได้ประเด็นหลักที่แท้จริงของแต่ละเรื่อง ในประเด็นนั้นประกอบด้วยประเด็นย่อยๆ อะไรบ้าง ทำการลดทอนข้อมูล เพื่อให้ได้ประเด็น

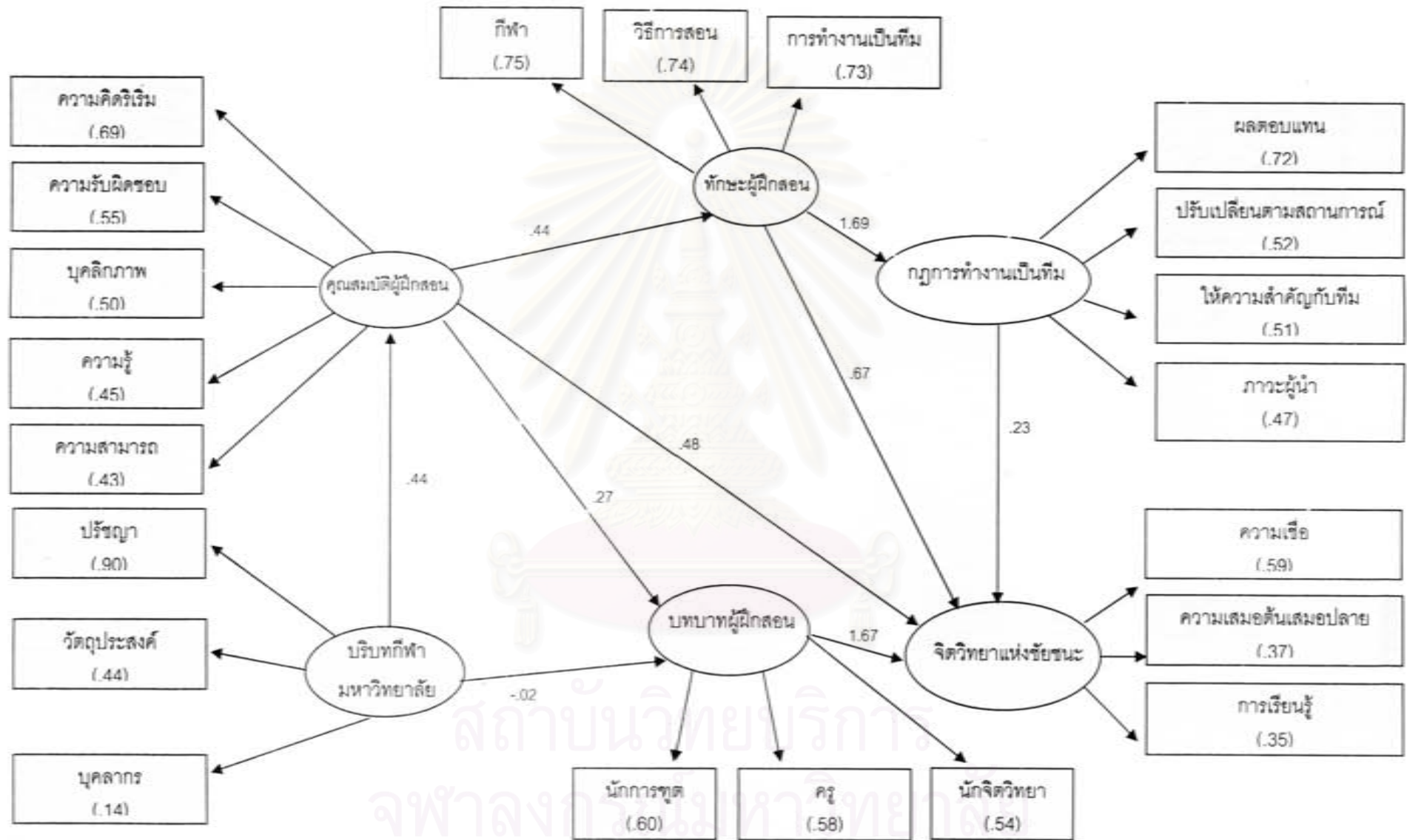
หลักที่แท้จริงของแต่ละเรื่องในแผนภูมิที่ 7 ภาพเดนโตแกรมแสดงรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

แผนภูมิที่ 7 เดนโตแกรมรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา มหาวิทยาลัย
แห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 8 รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

จากแผนภูมิที่ 8 รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พบว่า ตัวแปรสาเหตุมี 6 ตัว และตัวแปรผลมี 21 ตัว ซึ่งในแต่ละตัวแปรสาเหตุจะมีองค์ประกอบย่อยและมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ดังนี้ คือด้านบริบทกีฬามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ปรักษา (.90) วัตถุประสงค์ (.44) และบุคลากร (.14) ด้านคุณสมบัติผู้ฝึกสอน ประกอบด้วย ความคิดริเริ่ม (.69) ความรับผิดชอบ (.55) บุคลิกภาพ (.50) ความรู้ (.45) และความสามารถ (.43) ด้านทักษะผู้ฝึกสอน ประกอบด้วย กีฬา (.75) วิธีการสอน (.74) และการทำงานเป็นทีม (.73) ด้านบทบาทผู้ฝึกสอน ประกอบด้วย นักการทูต (.60) ครู (.58) และนักจิตวิทยา (.54) ด้านกฎการทำงานเป็นทีม ประกอบด้วย ผลตอบแทน (.72) ปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ (.52) ความสำคัญกับทีม (.51) และภาวะผู้นำ (.47) และด้านจิตวิทยาแห่งชัยชนะ ประกอบด้วย ความเชื่อ (.59) ความเสมอต้นเสมอปลาย (.37) และการเรียนรู้ (.35) และตัวแปรสาเหตุทั้ง 6 ตัว มีอิทธิพลส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อกันดังนี้ ด้านบริบทกีฬามหาวิทยาลัยมีอิทธิพลทางตรงต่อคุณสมบัติผู้ฝึกสอน ทักษะผู้ฝึกสอน และบทบาทผู้ฝึกสอนด้านคุณสมบัติผู้ฝึกสอนมีอิทธิพลทางตรงต่อทักษะผู้ฝึกสอน บทบาทผู้ฝึกสอน และจิตวิทยาแห่งชัยชนะ ด้านทักษะผู้ฝึกสอนมีอิทธิพลผลทางตรงต่อกฎการทำงานเป็นทีมและจิตวิทยาแห่งชัยชนะ ด้านกฎการทำงานเป็นทีมมีอิทธิพลทางตรงต่อจิตวิทยาแห่งชัยชนะ และด้านบริบทกีฬามหาวิทยาลัย คุณสมบัติผู้ฝึกสอน และทักษะผู้ฝึกสอนมีอิทธิพลทางอ้อม จิตวิทยาแห่งชัยชนะโดยส่งผ่านกฎการทำงานเป็นทีม

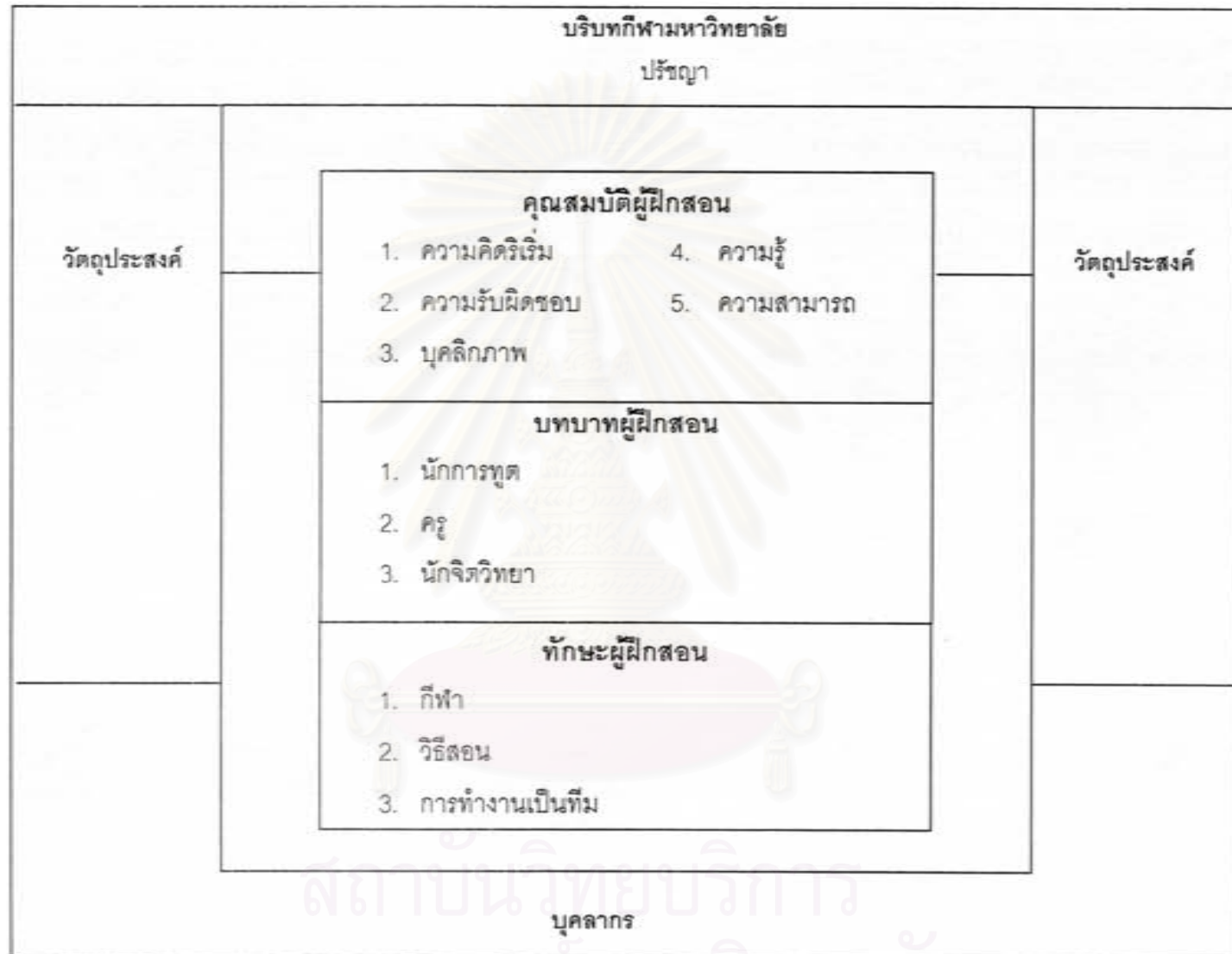

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ผู้วิจัยได้นำเสนอรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เป็นแผนภูมิที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน ที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย โดยได้นำเสนอรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย แผนภูมิที่ 9

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 9 รูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

จากแผนภูมิที่ 9 รูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สรุปว่า ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยมีมิติ 3 มิติ คือ

1) คุณลักษณะในตัวผู้ฝึกสอน ซึ่งประกอบด้วย ความคิดริเริ่ม ความรับผิดชอบ บุคลิกภาพ ความรู้และความสามารถ

2) ทักษะที่ผู้ฝึกสอนมีในการฝึกสอนนักกีฬา ประกอบด้วย กีฬา วิธีการสอนและการทำงานเป็นทีม

3) บทบาทที่ผู้ฝึกสอนแสดงออกประกอบด้วย นักการทูต ครู และนักจิตวิทยา ซึ่งทั้งหมดต้องหลอมรวมกันโดยอัตโนมัติเป็นหนึ่งเดียวกันในตัวผู้ฝึกสอนและสามารถปฏิบัติงานได้ดี การที่ผู้ฝึกสอนทำงานตามมิติทั้ง 3 มิติ ผู้ฝึกสอนจะต้องมีองค์ประกอบด้านอื่นๆ รวมโดยการทำงานเป็นทีมกับบุคลากรในด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัยคอยช่วยเหลือและส่งเสริม เช่น ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ฝ่ายการเงิน ฝ่ายอาคารและสถานที่เป็นต้น และอยู่ในระเบียบ ข้อบังคับที่มหาวิทยาลัยตั้งไว้ การทำงานเป็นทีมกับบุคลากรถือว่าเป็นฐานรากของมหาวิทยาลัย และทุกอย่างที่ปฏิบัติในไปสูทิศทางเดียวกัน คือ วัตถุประสงค์กีฬามหาวิทยาลัย มีความมุ่งมั่นทำงานเป็นทีม รู้รักสามัคคี และการแข่งขันต้องมีชนะมีแพ้ การแพ้ในสนามกีฬา ไม่ใช่ว่าเขาจะแพ้ในสนามชีวิตเหมือนกับกีฬาเป็นสนามทดลองของนักกีฬา ในวัยที่กำลังเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกีฬามหาวิทยาลัยก็นำไปสู่การใช้ชีวิตในสนามชีวิตจริง หลังจบการศึกษาออกไปจากสถาบันอุดมศึกษา ทำให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการชีวิตต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.6 การสร้างรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

การสร้างรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากผลการศึกษาสภาพการดำเนินงานกีฬา มหาวิทยาลัย ผลกระทบของผู้ฝึกสอนกีฬา มหาวิทยาลัย ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา มหาวิทยาลัย และนำการพัฒนา รูปแบบการ สอนของจอยล์และเวลล์ (1996) และวิธีการสอนพลศึกษาของวาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539) นำ ทั้งหมดที่กล่าวนี้มาบูรณาการเข้าด้วยกัน นำมากำหนดเป็นกรอบในการสร้างรูปแบบ ดังนี้

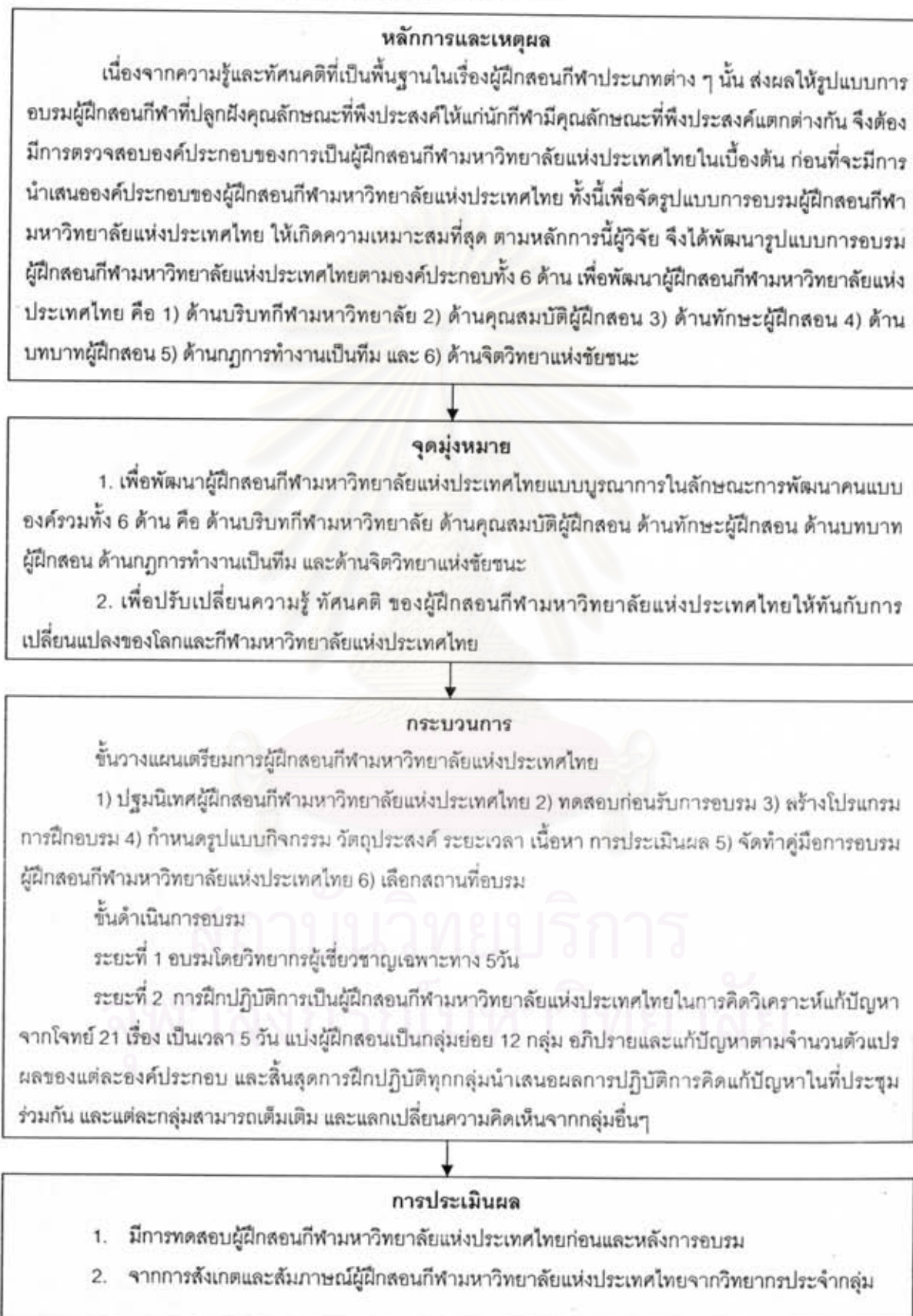
รูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ มีองค์ประกอบที่สำคัญดังรายละเอียดต่อไปนี้ คือ

1. หลักการในการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝัง คุณลักษณะที่พึงประสงค์
2. จุดมุ่งหมายในการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝัง คุณลักษณะที่พึงประสงค์
3. กระบวนการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝัง คุณลักษณะที่พึงประสงค์
4. การประเมินผลการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝัง คุณลักษณะที่พึงประสงค์

องค์ประกอบของรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อ ปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ แสดงในแผนภูมิที่ 10 ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 10 องค์ประกอบของรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

3.7 การสร้างรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ตัวรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีรายละเอียดดังนี้

หลักการและเหตุผล

ในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในบริบทของกีฬา เช่น สภาพของกีฬาวิทยาลัย ผลกระทบที่เกิดขึ้นของผู้ฝึกสอน รูปแบบในการสอนแบบต่างๆ ที่ช่วยในการพัฒนาผู้ฝึกสอนให้เป็นแบบอย่างที่ดีกับนิสิตนักศึกษาที่เป็นนักกีฬาในสถาบันอุดมศึกษา ในอดีตจนถึงปัจจุบันผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยมีความรู้ มีความเข้าใจและทัศนคติที่เป็นพื้นฐานในเรื่องผู้ฝึกสอนกีฬาประเภทต่าง ๆ ของผู้ฝึกสอนมีความแตกต่างกันส่งผลให้รูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาที่ปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้แก่ นักกีฬามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์แตกต่างกัน จึงต้องมีการตรวจสอบองค์ประกอบของการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยในเบื้องต้นก่อนที่จะมีการนำเสนอองค์ประกอบของผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ทั้งนี้เพื่อจัดรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอนของจอยล์และเวลล์ (1996) วิธีการสอนพลศึกษาของ วาสนา คุณอภิสิทธิ์ (2539) และข้อค้นพบจากการวิจัยนำมาบูรณาการเพื่อให้เกิดความเหมาะสมที่สุด ตามหลักการนี้ผู้วิจัย จึงได้พัฒนารูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยตามองค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน เพื่อพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย คือ 1) ด้านบริบทกีฬาวิทยาลัย 2) ด้านคุณสมบัติผู้ฝึกสอน 3) ด้านทักษะผู้ฝึกสอน 4) ด้านบทบาทผู้ฝึกสอน 5) ด้านกฎการทำงานเป็นทีม และ 6) ด้านจิตวิทยาแห่งชัยชนะ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยแบบบูรณาการในลักษณะการพัฒนาคนแบบองค์รวมทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านบริบทกีฬาวิทยาลัย ด้านคุณสมบัติผู้ฝึกสอน ด้านทักษะผู้ฝึกสอน ด้านบทบาทผู้ฝึกสอน ด้านกฎการทำงานเป็นทีม และด้านจิตวิทยาแห่งชัยชนะ
2. เพื่อปรับเปลี่ยนความรู้ ทัศนคติ ของผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกและกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

กระบวนการ

ขั้นวางแผนเตรียมการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย 1) ประชุมนิเทศผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย 2) ทดสอบก่อนรับการอบรม 3) สร้างโปรแกรมการฝึกอบรม 4) กำหนดรูปแบบกิจกรรม วัตถุประสงค์ ระยะเวลา เนื้อหาการประเมินผล 5) จัดทำคู่มือการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย 6) เลือกสถานที่อบรม

ขั้นตอนการอบรม

ระยะที่ 1 อบรมโดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง 5 วัน

ระยะที่ 2 การฝึกปฏิบัติการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยในการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาจากโจทย์ 21 เรื่อง เป็นเวลา 5 วัน แบ่งผู้ฝึกสอนเป็นกลุ่มย่อย 6 กลุ่ม อภิปรายและแก้ปัญหาตามจำนวนตัวแปรผลของแต่ละองค์ประกอบ และสิ้นสุดการฝึกปฏิบัติทุกกลุ่มนำเสนอผลการปฏิบัติการคิดแก้ปัญหาในที่ประชุมร่วมกัน และแต่ละกลุ่มสามารถเติมเต็ม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากกลุ่มอื่นๆ

กิจกรรมที่ใช้ในการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

การเตรียมการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ในแต่ละกิจกรรมเพื่อสร้างความเข้าใจและทัศนคติ ดังนี้ คือ

กิจกรรมที่ 1 การทำความรู้จักตนเอง และสำรวจองค์ประกอบตัวเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ฝึกสอนรู้จักการประเมินตนเอง รู้จุดอ่อนและจุดแข็งของตนเอง และตั้งศักยภาพที่มีอยู่ภายในตนเองที่เคยมองข้ามไปนำมาสร้างคุณค่าให้ตนเอง

กิจกรรมที่ 2 การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ด้วยการตั้งคำถามแบบปุจฉา-วิสัจฉา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ฝึกสอนกีฬาให้รู้จักตั้งคำถามและค้นหาคำตอบที่ตั้งขึ้น แล้วจึงถามตนเองโดยการตั้งเป้าหมายในการใช้ชีวิตเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

กิจกรรมที่ 3 การวางแผนและการทำกิจกรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ฝึกสอนกีฬารู้จักการวางแผนในการฝึกซ้อมนักกีฬา และกิจกรรมของนักกีฬา โดยมีการปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับนักกีฬาด้วย เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการฝึกซ้อมและให้เกิดประโยชน์สูงสุด

กิจกรรมที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาองค์ประกอบผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านบริบทกีฬามหาวิทยาลัย ด้านคุณสมบัติผู้ฝึกสอน ด้านทักษะผู้ฝึกสอน ด้านบทบาทผู้ฝึกสอน ด้านกฎการทำงานเป็นทีม และด้านจิตวิทยาแห่งชัยชนะ

กิจกรรมที่ 5 การพัฒนาการคิดแบบบูรณาการ เพื่อสร้างปัญญาของผู้ฝึกสอนกีฬา และรู้จักคิดสร้างแผนที่ความคิด (mind mapping) นำไปสู่การปฏิบัติเพื่อดึงความคิดจากการระดมพลังสมอง จากกลุ่มเพื่อนเข้าสู่การอภิปรายแก้ปัญหาในโจทย์ตามเรื่องที่คุณวิจัยกำหนด

ขั้นตอนการอบรม

ระยะที่ 1 อบรมโดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง 5 วัน

ระยะที่ 2 การฝึกปฏิบัติการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยในการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาจากโจทย์ 21 เรื่อง เป็นเวลา 5 วัน แบ่งผู้ฝึกสอนเป็นกลุ่มย่อย 6 กลุ่ม อภิปรายและแก้ปัญหาตามจำนวนตัวแปรผลของแต่ละองค์ประกอบ และสิ้นสุดการฝึกปฏิบัติทุกกลุ่มนำเสนอผล

การปฏิบัติการคิดแก้ปัญหาในที่ประชุมร่วมกัน และแต่ละกลุ่มสามารถเติมเต็ม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากกลุ่มอื่นๆ

ขั้นการประเมินผล

1. มีการทดสอบผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยก่อนและหลังการอบรม
2. จากการสังเกตและสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจากวิทยากร

ประจำกลุ่ม

3.8 สรุปผลการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิเรื่องรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

จากการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 12 ท่าน เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2550 ณ ห้อง 407 อาคารประชุมสุข อาชาวอำรุง คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า

1. ด้านบริบทกีฬามหาวิทยาลัย ตัวแปรผลด้านปรัชญากีฬามหาวิทยาลัยในประเทศไทย ระดับอุดมศึกษาต่างๆ เช่น รัฐบาลในกำกับของรัฐบาล และเอกชนมีปรัชญากีฬามหาวิทยาลัยแตกต่างกัน เช่น สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และในกำกับของรัฐบาลจะเน้นเกี่ยวกับการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันเพื่อหาประสบการณ์ ไม่นับผลการแข่งขัน และเพื่อการพัฒนาผลิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จะเน้นเป็นธุรกิจ ด้านการจัดการ ประชาสัมพันธ์ภาพพจน์ ผลตอบแทน รายได้ ตัวแปรบุคลากร มหาวิทยาลัยรัฐ และบุคลากรที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ เจ้าหน้าที่และบุคลากรภายในสถาบัน ทำให้ในการฝึกซ้อมผู้ฝึกสอนกับนักกีฬามีความใกล้ชิด มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และสามารถมีการปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านต่างๆ ให้กับนักกีฬาที่ตนเองควบคุมดูแลอยู่ได้อย่างถูกต้องและเต็มที่ ในส่วนของมหาวิทยาลัยเอกชนบุคลากรที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เป็นบุคคลภายนอกจากหน่วยงานต่างๆ ที่มีความรู้ความสามารถมีชื่อเสียงในกีฬาประเภทต่างๆ เช่น สโมสรกีฬา หน่วยงานของทหาร ตำรวจ หรือสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ มีการเชิญมาเป็นผู้ฝึกสอนและมีการจ่ายผลตอบแทน เน้นเรื่องความเป็นเลิศ เหยี่ยารางวัล จึงทำให้ขาดความสัมพันธ์ที่ดีภายในทีม การปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านต่างๆ ก็ทำได้ยากหรือไม่มีการปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้เลย

2. ด้านคุณสมบัติผู้ฝึกสอน ตัวแปรผลด้านความคิดริเริ่ม ผู้ฝึกสอนกีฬาทุกประเภทที่จะนำนักกีฬาไปสู่ชัยชนะได้เน้น ผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในเรื่องต่างๆ เช่น การนำเอาแบบฝึกซ้อมนักกีฬา วิธีการฝึกซ้อมนักกีฬามาจากต่างประเทศเพื่อพัฒนา และเพิ่มศักยภาพของนักกีฬาของตนเอง ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีการประยุกต์หรือดัดแปลงแบบฝึก และวิธีการฝึกนักกีฬาที่นำมาจากต่างประเทศให้เกิดความเหมาะสมกับบริบทของนักกีฬาไทย เพื่อที่จะทำให้นักกีฬาไทยได้พัฒนาความสามารถได้อย่างเต็มที่นำไปสู่ความเป็นเลิศต่อไป

3. ด้านบทบาทผู้ฝึกสอน ตัวแปรผลด้านนักรกทูต ในอดีตที่ผ่านมาบุคคลที่เป็นผู้ฝึกสอนก็จะมีการเน้นรายละเอียดเกี่ยวกับความรู้ ความสามารถของตัวผู้ฝึกสอนเป็นสำคัญ แต่หลังจากงานวิจัยเรื่องนี้ได้มีการพบว่า ด้านบทบาทผู้ฝึกสอนตัวแปรผลที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มากที่สุดคือ นักรกทูต ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของผู้ฝึกสอนกีฬา เพราะว่า ในอดีตผู้ฝึกสอนที่ควบคุมดูแลนักกีฬาใช้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์กีฬา จิตวิทยาการกีฬา นำมาประยุกต์กับการควบคุมนักกีฬา แต่จากผลการวิจัย บทบาทผู้ฝึกสอนเป็นนักรกทูต ดังนั้น ต้องมีการสอนรายวิชาที่เกี่ยวกับนักรกทูต 1 ภาคเรียน ให้กับนักศึกษาพลศึกษา เพื่อที่จะนำความรู้หลักการจากรายวิชานี้ไปใช้ในการจัดการควบคุมดูแลนักกีฬาในสังกัดที่รับผิดชอบผู้ฝึกสอนเป็นนักกีฬาที่ดีต่อไป

4. ด้านตัวป้อน (input) ตัวนักกีฬามหาวิทยาลัยที่เข้ามาในมหาวิทยาลัยต่างๆ นั้นมีความแตกต่างกัน เช่น มหาวิทยาลัยที่ได้นักกีฬาที่ระดับความสามารถทางกีฬาที่ต่ำหรือนำนักศึกษาที่มีความสนใจในกีฬานิดต่างๆ มีฝึกสอน ก็สามารถนำรูปแบบการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยฉบับนี้ไปใช้ได้กับกลุ่มนักกีฬานี้ เพราะว่าผู้ฝึกสอนกับนักกีฬามีความใกล้ชิดกัน มีปฏิสัมพันธ์ สามารถปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านต่างๆ ให้กับนักกีฬาได้อย่างเต็มที่ ส่วนมหาวิทยาลัยที่ได้นักกีฬาที่มีความสามารถในระดับสูงเข้ามาเป็นนักกีฬาในสถาบันนั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาไม่ต้องมีการฝึกซ้อมในเรื่องของทักษะ ความสามารถ แต่จะเน้นไปในการจัดการต่างๆ เช่น เวลาสถานที่ ผลตอบแทน เป็นต้น ทำให้ผู้ฝึกสอนกับนักกีฬาไม่มีความใกล้ชิดกัน ไม่มีปฏิสัมพันธ์ ไม่สามารถปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านต่างๆ ได้

5. รายละเอียดรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ควรมีการเน้นรายละเอียดของกิจกรรมในการอบรมไปที่ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับองค์ประกอบผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย ทั้ง 6 ด้าน และตัวแปรผลจำนวน 21 ตัวแปร และให้ผู้ฝึกสอนมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในทุกขั้นตอน โดยเน้นไปที่การให้ความรู้ ความเข้าใจ และการปฏิบัติภาคสนาม เพื่อจะให้ผู้ฝึกสอนเกิดองค์ความรู้ใหม่จากการอบรม

สรุป บุคคลที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยในระดับโรงเรียน ระดับมหาวิทยาลัย ระดับสโมสร และระดับชาติต้องมีองค์ประกอบในด้านคุณสมบัติผู้ฝึกสอน บทบาทผู้ฝึกสอน และทักษะผู้ฝึกสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยต้องมีปริญญาอุดมศึกษา สากลว่าด้วย เป็นลำดับต่อมา เพื่อที่จะทำให้นักกีฬากีฬามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่จบการศึกษาออกไปสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสมบูรณ์ ตามปรัชญาของกีฬามหาวิทยาลัยที่ได้กำหนดไว้

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ โดยครอบคลุม สาระที่ได้จากผลการวิจัยเชิงประจักษ์ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอบเขตของการวิจัย และ วิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาสภาพการดำเนินงานกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
2. ศึกษาผลกระทบของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์
3. สร้างรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และเปรียบเทียบเส้นทางอิทธิพลระหว่างตัวแปรแฝงในรูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยประเภทบุคคล และประเภททีม จากจำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่ส่งนักกีฬามหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขันจำนวน 119 ข้อมูลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 ประจำปีการศึกษา 2548 ณ มหาวิทยาลัยมหิดล

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งมีขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการดำเนินงาน ผลกระทบของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย เอกสาร แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ฝึกสอน บทบาทของผู้ฝึกสอน ทักษะของผู้ฝึกสอน วัตถุประสงค์ของกีฬามหาวิทยาลัย ปรัชญากีฬามหาวิทยาลัย และการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีต่อรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยกับโมเดล

ขั้นตอนที่ 3 แนวทางการจัดทำรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย โดยใช้การ
สนทนากลุ่ม (connoisseurship)

ขั้นตอนที่ 5 เขียนรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี บริบทกีฬามหาวิทยาลัย คุณสมบัติผู้ฝึกสอน ทักษะผู้ฝึกสอนและบทบาทผู้ฝึกสอน และผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขันจำนวน 119 สถาบัน จากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 34 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปีการศึกษา 2549

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยที่ทำหน้าที่ฝึกสอนให้กับนักกีฬามหาวิทยาลัยที่อยู่ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 936 คน ซึ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาเป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำที่คิดหาอัตราส่วนของกลุ่มตัวอย่างต่อจำนวนตัวแปร (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) คือ 20 ต่อ 1 ดังนั้น ขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำในการศึกษาครั้งนี้เป็น 936 คน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สรุปผลและนำเสนอเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สรุปสภาพการดำเนินงานกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

ตอนที่ 2 สรุปผลกระทบบของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ตอนที่ 3 สรุปความสัมพันธ์ขององค์ประกอบผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตอนที่ 4 สรุปรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ตอนที่ 1 สรุปสภาพการดำเนินงานกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

ด้านโครงสร้างกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พบว่า มีคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (กกมท.) เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยทั้งหมด ประกอบด้วยคณะกรรมการ 2 คณะ คือ 1) คณะกรรมการอำนวยการ 2) คณะกรรมการบริหาร และในโครงสร้างมีการแบ่งสถาบันสมาชิกจำนวน 119 สถาบัน ทั่วประเทศแบ่งเป็น 9 เขตภูมิภาค คือ 1) เขตภาคเหนือตอนบน 11 สถาบัน 2) เขตภาคเหนือตอนล่าง 9 สถาบัน 3) เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 10 สถาบัน 4) เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 12 สถาบัน 5) เขตภาคกลางตะวันออก 15 สถาบัน 6) เขตภาคกลางตะวันตก 9 สถาบัน 7) เขตกรุงเทพตะวันออก 21 สถาบัน 8) เขตกรุงเทพตะวันตก 18 สถาบัน และ 9) เขตภาคใต้ 14 สถาบัน ด้านจุดมุ่งหมายกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พบว่า กีฬามหาวิทยาลัยช่วยส่งเสริมให้นิสิต นักศึกษา บุคลากรของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในสถาบันอุดมศึกษามีความร่วมใจความสามัคคี ความอดทน อดกลั้น รู้จักเสียสละส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เป็นกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ของรุ่นพี่กับรุ่นน้องให้นักศึกษามีสุขภาพที่แข็งแรง และเพื่อความเป็นเลิศทางด้านกีฬา ด้านเนื้อหาสาระกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พบว่า กิจกรรมที่จัดเป็นกิจกรรมกีฬาซึ่งประกอบด้วย กีฬาสากลและกีฬาไทย มีการจัดกิจกรรมประชุมสัมมนาขององค์การนิสิตนักศึกษา มีกิจกรรมนันทนาการบันเทิง ลักษณะของกิจกรรมแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ 1) การแข่งขันตามมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามการแบ่งเขตภูมิภาคของมหาวิทยาลัยราชภัฏเดิม 2) การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยรอบคัดเลือกตามภูมิภาค แบ่งเป็น 9 เขตภูมิภาค 3) การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย โดยเจ้าภาพในแต่ละครั้งจะกำหนดชนิดกีฬาในการจัดการแข่งขันด้านการประเมิณผลกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พบว่า สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเจ้าภาพมีหน่วยที่รับผิดชอบด้านการประเมิณผลในแต่ละกิจกรรม โดยมีการสำรวจความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมการแข่งขันและมีการจัดทำสรุปผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยทุกปีการศึกษา

ตอนที่ 2 สรุปผลกระทบของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ด้านโครงสร้าง พบว่า ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยมีโครงสร้างการบริหารเกี่ยวกับกีฬามหาวิทยาลัยต่างกันทำให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบริบทกีฬามหาวิทยาลัย คุณลักษณะของผู้ฝึกสอน ทักษะของผู้ฝึกสอนและบทบาทของผู้ฝึกสอน แตกต่างกัน ส่งผลให้นักกีฬามหาวิทยาลัยในแต่ละสถาบันมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์แตกต่างกันเช่น การไม่ให้ความสำคัญกับเพื่อนและทีม ไม่ยอมรับผลการพ่ายแพ้จากการแข่งขัน ด้านจุดมุ่งหมายกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พบว่า ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเน้นการปลูกฝังนักกีฬาให้มีคุณลักษณะด้านการแข่งขันเพื่อชัยชนะเพื่อความเป็นเลิศ โดยผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย ไม่มีความรู้ ไม่เข้าใจ ปรัชญากีฬา

มหาวิทยาลัย และจุดมุ่งหมายของกีฬามหาวิทยาลัย ทำให้นักกีฬาขาดคุณลักษณะเรื่องความเข้าใจ ความสัมพันธ์ ความสามัคคี ความอดทน อดกลั้น รู้จักเสียสละส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ด้านเนื้อหาสาระกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พบว่า คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยยึดเอากีฬา สากลเป็นหลักในการแบ่งชนิดกีฬามากเกินไป โดยไม่คำนึงถึงการส่งเสริม ทำนุบำรุงและพัฒนา ศิลปวัฒนธรรมกีฬาไทย ทำให้มีผลกระทบกับตัวนักกีฬาด้านสรีระวิทยาของนักกีฬา ความสามารถในด้านต่าง ๆ และนักกีฬามีการบาดเจ็บจากการแข่งขัน ด้านการประเมินผลกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พบว่า หลังจากการแข่งขันสิ้นสุด ผู้ฝึกสอนไม่มีการติดตามประเมินผลนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักกีฬาขาดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านทักษะ ด้านบทบาท และผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยไม่ได้นำสรุปผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยในแต่ละครั้ง นำมาพัฒนาให้นักกีฬามีศักยภาพที่สูงสุด

ตอนที่ 3 สรุปความสัมพันธ์ขององค์ประกอบผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ประกอบด้วยผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในรูปแบบผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและผลการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย

3.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พบว่า ตัวแปรเชิงสาเหตุส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางตั้งแต .14 - .90 และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทุกคู่ก็มีนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวกตั้งแต .16- 1.00

3.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีการสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างสมบูรณ์เหมาะสมสามารถนำไปสร้างรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ตัวแปรเชิงสาเหตุทุกตัวแปรมีอิทธิพลรวมต่อรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 มี 4 ตัวแปร คือ ตัวแปรคุณสมบัติผู้ฝึกสอน (.41) ตัวแปรกฎเกณฑ์การทำงานเป็นทีม (.74) ตัวแปรทักษะผู้ฝึกสอน (.44) และตัวแปรบทบาทผู้ฝึกสอน (1.69) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 มี 1 ตัวแปร คือ ตัวแปรจิตวิทยาแห่งชัยชนะ (.16)

สำหรับตัวแปรเชิงสาเหตุที่ได้รับอิทธิพลจากตัวแปรอื่น ๆ ในรูปแบบ จะพบว่า ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลรวมจากตัวแปรอื่น ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ขนาดอิทธิพลทางตรง ส่วนใหญ่จะมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ตอนที่ 4 สรุปรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยที่มีต่อการปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เมื่อพิจารณารายละเอียด และผลการวิเคราะห์แยกค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม พบว่า

1) ตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลรวมต่อรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ตัวแปร ตามลำดับขนาดอิทธิพล คือ ตัวแปรคุณสมบัติผู้ฝึกสอน (.41) ตัวแปรกฎการทำงานเป็นทีม (.74) ตัวแปรทักษะผู้ฝึกสอน (.44) และตัวแปรบทบาทผู้ฝึกสอน (1.69)

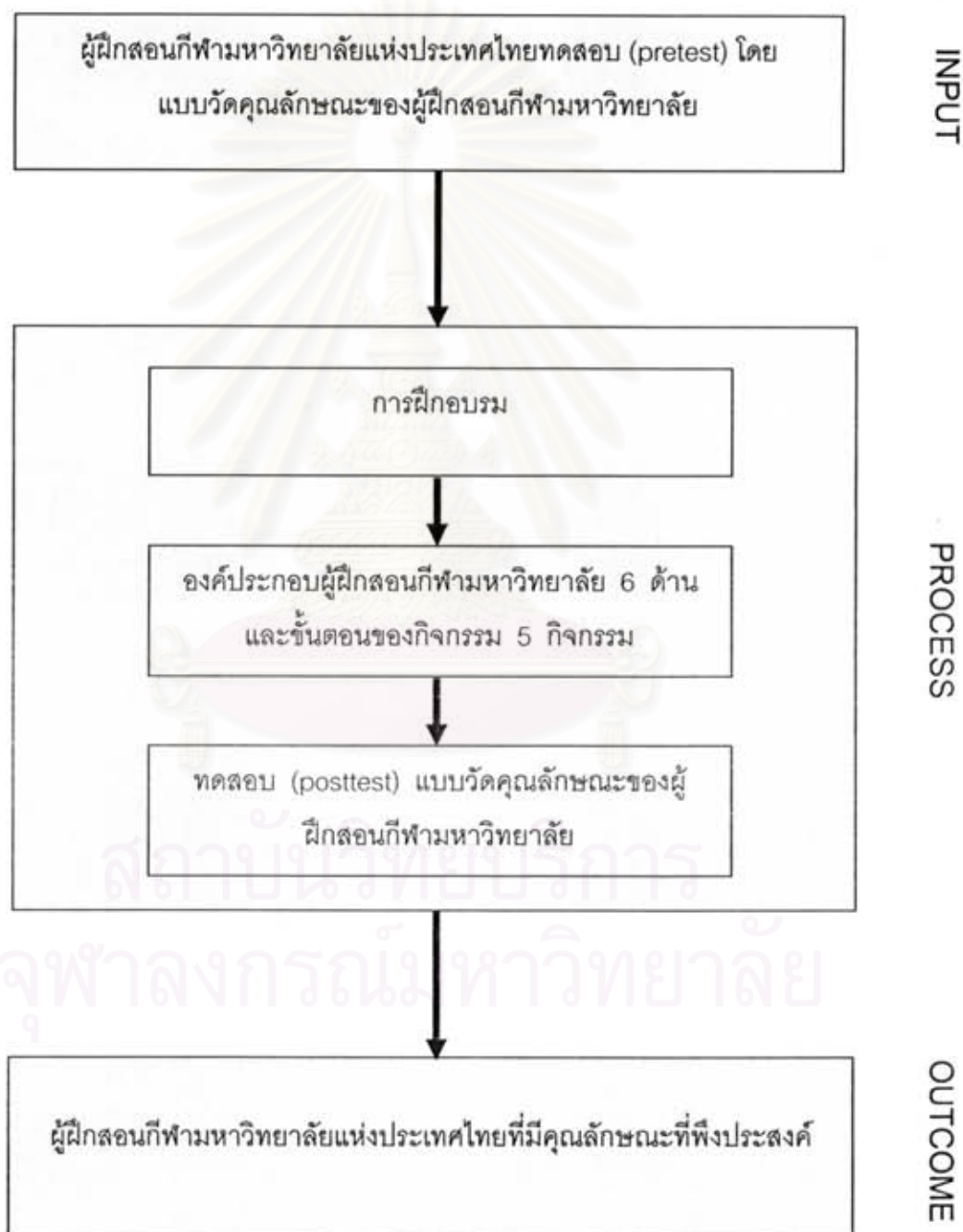
2) ตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงต่อรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยมี 4 ตัวแปร ตามลำดับขนาดอิทธิพล คือ ตัวแปรคุณสมบัติผู้ฝึกสอน (.41) ตัวแปรบทบาทผู้ฝึกสอน (.44) ตัวแปรทักษะผู้ฝึกสอน (.44) และตัวแปรกฎการทำงานเป็นทีม (1.69)

3) ตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย มี 2 ตัวแปร ตามลำดับขนาดอิทธิพลคือ ตัวแปรกฎการทำงานเป็นทีม (.30) และตัวแปรจิตวิทยาแห่งชัยชนะ (.57)

4) ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งของตรงและทางอ้อมต่อรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยมี 1 ตัวแปร คือ ตัวแปรบทบาทผู้ฝึกสอนจากการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีผลต่ออิทธิพลการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีตัวแปรสาเหตุ 6 ตัว และตัวแปรผล 21 ตัว เมื่อพิจารณาจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสามารถเรียงลำดับตามตัวแปรสาเหตุและตัวแปรผล โดยผู้วิจัยนำเสนอรายละเอียดรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีผลต่ออิทธิพลการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้ 1) ภาพเด่นโคแกรมแสดงรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีผลต่ออิทธิพลการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2) นำเสนอโมเดลรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีผลต่ออิทธิพลการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 3) รูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

5) รูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ผลจากการสร้างกิจกรรมรูปแบบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ 1) หลักการในการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2) จุดมุ่งหมายในการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 3) กระบวนการในการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา

มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และ4) การประเมินผลในการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยมีรายละเอียดของกิจกรรมแบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอนคือ 1) วัตถุประสงค์ 2) เนื้อหา 3) กิจกรรม 4) กระบวนการ 5) สรุป และ6) การประเมินผล เป็นกิจกรรมที่ผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยต้องมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ เพื่อจะได้ประการณ์ตรง ซึ่งตรงกับหลักการสอนพลศึกษาที่กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้โดยการทำ (learning by doing) และนำเสนอเป็นแผนภูมิที่ 11 ดังนี้

แผนภูมิที่ 11 กระบวนการการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพการดำเนินงานกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พบว่า มีคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย(กกมท.)เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยทั้งหมด ประกอบด้วยคณะกรรมการ 2 คณะ คือ 1) คณะกรรมการอำนวยการ 2) คณะกรรมการบริหาร ซึ่งมีความสอดคล้องกับข้อบังคับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2547 (2547) ได้ระบุไว้ในหมวด 4 คณะกรรมการ ข้อ 15 คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย คณะกรรมการ 2 คณะ คือ คณะกรรมการผู้อำนวยการ และคณะกรรมการบริหาร ซึ่งคณะกรรมการอำนวยการประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการและอุดมศึกษา อธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นสมาชิก อธิการบดีหรืออธิการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ประธานกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้อำนวยการสำนักงาน เลขาธิการคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการบริหารประกอบด้วย รองประธานกรรมการอำนวยการ ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลและเอกชน ผู้แทนมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้แทนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และผู้ทรงคุณวุฒิ

ทั้งนี้ในโครงสร้างมีการแบ่งสมาชิกจำนวน 119 สถาบัน ทั่วประเทศ แบ่งเป็น 9 เขตภูมิภาค 1) เขตภาคเหนือตอนบน 11 สถาบัน 2) เขตภาคเหนือตอนล่าง 9 สถาบัน 3) เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 10 สถาบัน 4) เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 12 สถาบัน 5) เขตภาคกลางตะวันออก 15 สถาบัน 6) เขตภาคกลางตะวันตก 9 สถาบัน 7) เขตกรุงเทพตะวันออก 21 สถาบัน 8) เขตกรุงเทพตะวันตก 18 สถาบัน และ 9) เขตภาคใต้ 14 สถาบัน ซึ่งสอดคล้องกับสรุปการแบ่งเขตการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 (2549) จากการประชุมสมาชิกคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย จำนวน 119 สถาบัน ทั่วประเทศ ได้มีการสรุปการแบ่งเขตการแข่งขันออกเป็น 9 เขต ในการแข่งขันตามภูมิภาค และมีการแข่งขันรอบคัดเลือกในแต่ละเขตการแข่งขันตามภูมิภาค เพื่อคัดเลือกมาเป็นตัวแทนแข่งขันในมหกรรมกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยต่อไป ด้านจุดมุ่งหมายกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พบว่า กีฬามหาวิทยาลัยช่วยส่งเสริมให้นักศึกษา บุคลากรของมหาวิทยาลัยต่างๆ ในสถาบันอุดมศึกษาให้มีความร่วมใจ ความสัมพันธ์ ความสามัคคี ความอดทน อดกลั้น รู้จักเสียสละส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เป็นกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ของรุ่นพี่รุ่นน้อง ให้นักศึกษามีสุขภาพแข็งแรง และเพื่อความเป็นเลิศทางด้านกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (2540) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการกีฬา เพื่อการส่งเสริม และเชื่อมต่อการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน ปรับปรุงมาตรฐานในการพัฒนา

บุคลากร เพื่อการแข่งขันกีฬาภายในประเทศไทย เพื่อความเป็นเลิศทุกระดับตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับชาติ และบูเชอร์ (Bucher, 1979) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬาโดยสรุปว่า เพื่อพัฒนาสุขภาพร่างกาย ทักษะ ความชำนาญทางกีฬา การเข้าร่วมในสังคม ความสัมพันธ์ของกลุ่ม และเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด ด้านเนื้อหาสาระกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พบว่า กิจกรรมที่จัดเป็นกิจกรรมกีฬา ซึ่งประกอบด้วย กีฬาสากลและกีฬาไทย มีการจัดกิจกรรมประชุมสัมมนาขององค์การ นิสิตนักศึกษา และมีการจัดกิจกรรมนันทนาการและการบันเทิง ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ (2545) ได้กล่าวไว้ว่า การกีฬาและพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมในวิถีชีวิตไทย มีการจัดกิจกรรมกีฬาที่เป็นกีฬาไทยพื้นบ้านและกีฬาสากล มีศูนย์นันทนาการเพื่อจัดกิจกรรมนันทนาการ และเป็นแหล่งรวมเพื่อการศึกษาวิจัย เพื่อการพัฒนาความรู้ และการเรียนรู้ของประชาชน และลักษณะของกิจกรรมแบ่งเป็น 3 ลักษณะคือ 1) การแข่งขันตามมหาวิทยาลัยราชภัฏตามการแบ่งเขตภูมิภาคของมหาวิทยาลัยราชภัฏเดิมซึ่งสอดคล้องกับรายงานประจำปีของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (2547) พบว่า การพัฒนานิสิตนักศึกษา และกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬายังมีการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ โดยใช้ชื่อว่า เพชรบุระเกมส์ และจากรายงานประจำปีของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี (2548) พบว่า กิจกรรมนักศึกษาของสำนักกิจการนักศึกษามีการแข่งขันกีฬาราชภัฏกลุ่มภูมิภาคใต้ ส่วนการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย รอบคัดเลือกตามภูมิภาค และการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยรอบมหกรรมกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับสุจิตร์แม่โดมเกมส์ (2537) ที่กล่าวไว้ว่า การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีจำนวนทีมเข้าร่วมการแข่งขัน รวม 37 มหาวิทยาลัย มีการจัดกีฬาแข่งขันรวม 23 ชนิดกีฬา สำหรับการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยในช่วงแรก ๆ จัดการแข่งขันช่วงเวลาเดียวโดยการแข่งขันรอบแรกจนถึงรอบชิงชนะเลิศ แต่เนื่องจากในระยะต่อมามีทีมเข้าร่วมการแข่งขันเพิ่มมากขึ้น และจำนวนชนิดกีฬาที่จัดการแข่งขันเพิ่มมากขึ้น จึงได้เริ่มมีการจัดแข่งขันเป็น 2 รอบ สำหรับกีฬาประเภททีมบางชนิด โดยรอบแรกแข่งขันเป็นรอบคัดเลือกตามเขตภูมิภาค และรอบสุดท้ายจึงจะมาดำเนินการแข่งขันตามทีมวิทยาลัยเจ้าภาพกำหนด ด้านการประเมินผล พบว่า สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเจ้าภาพมีหน่วยที่รับผิดชอบด้านการประเมินผลในแต่ละกิจกรรม โดยมีการสำรวจความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมการแข่งขัน และมีการจัดทำสรุปผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยโดยเจ้าภาพทุกปี การศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับบูเชอร์ (Bucher, 1979) ได้กล่าวไว้ว่า การบันทึกข้อมูลสถิติในการจัดการแข่งขันเป็นการรวบรวมข้อมูลต่างๆ เช่น ผลการแข่งขันทุกประเภท กีฬาที่ได้รับความนิยมมากที่สุด และน้อยที่สุด เพื่อใช้ในการประเมินค่าของการจัดการแข่งขันกีฬา และคาดการณ์การจัดการแข่งขันกีฬาในครั้งต่อไป วิวัฒน์ จิตตपालกุล (2541) ได้สรุปไว้ว่า การประเมินทั้งกระบวนการแข่งขัน ประเมินก่อนการแข่งขัน ระหว่างการแข่งขันและสิ้นสุดการแข่งขัน และเอกชัย กี่สุขพันธ์ (2530) ได้

แบ่งประเภทของการประเมินผลออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) การประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างระบบ (systematic performance appraisal) มีระเบียบกฎเกณฑ์ และหัวข้อการประเมินที่ชัดเจนแน่นอน และรับรู้อย่างทั่วถึง 2) การประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างไม่มีระบบ (non-systematic performance appraisal) ไม่มีระเบียบ กฎเกณฑ์การประเมินขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้บริหาร

2. ผลกระทบของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านโครงสร้างและด้านจุดมุ่งหมาย พบว่า ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย มีโครงสร้างการบริหารเกี่ยวกับกีฬามหาวิทยาลัยต่างกันส่งผลให้นักกีฬามหาวิทยาลัยในแต่ละสถาบัน มีคุณลักษณะที่ต่างกันออกไป ซึ่งสอดคล้องกับการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านกีฬามหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2550 ณ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่กล่าวว่า ปรัชฎากีฬามหาวิทยาลัยในประเทศไทยระดับอุดมศึกษามีความแตกต่างกัน เช่น มหาวิทยาลัยรัฐบาล มหาวิทยาลัยกำกับของรัฐบาลจะมีปรัชฎากีฬามหาวิทยาลัย ที่เน้นเกี่ยวกับการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันเพื่อหาประสบการณ์ ไม่เน้นผลการแข่งขัน ความเป็นเลิศ และเพื่อเป็นการพัฒนานิสิตนักศึกษา ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะเน้นเป็นธุรกิจ การจัดการ ประชาสัมพันธ์ภาพพจน์ ผลตอบแทน และรายได้ ทำให้ความสัมพันธ์ ปฏิสัมพันธ์ของผู้ฝึกสอนกับนักกีฬาไม่มี จึงไม่สามารถที่จะปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้ และชัชวาล เจริญฉลาด (2525) ได้ศึกษาไว้ว่า การจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนของจังหวัดในส่วนภูมิภาคนั้น ในการจัดมีปัญหาที่พบคือ ในการแข่งขันฝึกสอน และนักกีฬามุ่งหวังแต่ชัยชนะมากเกินไป โดยลืมถึงวัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬาทำให้มีปัญหา การฟ้องร้อง การดำเนินผู้ตัดสิน ตามมาภายหลัง ด้านเนื้อหาสาระ พบว่า คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยมีการยึดเอากีฬาสากลเป็นหลักในการแข่งขันกีฬามากเกินไปโดยไม่คำนึงถึงการส่งเสริม ทำนุบำรุงและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมกีฬาไทย ทำให้มีผลกระทบกับตัวนักกีฬา ด้านสรีระวิทยา ความสามารถในด้านต่าง ๆ และส่งผลต่อการบาดเจ็บของนักกีฬาจากการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับเจษฎา เจียรนัย (2530) ได้กล่าวไว้ว่าคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนที่ดีต้องมีความเข้าใจและรู้ ซึ่งเกี่ยวกับร่างกายของมนุษย์ เพราะการศึกษาเรื่องราว และรายละเอียดที่เกี่ยวกับร่างกายของมนุษย์นั้น สามารถนำไปสู่ชัยชนะ ป้องกันอันตรายที่เกิดจากการฝึกซ้อมหรือแข่งขันให้กับนักกีฬา และอนันต์ อัครฐ (2538) ได้กล่าวไว้ว่า ความสมบูรณ์และความสามารถทางกายจะช่วยให้นักกีฬามีชัยชนะได้นั้น อย่างน้อยจะต้องมีลักษณะที่สำคัญอยู่ 4 ประการ ความสมบูรณ์ของร่างกายเป็นเลิศ มีทักษะดี มียุทธวิธีที่ดี และมีความเฉลียวฉลาดไหวพริบ ด้านนักกีฬามีครบทั้ง 4 ประการ ก็จะทำให้แก่นักกีฬามีโอกาสเป็นผู้ชนะได้ ด้านการประเมินผล พบว่า หลังจากการแข่งขันสิ้นสุดผู้ฝึกสอนไม่มีการติดตามประเมินผลนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ ปรีชา กลิ่นรัตน์ (2536) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดดำเนินการสรุป และการประเมินผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เพื่อทบทวนผลการ

ปฏิบัติงาน รวมถึงสรุปปัญหา เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาทำให้ไม่เป็นแนวทางเดียวกัน สืบเนื่องจากมหาวิทยาลัยเจ้าภาพแต่ละแห่งดำเนินการเอง

3. รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ จากผลการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโครงสร้างเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โมเดลรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก และน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรผลมีนัยสำคัญทางสถิติทุกค่า แสดงว่า โมเดลมีความตรงเชิงโครงสร้าง และตัวแปรทั้งหมด 21 ตัวเป็นตัวแปรผลที่สำคัญของรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย สอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัย ผลการวิจัยดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบในการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยมี 6 องค์ประกอบ คือ ด้านบริบทกีฬามหาวิทยาลัย ด้านคุณสมบัติผู้ฝึกสอน ด้านทักษะผู้ฝึกสอน ด้านบทบาทผู้ฝึกสอน ด้านกฎการทำงานเป็นทีม และด้านจิตวิทยาแห่งชัยชนะ ซึ่งในแต่ละด้านมีตัวแปรผลแตกต่างกันออกไป โดยมีการพิจารณาน้ำหนักองค์ประกอบของสเกล และเรียงลำดับความสำคัญต่างๆ ดังนี้

ด้านบริบทกีฬามหาวิทยาลัย มีตัวแปรผลอันดับแรกคือ ปรัชญา ซึ่งมีความสอดคล้องกับเลอฮุนและเนชั่น (LeUnes and Nation, 2002) (Lee, 2003) ได้พูดถึงปรัชญา กีฬามหาวิทยาลัยไว้ว่า การมีปรัชญาในการที่จะเล่นกีฬาต้องมีความเข้าใจในตัวเอง และเข้าใจในบริบทของการเล่นกีฬาเสียก่อน เพื่อที่นำไปสู่การปฏิบัติ และเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้ การเล่นกีฬาทำให้นักศึกษาเกิดนิสัยรักการกีฬา และการแข่งขันเป็นสิ่งที่จะช่วยให้ นักศึกษามีประสบการณ์ การรู้แพ้รู้ชนะ มีแรงจูงใจใฝ่ล้มฤทธิ์ มีความฉลาดทางสังคมเพื่อใช้ในการแก้ปัญหา โดยผลการแข่งขันไม่ว่าแพ้หรือชนะเป็นบทเรียนเพื่อประยุกต์ในชีวิตหลังจบการศึกษา สามารถมีสมรรถนะในการปรับตัวท่ามกลางความผันผวนในสนามกีฬา ซึ่งก่อให้เกิดทักษะชีวิต ทักษะในการเผชิญปัญหาและวางแผนการแก้ปัญหา พัฒนาการทำงานเป็นทีมสู่เป้าหมายและลดความสำคัญของการเอาชนะ และพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาที่ออกไปสู่ชีวิตได้อย่างประสบความสำเร็จท่ามกลางโลกที่เต็มไปด้วยการแข่งขันโดยมีภาวะผู้นำ และสอดคล้องกับวิวัฒน์ จิตตपालกุล (2541) พบว่า รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วยโครงสร้าง 6 ด้าน ซึ่งใน 6 ด้านมีด้านปรัชญาของการจัดการแข่งขัน ควรกำหนดปรัชญา โดยมุ่งเน้นความเป็นมีน้ำใจนักกีฬา ส่งเสริมความสามัคคีของนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย ส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านกีฬา ตัวแปรผลอันดับรองลงมาคือ วัตถุประสงค์ มีความสอดคล้องกับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (2547) ที่กล่าวไว้ว่า 1) เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษา และบุคลากรให้มีสมรรถภาพและสุขภาพ

ที่ตีมีน้ำใจ นักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย รู้จักให้ออกาสผู้อื่น มีระเบียบวินัย รู้จักปฏิบัติตามกติกาและกฎเกณฑ์ต่างๆ อย่างบริสุทธิ์ใจ มีความอดทน รู้จักอดกลั้น รู้จักควบคุมตนเองและมีความสามัคคี รู้จักร่วมมือปฏิบัติการต่างๆ อย่างกลมกลืน รู้จักแก้ปัญหาอย่างสันติ รู้จักสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวม 2) เพื่อพัฒนามาตรฐานและวัฒนธรรมการกีฬาให้ไปสู่ความเป็นเลิศ และเป็นแบบอย่างที่ดีงามของการกีฬาระดับชาติ 3) เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ และสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างนิสิตนักศึกษา บุคลากร ของมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ และ 4) เพื่อส่งเสริม ทำนุบำรุง และพัฒนา ศิลปวัฒนธรรมกีฬาไทยและสอดคล้องกับวิวัฒนาการ จิตตपालกุล (2541) ที่กล่าวไว้ว่า การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยควรมีวัตถุประสงค์ เพื่อเสริมสุขภาพและพลานามัยของนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย และให้นักศึกษาสนใจเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา และสอดคล้องกับ บูเชอร์ (Bucher, 1979) ที่กล่าวไว้ว่า วัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬา โดยสรุปว่า เพื่อพัฒนาสุขภาพร่างกาย ทักษะ ความชำนาญทางการกีฬาการเข้าร่วมในสังคม และเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด และตัวแปรอันดับต่อมาตัวแปรบุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับมิลเชลล์ (Mitchell, 1939) ได้กล่าวไว้ว่า กีฬาภายในมหาวิทยาลัยได้รับการส่งเสริมภายใต้แผนงานการบริหารจัดการสายแผนงาน สำหรับสมาชิกและคณะทำงานด้านพลศึกษา และก็จะช่วยกันแบ่งปันความรับผิดชอบในการดูแลกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัย โดยประกอบด้วยบุคลากรดังต่อไปนี้ ผู้อำนวยการแผนกกีฬาภายในมหาวิทยาลัย ผู้ช่วยผู้อำนวยการแผนกกีฬาภายในมหาวิทยาลัย ผู้ดูแลภาคสนาม ผู้ฝึกสอนกีฬาภายในมหาวิทยาลัย ผู้จัดการทีมที่แข่งขันกีฬาภายในมหาวิทยาลัย ผู้ช่วยผู้จัดการทีมกีฬาภายในมหาวิทยาลัย และผู้จัดการด้านกีฬา

ด้านคุณสมบัติผู้ฝึกสอน มีตัวแปรผลอันดับแรกคือ ความคิดริเริ่ม ซึ่งสอดคล้องกับเจษฎาเจียรนัย (2530) กล่าวไว้ว่า ผู้ฝึกสอนมีความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์ท่าทางและลักษณะการเล่นของผู้เล่น โดยรู้จักใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์และประดิษฐ์ อุปกรณ์ต่างๆ เข้าช่วยในการวิเคราะห์วิจัยและพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาของตน ซึ่งเป็นการปรับปรุงข้อบกพร่องและเสริมสร้างให้พัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุด และสอดคล้องกับอนันต์ อัดชู (2538) กล่าวไว้ว่า ความคิดริเริ่มในการทำทีม ซึ่งต้องมีการวางแผนเป็นผู้นำ การวางแผน การวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ มุ่งมั่นและมองการณ์ไกลที่จะพาทีมไปถึงเป้าหมายให้ได้และสอดคล้องกับเลอฮุน และเนชั่น (LeUnes and Nation, 2002) ได้กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนที่ดีต้องเป็นครูที่ดีสามารถประยุกต์ใช้อุปกรณ์การฝึก วิธีการฝึกได้ในสถานการณ์ที่จะเอื้อให้เกิดประโยชน์และเป็นผลดีแก่นักกีฬา และตัวแปรผลอันดับรองลงมาคือ ความรับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับเจษฎาเจียรนัย (2530) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ฝึกสอนมีความรับผิดชอบต่อผู้เล่น ชุมชน สังคม และต้นสังกัด ผู้ฝึกสอนโดยทั่วไปจะต้องมีความรับผิดชอบหลัก 3 ประการ คือ พัฒนาศักยภาพของผู้เล่นอย่างเต็มที่ พัฒนาสุขภาพของผู้เล่น และสร้างภาพพจน์ที่ดีให้เกิดมีขึ้นกับทีม และสอดคล้องกับ ลี (Lee, 2003) ได้กล่าวไว้ว่า ความรับผิดชอบการมีความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การงานให้

บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ยอมรับการกระทำนั้นและพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนให้ดียิ่งขึ้นก็จะส่งผลกับนักกีฬาของตนที่ดูแลรับผิดชอบ

ด้านบทบาทผู้ฝึกสอน มีตัวแปรผลอันดับแรกคือ การเป็นนักการทูต ซึ่งสอดคล้องกับเลอฮุนและเนชั่น (LeUnes and Nation, 2002) ได้กล่าวไว้ว่า การเป็นผู้ฝึกสอนต้องมีลักษณะของนักการทูต ในการทำหน้าที่ควบคุมดูแลนักกีฬานั้น พ่อแม่ เจ้าหน้าที่ประจำ ทีม ผู้บริหารกีฬา ตลอดจนสื่อมวลชนทุกแขนง จะต้องทำความเข้าใจและให้ความเป็นธรรม ประณีประนอม การพูดหรือเขียนสิ่งใดควรจะเป็นไปในทางสร้างสรรค์ เพื่อจะช่วยกระตุ้นหรือเป็นแรงจูงใจ ให้กับนักกีฬาเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ และมีกำลังใจที่จะปฏิบัติด้วยเป็นนักกีฬาต่อไปให้ดียิ่งขึ้น และตัวแปรผลอันดับรองลงมาคือ ความเป็นครู ซึ่งสอดคล้องกับเลอฮุน และเนชั่น (LeUnes and Nation, 2002) ได้กล่าวไว้ว่า การเป็นครู ให้ความรู้ สอนเทคนิคทักษะกีฬาและแนวคิดใหม่ๆ ที่เหมาะสมกับนักกีฬาการจะเป็นครูสอนกีฬาที่มีประสิทธิภาพจะต้องทำหน้าที่เป็นครูสอนกีฬาที่ดีทุกๆ ความหมายคือ เป็นผู้ที่มีความพร้อมในด้านความรู้ ความสามารถถ่ายทอดทักษะ เทคนิคในแต่ละขั้นตอนของการฝึกกีฬาประเภทนั้นๆ ได้อย่างถูกต้องชัดเจน เข้าใจง่าย และสอดคล้องกับ แลงกิน (Rankin, 1993) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ฝึกสอนจะต้องเป็นครูที่ดี เป็นนักจัดการตารางการฝึกซ้อม วิธีการฝึกซ้อม จัดกลุ่มในการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬา และผู้ร่วมงานมีความสุข เต็มใจ มีการเป็นหนึ่งกันในการฝึกซ้อมนักกีฬา ให้ไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้

ด้านทักษะผู้ฝึกสอน มีตัวแปรผลอันดับแรกคือ กีฬา ซึ่งสอดคล้องกับ อนันต์ อัทธู (2538) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้และทักษะเฉพาะกีฬา มีความสนใจ ความชอบในกีฬาประเภทนั้นมีประสบการณ์ในกีฬานั้น บ้างพอสมควร มีทักษะส่วนบุคคลในกีฬานั้นพอสมควร และสามารถแสดงหรือทำตัวอย่างให้นักกีฬาดูได้เป็นอย่างดี เพื่อเป็นการเสริมให้ผู้ฝึกสอนมีภาพพจน์การฝึกซ้อมกีฬาดีขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่ผลแห่งชัยชนะของนักกีฬาและสอดคล้องกับ แลงกิน (Rankin, 1993) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้ที่เกี่ยวกับการเล่นกีฬา จะต้องมีความสามารถหลายๆ ด้าน เพื่อจะได้เป็นที่เชื่อถือ และยอมรับของนักกีฬา และใช้แก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการฝึกและการแข่งขันต่อไป ตัวแปรผลอันดับรองลงมาคือ วิธีการสอน ซึ่งสอดคล้องกับเจษฎา เจียรณัย (2530) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ฝึกสอนมีความรู้ที่ทันสมัยเกี่ยวกับหลักวิธีการสอน และการสร้างเสริมสมรรถภาพทางร่างกายแก่นักกีฬา จะสามารถนำความรู้ดังกล่าวไปถ่ายทอดให้กับนักกีฬาของตนได้อย่างแน่นอน และสอดคล้องกับแลงกิน (Rankin, 1993) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ฝึกสอนมีวิธีการฝึกสอนและวิธีสอนที่ถูกต้อง มีการวางแผนการเล่นและถ่ายทอดความรู้ทั้งหมดให้กับนักกีฬา สิ่งที่คุณฝึกสอนไม่รู้ต้องไปศึกษามาถ่ายทอดให้กับนักกีฬาต่อไป และสอดคล้องกับจอยซ์และเวลล์ (Joye and Wcil, 1996) ได้นิยามรูปแบบการสอนว่า หมายถึงแบบหรือแผนที่นำไปใช้สำหรับช่วยในการจัดการเรียนการสอน หรือเป็นแนวทางในการสอนของครูที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ข้อความรู้ ความคิด ทักษะ ค่านิยม วิธีการคิด และวิธีการแสดงออกในการเรียนรู้ของตนเองให้ง่ายและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับวาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้

ฝึกสอนกีฬาที่มีวิธีการสอนทักษะ โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ การสาธิต การวินิจฉัยหรือการวิเคราะห์และการให้คำแนะนำ

ด้านกฎการทำงานเป็นทีม ตัวแปรผลอันดับแรกคือ ผลตอบแทน ซึ่งสอดคล้องกับอาทิติย สีหะมงคล (2534) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ฝึกสอนมีผลตอบแทนที่เป็นลักษณะผลตอบแทนส่วนบุคคล เช่น ผลประโยชน์ รายได้ และผลการตอบแทนทางสังคม เช่น รายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ และประสบการณ์ที่เพิ่มมากขึ้นจากการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาประเภทนั้นมาระยะเวลานานและประสบความสำเร็จ ทำให้มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในวงการผู้ฝึกสอนในระดับชาติ และระดับนานาชาติ ตัวแปรผลอันดับรองลงมาคือ การปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ และสอดคล้องกับเลอฮุนและเนชั่น (LeUnes and Nation, 2002) ได้กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนเป็นนักแสดง เช่น นักเผด็จการ นักสืบ หรือนักประชาสัมพันธ์ เป็นต้น เพื่อให้เข้ากับบรรยากาศ จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงบุคลิกหรือลักษณะนิสัยของตนเองชั่วคราว เพื่อให้เข้ากับเหตุการณ์หรือบรรยากาศในช่วงเวลานั้น เพื่อเกิดผลดีกับทีมและนักกีฬา และสอดคล้องกับประเทือง สุวรรณโสมิต (2534) ได้กล่าวไว้ว่า ปัญหาและอุปสรรคของผู้ฝึกสอนกีฬาทีมชาติไทย ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 15 ประเทศมาเลเซีย คือ เรื่องผลตอบแทนของผู้ฝึกสอนน้อย ไม่มีแรงจูงใจให้อยากปฏิบัติหน้าที่ และงบประมาณไม่เพียงพอขาดโอกาสในการสร้างประสบการณ์ให้กับนักกีฬา

ด้านจิตวิทยาแห่งชัยชนะ ตัวแปรผลอันดับแรกคือ ความเชื่อ ซึ่งสอดคล้องกับเสนอ ไชยงค์ (2538) ที่กล่าวไว้ว่า ผู้ฝึกสอนที่เข้ามาทำงานนอกจากจะเตรียมใจเรื่องหลักประกันการทำงานแล้ว ผู้ฝึกสอนต้องมีความศรัทธาเชื่อมั่นในตัวผู้เล่น และผู้ร่วมงาน ว่า จะสามารถทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี และสอดคล้องกับลี (Lee, 2003) ได้กล่าวไว้ว่า ความเชื่อมั่น มั่นใจก็จะนำไปสู่เป้าหมาย หรือชัยชนะที่ตั้งเอาไว้ และสอดคล้องกับเคน บลองชาร์ดและดอน ชูลา (Ken Blanchard and Don Shula, 2003) ได้กล่าวไว้ว่า การมีความเชื่อเป็นแรงผลักดัน ผู้นำที่ประสบความสำเร็จต้องมีจุดยืน มีความเชื่อเพื่อนร่วมงาน สมาชิกในทีม ลงมือปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกันก็จะนำไปสู่ความสำเร็จที่ตั้งเป้าไว้ และตัวแปรผลอันดับรองลงมา คือ ความเสมอต้นเสมอปลาย ซึ่งสอดคล้องกับเคน บลองชาร์ดและดอน ชูลา (Ken Blanchard and Don Shula, 2003) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ฝึกสอนที่ฝึกซ้อมนักกีฬาจะฝึกซ้อมอย่างเหมาะสม ถ้าหากผู้ฝึกสอนมีความสามารถ เนื่องจากผู้ฝึกสอนให้ความสำคัญกับการฝึกซ้อมของนักกีฬา มีความสามารถในการเล่นกีฬามากที่สุดเสมอ ความเสมอต้นเสมอปลายของครูฝึกได้รับการชื่นชม และผลงานของนักกีฬาในการแข่งขันก็มีผลงานดี ตามที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการประยุกต์

1. จากข้อค้นพบการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เน้นการ

แข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ เพื่อชัยชนะ จนขาดการปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับนิสิตนักศึกษาที่เป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย ดังนั้นคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นสมาชิกกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ต้องมีโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติหรือกิจกรรมปรับเปลี่ยน ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยให้มีองค์ประกอบที่สมบูรณ์ต่อไป

2. จากข้อค้นพบการวิจัยครั้งนี้ พบว่า องค์ประกอบการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย มี 6 ด้าน และตัวแปรผลจำนวน 21 ตัวแปร ดังนั้น คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ควรจะต้องนำองค์ประกอบ และตัวแปร เป็นแนวทางในการวางแผน กำหนดนโยบาย ปรับปรุง และพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยในสถาบันอุดมศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัย และเป็นประโยชน์ในการสร้างผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย นักกีฬามหาวิทยาลัยไปสู่กีฬาอาชีพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการเปรียบเทียบองค์ประกอบของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ระหว่างผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยรัฐบาลกับผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยเอกชน
2. ควรมีการตรวจสอบองค์ประกอบของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ทีมกีฬา และผลงานจากการแข่งขันในแต่ละปีการศึกษา
3. ควรมีการนำผลงานวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มตัวอย่างระดับต่างๆ เช่น ระดับนักเรียน ระดับสโมสร และระดับทีมชาติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2536). การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 9 จันทบูรณ์เกมส์.
กรุงเทพฯ: ไทยมิตรการพิมพ์.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2540). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (2540-2544).
กรุงเทพฯ: รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2531). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2531-2539.
กรุงเทพฯ: พันนี้พับบลิชชิง.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2547). หลักสูตรการตัดสินและกติกากีฬาบาสเกตบอลระดับชาติ.
กรุงเทพฯ: อารดีโปรเกรส.
- กิตติยา ลีอ่อน. (2547). โมเดลเชิงสาเหตุของประสิทธิผลในการประกันคุณภาพภายใน
สำหรับกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา
วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุลลาบ รัตนสังฆธรรม. (2536). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลองค์กรระดับคณะวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพในมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา
วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คมกริช เซาว์พานิช. (2533). คุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- งานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. สำนัก. (2547). แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545 – 2549).
กรุงเทพฯ: พริกงานกราฟฟิค.
- งานเลขาธิการสภาการศึกษา. สำนัก. (2547). แนวทางการจัดหลักสูตรวิชาพลศึกษาและสุข
ศึกษาประเทศไทย. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี่.
- เจษฎา เจียรนัย. (2530). โค้ช. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- เฉลิมชัย วาสะศิริ. (2533). บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนใน
โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามการรับรู้ของครู
และนักเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัชวาล เริงฉลาด. (2525). ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้จัดเกี่ยวกับปัญหาการจัดและ
ดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนของจังหวัดในส่วนภูมิภาค. วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชาญณรงค์ ศรีประเสริฐ. (2536). **ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬา วอลเลย์บอล ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยตามการรับรู้ของผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และนักกีฬาวอลเลย์บอล**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). **หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกซ้อมกีฬา**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ไชยรัตน์ คุณาชีวะ. (2524). **ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดนัย เทียนพุ่ม. (2539). **องค์กรอัจฉริยะ: ทฤษฎีและหัวใจสำคัญ**. วารสารการบริหารคน 18. ศึกษาศาสตร์. 2545). **ศาสตร์การสอน**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). **โมเดลลิสม์: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภค นิมสุวรรณ. (2535). **ปัญหาและแนวทางแก้ไขการสอนว่ายน้ำท่าวดวาเบื้องต้นของผู้ฝึกสอนว่ายน้ำใน เขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นเรศ กุลธรงค์วัฒนา. (2536). **คุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬายิมนาสติกตามการรับรู้ของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นโยบายและแผนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม. สำนัก. (2542). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม.
- นิพนธ์ วรรณเวช. (2548). **การวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในสถาบันราชภัฏ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญสม มาร์ติน. (2529). **รายงานการสัมมนาระดับชาติเรื่องบทบาทของสถาบันการศึกษา การกีฬาและหน่วยงานต่างๆ ในการส่งเสริมการกีฬาและการออกกำลังกายสำหรับทุกคน**. กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: เทพนมิตรการพิมพ์.
- ประเสริฐ บัณฑิตศักดิ์. (2540). **การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การหน่วยศึกษานิเทศ กรมสามัญศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ประเทือง สุวรรณโฆษิต. (2543). ปัญหาและอุปสรรคของผู้ฝึกสอนกีฬาทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ประเทศมาเลเซีย. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปรีชา เมื่อกชวัลดี. (2531). คุณลักษณะที่เป็นจริง และที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมชาติตามทัศนะของนักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปรีชา กลิ่นรัตน์. (2536). สุวิชาชีพลศึกษาและธุรกิจกีฬา. ขอนแก่น: ขอนแก่นการพิมพ์.
- ปรีชา ดันจรรย์านนท์. (2529). การจัดการแข่งขันกีฬา. กรุงเทพฯ: คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา.
- ฝ่ายเทคนิคการกีฬาคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย. (2549). สรุปการแบ่งเขตการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.
- ฝ่ายเลขานุการ, คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย. (2547). ข้อบังคับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2547. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.
- พรชูลี อาชวอำรุง. (2547). การวิเคราะห์สาระ. กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสารวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนตรี พิมพ์แพง. (2548). คุณลักษณะที่เป็นจริง และที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอลตามทัศนะของผู้ฝึกสอน นักกีฬา ผู้สื่อข่าวกีฬาและผู้ชมในการแข่งขันฟุตบอลไทยลีก ครั้งที่ 8. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ธรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัย. (2537). แมโดมเกมส์'37. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ราชภัฏเชียงใหม่, มหาวิทยาลัย. (2547). รายงานประจำปี 2547. กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ราชภัฏยะลา, มหาวิทยาลัย. (2547). รายงานประจำปี 2547. กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ราชภัฏสุราษฎร์ธานี, มหาวิทยาลัย. (2547). รายงานประจำปี 2547. กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ศรีนครินทรวิโรฒ, มหาวิทยาลัย. (2546). ราชพฤกษ์เกมส์กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34. กรุงเทพมหานคร.

- ศรีปทุม, มหาวิทยาลัย. (2546). **สรุปผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30.** กรุงเทพมหานคร. เอส อาร์ พรินติ้ง แมสโปรดักส์.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2527). ความหมายและลักษณะที่สำคัญของการกีฬา. **วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการ.** ปีที่ 28 ฉบับที่ 2 ม.ค. – เม.ย. 2527. หน้า 12-42.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). **การสอนพลศึกษา.** กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- วิวัฒน์ จิตตपालกุล. (2541). **รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2544). **ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สมคิด บุญเรือง. (2520). **การวัดผลในวิชาพลศึกษา.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์โรงเรียนสตรีเนติศึกษา.
- สมบัติ กุสุมาวสี. (2540). **การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม: บทบาทนักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.** **โครงการบัณฑิตศึกษาการพัฒนารทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.**
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2527). **กิจกรรมกีฬาเพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษา. ครูปริทัศน์.** 9 (มกราคม-มิถุนายน): 61.
- สิริลักษณ์ จิเจริญ. (2545). **ตัวแปรคัดสรรที่ส่งผลต่อลักษณะการเรียนรู้เป็นทีมของ นักเทคโนโลยีการศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
- สุพานี สอนเชื้อ. (2543). **การสร้างแนวคิดการเรียนรู้เป็นทีมเพื่อพัฒนารทรัพยากรมนุษย์: กรณีศึกษาองค์กรรถไฟฟ้ามหานคร. ภาคนิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต.** **โครงการบัณฑิตศึกษาการพัฒนารทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.**
- เสนอ ไชยงค์. (2538). **ประวัติและการฝึกฟุตบอล.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ครูสภา.
- อนันต์ อัดชู. (2538). **หลักการฝึกกีฬา.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อาทิตย์ สีหะมวงค. (2534). **ผลตอบแทนจากการลงทุนการศึกษา สาขาช่างอุตสาหกรรมของ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัย การศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2530). **การบริหารทักษะและการปฏิบัติ.** กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.

ภาษาอังกฤษ

- Bucher, C. A. (1979). *Administration of physical education and athletic program*. London: The C. V. Mosby.
- Colby, B. I. (1999). *Athletes perceptions of coaching performance among N.C.A.A. division III and N.A.I.A. head football coaches in the state of Mississippi*. Available from: <http://www.lib.umi.com> dissertations/citations [2006, July 28]
- Cox, R. H. (2002). *Sport psychology: Concepts and applications*. Boston: McGraw - Hill.
- Douglas, I. M. (2002). *Fluttering in the breeze: Division I athletes experience of a Coaching transition*. Available from: <http://www.lib.umi.com> dissertations/citations [2006, July 28]
- George, W. B. (1988). *Assessment of sex-role characteristics of male intercollegiate athletes and nonetheless*. Available from: <http://www.lib.umi.com> dissertations/citations [2006, July 28]
- Glueck, W. F. (1977). *Management*. Hinsdale: The Dryden Press.
- Hughes, M. and Franks, I. M. (2004). *Notational analysis of sport: Systems for better Coaching and performance in sport*. London: Routledge.
- John, A. R. (1983). *Personality characteristics of athletes who play different positions in soccer*. Available from: <http://www.lib.umi.com> dissertations/citations [2006, July 28]
- Jonathan, M. B. (1992). *An investigation into the effects of coaching behaviors on athletes self-efficacy*. Available from: <http://www.lib.umi.com> dissertations/citations [2006, July 28]
- Joyce, B. R. and Weil, M. (1996). *Model of teaching*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Ken, B. and Don, S. (2003). *The little book of coaching motivating people to be winners*. New York: Harper Collins Business.
- Know, A. S. (1970). *Intramural and extramural programs*. In *handbook of college and university administration*. New York: McGraw-Hill.
- Krippendorff. (1986). *Content analysis: An introduction its methodology*. London: SAGE

- Koehn, D. (1998). *Celebrating trust: Virtues and rules in the ethical conduct of sport coaches*. New York: Routledge.
- LeUnes, A., Nation, J. R. (2002). *Sport psychology: An introduction*. Pacific Grove, Ca: Wadsworth
- Lee, M. (2003). *Coaching in sport: Principles and practice*. Melbourne: Chapman
- Llewellyn, J. H., Blucher, J. A. (1982). *Psychology of coaching: Theory and application*. Minnesota: Burgess.
- Marquardt, M. J. (1996). *Building the learning organization: A system approach to quantum improvement and global success*. New York: McGraw-Hill.
- McNamee, M. J. and Parry, S. J. (1998). *Ethics and sport*. London: Routledge.
- Mitcheli, E. D. (1939). *Intramural sports*. New York: A.S. Barnes.
- More, K. and Franks, I. M. (2004). Measuring coaching effectiveness, In Hughes, M. and Franks, in *Notational analysis of sport: Systems for better coaching and performance in sport*. London: Routledge.
- Rankin, C. (1992). *Sport and leisure*. London: Bowker Saur.
- Nicholas, D. M. (2005). *Athletes evaluations of their head coach coaching competencies : A multilevel confirmatory factor analysis*. Available from: <http://www.lib.umi.com/dissertations/citations> [2006, July 28]
- Renee, H. H. A. B. (2000). *Gender role characteristics of National Collegiate Athletic Association Division I female athletes and their coaches*. Available from: <http://www.lib.umi.com/dissertations/citations> [2006, July 28]
- Richard, L. S. (1980). *The relationship of coaching styles to self-concepts of high school athletes*. Available from: <http://www.lib.umi.com/dissertations/citations> [2006, July 28]
- Rodgers, R. F. (1980). Theories underlying student development, D.G. Creamer (Ed.) in *Student development in higher education: Theories, practices and future directions*. Falls Church, VA: American College Personnel Association.
- Senge, P.M. (1994). *The fifth discipline: The art and practice of the learning organization*. New York: Doubleday.
- Senge, P.M. (1994). *The fifth discipline field book*. New York: Doubleday.
- Shoebridge, M. (1992). *Information sources in sport and leisure*. Munich: Bowker Saur.

- Suzanne, L.T. (1995). Coach perceptions of psychological characteristics and behaviors of male and female athletes and their impacts on coach behaviors. Available from: <http://www.lib.umi.com> dissertations/citations [2006, July 28]
- Stephen, E.P. (1999). Athletes perceptions of coaching empowerment: The influences of gender divisional status and sport type on athletes perceptions of empowerment by their collegiate sport coach. Available from: <http://www.lib.umi.com> dissertations/citations [2006, July 28]
- Seth, D.K. (2003). Coaching behavior for Sources of interscholastic athletes. Available from: <http://www.lib.umi.com> dissertations/citations [2006, July 28]
- Stone, P.J. et al. (1966). The General inquirer: A computer approach to content analysis in Psychology, sociology, anthropology and political science. Cambridge, MA: MIT Press.
- Thomas, D. H. (1986). A study of the relationship between participation in recreational sports and scholastic achievement among post-secondary school. Available from: <http://www.lib.umi.com> dissertations/citations [2006, July 28]
- Tomlinson , C. A. (2005). Differentiation in practice: A resource guide for differentiating curriculum, grades 9-12. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ตรวจสอบเครื่องมือ

1. ชื่อ-นามสกุล อาจารย์ศักดิ์ชัย ธิตะจारी
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชลบุรี
ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านกีฬา ยกน้ำหนัก
ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจำนวน 14 ปี
2. ชื่อ-นามสกุล กฤษณะ ดาราเรือง
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา
ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านกีฬา เทนนิส
ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจำนวน 11 ปี
3. ชื่อ-นามสกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์นภดล นิมสุวรรณ
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านกีฬา กรีฑา
ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจำนวน 9 ปี
4. ชื่อ-นามสกุล อาจารย์นพพร แก้วมาก
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านกีฬา เปตอง
ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจำนวน 10 ปี
5. ชื่อ-นามสกุล อาจารย์สมภพ ประดิษฐ์สาร
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตศรีวิชัย
ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านกีฬา บาสเกตบอล
ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจำนวน 8 ปี

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย
แห่งประเทศไทย

1. รองศาสตราจารย์บัญชา ชลาภิรมย์
ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านกีฬา ฟุตบอล
ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจำนวน 17 ปี
2. อาจารย์เกษร อุทัยเวียนกุล
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตตรัง
ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านกีฬา แบดมินตัน
ผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจำนวน 21 ปี
3. ดร.สกุล อริยสังข์สกุล
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพมหานคร
ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านกีฬา กรีฑา
ผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจำนวน 12 ปี
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมคิด สนวนศรี
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตธัญบุรี
ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านกีฬา ฟุตบอล
ผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจำนวน 13 ปี
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โรม วงศ์ประเสริฐ
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านกีฬา กรีฑา
ผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจำนวน 9 ปี

6. อาจารย์สมศักดิ์ นทีทวีวัฒน์
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านกีฬา ฟุตบอล
ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจำนวน 15 ปี
7. อาจารย์ชัยณรงค์ แยมขจร
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านกีฬา บาสเกตบอล
ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจำนวน 14 ปี
8. อาจารย์ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านกีฬา วอลเลย์บอล
ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจำนวน 10 ปี
9. อาจารย์เจตต์ สำราญสุข
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดพลอยกระจ่างศรี
ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านกีฬา วอลเลย์บอล
ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจำนวน 12 ปี
10. อาจารย์กุศล ช่างบุญศรี
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน โรงเรียนจรัลพัฒนานุกูล
ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านกีฬา บาสเกตบอล
ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจำนวน 13 ปี
11. สิบเอกจุมพล นวลวิจิตร
ตำแหน่ง ผู้ฝึกสอนกรีฑา
สถานที่ทำงาน สมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย
ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านกีฬา กรีฑา
ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจำนวน 14 ปี

12. คุณจันทร์สุดา นกน้อย

ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา 4

สถานที่ทำงาน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านกีฬา วอลเลย์บอล

ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจำนวน 10 ปี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
หนังสือประสานงาน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยได้ติดต่อออกหนังสือราชการในการประสานงานการดำเนินการวิจัยจากสำนักงาน
หลักสูตรและการสอน ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัย
ดังต่อไปนี้

1. หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 ฉบับ
2. หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย
3. หนังสือขอเชิญประชุมผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบรูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา

มหาวิทยาลัย จำนวน 12 ฉบับ

ทั้งนี้ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างหนังสือประสานงานในการดำเนินการวิจัยประเภทละ 1 ฉบับ
ดังต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศษ 0512.6(2771)/800

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

9 พฤศจิกายน 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์สมภพ ประดิษฐสาร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายณกุล โสคติพันธุ์ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชานโยบาย การจัดการและความ เป็นผู้นำทางการศึกษา สาขาวิชาอุดมศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนา รูปแบบการพัฒนาไก้ชกัฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พรชูลี อาชวอำรุง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พันธ์ศักดิ์ พลสารรัมย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงาน ในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์)

รองคณบดี

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

สำนักงานหลักสูตรและการสอน .

โทร. 0-2218-2710

ที่ ศธ 0512.6(2771)/801

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

9 พฤศจิกายน 2549

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายณกุล โสคติพันธุ์ นิสิตชั้นปริญญาตรีบัณฑิต ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความ เป็นผู้นำทางการศึกษา สาขาวิชาอุดมศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนา รูปแบบการพัฒนาได้ชกัห้ามมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พรชูลี อาชวอำรุง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พันธ์ศักดิ์ พลสารรัมย์ เป็นอาจารย์ที่ ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับ ได้ชกัห้ามมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป .

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายณกุล โสคติพันธุ์ ได้ทำการเก็บ ข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์)

รองคณบดี

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

สำนักงานหลักสูตรและการสอน .

โทร. 0-2218-2710

ที่ ศช 0512.6(2700.0603)/0931

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

29 มีนาคม 2550

เรื่อง ขอเชิญประชุมผู้ทรงคุณวุฒิสนทนากลุ่ม

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมคิด สวนศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายณกุล โสคติพันธุ์ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความ เป็นผู้นำทางการศึกษา สาขาวิชาอุดมศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการพัฒนาโค้ชกิตติมศักดิ์มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์” โดยมี รอง ศาสตราจารย์ ดร.พรชูลี อาชวอำรุง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พันธ์ศักดิ์ พลสารรัมย์ เป็นอาจารย์ที่ ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ ในวันพฤหัสบดีที่ 29 มีนาคม 2550 เวลา 10.00 – 12.00 น. ณ ห้องประชุมนานาชาติ 407 อาคารประชุมสุข อาชวอำรุง (อาคาร 3) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ ในวันและเวลา ดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป ขอบคมมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์)
รองคณบดี

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

สำนักงานหลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2710

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

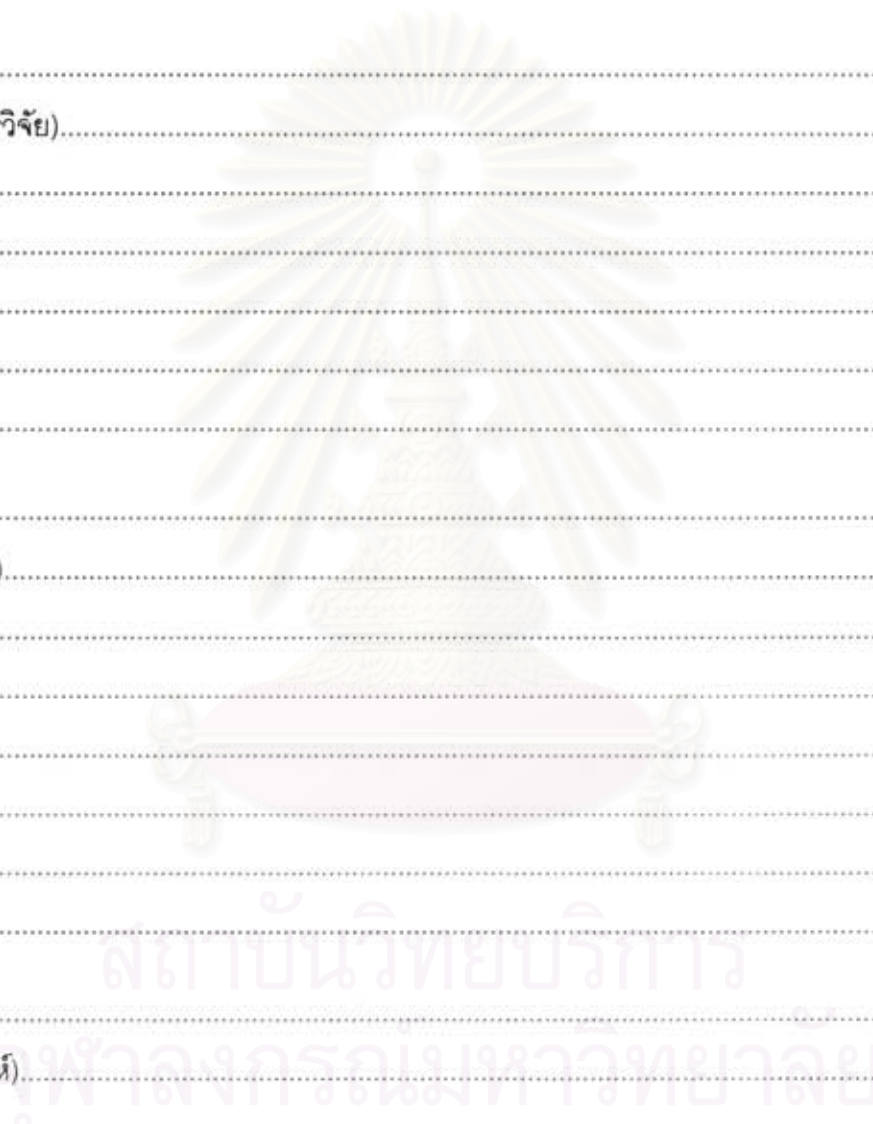
แบบวิเคราะห์เอกสาร

แหล่งที่มา.....
.....
.....

หัวข้อ.....
(กรอบการวิจัย).....
.....
.....
.....

สาระ.....
(วิเคราะห์).....
.....
.....
.....

ประเด็น.....
(สังเคราะห์).....
.....
.....
.....

กรอบแนวคิดการวิเคราะห์สาระ

แหล่งที่มา

เอกสารชั้นรอง

เอกสารทุติยภูมิ หนังสือ งานวิจัย ฯลฯ

1. โครงสร้างกีฬามหาวิทยาลัย

สายการบังคับบัญชา
หน่วยงาน

คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย
สถาบันอุดมศึกษา

2. จุดมุ่งหมายกีฬามหาวิทยาลัย

ผู้ปฏิบัติ

ลิต นักศึกษา

3. เนื้อหาสาระกีฬามหาวิทยาลัย

กิจกรรม

การแข่งขันกีฬา/กิจกรรมอื่น ๆ

4. การประเมินผลกีฬามหาวิทยาลัย

ผลลัพธ์

ความสำเร็จ/ความถูกต้อง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามในการวิจัย
เรื่อง
รูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

คำชี้แจง

โครงการวิจัยนี้เป็นโครงการการทำวิทยานิพนธ์ ในระดับดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งคาดว่า ผลการวิจัยนี้จะเป็นการพัฒนาในรูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยอันเป็นประโยชน์ต่อการกีฬาวิทยาลัยในสถาบันอุดมศึกษาต่อไป จึงขอความกรุณาท่านโปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง

แบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางพัฒนานิสิตนักศึกษาโดยผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความหรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ	() ชาย	() หญิง
2. อายุ	1. () 21 - 30 ปี	2. () 31 - 40 ปี
	3. () 41 - 50 ปี	4. () 51 - 60 ปี
	5. () 61 ปีขึ้นไป	

3. สังกัดภาควิชา/โปรแกรมวิชา/ฝ่าย.....
คณะวิชา/หน่วยงาน.....
มหาวิทยาลัย.....

4. วุฒิการศึกษาสูงสุด

1. () ประกาศนียบัตร	2. ()ปริญญาตรี
3. ()ปริญญาโท	4. ()ปริญญาเอก

5. ตำแหน่งทางวิชาการหรือตำแหน่งงานของท่านในปัจจุบัน

1. () อาจารย์	2. () ผู้ช่วยศาสตราจารย์
3. () รองศาสตราจารย์	4. () ศาสตราจารย์
5. () อื่นๆ (ระบุ).....	

6. ระยะเวลาการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

1. () 1 - 5 ปี	2. () 6 - 10 ปี
3. () 11 - 15 ปี	4. () 16 - 20 ปี
5. () 21 - 25 ปี	6. () 26 ปีขึ้นไป

7. ท่านเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยชนิดกีฬาใด.....

8. ประสบการณ์ในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

1. () 1 - 5 ปี	2. () 6 - 10 ปี
3. () 11 - 15 ปี	4. () 16 - 20 ปี
5. () 21 - 25 ปี	6. () 26 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แนวทางพัฒนานิสิตนักศึกษาโดยผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

คำชี้แจง: ให้ท่านพิจารณาว่าหัวข้อต่างๆ ที่กำหนดให้ ท่านได้ปฏิบัติอยู่ในระดับใดตามคะแนนต่อไปนี้

5	หมายถึง	ท่านได้ปฏิบัติในเรื่องนั้น ๆ มากที่สุด
4	หมายถึง	ท่านได้ปฏิบัติในเรื่องนั้น ๆ มาก
3	หมายถึง	ท่านได้ปฏิบัติในเรื่องนั้น ๆ ปานกลาง
2	หมายถึง	ท่านได้ปฏิบัติในเรื่องนั้น ๆ น้อย
1	หมายถึง	ท่านได้ปฏิบัติในเรื่องนั้น ๆ น้อยที่สุด
0	หมายถึง	ท่านไม่ได้ปฏิบัติในเรื่องนั้น ๆ

ตัวอย่าง เช่น

รายการที่ปฏิบัติในปัจจุบัน	ระดับการปฏิบัติของผู้ฝึกสอน					
	0	1	2	3	4	5
1. บริบทกีฬามหาวิทยาลัย						
1.1 ท่านจัดกีฬามหาวิทยาลัยเป็นกีฬาที่เล่นเพื่อการแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ					✓	

คำชี้แจง: จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในระดับการปฏิบัติของผู้ฝึกสอนตามความเห็นของท่าน

ด้านบริบทของกีฬามหาวิทยาลัย

รายการที่ปฏิบัติในปัจจุบัน	ระดับการปฏิบัติของผู้ฝึกสอน					
	0	1	2	3	4	5
1. การจัดกีฬาวิทยาลัยเป็นกีฬาเพื่อการแข่งขันกับสถาบันอื่นๆ						
2. การจัดกีฬาวิทยาลัยเป็นนันทนาการภายในสถาบัน						
3. การเริ่มจัดกีฬาวิทยาลัยพัฒนามาจากการแข่งขันกีฬาภายในสถาบัน						
4. ท่านใช้กีฬาวิทยาลัยเป็นกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ของรุ่นพี่กับรุ่นน้อง						
5. ท่านใช้กีฬาวิทยาลัยเป็นการสร้างจิตสำนึกของนิสิตนักศึกษาในสถาบัน						
6. มีบุคลากร ที่ช่วยดูแลในการจัดกีฬาวิทยาลัย						
7. ท่านใช้กีฬาวิทยาลัยทำให้นิสิตนักศึกษาได้มีการพบปะและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ						
8. ท่านใช้กีฬาวิทยาลัยทำให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกับคนในสังคม						
9. ท่านใช้กีฬาวิทยาลัยช่วยให้นิสิตนักศึกษามีสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์						
10. ท่านใช้กีฬาวิทยาลัยช่วยให้นิสิตนักศึกษาพัฒนาทัศนคติและมองโลกในแง่ดี						
11. ท่านใช้กีฬาวิทยาลัยทำให้นิสิตนักศึกษาได้มีโอกาสปรับตัวให้เข้ากับมาตรฐานของกลุ่มและสังคมได้						
12. สถาบันของท่านมีการจัดตั้งแผนกกีฬาวิทยาลัยภายในสถาบัน						

ด้านคุณสมบัติผู้ฝึกสอน

รายการที่ปฏิบัติในปัจจุบัน	ระดับการปฏิบัติของผู้ฝึกสอน					
	0	1	2	3	4	5
1. มีความรู้ด้านสรีรวิทยา						
2. มีการติดตามข่าวสารและความเคลื่อนไหวด้านกีฬาให้ทันสมัยอยู่เสมอ						
3. มีการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายให้กับนักกีฬา						
4. มีความรู้ด้านสรีรวิทยาการออกกำลังกาย						
5. มีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว						
6. มีการใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์มาช่วยวิเคราะห์การเคลื่อนไหวของนักกีฬา						
7. มีการชี้แนะให้นักกีฬาปรับปรุงข้อบกพร่องเพื่อเสริมสร้างให้ก้าวขึ้นไปสู่ศักยภาพสูงสุด						
8. มีการสอนให้นักกีฬาตระหนักถึงคุณค่าของการเป็นนักกีฬาที่ดี						
9. มีการพัฒนาบุคลิกภาพของตนให้น่าเชื่อถือและน่าศรัทธา						
10. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์						
11. ตั้งเป้าหมายที่จะนำทีมของตนให้ไปสู่ความสำเร็จ						
12. สร้างวินัยให้เกิดขึ้นภายในทีม						
13. ไม่เห็นแก่ตัว						
14. มีมนุษยสัมพันธ์						
15. มีความรับผิดชอบต่อผู้เล่น ชุมชน สังคม และต้นสังกัด						

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ด้านบทบาทผู้ฝึกสอน

รายการที่ปฏิบัติในปัจจุบัน	ระดับการปฏิบัติของผู้ฝึกสอน					
	0	1	2	3	4	5
1. มีกลยุทธ์การฝึกในทุกสถานการณ์ที่จะพัฒนานักกีฬา						
2. เป็นผู้กำหนดโปรแกรมการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬา						
3. มีการควบคุมดูแลนักกีฬาอย่างใกล้ชิด						
4. มีการติดตามประเมินผลและมีการพัฒนาความก้าวหน้าของนักกีฬา						
5. เข้าใจอารมณ์และความรู้สึกของนักกีฬา						
6. สร้างความสนิทสนมเป็นกันเองกับนักกีฬาและผู้ร่วมงาน						
7. สามารถปรับวิธีการสอนนักกีฬาให้เข้ากับบุคลิกภาพของนักกีฬา						
8. ทำตัวเป็นนักสืบในบางโอกาสเพื่อสืบหาข้อมูลของนักกีฬาบางอย่างด้วยตนเอง						
9. เป็นนักประชาสัมพันธ์สามารถติดต่อสื่อสารประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารกับทุกฝ่าย						
10. เป็นนักบริหารจัดการทีมกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ						
11. เป็นนักสังคมสงเคราะห์คอยช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่นักกีฬา						
12. เป็นผู้วิเคราะห์ข้อบกพร่องและแก้ไขปัญหาในการฝึกซ้อมและดำเนินการ						
13. ท่านสอนนิสิตนักศึกษาให้เกิดนิสัยรักการเล่นกีฬา						
14. การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ช่วยให้นิสิตนักศึกษามีประสบการณ์ การรู้แพ้ รู้ชนะ						
15. ท่านสอนให้นิสิตนักศึกษามีแรงจูงใจในใฝ่สัมฤทธิ์						
16. ท่านสอนให้นิสิตนักศึกษามีความฉลาดทางสังคม						
17. ท่านสอนให้นิสิตนักศึกษามีเกียรติภูมิในตนเอง						
18. การเข้าร่วมแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ช่วยให้นิสิตนักศึกษาจักการกับความเครียดและความวิตกกังวล						

ด้านบทบาทผู้ฝึกสอน (ต่อ)

รายการที่ปฏิบัติในปัจจุบัน	ระดับการปฏิบัติของผู้ฝึกสอน					
	0	1	2	3	4	5
19. ผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยไม่ว่าแพ้หรือชนะเป็นบทเรียนให้แก่ณิสิตนักศึกษาเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตหลังจากจบการศึกษา						
20. ท่านสอนให้นิสิตนักศึกษามีทักษะในการเผชิญปัญหาและวางแผนการแก้ปัญหา						
21. ท่านสอนให้นิสิตนักศึกษามีการทำงานเป็นทีมเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้						
22. ท่านสอนให้นักกีฬามหาวิทยาลัยลดความสำคัญของการเอาชนะจากการแข่งขัน						
23. ท่านทำให้นิสิตนักศึกษามีบุคลิกภาพที่ออกไปสู่ชีวิตได้อย่างประสบความสำเร็จท่ามกลางโลกที่มีการแข่งขัน						
24. ท่านสอนให้นิสิตนักศึกษามีลักษณะภาวะผู้นำ						

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ด้านทักษะผู้ฝึกสอน

รายการที่ปฏิบัติในปัจจุบัน	ระดับการปฏิบัติของผู้ฝึกสอน					
	0	1	2	3	4	5
1. มีความรู้เกี่ยวกับกีฬาที่ตัวเองเป็นผู้ฝึกสอน						
2. มีประสบการณ์การแข่งขันในกีฬาที่เป็นผู้ฝึกสอน						
3. สามารถสาธิตหรือแสดงตัวอย่างให้นักกีฬาดูได้						
4. มีความเข้าใจในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการฝึกซ้อมและการแข่งขัน						
5. มีทักษะทางการจัดการที่ดีเกี่ยวกับการฝึกซ้อม						
6. มีระบบติดตามประเมินผลที่ดี						
7. มีหลักวิธีการสอนกีฬาที่ถูกต้องและเหมาะสม						
8. มีความสามารถในการจัดการและนำทีมถึงเป้าหมาย						

ด้านกฎการทำงานเป็นทีม

รายการที่ปฏิบัติในปัจจุบัน	ระดับการปฏิบัติของผู้ฝึกสอน					
	0	1	2	3	4	5
1. ให้ความสำคัญกับนักกีฬาภายในทีมทุกคน						
2. มองเป้าหมายว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากสำหรับทีม						
3. จัดตำแหน่งการเล่นให้นักกีฬาตามความเหมาะสม						
4. ให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นทีม						
5. แก้ไขจุดอ่อนของทีมมาเป็นจุดแข็งของทีม						
6. ปรับเปลี่ยนตัวผู้เล่นให้เกิดผลดีกับทีม						
7. มีวิสัยทัศน์ในการควบคุมทีม						
8. เกิดทัศนคติในทางลบกับทีม						
9. ให้สมาชิกภายในทีมตรวจสอบซึ่งกันและกันได้						
10. บอกกับทีมให้ยอมรับผลของการพ่ายแพ้						
11. ปรับทีมเมื่อรู้ว่าผลของการแข่งขันเป็นอย่างไร						
12. มีทีมที่มีความเข้าใจลึกซึ้งซึ่งกันและกัน						
13. มีทีมที่มีเอกลักษณ์ของทีมโดยเฉพาะ						

ด้านกฎการทำงานเป็นทีม (ต่อ)

รายการที่ปฏิบัติในปัจจุบัน	ระดับการปฏิบัติของผู้ฝึกสอน					
	0	1	2	3	4	5
14. มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักกีฬา						
15. มีภาวะผู้นำภายในทีม						
16. มีจริยธรรมภายในทีม						
17. มีการให้ผลตอบแทนกับทีม						

ด้านจิตวิทยาของชัยชนะ

รายการที่ปฏิบัติในปัจจุบัน	ระดับการปฏิบัติของผู้ฝึกสอน					
	0	1	2	3	4	5
1. มีความเชื่อเป็นแรงผลักดันเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ (Conviction-Driven)						
2. ท่านมีการเรียนรู้จนกว่าจะดีพร้อมทุกประการ (Over learning)						
3. ท่านพร้อมที่จะรับฟังเมื่อรู้ว่าต้องมีการเปลี่ยนแปลง (Audible-Ready)						
4. ท่านมีความเสมอต้นเสมอปลายกับการกระทำ (Consistency)						
5. ท่านยึดมั่นในความซื่อตรงตามที่ได้พูดไว้ (Honesty-Based)						

สถาบันวิทยบริการ
ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือ
(นายณกุล โสคติพันธุ์)
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง
รายชื่อมหาวิทยาลัยที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อมหาวิทยาลัยที่ใช้ในการวิจัย

เขตการแข่งขัน	สถาบัน
ภาคเหนือตอนบน	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ภาคเหนือตอนล่าง	มหาวิทยาลัยนเรศวร
	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
	มหาวิทยาลัยภาคกลาง
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
ภาคกลางตอนล่าง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
	มหาวิทยาลัยบูรพา
	มหาวิทยาลัยรังสิต
	มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
ภาคกลางตอนบน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
	มหาวิทยาลัยมหิดล
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
เขตกรุงเทพตอนล่าง	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

เขตการแข่งขัน	สถาบัน
เขตกรุงเทพตะวันตก	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
	มหาวิทยาลัยสถาบันการพลศึกษา
	มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์
	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
เขตภาคใต้	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
	มหาวิทยาลัยทักษิณ
	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ
รายชื่อเอกสารวิเคราะห์สาระ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อเอกสารที่ใช้วิเคราะห์สาระ

- ฝ่ายเทคนิคกีฬา. คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย. (2547). **คู่มือการเตรียมการและการจัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.**
กรุงเทพมหานคร : คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.
- สุนารี. มหาวิทยาลัย. (2547). **ระเบียบคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 32.** กรุงเทพมหานคร.
- ฝ่ายเลขานุการ. คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย. (2547). **ข้อบังคับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.** กรุงเทพมหานคร.
- ปรีชา พงษ์เพ็ง. (2537). **การศึกษานโยบายการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เจษฎา เจียรณัย. (2530). **ผู้ฝึกสอน.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ. มหาวิทยาลัยศรีปทุม. มหาวิทยาลัย. (2546). **สรุปผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30.** กรุงเทพมหานคร. เอส อาร์ ฟรินติ้ง แมสโปรดักส์ .
- ราชภัฏเชียงใหม่. มหาวิทยาลัย. (2547). **รายงานประจำปี 2547.** กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
- ราชภัฏมหาสารคาม. มหาวิทยาลัย. (2547). **รายงานประจำปี 2547.** กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ราชภัฏธนบุรี. มหาวิทยาลัย. (2547). **รายงานประจำปี 2547.** กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ราชภัฏอุดรดิตถ์. มหาวิทยาลัย. (2548). **รายงานประจำปี 2548.** กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- ราชภัฏสกลนคร. มหาวิทยาลัย. (2548). **รายงานประจำปี 2548.** กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ราชภัฏสุราษฎร์ธานี. มหาวิทยาลัย. (2547). **รายงานประจำปี 2547.** กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ราชภัฏสวนสุนันทา. มหาวิทยาลัย. (2547). **รายงานประจำปี 2547.** กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ราชภัฏอุบลราชธานี. มหาวิทยาลัย. (2547). **รายงานประจำปี 2547.** กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

- ราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. มหาวิทยาลัย. (2547). รายงานประจำปี 2547. กรุงเทพมหานคร.
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ราชภัฏราชนครินทร์. มหาวิทยาลัย. (2548). รายงานประจำปี 2548. กรุงเทพมหานคร.
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- ราชภัฏนครปฐม. มหาวิทยาลัย. (2548). รายงานประจำปี 2548. กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครปฐม.
- ราชภัฏนครสวรรค์. มหาวิทยาลัย. (2548). รายงานประจำปี 2548. กรุงเทพมหานคร.
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ราชภัฏบุรีรัมย์. มหาวิทยาลัย. (2547). รายงานประจำปี 2547. กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัย
ราชภัฏบุรีรัมย์.
- ราชภัฏสงขลา. มหาวิทยาลัย. (2547). รายงานประจำปี 2547. กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสงขลา.
- ราชภัฏกำแพงเพชร. มหาวิทยาลัย. (2548). รายงานประจำปี 2548. กรุงเทพมหานคร.
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ
ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ

ค่าความเที่ยงเชิงความสอดคล้องภายในของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือ	ค่าความเที่ยง
บริบทที่ห้ามหาวิทยาลัย	0.62
คุณลักษณะของผู้ฝึกสอน	0.77
บทบาทของผู้ฝึกสอน	0.78
ทักษะของผู้ฝึกสอน	0.61
กฎการทำงานเป็นทีม	0.73
จิตวิทยาของชัยชนะ	0.83

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ช
สัญลักษณ์ที่ใช้แทนสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนสถิติ

\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (mean)
SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
SE	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (standard error)
MIN	หมายถึง	คะแนนต่ำสุด (minimum)
MAX	หมายถึง	คะแนนสูงสุด (maximum)
SK	หมายถึง	ค่าความเบ้ (skewness)
KU	หมายถึง	ค่าความโด่ง (kurtosis)
CV	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การกระจาย (coefficient of variation)
χ^2	หมายถึง	ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนประเภทค่าสถิติไค-สแควร์
Λ_x	หมายถึง	เมตริกซ์สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรสังเกตได้บนตัวแปรภายนอกแฝง
Λ_y	หมายถึง	เมตริกซ์สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรสังเกตได้บนตัวแปรภายในแฝง
Γ	หมายถึง	เมตริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกแฝงไปตัวแปรภายในแฝง
β	หมายถึง	เมตริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายในแฝง
Φ	หมายถึง	เมตริกซ์ความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรภายนอกแฝง
Ψ	หมายถึง	เมตริกซ์ความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนของตัวแปรภายในแฝง
$\Theta\delta$	หมายถึง	เมตริกซ์ความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนในการวัดของตัวแปรภายนอกสังเกตได้
$\Theta\varepsilon$	หมายถึง	เมตริกซ์ความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนในการวัดของตัวแปรภายในสังเกตได้
R	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การทำนาย
df	หมายถึง	ค่าองศาอิสระ
p	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
GFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness-of-Fit-Index)

AGFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness-of-Fit-Index)
NFI	หมายถึง	ดัชนีวัดความเป็นปกติ (Normed fit index)
RFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความสัมพันธ์ (Relative fit index)
RMR	หมายถึง	ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (Root Mean Squared Residual)
RMSEA	หมายถึง	ดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (Root Mean Square Error of Approximation)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ช
สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปร

BASIC	หมายถึง	บริบทที่ฟามหาวิทยาลัย
PHILO	หมายถึง	ปรัชญา
OBJEC	หมายถึง	วัตถุประสงค์
MAN	หมายถึง	บุคลากร
CARTER	หมายถึง	คุณลักษณะผู้ฝึกสอน
KWOW	หมายถึง	ความรู้
PORFOR	หมายถึง	ความสามารถ
CREA	หมายถึง	ความคิดริเริ่ม
PRESP	หมายถึง	ความรับผิดชอบ
PERSO	หมายถึง	บุคลิกภาพ
SKILL	หมายถึง	ทักษะ
METHOD	หมายถึง	วิธีการสอน
SPORT	หมายถึง	กีฬา
TEAM	หมายถึง	การทำงานเป็นทีม
INTERPER	หมายถึง	มนุษยสัมพันธ์
CAR	หมายถึง	บทบาท
PHYSIO	หมายถึง	นักสรีรวิทยา
TEA	หมายถึง	ครู
PSYCHO	หมายถึง	นักจิตวิทยา
AMB	หมายถึง	นักการทูต
LAW	หมายถึง	กฎการทำงานเป็นทีม
SIQNI	หมายถึง	ให้ความสำคัญกับทีม
LEADER	หมายถึง	ภาวะผู้นำ
DIYI	หมายถึง	ให้ผลตอบแทน
CATA	หมายถึง	การปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์
WIN	หมายถึง	จิตวิทยาแห่งชัยชนะ
OVER	หมายถึง	ทำให้เกิดการเรียนรู้
CONVIC	หมายถึง	ความเชื่อ
COIUSIS	หมายถึง	มีความเสมอต้นเสมอปลาย

ภาคผนวก ฅ
ตารางโครงสร้างแบบสอบถาม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางโครงสร้างแบบสอบถาม

ประเด็นหลัก	ข้อ	รายการคำถาม
		เพศ
		อายุ
		มหาวิทยาลัย
สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	8	วุฒิการศึกษาสูงสุด
		ตำแหน่งทางวิชาการหรือตำแหน่งในปัจจุบัน
		ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
		ท่านเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยชนิดกีฬาใด
		ประสบการณ์ในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย
		การจัดกีฬามหาวิทยาลัยเป็นกีฬาเพื่อการแข่งขันกับสถาบันอื่นๆ
		การจัดกีฬามหาวิทยาลัยเป็นนันทนาการภายในสถาบัน
		การเริ่มจัดกีฬามหาวิทยาลัยพัฒนามาจากการแข่งขันกีฬาภายในสถาบัน
		ท่านใช้กีฬามหาวิทยาลัยเป็นกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ของรุ่นพี่กับรุ่นน้อง
		ท่านใช้กีฬามหาวิทยาลัยเป็นการสร้างจิตสำนึกของนักศึกษาในสถาบัน
ด้านบริบทกีฬามหาวิทยาลัย	12	มีบุคลากร ที่ช่วยดูแลในการจัดกีฬามหาวิทยาลัย
		ท่านใช้กีฬามหาวิทยาลัยทำให้นักศึกษาได้มีการพบปะและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ
		ท่านใช้กีฬามหาวิทยาลัยทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกับคนในสังคม
		ท่านใช้กีฬามหาวิทยาลัยช่วยให้นักศึกษามีสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์
		ท่านใช้กีฬามหาวิทยาลัยช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทัศนคติและการมองโลกในแง่ดี
		ท่านใช้กีฬามหาวิทยาลัยทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสรับตัวให้เข้ากับมาตรฐานของกลุ่มและสังคมได้
		สถาบันของท่านมีการจัดตั้งแผนกีฬามหาวิทยาลัยภายในสถาบัน
		มีความรู้ด้านสรีรวิทยา
		มีการติดตามข่าวสารและความเคลื่อนไหวด้านกีฬาให้ทันสมัยอยู่เสมอ
		มีการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายให้กับนักกีฬา
		มีความรู้ด้านสรีรวิทยาการออกกำลังกาย
		มีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว

ประเด็นหลัก	ข้อ	รายการคำถาม
		มีการใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์มาช่วยวิเคราะห์การเคลื่อนไหวของนักกีฬา
ด้านคุณลักษณะของผู้ฝึกสอน	15	มีการชี้แนะให้นักกีฬาปรับปรุงข้อบกพร่องเพื่อเสริมสร้างให้ก้าวขึ้นไปสู่ศักยภาพสูงสุด
		มีการสอนให้นักกีฬาตระหนักถึงคุณค่าของการเป็นนักกีฬาที่ดี
		มีการพัฒนาบุคลิกภาพของตนให้น่าเชื่อถือและน่าศรัทธา
		มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
		ตั้งเป้าหมายที่จะนำทีมของตนให้ไปสู่ความสำเร็จ
		สร้างวินัยให้เกิดขึ้นภายในทีม
		ไม่เห็นแก่ตัว
		มีมนุษยสัมพันธ์
		มีความรับผิดชอบต่อผู้เล่น ชุมชน สังคม และต้นสังกัด
		มีกลยุทธ์การฝึกในทุกสถานการณ์ที่จะพัฒนานักกีฬา
		เป็นผู้กำหนดโปรแกรมการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬา
		มีการควบคุมดูแลนักกีฬาอย่างใกล้ชิด
		มีการติดตามประเมินผลและมีการพัฒนาความก้าวหน้าของนักกีฬา
		เข้าใจอารมณ์และความรู้สึกของนักกีฬา
		สร้างความสนิทสนมเป็นกันเองกับนักกีฬาและผู้ร่วมงาน
		สามารถปรับวิธีการสอนนักกีฬาให้เข้ากับบุคลิกภาพของนักกีฬา
		ทำตัวเป็นนักสืบในบางโอกาสเพื่อสืบหาข้อมูลของนักกีฬาบางอย่างด้วยตนเอง
		เป็นนักประชาสัมพันธ์สามารถติดต่อสื่อสารประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารกับทุกฝ่าย
		เป็นนักบริหารจัดการทีมกีฬาได้อย่างประสิทธิภาพ
		เป็นนักสังคมสงเคราะห์คอยช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่นักกีฬา
		เป็นผู้วิเคราะห์ข้อบกพร่องและแก้ไขปัญหาในการฝึกซ้อมและดำเนินการ
		ท่านสอนนิสิตนักศึกษาให้เกิดนิสัยรักการเล่นกีฬา
ด้านบทบาทผู้ฝึกสอน	24	การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ช่วยให้นิสิตนักศึกษามีประสบการณ์ การรู้แพ้รู้ชนะ
		ท่านสอนให้นิสิตนักศึกษามีแรงจูงใจไม่ล้มเลิก
		ท่านสอนให้นิสิตนักศึกษามีความฉลาดทางสังคม
		ท่านสอนให้นิสิตนักศึกษามีเกียรติภูมิในตนเอง
		การเข้าร่วมแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยช่วยให้นิสิตนักศึกษารู้จักการกับความเครียดและความวิตกกังวล
		ผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยไม่ว่าแพ้หรือชนะเป็นบทเรียนให้แก่นิสิตนักศึกษา
		ท่านสอนให้นิสิตนักศึกษามีทักษะในการเผชิญปัญหา

ประเด็นหลัก	ข้อ	รายการคำถาม
		ท่านสอนให้นักศึกษานักศึกษามารทำงานเป็นทีมเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้
		ท่านสอนให้นักกีฬามหาวิทยาลัยลดความสำคัญของการเอาชนะจากการแข่งขัน
		ท่านทำให้นักศึกษานักศึกษามีบุคลิกภาพที่ออกไปสู่ชีวิตได้อย่างประสบความสำเร็จ
		ท่านสอนให้นักศึกษานักศึกษามีลักษณะภาวะผู้นำ
		มีความรู้เกี่ยวกับกีฬาที่ตัวเองเป็นผู้ฝึกสอน
		มีประสบการณ์การแข่งขันในกีฬาที่ตัวเองเป็นผู้ฝึกสอน
ด้านทักษะผู้ฝึกสอน	8	สามารถสาธิตหรือแสดงตัวอย่างให้นักกีฬาดูได้
		ความเข้าใจในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการฝึกซ้อมและการแข่งขัน
		มีทักษะทางการจัดการที่ดีเกี่ยวกับการฝึกซ้อม
		มีระบบติดตามประเมินผลที่ดี
		มีหลักวิธีการสอนกีฬาที่ถูกต้องและเหมาะสม
		มีความสามารถในการจัดการและนำทีมถึงเป้าหมาย
		ให้ความสำคัญกับนักกีฬาภายในทีมทุกคน
		มองเป้าหมายว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากสำหรับทีม
		จัดตำแหน่งการเล่นให้นักกีฬาตามความเหมาะสม
ด้านกฎการทำงานเป็นทีม	17	ให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นทีม
		แก้ไขจุดอ่อนของทีมมาเป็นจุดแข็งของทีม
		ปรับเปลี่ยนตัวผู้เล่นให้เกิดผลดีกับทีม
		มีวิสัยทัศน์ในการควบคุมทีม
		เกิดทัศนคติในทางลบกับทีม
		ให้สมาชิกภายในทีมตรวจสอบซึ่งกันและกันได้
		บอกกับทีมให้ยอมรับผลของการพ่ายแพ้
		ปรับทีมเมื่อรู้ว่าผลของการแข่งขันเป็นอย่างไร
		มีความเชื่อเป็นแรงผลักดันเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ (Conviction-Driven)
		ท่านมีการเรียนรู้จนกว่าจะดีพร้อมทุกประการ (Over learning)
ด้านจิตวิทยาของชัยชนะ	5	ท่านพร้อมที่จะรับฟังเมื่อรู้ว่าต้องมีการเปลี่ยนแปลง (Audible-Ready)
		ท่านมีความเสมอต้นเสมอปลายกับการกระทำ (Consistency)
		ท่านยึดมั่นในความซื่อตรงตามที่ได้พูดไว้ (Honesty-Based)

ภาคผนวก ญ

รูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ชื่อกิจกรรม การทำความรู้จักตนเองและสำรวจองค์ประกอบตัวเอง

วัตถุประสงค์

เพื่อแนะนำให้ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยรู้จักตนเองและเข้าใจตนเอง

เนื้อหา

การทำความรู้จักตนเองและการสำรวจตัวเองเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยในการวิเคราะห์ตัวตนผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างกันทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม ครอบครัวยุติปัญญา และความถนัดความสนใจของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแต่ละบุคคล เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยต่อไป

กิจกรรม

1. จัดเตรียมการนำเสนอเนื้อหาโดยใช้โปรแกรม power point
2. เตรียมสถานที่ ซึ่งเป็นห้องประชุมที่สามารถบรรจุผู้เข้าร่วมอบรมได้ 240 คน
3. เตรียมแบบวัดผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย เพื่อทำ pre-test จำนวน 240 ชุด

กระบวนการ

1. ให้ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยทำแบบวัดผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย pre-test
2. สอบถามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยเกี่ยวกับสาระสำคัญของภาพรวมของการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

การสรุป

จากกิจกรรมการทำกิจกรรมทำความรู้จักตนเองและสำรวจตนเองทำให้ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยรู้จักตนเอง และเข้าใจตนเองในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

การประเมินผล

สังเกตจากการมีส่วนร่วม ความกระตือรือร้น การแสดงความคิดเห็น และความสนใจในการร่วมกิจกรรม

ชื่อกิจกรรม การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย วัตถุประสงค์

เพื่อแนะนำให้ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยรู้จักและเข้าใจองค์ประกอบของการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา และการตั้งเป้าหมายในชีวิตของการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา

เนื้อหา

การสร้างความรู้ หมายถึง กระบวนการของการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์ซึ่งกันและกันของแต่ละบุคคล เพื่อทำให้เกิดความรู้และแนวคิดใหม่ ซึ่งการสร้างความรู้จึงควรมีการผสมผสานของแนวคิดหลายๆ แนวคิดโดยการรับรู้ความจริงจะเป็นกระบวนการของการปรับเปลี่ยนความรู้ผ่านการเปลี่ยนแปลงความรู้ผ่านการเปลี่ยนแปลง ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การแลกเปลี่ยนความรู้ การสกัดความรู้จากบุคคล การจัดระบบความรู้ และการตั้งความรู้ไปใช้

กิจกรรม

1. จัดเตรียมการนำเสนอเนื้อหาโดยใช้โปรแกรม power point
2. เตรียมนำเสนอเนื้อหาเรื่องปรัชญากีฬามหาวิทยาลัย ปรัชญากีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย วัตถุประสงค์กีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

กระบวนการ

1. แบ่งผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยออกเป็นกลุ่มย่อย จำนวน 12 กลุ่ม
2. สอบถามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยเกี่ยวกับสาระสำคัญของปรัชญากีฬาวิทยาลัย วัตถุประสงค์กีฬาวิทยาลัย
3. สมาชิกในแต่ละกลุ่มมีการระดมพลังสมองสรุปเรื่องปรัชญากีฬาวิทยาลัย วัตถุประสงค์กีฬาวิทยาลัย และให้แต่ละกลุ่มนำเสนอกลุ่มละ 5 นาที
4. วิทยากรหลักนำเสนอปรัชญากีฬาวิทยาลัยและวัตถุประสงค์กีฬาวิทยาลัย
5. สรุปรายละเอียดจากการนำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่ม และจากวิทยากร เป็นข้อสรุปของกลุ่ม

กลุ่ม

สรุป

จากกิจกรรมการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยทำให้ผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยเข้าใจกระบวนการสร้างความรู้ เพื่อนำไปใช้ในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยต่อไป

การประเมินผล

สังเกตจากสิ่งแวดล้อม ความกระตือรือร้น การแสดงความคิดเห็น และความสนใจในการร่วมกิจกรรม

ชื่อกิจกรรม การวางแผนและการทำกิจกรรม

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้ฝึกสอนมีการวางแผนงานกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ในการฝึกซ้อมกิจกรรมของนักกีฬา และมีการปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เนื้อหา

การวางแผน คือ กระบวนการดำเนินงานอย่างกว้างๆ ขององค์กรหนึ่ง เป็นแผนระยะยาวที่บอกทิศทางดำเนินงานขององค์กร สำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการประสานและกำกับติดตามการดำเนินงานในส่วนต่าง ๆ ขององค์กรให้เป็นไปในทิศทางและจังหวะเวลาที่สอดคล้องกัน ซึ่งจัดทำขึ้นจากการวิเคราะห์สภาพการณ์ภายนอกและภายในขององค์กรเพื่อคาดคะเนแนวโน้มของสถานการณ์ และกำหนดแนวทางการดำเนินงานขององค์กรให้สอดคล้องเหมาะสมกับแนวโน้มของสถานการณ์ ตัวอย่าง

กิจกรรม

1. จัดเตรียมการนำเสนอเนื้อหาโดยใช้โปรแกรม power point
2. เตรียมนำเสนอเนื้อหาเรื่องการวางแผน และการจัดกิจกรรมมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

กระบวนการ

1. แบ่งผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยออกเป็นกลุ่มย่อย จำนวน 12 กลุ่ม
2. สอบถามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยเกี่ยวกับ การวางแผนการทำงาน การปฏิบัติกิจกรรม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
3. สมาชิกในแต่ละกลุ่มระดมพลังสมองเรื่องการวางแผน การปฏิบัติกิจกรรม และให้แต่ละกลุ่มนำเสนอ กลุ่มละ 5 นาที
4. วิทยากรหลักนำเสนอการวางแผนและการทำกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรม โดยมีรายละเอียดการวางแผน คือ สัมรวจสภาพก่อน กำหนดเป้าหมาย กำหนดวิธี กำหนดเนื้อหาสาระ และกำหนดแผนการให้คำปรึกษา วิทยากรสรุปการนำเสนอของแต่ละกลุ่มเป็นข้อสรุปของกลุ่ม

สรุป

จากกิจกรรมการวางแผนและการทำกิจกรรมทำให้ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยรู้และเข้าใจกระบวนการวางแผน และสามารถนำไปปฏิบัติกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยต่อไป

การประเมินผล

สังเกตจากการมีส่วนร่วม ความกระตือรือร้น การแสดงความคิดเห็น และความสนใจในการร่วมกิจกรรม

ชื่อกิจกรรม การส่งเสริมการพัฒนาองค์กรประกอบผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย มีการรับรู้ วิเคราะห์และสังเคราะห์นำไปสู่การปฏิบัติ

เนื้อหา

การส่งเสริมการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาในด้านต่างๆ และนำความรู้ทางด้านวิชาการและบริการไปสร้างสรรคพัฒนาให้กับต่อผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย และต่อนักกีฬา ให้มีความเจริญก้าวหน้าและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่างผู้ฝึกสอนกับบุคลากรอื่นๆ ในสถาบันต่อไป

กิจกรรม

1. จัดเตรียมการนำเสนอเนื้อหาโดยใช้ประกอบ power point
2. เตรียมนำเสนอเนื้อหาเรื่อง องค์ประกอบของผู้ฝึกสอน และตัวแปรผลที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และปฏิบัติการภาคสนาม โดยให้แต่ละกลุ่มนำเอาตัวแปรผลที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬา กลุ่มละ 2 ตัวแปร นำไปแสดงเป็นบทบาทสมมติ

กระบวนการ

1. แบ่งผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยออกเป็นกลุ่มย่อย จำนวน 12 กลุ่ม
2. วิทยากรหลักนำเสนอองค์ประกอบของผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และตัวแปรผลที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย และสาธิตเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ 6 ข้อ ได้เห็นเหตุการณ์ทำให้มีความเข้าใจในองค์ประกอบทั้ง 6 ข้อ มากยิ่งขึ้นและหลังจากนั้นให้ผู้ฝึกสอนแต่ละกลุ่มระดมพลังสมองคิดกิจกรรมบทบาทสมมติที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรผล กลุ่มละ 2 ตัวแปร พร้อมการปฏิบัติ
3. การฝึกปฏิบัติภาคสนามโดยการแสดงบทบาทสมมติของผู้ฝึกสอนแต่ละกลุ่ม และให้ผู้ฝึกสอนกลุ่มอื่นๆ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
4. วิทยากรหลักสรุปรายละเอียดจากการฝึกปฏิบัติภาคสนามของแต่ละกลุ่มเป็นข้อสรุปของกลุ่ม

สรุป จากกิจกรรมการส่งเสริมการพัฒนาองค์กรประกอบผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย ทำให้ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย ทราบถึงองค์ประกอบผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย และสามารถนำไปปฏิบัติกับการเป็นผู้ฝึกสอนต่อไป

การประเมินผล สังเกตจากการมีส่วนร่วม ความกระตือรือร้น การแสดงความคิดเห็น และความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

ชื่อกิจกรรม การพัฒนาการคิดแบบบูรณาการ

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นการสร้างปัญญาของผู้ฝึกสอนที่พำนักวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ให้รู้จักการคิด การสร้างแผนที่ความคิด และนำไปสู่การปฏิบัติ

เนื้อหา

การทำแผนภูมิความคิด (mind mapping) แผนภูมิความคิด ทำให้อิสระทางความคิด สามารถระดมความคิด จัดหมวดหมู่ความคิด และช่วยในการจำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็น การคิด – การจำ โดยเพียงลำพังคนเดียวหรือจะคิดจำกันเป็นกลุ่มก็ตาม เทคนิคการทำแผนภูมิความคิดมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน 1) เริ่มต้นเขียนหัวข้อที่กลางหน้ากระดาษ 2) คิดและเขียนแตกกิ่งออกจากศูนย์กลาง 3) คิดและเขียนส่วนต่อต่อขยายในแต่ละกิ่ง 4) คิดและเขียนส่วนต่อขยายออกไปเรื่อยๆ และ 5) ตกแต่งให้ดูดี

กิจกรรม

1. จัดเตรียมการนำเสนอเนื้อหาโดยใช้ประกอบ power point
2. วิทยากรนำเสนอเรื่องการทำแผนที่ความคิด
3. ให้ผู้ฝึกสอนที่พำนักวิทยาลัยแต่ละกลุ่มทำแผนที่ความคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ ของผู้ฝึกสอนโดยการนำมาประยุกต์กับการคิดแก้ปัญหาในกรณีศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 12 เรื่อง

กระบวนการ

1. บรรยายเรื่องวิธีการทำแผนภูมิความคิด การทำแผนภูมิความคิด ทำให้มองเห็นองค์ประกอบต่างๆ ของผู้ฝึกสอนที่พำนักวิทยาลัยแห่งประเทศไทยได้ชัดเจน ครอบคลุม ซึ่งนำไปสู่องค์ประกอบของผู้ฝึกสอนที่พำนักที่สมบูรณ์
2. ให้ผู้ฝึกสอนที่พำนักวิทยาลัยแห่งประเทศไทย สร้างแผนภูมิความคิดเรื่อง “ว่าจะมาเป็นผู้ฝึกสอนที่พำนักวิทยาลัยแห่งประเทศไทย”

สรุป

จากกิจกรรมการพัฒนาการคิดแบบบูรณาการทำให้ผู้ฝึกสอนคิดถึงลำดับขั้นตอนองค์ประกอบที่สำคัญของการเป็นผู้ฝึกสอนที่พำนักวิทยาลัย โดยเป็นการเรียนรู้จากการทำงานกลุ่ม ทำให้ผู้ฝึกสอนมีการสร้างองค์ความรู้ใหม่ และเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

การประเมินผล

สังเกตจากการนำเสนอรายงานผลของแต่ละกลุ่มและจากการใช้แบบวัดผู้ฝึกสอนที่พำนักวิทยาลัย post-test หลังการฝึกอบรมเสร็จสิ้นลง

ภาคผนวก ก
รายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

L I S R E L 8.72

BY

Karl G. J"reskog & Dag S"rbom

This program is published exclusively by
Scientific Software International, Inc.
7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100
Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.

Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140
Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2005.
Use of this program is subject to the terms specified in the
Universal Copyright Convention.
Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file D:\PATH\CFAL.LS8:

```
CONFIRMATORY FACTOR ANALYSIS; CFA
DA NI=21 NO=940
LA
X1 X2 X3 X4 X5 X6 X7 X8 X9 X10 X11 X12 X13 X14 X15 X16 X17 X18 X19 X20 X21
KM
1.000
.748 1.000
.649 .539 1.000
.653 .493 .596 1.000
.674 .616 .375 .696 1.000
.342 .270 .079 .377 .743 1.000
.521 .401 .124 .511 .685 .628 1.000
.529 .407 .142 .376 .704 .777 .774 1.000
.444 .222 .027 .462 .610 .608 .819 .814 1.000
.586 .393 .127 .493 .768 .796 .778 .880 .901 1.000
.187 .030 .132 .455 .414 .318 .600 .485 .772 .512 1.000
.500 .280 .308 .641 .680 .571 .594 .460 .672 .758 .531 1.000
.489 .289 .138 .586 .662 .650 .502 .587 .711 .833 .405 .836 1.000
.524 .262 .234 .469 .584 .585 .385 .495 .546 .755 .213 .850 .885 1.000
.410 .096 -.077 .352 .434 .456 .645 .619 .871 .826 .502 .705 .771 .724 1.000
.283 .081 .051 .450 .472 .613 .563 .675 .768 .648 .679 .397 .548 .293 .562 1.000
.348 .042 -.079 .398 .444 .437 .665 .520 .865 .774 .591 .757 .720 .644 .957 .598 1.000
.269 -.052 -.113 .348 .406 .425 .432 .427 .751 .711 .526 .753 .814 .780 .908 .514 .901
1.000
.418 .206 .323 .427 .082 -.033 .133 .256 .355 .297 .237 .298 .503 .413 .453 .389 .338
.373 1.000
.527 .226 .309 .476 .309 .290 .264 .468 .535 .558 .294 .486 .671 .637 .633 .600 .539
.583 .888 1.000
.269 .280 .119 .345 .377 .423 .226 .400 .461 .499 .357 .485 .648 .597 .489 .459 .420
.587 .489 .619 1.000
MEAN
3.1098 3.0704 3.1021 3.4007 3.1709 3.0723 3.0537 3.2596 2.7565 2.9138 1.6715 3.2388
3.4016 3.2660 3.0816 3.0060 2.8979 3.0027 3.1915 3.3957 3.1963
SD
.63430 .52969 .52842 .54797 .54658 .82110 .65025 .55397 .60690 .56823 1.05052 .80277
.80046 .61061 .51396 .47931 .74716 .56687 .60485 .71107 .49442
MO NX=21 NK=6 LX=FU,FI TD=SY,FI
FR LX 1 1 LX 2 1 LX 3 1 LX 5 2 LX 6 2 LX 7 2 LX 8 2 LX 10 3 LX 11 3 C
LX 13 4 LX 14 4 LX 16 5 LX 17 5 LX 18 5 LX 20 6 LX 21 6 LX 4 2 LX 9 3 LX 12 4 LX 15 5
LX 19 6
FR TD 2 2 TD 3 3 TD 4 4 TD 5 5 TD 6 6 TD 7 7 TD 8 8 TD 9 9 TD 10 10 TD 11 11 c TD 12
```

12 TD 13 13 TD 14 14 TD 15 15 TD 16 16 TD 17 17 TD 18 18 TD 19 19 TD 20 20 C 229
 TD 21 21

FR TD 4 3 TD 16 14 TD 19 6 TD 20 19 TD 8 4 TD 11 9 TD 16 11 TD 14 11 TD 16 6 TD 16 8
 TD 5 2 TD 17 7 TD 20 16 TD 6 1 TD 12 8 TD 16 9 TD 14 9 TD 10 4 TD 19 5 TD 7 4 C
 TD 6 4 TD 9 4 TD 9 5 TD 15 7 TD 16 7 TD 15 1 TD 11 7 TD 15 8 TD 17 1 TD 18 2 C
 TD 16 12 TD 20 5 TD 5 3 TD 12 3 TD 2 1 TD 9 6 TD 18 3 TD 11 3 TD 8 1 TD 6 2 TD 11 6 C
 TD 19 16 TD 20 6 TD 16 15 TD 18 16 TD 17 16 TD 16 13 TD 17 3 TD 15 3 TD 14 4 C
 TD 14 7 TD 14 8 TD 19 3 TD 20 3 TD 16 10 TD 19 4 TD 21 1 TD 21 2 TD 20 4 TD 14 3 C
 TD 7 1 TD 10 2 TD 10 1 TD ?1 18 TD 17 14 TD 13 10 TD 13 8 TD 4 2 TD 3 2 TD 21 6 C
 TD 12 11 TD 13 7 TD 19 12 TD 20 12 TD 18 13 TD 21 12 TD 3 1 TD 20 8 TD 19 10 C
 TD 18 14 TD 12 9 TD 7 6 TD 17 11 TD 19 7

LK

K1 K2 K3 K4 K5 K6

PD

OU SE TV RS FS MI SC AD=OFF RC=1

CONFIRMATORY FACTOR ANALYSIS; CFA

Number of Input Variables 21
 Number of Y - Variables 0
 Number of X - Variables 21
 Number of ETA - Variables 0
 Number of KSI - Variables 6
 Number of Observations 940

W_A_R_N_I_N_G: Matrix to be analyzed is not positive definite,
 ridge option taken with ridge constant = 1.000

CONFIRMATORY FACTOR ANALYSIS; CFA

Covariance Matrix

	X1	X2	X3	X4	X5	X6
X1	0.80					
X2	0.25	0.56				
X3	0.22	0.15	0.56			
X4	0.23	0.14	0.17	0.60		
X5	0.23	0.18	0.11	0.21	0.60	
X6	0.18	0.12	0.03	0.17	0.33	1.35
X7	0.21	0.14	0.04	0.18	0.24	0.34
X8	0.19	0.12	0.04	0.11	0.21	0.35
X9	0.17	0.07	0.01	0.15	0.20	0.30
X10	0.21	0.12	0.04	0.15	0.24	0.37
X11	0.12	0.02	0.07	0.26	0.24	0.27
X12	0.25	0.12	0.13	0.28	0.30	0.38
X13	0.25	0.12	0.06	0.26	0.29	0.43
X14	0.27	0.11	0.10	0.21	0.26	0.39
X15	0.13	0.03	-0.02	0.10	0.12	0.19
X16	0.09	0.02	0.01	0.12	0.12	0.24
X17	0.16	0.02	-0.03	0.16	0.18	0.27
X18	0.10	-0.02	-0.03	0.11	0.13	0.20
X19	0.16	0.07	0.10	0.14	0.03	-0.02
X20	0.24	0.09	0.12	0.19	0.12	0.17
X21	0.08	0.02	0.03	0.09	0.10	0.17

Covariance Matrix

	X7	X8	X9	X10	X11	X12
X7	0.65					
X8	0.28	0.61				
X9	0.32	0.27	0.74			
X10	0.29	0.28	0.31	0.65		
X11	0.41	0.28	0.49	0.31	2.21	

X12	0.31	0.20	0.33	0.35	0.45	1.29
X13	0.26	0.26	0.35	0.38	0.34	0.54
X14	0.20	0.22	0.27	0.35	0.18	0.55
X15	0.22	0.18	0.27	0.24	0.27	0.29
X16	0.18	0.18	0.22	0.18	0.34	0.15
X17	0.32	0.22	0.39	0.37	0.46	0.45
X18	0.16	0.13	0.26	0.23	0.31	0.34
X19	0.05	0.09	0.13	0.10	0.15	0.14
X20	0.12	0.18	0.23	0.23	0.22	0.28
X21	0.07	0.11	0.14	0.14	0.19	0.19

Covariance Matrix

	X13	X14	X15	X16	X17	X18
X13	1.28					
X14	0.57	1.31				
X15	0.32	0.30	0.53			
X16	0.21	0.11	0.14	0.46		
X17	0.43	0.39	0.37	0.21	1.12	
X18	0.37	0.36	0.26	0.14	0.38	0.64
X19	0.24	0.20	0.14	0.11	0.15	0.13
X20	0.38	0.37	0.23	0.20	0.29	0.23
X21	0.26	0.24	0.12	0.11	0.16	0.16

Covariance Matrix

	X19	X20	X21
X19	0.73		
X20	0.38	1.01	
X21	0.15	0.22	0.49

CONFIRMATORY FACTOR ANALYSIS; CFA

Parameter Specifications

LAMBDA-X

	K1	K2	K3	K4	K5	K6
X1	1	0	0	0	0	0
X2	2	0	0	0	0	0
X3	3	0	0	0	0	0
X4	0	4	0	0	0	0
X5	0	5	0	0	0	0
X6	0	6	0	0	0	0
X7	0	7	0	0	0	0
X8	0	8	0	0	0	0
X9	0	0	9	0	0	0
X10	0	0	10	0	0	0
X11	0	0	11	0	0	0
X12	0	0	0	12	0	0
X13	0	0	0	13	0	0
X14	0	0	0	14	0	0
X15	0	0	0	0	15	0
X16	0	0	0	0	16	0
X17	0	0	0	0	17	0
X18	0	0	0	0	18	0
X19	0	0	0	0	0	19
X20	0	0	0	0	0	20
X21	0	0	0	0	0	21

PHI

	K1	K2	K3	K4	K5	K6
K1	0					
K2	22	0				
K3	23	24	0			
K4	25	26	27	0		
K5	28	29	30	31	0	
K6	32	33	34	35	36	0

THETA-DELTA

	X1	X2	X3	X4	X5	X6
X1	0					
X2	37	38				
X3	39	40	41			
X4	0	42	43	44		
X5	0	45	46	0	47	
X6	48	49	0	50	0	51
X7	52	0	0	53	0	54
X8	56	0	0	57	0	0
X9	0	0	0	59	60	61
X10	63	64	0	65	0	0
X11	0	0	67	0	0	68
X12	0	0	72	0	0	0
X13	0	0	0	0	0	0
X14	0	0	81	82	0	0
X15	88	0	89	0	0	0
X16	0	0	0	0	0	93
X17	104	0	105	0	0	0
X18	0	111	112	0	0	0
X19	0	0	117	118	119	120
X20	0	0	126	127	128	129
X21	135	136	0	0	0	137

THETA-DELTA

	X7	X8	X9	X10	X11	X12
X7	55					
X8	0	58				
X9	0	0	62			
X10	0	0	0	66		
X11	69	0	70	0	71	
X12	0	73	74	0	75	76
X13	77	78	0	79	0	0
X14	83	84	85	0	86	0
X15	90	91	0	0	0	0
X16	94	95	96	97	98	99
X17	106	0	0	0	107	0
X18	0	0	0	0	0	0
X19	121	0	0	122	0	123
X20	0	130	0	0	0	131
X21	0	0	0	0	0	138

THETA-DELTA

	X13	X14	X15	X16	X17	X18
X13	80					
X14	0	87				
X15	0	0	92			
X16	100	101	102	103		
X17	0	108	0	109	110	
X18	113	114	0	115	0	116
X19	0	0	0	124	0	0

X20	0	0	0	132	0	0
X21	0	0	0	0	0	139 232

THETA-DELTA

	X19	X20	X21
X19	125		
X20	133	134	
X21	0	0	140

CONFIRMATORY FACTOR ANALYSIS; CFA

Number of Iterations = 17

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

LAMBDA-X

	K1	K2	K3	K4	K5	K6
X1	0.90 (0.02) 43.58	--	--	--	--	--
X2	0.44 (0.05) 9.03	--	--	--	--	--
X3	0.14 (0.05) 3.00	--	--	--	--	--
X4	--	0.45 (0.03) 15.90	--	--	--	--
X5	--	0.45 (0.02) 18.89	--	--	--	--
X6	--	0.69 (0.04) 17.38	--	--	--	--
X7	--	0.55 (0.03) 17.97	--	--	--	--
X8	--	0.50 (0.03) 19.55	--	--	--	--
X9	--	--	0.58 (0.03) 20.69	--	--	--
X10	--	--	0.54 (0.03) 21.03	--	--	--
X11	--	--	0.60 (0.05) 12.06	--	--	--

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

X12	--	--	--	0.75 (0.04) 20.29	--	--	
X13	--	--	--	0.75 (0.04) 20.93	--	--	
X14	--	--	--	0.73 (0.04) 19.64	--	--	
X15	--	--	--	--	0.51 (0.02) 22.02	--	
X16	--	--	--	--	0.47 (0.04) 10.83	--	
X17	--	--	--	--	0.72 (0.03) 21.41	--	
X18	--	--	--	--	0.52 (0.03) 20.12	--	
X19	--	--	--	--	--	0.37 (0.03) 10.84	
X20	--	--	--	--	--	0.59 (0.04) 14.69	
X21	--	--	--	--	--	0.37 (0.03) 13.69	

FRI

	K1	K2	K3	K4	K5	K6
K1	1.00					
K2	0.56 (0.03) 16.67	1.00				
K3	0.32 (0.04) 8.00	0.98 (0.03) 31.85	1.00			
K4	0.38 (0.03) 11.48	0.80 (0.03) 25.29	0.85 (0.04) 23.11	1.00		
K5	0.19 (0.03) 5.40	0.55 (0.03) 16.57	0.88 (0.03) 30.26	0.83 (0.03) 29.29	1.00	
K6	0.45 (0.05)	0.49 (0.05)	0.69 (0.05)	0.85 (0.05)	0.68 (0.04)	1.00

THETA-DELTA						
	X1	X2	X3	X4	X5	X6
X1	--					
X2	-0.14 (0.04) -3.27	0.37 (0.04) 8.94				
X3	0.09 (0.04) 2.15	0.09 (0.03) 3.47	0.54 (0.03) 19.71			
X4	--	0.03 (0.02) 2.08	0.13 (0.02) 7.10	0.40 (0.02) 16.96		
X5	--	0.07 (0.02) 4.35	0.07 (0.02) 4.37	--	0.39 (0.02) 20.34	
X6	-0.18 (0.03) -5.60	-0.05 (0.02) -2.15	--	-0.14 (0.03) -5.20	--	0.87 (0.05) 17.86
X7	-0.07 (0.02) -2.76	--	--	-0.06 (0.02) -2.83	--	-0.04 (0.03) -1.47
X8	-0.08 (0.02) -3.61	--	--	-0.10 (0.02) -6.06	--	--
X9	--	--	--	-0.09 (0.02) -5.05	-0.05 (0.02) -3.30	-0.09 (0.03) -3.42
X10	0.05 (0.02) 2.28	0.05 (0.02) 3.01	--	-0.08 (0.02) -4.89	--	--
X11	--	--	0.07 (0.03) 2.35	--	--	-0.12 (0.05) -2.59
X12	--	--	0.08 (0.02) 3.78	--	--	--
X13	--	--	--	--	--	--
X14	--	--	0.06 (0.02) 2.60	-0.04 (0.02) -1.98	--	--
X15	0.05 (0.02) 2.93	--	-0.03 (0.01) -2.17	--	--	--
X16	--	--	--	--	--	0.06 (0.02) 2.73

X17	0.05 (0.02) 2.15	--	-0.04 (0.02) -2.13	--	--	--
X18	--	-0.04 (0.01) -3.05	-0.05 (0.02) -3.30	--	--	--
X19	--	--	0.08 (0.02) 3.99	0.06 (0.02) 3.35	-0.05 (0.02) -2.91	-0.13 (0.03) -4.52
X20	--	--	0.08 (0.02) 3.93	0.06 (0.02) 2.93	-0.01 (0.02) -0.30	-0.02 (0.03) -0.53
X21	-0.08 (0.02) -3.72	-0.05 (0.02) -3.26	--	--	--	0.04 (0.02) 2.06

THETA-DELTA

	X7	X8	X9	X10	X11	X12
X7	0.54 (0.03) 18.34	--	--	--	--	--
X8	--	0.37 (0.02) 18.04	--	--	--	--
X9	--	--	0.40 (0.02) 16.79	--	--	--
X10	--	--	--	0.36 (0.02) 17.59	--	--
X11	0.10 (0.04) 2.81	--	0.14 (0.03) 4.33	--	1.84 (0.09) 20.94	--
X12	--	-0.09 (0.02) -4.25	-0.04 (0.02) -1.54	--	0.07 (0.04) 1.59	0.74 (0.04) 17.49
X13	-0.05 (0.02) -1.98	-0.04 (0.02) -1.89	--	0.04 (0.02) 1.95	--	--
X14	-0.10 (0.03) -3.95	-0.07 (0.02) -3.05	-0.08 (0.02) -3.41	--	-0.18 (0.04) -4.10	--
X15	0.07 (0.02) 4.38	0.03 (0.01) 2.37	--	--	--	--
X16	0.04 (0.02) 2.12	0.05 (0.02) 3.22	-0.01 (0.02) -0.65	-0.05 (0.02) -2.27	0.09 (0.03) 2.69	-0.14 (0.03) -4.80

X17	0.11 (0.02) 4.73	--	--	--	0.06 (0.04) 1.60	--
X18	--	--	--	--	--	--
X19	-0.03 (0.02) -1.59	--	--	-0.03 (0.02) -2.12	--	-0.09 (0.03) -3.33
X20	--	0.04 (0.02) 2.07	--	--	--	-0.10 (0.03) -3.22
X21	--	--	--	--	--	-0.04 (0.02) -2.09

THETA-DELTA

	X13	X14	X15	X16	X17	X18
X13	0.72 (0.04) 18.15					
X14	--	0.78 (0.04) 18.08				
X15	--	--	0.27 (0.02) 16.36			
X16	-0.08 (0.03) -2.85	-0.17 (0.03) -5.87	-0.10 (0.02) -4.49	0.24 (0.04) 6.50		
X17	--	-0.04 (0.03) -1.43	--	-0.12 (0.03) -3.68	0.59 (0.04) 16.81	
X18	0.05 (0.02) 2.33	0.04 (0.02) 1.81	--	-0.10 (0.02) -4.34	--	0.37 (0.02) 17.98
X19	--	--	--	0.00 (0.02) -0.08	--	--
X20	--	--	--	0.02 (0.02) 0.91	--	--
X21	--	--	--	--	--	0.03 (0.01) 2.29

THETA-DELTA

	X19	X20	X21
X19	0.59 (0.03)		

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

X20	0.16 (0.03) 5.51	0.66 (0.04) 14.82
-----	------------------------	-------------------------

X21	- -	- -	0.35 (0.02) 17.31
-----	-----	-----	-------------------------

Squared Multiple Correlations for X - Variables

X1	X2	X3	X4	X5	X6
1.00	0.34	0.04	0.33	0.34	0.35

Squared Multiple Correlations for X - Variables

X7	X8	X9	X10	X11	X12
0.36	0.40	0.45	0.45	0.16	0.43

Squared Multiple Correlations for X - Variables

X13	X14	X15	X16	X17	X18
0.44	0.40	0.49	0.47	0.47	0.42

Squared Multiple Correlations for X - Variables

X19	X20	X21
0.19	0.35	0.28

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 91
 Minimum Fit Function Chi-Square = 72.14 (P = 0.93)
 Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 71.55 (P = 0.93)
 Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.0
 90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 2.01)

Minimum Fit Function Value = 0.077
 Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0
 90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.0021)
 Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0
 90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.0048)
 P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 1.00

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.40
 90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.40 ; 0.40)
 ECVI for Saturated Model = 0.49
 ECVI for Independence Model = 15.22

Chi-Square for Independence Model with 210 Degrees of Freedom = 14251.05
 Independence AIC = 14293.05
 Model AIC = 351.55
 Saturated AIC = 462.00
 Independence CAIC = 14415.81
 Model CAIC = 1169.97
 Saturated CAIC = 1812.40

Normed Fit Index (NFI) = 0.99
 Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.00

Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.43
 Comparative Fit Index (CFI) = 1.00
 Incremental Fit Index (IFI) = 1.00
 Relative Fit Index (RFI) = 0.99

Critical N (CN) = 1631.85

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.014
 Standardized RMR = 0.016
 Goodness of Fit Index (GFI) = 0.99
 Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.98
 Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.39

CONFIRMATORY FACTOR ANALYSIS; CFA

Fitted Covariance Matrix

	X1	X2	X3	X4	X5	X6
X1	0.81					
X2	0.26	0.56				
X3	0.22	0.15	0.56			
X4	0.23	0.15	0.17	0.60		
X5	0.24	0.18	0.11	0.20	0.60	
X6	0.18	0.12	0.06	0.17	0.31	1.34
X7	0.22	0.14	0.05	0.19	0.25	0.34
X8	0.18	0.13	0.04	0.12	0.23	0.34
X9	0.17	0.08	0.03	0.16	0.21	0.30
X10	0.20	0.12	0.02	0.16	0.24	0.36
X11	0.18	0.09	0.10	0.27	0.27	0.29
X12	0.25	0.12	0.12	0.27	0.27	0.41
X13	0.26	0.12	0.04	0.27	0.27	0.41
X14	0.25	0.12	0.10	0.22	0.26	0.40
X15	0.13	0.04	-0.02	0.12	0.13	0.19
X16	0.08	0.04	0.01	0.11	0.12	0.24
X17	0.17	0.06	-0.02	0.18	0.18	0.27
X18	0.09	0.00	-0.04	0.13	0.13	0.19
X19	0.15	0.07	0.10	0.14	0.03	0.00
X20	0.24	0.12	0.12	0.19	0.12	0.18
X21	0.07	0.02	0.02	0.08	0.08	0.17

Fitted Covariance Matrix

	X7	X8	X9	X10	X11	X12
X7	0.85					
X8	0.27	0.61				
X9	0.31	0.28	0.74			
X10	0.29	0.26	0.31	0.65		
X11	0.42	0.29	0.49	0.32	2.20	
X12	0.33	0.20	0.33	0.34	0.45	1.29
X13	0.28	0.26	0.37	0.38	0.38	0.56
X14	0.22	0.22	0.28	0.33	0.19	0.54
X15	0.22	0.17	0.26	0.24	0.27	0.32
X16	0.18	0.17	0.22	0.18	0.34	0.15
X17	0.33	0.20	0.37	0.34	0.45	0.45
X18	0.16	0.14	0.26	0.24	0.27	0.32
X19	0.07	0.09	0.15	0.10	0.15	0.15
X20	0.16	0.18	0.24	0.22	0.25	0.28
X21	0.10	0.09	0.15	0.14	0.15	0.19

Fitted Covariance Matrix

X13	X14	X15	X16	X17	X18
-----	-----	-----	-----	-----	-----

X13	1.28						
X14	0.54	1.31					
X15	0.32	0.31	0.53				
X16	0.21	0.12	0.13	0.46			
X17	0.45	0.40	0.37	0.21	1.12		
X18	0.37	0.35	0.26	0.14	0.37	0.64	
X19	0.23	0.23	0.13	0.12	0.18	0.13	
X20	0.38	0.37	0.21	0.21	0.29	0.21	
X21	0.23	0.23	0.13	0.12	0.18	0.16	

Fitted Covariance Matrix

	X19	X20	X21
X19	0.73		
X20	0.38	1.01	
X21	0.14	0.22	0.49

Fitted Residuals

	X1	X2	X3	X4	X5	X6
X1	0.00					
X2	0.00	0.00				
X3	0.00	0.00	0.00			
X4	-0.01	-0.01	0.01	0.00		
X5	0.00	-0.01	0.00	0.01	0.00	
X6	0.00	-0.01	-0.02	0.00	0.02	0.01
X7	-0.01	0.00	0.00	-0.01	-0.01	0.00
X8	0.00	-0.01	0.00	0.00	-0.01	0.01
X9	0.00	-0.01	-0.02	-0.01	0.00	0.00
X10	0.01	0.00	0.01	0.00	0.00	0.01
X11	-0.05	-0.07	-0.02	0.00	-0.03	-0.01
X12	0.00	0.00	0.01	0.01	0.03	-0.03
X13	-0.01	0.00	0.02	-0.01	0.02	0.02
X14	0.02	-0.01	0.00	-0.01	0.00	-0.01
X15	0.00	-0.01	0.00	-0.03	0.00	0.00
X16	0.01	-0.02	0.00	0.00	0.01	0.00
X17	-0.01	-0.04	-0.01	-0.01	0.00	0.00
X18	0.01	-0.01	0.00	-0.02	0.00	0.00
X19	0.01	-0.01	0.00	0.00	0.00	-0.01
X20	0.00	-0.03	-0.01	-0.01	0.00	-0.01
X21	0.01	0.00	0.01	0.01	0.02	0.00

Fitted Residuals

	X7	X8	X9	X10	X11	X12
X7	0.00					
X8	0.01	0.00				
X9	0.01	-0.01	0.00			
X10	0.00	0.02	0.00	0.00		
X11	-0.01	-0.01	0.00	-0.02	0.01	
X12	-0.02	0.00	0.00	0.01	0.00	0.00
X13	-0.02	0.00	-0.02	0.00	-0.04	-0.02
X14	-0.01	0.00	-0.01	0.02	-0.01	0.01
X15	-0.01	0.01	0.01	0.00	0.00	-0.03
X16	0.00	0.00	0.00	0.00	0.01	0.00
X17	0.00	0.02	0.02	-0.01	0.02	0.00
X18	0.00	-0.01	0.00	-0.02	0.04	0.02
X19	-0.02	0.00	-0.02	0.00	0.00	0.00
X20	-0.04	0.00	0.00	0.01	-0.03	0.00
X21	-0.03	0.02	-0.01	0.00	0.03	0.00

Fitted Residuals

	X13	X14	X15	X16	X17	X18
X13	0.00					
X14	0.03	0.01				
X15	0.00	-0.01	0.00			
X16	0.00	0.00	0.01	0.00		
X17	-0.02	-0.01	0.00	0.00	0.00	
X18	0.00	0.01	0.00	0.00	0.01	0.00
X19	0.01	-0.03	0.01	0.00	-0.03	0.00
X20	0.01	0.00	0.03	0.00	-0.01	0.03
X21	0.02	0.01	0.00	-0.01	-0.03	0.00

Fitted Residuals

	X19	X20	X21
X19	0.00		
X20	0.00	0.00	
X21	0.01	0.00	0.00

Summary Statistics for Fitted Residuals

Smallest Fitted Residual = -0.07
 Median Fitted Residual = 0.00
 Largest Fitted Residual = 0.04

Stemleaf Plot

```

- 6|9
- 5|1
- 4|32
- 3|73110
- 2|76666533100
- 1|9988877665444444432221000
- 0|999888887777777666666665555555444444443333333333332222222221111110+18
0|11111111111111112222222222333334444444444555556666778888889999
1|0112222233355678899
2|1111234668
3|128

```

Standardized Residuals

	X1	X2	X3	X4	X5	X6
X1	-0.35					
X2	-1.03	0.09				
X3	0.18	0.38	0.17			
X4	-0.67	-0.86	1.06	-0.40		
X5	-0.30	-0.86	0.34	0.48	0.07	
X6	-0.11	-0.62	-1.10	-0.24	1.32	1.81
X7	-0.73	-0.11	-0.18	-1.10	-0.46	-0.32
X8	0.41	-0.56	0.04	-0.86	-1.09	0.82
X9	0.30	-0.67	-0.97	-1.41	-0.49	-0.03
X10	1.20	-0.55	0.77	-0.75	-0.08	0.61
X11	-1.51	-2.11	-1.23	-0.13	-1.16	-0.88
X12	-0.01	-0.22	0.65	0.82	1.52	-1.21
X13	-0.36	-0.08	0.76	-0.59	1.02	0.63
X14	1.01	-0.38	0.24	-0.92	-0.25	-0.35
X15	0.04	-0.99	-0.45	-1.85	-0.31	0.07
X16	0.69	-1.21	0.04	0.35	0.72	0.76
X17	-0.65	-1.88	-0.53	-0.70	0.10	-0.12
X18	0.67	-1.48	0.37	-1.17	-0.15	0.16
X19	0.74	-0.37	0.49	-0.56	-0.41	-1.36
X20	-0.04	-1.76	-0.63	-1.25	-0.58	-1.16
X21	1.91	0.01	0.51	0.96	1.52	0.45

Standardized Residuals

	X7	X8	X9	X10	X11	X12
X7	-0.21					
X8	0.49	0.20				
X9	0.90	-0.77	0.37			
X10	-0.24	1.52	0.24	0.21		
X11	-1.43	-0.46	0.02	-0.79	0.98	
X12	-0.82	0.29	-0.38	0.34	-0.25	-0.70
X13	-1.95	0.55	-1.38	-0.25	-1.10	-1.13
X14	-1.38	0.32	-1.09	0.98	-0.75	0.61
X15	-0.77	1.20	1.27	0.01	0.02	-1.79
X16	-0.36	0.95	0.27	0.21	0.87	0.09
X17	-0.19	0.97	1.63	-1.02	1.25	0.21
X18	0.21	-0.41	-0.40	-1.41	1.40	1.30
X19	-1.56	-0.21	-1.00	-0.22	-0.09	-0.40
X20	-1.69	0.14	-0.28	0.40	-0.68	0.12
X21	-1.63	1.57	-0.67	0.33	1.16	0.80

Standardized Residuals

	X13	X14	X15	X16	X17	X18
X13	0.46					
X14	1.72	1.45				
X15	0.02	-0.47	0.40			
X16	-0.41	-0.49	1.58	0.61		
X17	-0.99	-1.02	-0.03	0.37	-0.09	
X18	0.00	0.70	0.24	0.52	0.69	0.78
X19	0.45	-1.26	0.87	-0.55	-1.43	-0.16
X20	0.34	0.09	1.84	-0.58	-0.29	1.56
X21	1.67	0.82	-0.34	-1.02	-1.70	0.75

Standardized Residuals

	X19	X20	X21
X19	0.39		
X20	0.41	0.56	
X21	0.93	-0.01	1.32

Summary Statistics for Standardized Residuals

Smallest Standardized Residual = -2.11
 Median Standardized Residual = -0.08
 Largest Standardized Residual = 1.91

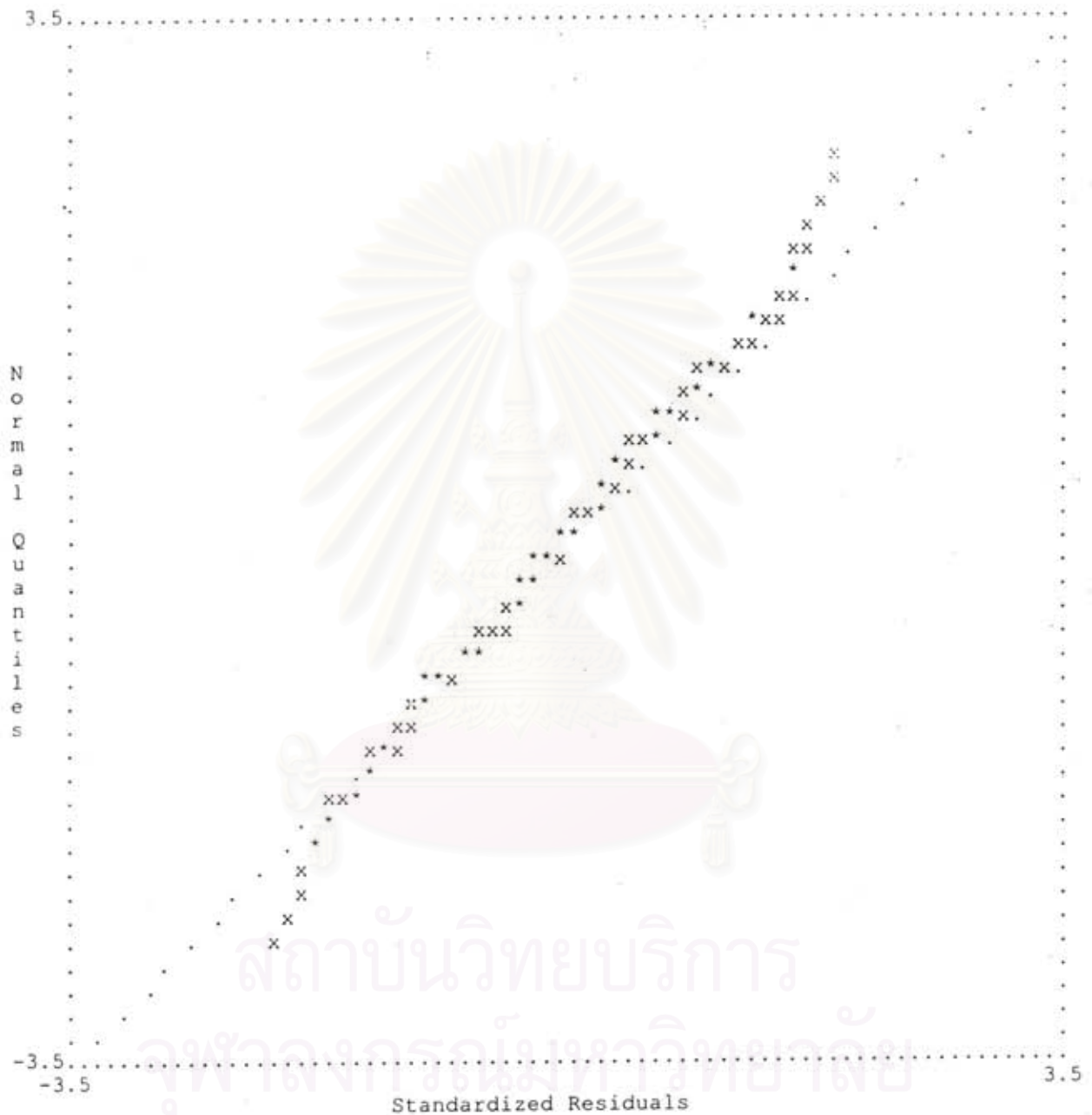
Stemleaf Plot

-20|1
 -18|585
 -16|96093
 -14|6183311
 -12|88665311
 -10|76630009932220
 - 8|997286662
 - 6|977553008777532
 - 4|98866553997665111000
 - 2|8876655421098555442211
 - 0|986532119988433110
 0|1122244477999024678
 2|0111144479023444577789
 4|00115568991256
 6|1113579902456678
 8|0222770356788

10|1266
12|0057022
14|05222678
16|372
18|141

CONFIRMATORY FACTOR ANALYSIS; CFA

Qplot of Standardized Residuals

CONFIRMATORY FACTOR ANALYSIS; CFA

Modification Indices and Expected Change

Modification Indices for LAMBDA-X

----- K1 ----- K2 ----- K3 ----- K4 ----- K5 ----- K6 -----

X1	--	0.35	2.72	2.43	3.22	2.78
X2	--	0.38	2.93	2.93	3.62	3.30
X3	--	0.00	0.02	0.23	0.10	0.18
X4	0.01	--	0.82	0.31	1.13	0.07
X5	0.01	--	0.59	2.03	0.74	2.33
X6	0.23	--	0.13	0.25	0.05	0.79
X7	0.03	--	1.01	2.99	0.34	3.74
X8	0.11	--	0.31	1.02	0.56	1.86
X9	0.18	0.01	--	0.53	0.19	0.16
X10	3.16	3.10	--	1.24	0.85	0.48
X11	2.05	3.25	--	0.18	0.54	0.10
X12	0.02	0.22	1.21	--	0.07	0.32
X13	0.14	0.82	0.02	--	0.13	0.01
X14	0.29	0.26	0.84	--	0.01	0.35
X15	0.08	0.43	0.24	0.27	--	0.47
X16	0.28	1.83	2.13	1.02	--	0.26
X17	1.47	0.20	0.40	0.19	--	3.47
X18	0.53	0.39	0.76	0.37	--	2.57
X19	0.46	0.46	1.27	1.64	1.01	--
X20	2.40	1.34	0.27	0.14	4.89	--
X21	3.98	3.82	0.34	1.46	4.72	--

Expected Change for LAMBDA-X

	K1	K2	K3	K4	K5	K6
X1	--	0.06	0.12	0.12	0.10	0.13
X2	--	-0.03	-0.06	-0.06	-0.05	-0.07
X3	--	0.00	0.01	0.02	0.01	0.02
X4	0.00	--	-0.05	-0.03	-0.04	-0.01
X5	0.00	--	0.04	0.07	0.03	0.07
X6	-0.08	--	0.04	-0.04	-0.01	-0.08
X7	-0.01	--	-0.09	-0.12	-0.03	-0.10
X8	0.02	--	0.04	0.06	0.03	0.06
X9	0.02	-0.01	--	-0.08	0.03	-0.02
X10	0.13	0.15	--	0.12	-0.06	0.04
X11	-0.07	-0.19	--	-0.07	0.08	-0.03
X12	0.00	0.04	0.14	--	0.03	-0.07
X13	-0.01	-0.06	-0.02	--	-0.03	-0.01
X14	0.02	0.04	-0.11	--	0.01	0.07
X15	-0.01	-0.02	-0.02	-0.03	--	0.03
X16	0.01	0.07	0.13	0.17	--	-0.03
X17	-0.06	0.02	0.04	-0.04	--	-0.13
X18	0.02	-0.02	-0.04	0.04	--	0.09
X19	0.02	-0.03	-0.06	-0.12	-0.05	--
X20	-0.07	-0.07	0.04	0.05	0.16	--
X21	0.13	0.09	0.03	0.15	-0.17	--

Standardized Expected Change for LAMBDA-X

	K1	K2	K3	K4	K5	K6
X1	--	0.06	0.12	0.12	0.10	0.13
X2	--	-0.03	-0.06	-0.06	-0.05	-0.07
X3	--	0.00	0.01	0.02	0.01	0.02
X4	0.00	--	-0.05	-0.03	-0.04	-0.01
X5	0.00	--	0.04	0.07	0.03	0.07
X6	-0.08	--	0.04	-0.04	-0.01	-0.08
X7	-0.01	--	-0.09	-0.12	-0.03	-0.10
X8	0.02	--	0.04	0.06	0.03	0.06
X9	0.02	-0.01	--	-0.08	0.03	-0.02
X10	0.13	0.15	--	0.12	-0.06	0.04
X11	-0.07	-0.19	--	-0.07	0.08	-0.03
X12	0.00	0.04	0.14	--	0.03	-0.07
X13	-0.01	-0.06	-0.02	--	-0.03	-0.01
X14	0.02	0.04	-0.11	--	0.01	0.07

X15	-0.01	-0.02	-0.02	-0.03	--	0.03
X16	0.01	0.07	0.13	0.17	--	-0.03
X17	-0.06	0.02	0.04	-0.04	--	-0.13
X18	0.02	-0.02	-0.04	0.04	--	0.09
X19	0.02	-0.03	-0.06	-0.12	-0.05	--
X20	-0.07	-0.07	0.04	0.05	0.16	--
X21	0.13	0.09	0.03	0.15	-0.17	--

Completely Standardized Expected Change for LAMBDA-X

	K1	K2	K3	K4	K5	K6
X1	--	0.07	0.14	0.13	0.11	0.15
X2	--	-0.04	-0.08	-0.08	-0.07	-0.09
X3	--	0.00	0.01	0.03	0.01	0.02
X4	0.00	--	-0.06	-0.04	-0.05	-0.02
X5	0.00	--	0.05	0.09	0.03	0.09
X6	-0.07	--	0.03	-0.04	-0.01	-0.06
X7	-0.01	--	-0.10	-0.13	-0.03	-0.11
X8	0.02	--	0.05	0.07	0.04	0.08
X9	0.02	-0.01	--	-0.09	0.03	-0.03
X10	0.17	0.19	--	0.15	-0.07	0.05
X11	-0.04	-0.13	--	-0.04	0.06	-0.02
X12	0.00	0.03	0.13	--	0.02	-0.06
X13	-0.01	-0.06	-0.02	--	-0.03	-0.01
X14	0.02	0.03	-0.10	--	0.01	0.06
X15	-0.01	-0.03	-0.03	-0.04	--	0.05
X16	0.02	0.10	0.20	0.25	--	-0.05
X17	-0.05	0.02	0.04	-0.03	--	-0.13
X18	0.02	-0.03	-0.05	0.05	--	0.11
X19	0.02	-0.04	-0.07	-0.14	-0.06	--
X20	-0.07	-0.07	0.04	0.05	0.16	--
X21	0.18	0.13	0.05	0.21	-0.24	--

No Non-Zero Modification Indices for PHI

Modification Indices for THETA-DELTA

	X1	X2	X3	X4	X5	X6
X1	--	--	--	--	--	--
X2	--	--	--	--	--	--
X3	--	--	--	--	--	--
X4	0.23	--	--	--	--	--
X5	0.03	--	--	0.17	--	--
X6	--	--	1.48	--	1.36	--
X7	--	0.94	0.08	--	0.24	--
X8	--	0.00	0.23	--	1.51	0.01
X9	0.43	0.35	1.55	--	--	--
X10	--	--	0.69	--	0.38	0.02
X11	0.57	1.05	--	0.49	0.48	--
X12	0.12	0.02	--	1.43	1.70	1.76
X13	1.30	0.34	0.94	0.15	0.63	0.45
X14	0.93	0.01	--	--	1.59	0.41
X15	--	0.03	--	2.39	0.01	0.17
X16	0.73	0.82	0.04	0.15	0.49	--
X17	--	2.13	--	0.10	0.03	0.11
X18	0.85	--	--	1.60	0.07	0.13
X19	0.32	0.08	--	--	--	--
X20	0.00	0.64	--	--	--	--
X21	--	--	0.05	0.84	0.81	--

Modification Indices for THETA-DELTA

	X7	X8	X9	X10	X11	X12
--	----	----	----	-----	-----	-----

X7	--	--	--	--	--	--
X8	0.10	--	--	--	--	--
X9	0.78	1.64	--	--	--	--
X10	0.02	1.26	0.06	--	--	--
X11	--	0.05	--	0.06	--	--
X12	0.26	--	--	0.26	--	--
X13	--	--	1.02	--	0.59	1.94
X14	--	--	--	0.94	--	0.12
X15	--	--	0.60	0.07	0.04	2.26
X16	--	--	--	--	--	--
X17	--	1.05	1.43	0.56	--	0.45
X18	0.85	0.81	0.59	1.90	1.62	1.51
X19	--	0.12	0.38	--	0.08	--
X20	1.77	--	0.07	0.03	0.43	--
X21	2.71	2.49	0.49	0.03	2.34	--

Modification Indices for THETA-DELTA

	X13	X14	X15	X16	X17	X18
X13	--	--	--	--	--	--
X14	1.15	--	--	--	--	--
X15	0.43	0.35	--	--	--	--
X16	--	--	--	--	--	--
X17	0.12	--	0.05	--	--	--
X18	--	--	0.00	--	0.08	--
X19	0.59	2.14	1.22	--	1.17	0.05
X20	0.16	0.05	1.40	--	0.01	1.16
X21	0.97	0.11	0.20	2.16	1.68	--

Modification Indices for THETA-DELTA

	X19	X20	X21
X19	--	--	--
X20	--	--	--
X21	1.00	1.00	--

Expected Change for THETA-DELTA

	X1	X2	X3	X4	X5	X6
X1	--	--	--	--	--	--
X2	--	--	--	--	--	--
X3	--	--	--	--	--	--
X4	-0.01	--	--	--	--	--
X5	0.00	--	--	0.01	--	--
X6	--	--	-0.03	--	0.03	--
X7	--	0.02	0.01	--	-0.01	--
X8	--	0.00	0.01	--	-0.02	0.00
X9	0.02	0.01	-0.02	--	--	--
X10	--	--	0.01	--	-0.01	0.00
X11	-0.03	-0.03	--	0.02	-0.02	--
X12	-0.01	0.00	--	0.03	0.03	-0.04
X13	-0.03	0.01	0.02	-0.01	0.02	0.02
X14	0.03	0.00	--	--	-0.03	-0.02
X15	--	0.00	--	-0.02	0.00	0.01
X16	0.02	-0.01	0.00	0.01	0.01	--
X17	--	-0.03	--	0.01	0.00	-0.01
X18	0.02	--	--	-0.02	0.00	0.01
X19	0.01	0.00	--	--	--	--
X20	0.00	-0.02	--	--	--	--
X21	--	--	0.00	0.01	0.01	--

Expected Change for THETA-DELTA

	X7	X8	X9	X10	X11	X12
X7	--	--	--	--	--	--
X8	0.01	--	--	--	--	--
X9	0.02	-0.02	--	--	--	--
X10	0.00	0.02	0.01	--	--	--
X11	--	0.01	--	-0.01	--	--
X12	-0.01	--	--	0.01	--	--
X13	--	--	-0.03	--	-0.03	-0.05
X14	--	--	--	0.02	--	0.01
X15	--	--	0.01	0.00	-0.01	-0.03
X16	--	--	--	--	--	--
X17	--	0.02	0.02	-0.01	--	0.02
X18	0.02	-0.01	-0.01	-0.02	0.04	0.03
X19	--	-0.01	-0.01	--	0.01	--
X20	-0.03	--	0.01	0.00	-0.02	--
X21	-0.03	0.02	-0.01	0.00	0.04	--

Expected Change for THETA-DELTA

	X13	X14	X15	X16	X17	X18
X13	--	--	--	--	--	--
X14	0.04	--	--	--	--	--
X15	0.01	-0.01	--	--	--	--
X16	--	--	--	--	--	--
X17	-0.01	--	0.00	--	--	--
X18	--	--	0.00	--	0.01	--
X19	0.02	-0.04	0.02	--	-0.02	0.00
X20	-0.01	-0.01	0.02	--	0.00	0.02
X21	0.02	0.01	-0.01	-0.03	-0.02	--

Expected Change for THETA-DELTA

	X19	X20	X21
X19	--	--	--
X20	--	--	--
X21	0.02	-0.03	--

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA

	X1	X2	X3	X4	X5	X6
X1	--	--	--	--	--	--
X2	--	--	--	--	--	--
X3	--	--	--	--	--	--
X4	-0.02	--	--	--	--	--
X5	-0.01	--	--	0.01	--	--
X6	--	--	-0.04	--	0.03	--
X7	--	0.03	0.01	--	-0.01	--
X8	--	0.00	0.01	--	-0.03	0.00
X9	0.02	0.01	-0.03	--	--	--
X10	--	--	0.02	--	-0.01	0.00
X11	-0.02	-0.03	--	0.02	-0.02	--
X12	-0.01	0.00	--	0.03	0.03	-0.03
X13	-0.03	0.01	0.03	-0.01	0.02	0.02
X14	0.02	0.00	--	--	-0.03	-0.02
X15	--	0.00	--	-0.04	0.00	0.02
X16	0.03	-0.02	0.01	0.01	0.02	--
X17	--	-0.04	--	0.01	0.00	-0.01
X18	0.03	--	--	-0.03	-0.01	0.01
X19	0.02	0.01	--	--	--	--
X20	0.00	-0.02	--	--	--	--
X21	--	--	-0.01	0.03	0.02	--

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA

	X7	X8	X9	X10	X11	X12
X7	- -					
X8	0.01	- -				
X9	0.02	-0.03	- -			
X10	0.00	0.03	0.01	- -		
X11	- -	0.01	- -	-0.01	- -	
X12	-0.01	- -	- -	0.01	- -	- -
X13	- -	- -	-0.03	- -	-0.02	-0.04
X14	- -	- -	- -	0.02	- -	0.01
X15	- -	- -	0.02	0.01	-0.01	-0.03
X16	- -	- -	- -	- -	- -	- -
X17	- -	0.02	0.03	-0.02	- -	0.02
X18	0.02	-0.02	-0.02	-0.03	0.03	0.03
X19	- -	-0.01	-0.01	- -	0.01	- -
X20	-0.04	- -	0.01	0.00	-0.02	- -
X21	-0.04	0.04	-0.02	0.00	0.04	- -

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA

	X13	X14	X15	X16	X17	X18
X13	- -					
X14	0.03	- -				
X15	0.01	-0.02	- -			
X16	- -	- -	- -	- -		
X17	-0.01	- -	-0.01	- -	- -	
X18	- -	- -	0.00	- -	0.01	- -
X19	0.02	-0.04	0.03	- -	-0.03	-0.01
X20	-0.01	-0.01	0.03	- -	0.00	0.03
X21	0.03	0.01	-0.01	-0.06	-0.03	- -

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA

	X19	X20	X21
X19	- -		
X20	- -	- -	
X21	0.03	-0.04	- -

Maximum Modification Index is 4.89 for Element (20, 5) of LAMBDA-X

CONFIRMATORY FACTOR ANALYSIS; CFA

Factor Scores Regressions

KSI

	X1	X2	X3	X4	X5	X6
K1	1.09	0.37	-0.29	0.02	-0.11	0.18
K2	0.31	0.00	-0.21	0.35	0.08	0.17
K3	-0.05	-0.08	-0.09	0.34	0.19	0.13
K4	0.06	0.01	-0.11	0.13	0.07	0.04
K5	-0.10	0.03	0.06	0.00	0.00	-0.06
K6	0.25	0.14	-0.13	-0.11	-0.07	-0.03

KSI

	X7	X8	X9	X10	X11	X12
K1	0.09	0.14	-0.02	-0.24	0.01	0.01
K2	0.15	0.25	0.31	0.20	0.04	0.08
K3	0.12	0.22	0.15	0.11	-0.02	0.06

K4	0.06	0.13	0.06	-0.01	-0.03	0.21
K5	-0.12	-0.08	0.13	0.16	-0.03	0.12
K6	-0.06	-0.07	0.08	0.03	0.00	0.21

248

KSI

	X13	X14	X15	X16	X17	X18
K1	-0.02	-0.01	-0.16	-0.08	-0.06	0.07
K2	0.04	0.14	-0.16	-0.05	-0.07	-0.06
K3	-0.01	0.09	0.15	0.30	0.11	0.12
K4	0.13	0.19	0.10	0.36	0.08	0.05
K5	0.04	0.13	0.37	0.68	0.22	0.21
K6	0.11	0.14	0.06	0.30	0.04	0.01

KSI

	X19	X20	X21
K1	0.04	-0.01	0.22
K2	0.04	-0.08	-0.02
K3	0.07	-0.01	0.00
K4	0.08	0.07	0.11
K5	0.00	-0.02	-0.02
K6	0.12	0.21	0.32

CONFIRMATORY FACTOR ANALYSIS; CFA

Standardized Solution

LAMBDA-X

	K1	K2	K3	K4	K5	K6
X1	0.90	--	--	--	--	--
X2	0.44	--	--	--	--	--
X3	0.14	--	--	--	--	--
X4	--	0.45	--	--	--	--
X5	--	0.45	--	--	--	--
X6	--	0.69	--	--	--	--
X7	--	0.55	--	--	--	--
X8	--	0.50	--	--	--	--
X9	--	--	0.58	--	--	--
X10	--	--	0.54	--	--	--
X11	--	--	0.60	--	--	--
X12	--	--	--	0.75	--	--
X13	--	--	--	0.75	--	--
X14	--	--	--	0.73	--	--
X15	--	--	--	--	0.51	--
X16	--	--	--	--	0.47	--
X17	--	--	--	--	0.72	--
X18	--	--	--	--	0.52	--
X19	--	--	--	--	--	0.37
X20	--	--	--	--	--	0.59
X21	--	--	--	--	--	0.37

PHI

	K1	K2	K3	K4	K5	K6
K1	1.00					
K2	0.58	1.00				
K3	0.32	0.98	1.00			
K4	0.38	0.80	0.85	1.00		
K5	0.19	0.55	0.88	0.83	1.00	
K6	0.45	0.49	0.69	0.85	0.68	1.00

Completely Standardized Solution

LAMBDA-X

	K1	K2	K3	K4	K5	K6
X1	1.00	--	--	--	--	--
X2	0.58	--	--	--	--	--
X3	0.19	--	--	--	--	--
X4	--	0.58	--	--	--	--
X5	--	0.59	--	--	--	--
X6	--	0.59	--	--	--	--
X7	--	0.60	--	--	--	--
X8	--	0.63	--	--	--	--
X9	--	--	0.67	--	--	--
X10	--	--	0.67	--	--	--
X11	--	--	0.41	--	--	--
X12	--	--	--	0.66	--	--
X13	--	--	--	0.66	--	--
X14	--	--	--	0.64	--	--
X15	--	--	--	--	0.70	--
X16	--	--	--	--	0.69	--
X17	--	--	--	--	0.68	--
X18	--	--	--	--	0.65	--
X19	--	--	--	--	--	0.43
X20	--	--	--	--	--	0.59
X21	--	--	--	--	--	0.53

PHI

	K1	K2	K3	K4	K5	K6
K1	1.00					
K2	0.58	1.00				
K3	0.32	0.98	1.00			
K4	0.38	0.80	0.85	1.00		
K5	0.19	0.55	0.88	0.83	1.00	
K6	0.45	0.49	0.69	0.85	0.68	1.00

THETA-DELTA

	X1	X2	X3	X4	X5	X6
X1	--					
X2	-0.20	0.66				
X3	0.13	0.16	0.96			
X4	--	0.06	0.22	0.67		
X5	--	0.12	0.12	--	0.66	
X6	-0.17	-0.06	--	-0.15	--	0.65
X7	-0.08	--	--	-0.08	--	-0.04
X8	-0.11	--	--	-0.17	--	--
X9	--	--	--	-0.14	-0.08	-0.09
X10	0.06	0.08	--	-0.13	--	--
X11	--	--	0.06	--	--	-0.07
X12	--	--	0.10	--	--	--
X13	--	--	--	--	--	--
X14	--	--	0.07	-0.05	--	--
X15	0.07	--	-0.06	--	--	--
X16	--	--	--	--	--	0.08
X17	0.05	--	-0.06	--	--	--
X18	--	-0.07	-0.09	--	--	--
X19	--	--	0.12	0.10	-0.08	-0.13
X20	--	--	0.11	0.08	-0.01	-0.01

X21 -0.12 -0.10 -- -- -- 0.06

THETA-DELTA

	X7	X8	X9	X10	X11	X12
X7	0.64					
X8	--	0.60				
X9	--	--	0.55			
X10	--	--	--	0.55		
X11	0.07	--	0.11	--	0.84	
X12	--	-0.10	-0.04	--	0.04	0.57
X13	-0.05	-0.05	--	0.04	--	--
X14	-0.10	-0.08	-0.08	--	-0.11	--
X15	0.10	0.05	--	--	--	--
X16	0.06	0.09	-0.03	-0.08	0.09	-0.18
X17	0.11	--	--	--	0.04	--
X18	--	--	--	--	--	--
X19	-0.04	--	--	-0.05	--	-0.09
X20	--	0.05	--	--	--	-0.09
X21	--	--	--	--	--	-0.06

THETA-DELTA

	X13	X14	X15	X16	X17	X18
X13	0.56					
X14	--	0.60				
X15	--	--	0.51			
X16	-0.10	-0.22	-0.21	0.53		
X17	--	-0.03	--	-0.17	0.53	
X18	0.05	0.04	--	-0.19	--	0.58
X19	--	--	--	0.00	--	--
X20	--	--	--	0.03	--	--
X21	--	--	--	--	--	0.06

THETA-DELTA

	X19	X20	X21
X19	0.81		
X20	0.19	0.65	
X21	--	--	0.72

Time used: 0.188 Seconds

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DATE: 5/24/2007
TIME: 17:14

25

L I S R E L 8.72

BY

Karl G. Joreskog & Dag Sörbom

This program is published exclusively by
Scientific Software International, Inc.
7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100
Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.
Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140
Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2005
Use of this program is subject to the terms specified in the
Universal Copyright Convention.
Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file D:\PATH\PATH2.LS8:

PATH ANALYSIS
DA NI=6 NO=940
LA
X1 E1 E2 E3 E4 E5
KM FI=D:\PATH\PATH2.TXT
SD
1.33172 .81678 .24051 .50431 1.29631 .57141
SE
2 3 4 5 6 1 /
MO NY=5 NX=1 GA=FU,FI BE=SY,FI PS=SY,FI TE=SY,FI
FR GA 1 1 GA 2 1 BE 2 1 BE 3 1 BE 5 1 BE 5 2 BE 4 3 BE 5 3 BE 5 4
FR PS 1 1 PS 2 2 PS 3 3 PS 4 4 PS 5 5 PS 4 1 PS 4 2 PS 3 2 PS 5 4 PS 4 3
FD
OU SE TV EF RS MI SS AD=OFF

PATH ANALYSIS

Number of Input Variables 6
Number of Y - Variables 5
Number of X - Variables 1
Number of ETA - Variables 5
Number of KSI - Variables 1
Number of Observations 940

PATH ANALYSIS

Covariance Matrix

	E1	E2	E3	E4	E5	X1
E1	0.67					
E2	0.16	0.06				
E3	0.29	0.09	0.25			
E4	0.74	0.28	0.46	1.68		
E5	0.23	0.08	0.19	0.48	0.33	
X1	0.73	0.17	0.34	0.56	0.29	1.77

PATH ANALYSIS

Parameter Specifications

BETA

	E1	E2	E3	E4	E5
E1	0	0	0	0	0
E2	1	0	0	0	0
E3	2	0	0	0	0
E4	0	0	3	0	0
E5	4	5	6	7	0

GAMMA

	X1
E1	8
E2	9
E3	0
E4	0
E5	0

PHI

	X1
	10

PSI

	E1	E2	E3	E4	E5
E1	11				
E2	0	12			
E3	0	13	14		
E4	15	16	17	18	
E5	0	0	0	19	20

PATH ANALYSIS

Number of Iterations = 20

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

BETA

	E1	E2	E3	E4	E5
E1	--	--	--	--	--
E2	0.27 (0.01) 39.49	--	--	--	--
E3	0.44 (0.01) 30.79	--	--	--	--
E4	--	--	1.69 (0.12) 13.59	--	--
E5	-0.11 (0.05) -2.40	1.67 (0.48) 3.50	0.67 (0.05) 12.16	-0.23 (0.09) -2.66	--

GAMMA

	X1
E1	0.41 (0.01) 27.87
E2	-0.03 (0.00) -4.58
E3	- -
E4	- -
E5	- -

Covariance Matrix of Y and X

	E1	E2	E3	E4	E5	X1
E1	0.67					
E2	0.16	0.06				
E3	0.29	0.09	0.25			
E4	0.74	0.28	0.46	1.69		
E5	0.23	0.08	0.19	0.48	0.33	
X1	0.73	0.16	0.32	0.54	0.28	1.77

PHI

X1
1.77 (0.08) 21.66

PSI

	E1	E2	E3	E4	E5
E1	0.36 (0.02) 21.66				
E2	- -	0.02 (0.00) 21.66			
E3	- -	0.02 (0.00) 12.08	0.13 (0.01) 21.66		
E4	0.25 (0.03) 9.10	0.06 (0.00) 12.17	-0.08 (0.02) -4.30	0.86 (0.04) 21.47	
E5	- -	- -	- -	0.18 (0.03) 6.71	0.25 (0.03) 7.53

Squared Multiple Correlations for Structural Equations

E1	E2	E3	E4	E5
0.45	0.71	0.50	0.49	0.22

Squared Multiple Correlations for Reduced Form

E1	E2	E3	E4	E5
0.45	0.26	0.23	0.10	0.14

Reduced Form

	X1
E1	0.41 (0.01) 27.87
E2	0.09 (0.00) 18.50
E3	0.18 (0.01) 20.66
E4	0.30 (0.03) 10.33
E5	0.16 (0.01) 13.02

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 1
 Minimum Fit Function Chi-Square = 1.65 (P = 0.20)
 Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 1.65 (P = 0.20)
 Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.65
 90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 8.57)

Minimum Fit Function Value = 0.0018
 Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.00069
 90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.0091)
 Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.026
 90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.096)
 P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.60

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.044
 90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.044 ; 0.053)
 ECVI for Saturated Model = 0.045
 ECVI for Independence Model = 6.17

Chi-Square for Independence Model with 15 Degrees of Freedom = 5773.45
 Independence AIC = 5785.45
 Model AIC = 41.65
 Saturated AIC = 42.00
 Independence CAIC = 5820.53
 Model CAIC = 158.56
 Saturated CAIC = 164.76

Normed Fit Index (NFI) = 1.00
 Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.00
 Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.067
 Comparative Fit Index (CFI) = 1.00
 Incremental Fit Index (IFI) = 1.00
 Relative Fit Index (RFI) = 1.00

Critical N (CN) = 3781.20

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.0056
 Standardized RMR = 0.0065
 Goodness of Fit Index (GFI) = 1.00
 Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.99
 Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.048

PATH ANALYSIS

Fitted Covariance Matrix

	E1	E2	E3	E4	E5	X1
E1	0.67					
E2	0.16	0.06				
E3	0.29	0.09	0.25			
E4	0.74	0.28	0.46	1.69		
E5	0.23	0.08	0.19	0.48	0.33	
X1	0.73	0.16	0.32	0.54	0.28	1.77

Fitted Residuals

	E1	E2	E3	E4	E5	X1
E1	0.00					
E2	0.00	0.00				
E3	0.00	0.00	0.00			
E4	0.00	0.00	0.00	-0.01		
E5	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	
X1	0.00	0.00	0.01	0.02	0.01	- -

Summary Statistics for Fitted Residuals

Smallest Fitted Residual = -0.01
 Median Fitted Residual = 0.00
 Largest Fitted Residual = 0.02

Stemleaf Plot

```

- 0|9
- 0|421000000000000
  0|112
  0|
  1|0
  1|55
    
```

Standardized Residuals

	E1	E2	E3	E4	E5	X1
E1	- -					
E2	- -	-1.28				
E3	- -	-1.28	- -			
E4	- -	-1.28	-1.28	-1.28		
E5	- -	-1.28	1.28	-1.28	1.28	
X1	- -	1.28	1.28	1.28	1.28	- -

Summary Statistics for Standardized Residuals

Smallest Standardized Residual = -1.28
Median Standardized Residual = 0.00
Largest Standardized Residual = 1.28

Stemleaf Plot

```
- 1|3333333  
- 0|00000000  
  0|  
  1|3333333
```

PATH ANALYSIS

Qplot of Standardized Residuals

PATH ANALYSIS

Modification Indices for BETA

	E1	E2	E3	E4	E5
E1	--	1.64	1.64	1.64	1.64
E2	--	--	--	--	--
E3	--	1.64	--	1.64	1.64
E4	--	--	--	--	--
E5	--	--	--	--	--

Expected Change for BETA

	E1	E2	E3	E4	E5
E1	--	-0.67	-0.11	-0.10	-0.15
E2	--	--	--	--	--
E3	--	-0.85	--	-0.05	0.42
E4	--	--	--	--	--
E5	--	--	--	--	--

Standardized Expected Change for BETA

	E1	E2	E3	E4	E5
E1	--	-3.42	-0.26	-0.09	-0.33
E2	--	--	--	--	--
E3	--	-6.96	--	-0.08	1.46
E4	--	--	--	--	--
E5	--	--	--	--	--

Modification Indices for GAMMA

	X1
E1	--
E2	--
E3	1.64
E4	--
E5	--

Expected Change for GAMMA

	X1
E1	--
E2	--
E3	0.02
E4	--
E5	--

Standardized Expected Change for GAMMA

	X1
E1	--
E2	--
E3	0.04
E4	--
E5	--

No Non-Zero Modification Indices for PHI

Modification Indices for PSI

	E1	E2	E3	E4	E5
E1	- -				
E2	- -	- -			
E3	1.64	- -	- -		
E4	- -	- -	- -	- -	
E5	- -	- -	- -	- -	- -

Expected Change for PSI

	E1	E2	E3	E4	E5
E1	- -				
E2	- -	- -			
E3	-0.01	- -	- -		
E4	- -	- -	- -	- -	
E5	- -	- -	- -	- -	- -

Standardized Expected Change for PSI

	E1	E2	E3	E4	E5
E1	- -				
E2	- -	- -			
E3	-0.03	- -	- -		
E4	- -	- -	- -	- -	
E5	- -	- -	- -	- -	- -

Modification Indices for THETA-EPS

	E1	E2	E3	E4	E5
E1	1.64				
E2	- -	- -			
E3	1.64	- -	- -		
E4	- -	- -	- -	- -	
E5	- -	- -	- -	- -	- -

Expected Change for THETA-EPS

	E1	E2	E3	E4	E5
E1	0.03				
E2	- -	- -			
E3	-0.01	- -	- -		
E4	- -	- -	- -	- -	
E5	- -	- -	- -	- -	- -

Modification Indices for THETA-DELTA-EPS

	E1	E2	E3	E4	E5
X1	1.64	- -	1.64	- -	- -

Expected Change for THETA-DELTA-EPS

	E1	E2	E3	E4	E5
X1	-0.03	- -	0.01	- -	- -

Maximum Modification Index is 1.64 for Element (3, 2) of BETA

PATH ANALYSIS

Standardized Solution

BETA

	E1	E2	E3	E4	E5
E1	- -	- -	- -	- -	- -
E2	0.90	- -	- -	- -	- -
E3	0.71	- -	- -	- -	- -
E4	- -	- -	0.65	- -	- -
E5	-0.15	0.70	0.59	-0.53	- -

GAMMA

	X1
E1	0.67
E2	-0.10
E3	- -
E4	- -
E5	- -

Correlation Matrix of Y and X

	E1	E2	E3	E4	E5	X1
E1	1.00					
E2	0.84	1.00				
E3	0.71	0.76	1.00			
E4	0.70	0.89	0.70	1.00		
E5	0.48	0.55	0.64	0.65	1.00	
X1	0.67	0.51	0.48	0.31	0.37	1.00

PSI

	E1	E2	E3	E4	E5
E1	0.55				
E2	- -	0.29			
E3	- -	0.16	0.50		
E4	0.24	0.18	-0.12	0.51	
E5	- -	- -	- -	0.25	0.78

Regression Matrix Y on X (Standardized)

	X1
E1	0.67
E2	0.51
E3	0.48
E4	0.31
E5	0.37

PATH ANALYSIS

Total and Indirect Effects

Total Effects of X on Y

	X1
E1	0.41 (0.01) 27.87
E2	0.09 (0.00)

	18.50
E3	0.18 (0.01) 20.66
E4	0.30 (0.03) 10.33
E5	0.16 (0.01) 13.02

Indirect Effects of X on Y

	X1
E1	- -
E2	0.11 (0.00) 22.77
E3	0.18 (0.01) 20.66
E4	0.30 (0.03) 10.33
E5	0.16 (0.01) 13.02

Total Effects of Y on Y

	E1	E2	E3	E4	E5
E1	- -	- -	- -	- -	- -
E2	0.27 (0.01) 39.49	- -	- -	- -	- -
E3	0.44 (0.01) 30.79	- -	- -	- -	- -
E4	0.74 (0.06) 13.27	- -	1.69 (0.12) 13.59	- -	- -
E5	0.46 (0.05) 10.04	1.67 (0.48) 3.50	0.28 (0.15) 1.88	-0.23 (0.09) -2.66	- -

Largest Eigenvalue of B*B' (Stability Index) is 4.215

Indirect Effects of Y on Y

E1	E2	E3	E4	E5
----	----	----	----	----

E1	-----	-----	-----	-----	-----
	- -	- -	- -	- -	- -
E2	- -	- -	- -	- -	- -
E3	- -	- -	- -	- -	- -
E4	0.74	- -	- -	- -	- -
	(0.06)				
	13.27				
E5	0.57	- -	-0.39	- -	- -
	(0.07)		(0.16)		
	7.66		-2.48		

FATH ANALYSIS

Standardized Total and Indirect Effects

Standardized Total Effects of X on Y

	X1

E1	0.67
E2	0.51
E3	0.48
E4	0.31
E5	0.37

Standardized Indirect Effects of X on Y

	X1

E1	- -
E2	0.61
E3	0.48
E4	0.31
E5	0.37

Standardized Total Effects of Y on Y

	E1	E2	E3	E4	E5
	-----	-----	-----	-----	-----
E1	- -	- -	- -	- -	- -
E2	0.90	- -	- -	- -	- -
E3	0.71	- -	- -	- -	- -
E4	0.46	- -	0.65	- -	- -
E5	0.66	0.70	0.24	-0.53	- -

Standardized Indirect Effects of Y on Y

	E1	E2	E3	E4	E5
	-----	-----	-----	-----	-----
E1	- -	- -	- -	- -	- -
E2	- -	- -	- -	- -	- -
E3	- -	- -	- -	- -	- -
E4	0.46	- -	- -	- -	- -
E5	0.81	- -	-0.34	- -	- -

Time used: 0.016 Seconds

```

12 TD 13 13 TD 14 14 TD 15 15 TD 16 16 TD 17 17 TD 18 18 TD 19 19 TD 20 20 C
TD 21 21
FR TD 4 3 TD 16 14 TD 19 6 TD 20 19 TD 8 4 TD 11 9 TD 16 11 TD 14 11 TD 16 6 TD 16 8 C
TD 5 2 TD 17 7 TD 20 16 TD 6 1 TD 12 8 TD 16 9 TD 14 9 TD 10 4 TD 19 5 TD 7 4 C
TD 6 4 TD 9 4 TD 9 5 TD 15 7 TD 16 7 TD 15 1 TD 11 7 TD 15 8 TD 17 1 TD 18 2 C
TD 16 12 TD 20 5 TD 5 3 TD 12 3 TD 2 1 TD 9 6 TD 18 3 TD 11 3 TD 8 1 TD 6 2 TD 11 6 C
TD 19 16 TD 20 6 TD 16 15 TD 18 16 TD 17 16 TD 16 13 TD 17 3 TD 15 3 TD 14 4 C
TD 14 7 TD 14 8 TD 19 3 TD 20 3 TD 16 10 TD 19 4 TD 21 1 TD 21 2 TD 20 4 TD 14 3 C
TD 7 1 TD 10 2 TD 10 1 TD 21 18 TD 17 14 TD 13 10 TD 13 8 TD 4 2 TD 3 2 TD 21 6 C
TD 12 11 TD 13 7 TD 19 12 TD 20 12 TD 18 13 TD 21 12 TD 3 1 TD 20 8 TD 19 10 C
TD 18 14 TD 12 9 TD 7 6 TD 17 11 TD 19 7
LK
K1 K2 K3 K4 K5 K6
PD
OU SE TV RS FS MI SC AD=OFF RC=1

```

CONFIRMATORY FACTOR ANALYSIS; CFA

```

Number of Input Variables 21
Number of Y - Variables 0
Number of X - Variables 21
Number of ETA - Variables 0
Number of KSI - Variables 6
Number of Observations 940

```

W_A_R_N_I_N_G: Matrix to be analyzed is not positive definite,
ridge option taken with ridge constant = 1.000

CONFIRMATORY FACTOR ANALYSIS; CFA

Covariance Matrix

	X1	X2	X3	X4	X5	X6
X1	0.80					
X2	0.25	0.56				
X3	0.22	0.15	0.56			
X4	0.23	0.14	0.17	0.60		
X5	0.23	0.18	0.11	0.21	0.60	
X6	0.18	0.12	0.03	0.17	0.33	1.35
X7	0.21	0.14	0.04	0.18	0.24	0.34
X8	0.19	0.12	0.04	0.11	0.21	0.35
X9	0.17	0.07	0.01	0.15	0.20	0.30
X10	0.21	0.12	0.04	0.15	0.24	0.37
X11	0.12	0.02	0.07	0.26	0.24	0.27
X12	0.25	0.12	0.13	0.28	0.30	0.38
X13	0.25	0.12	0.06	0.26	0.29	0.43
X14	0.27	0.11	0.10	0.21	0.20	0.39
X15	0.13	0.03	-0.02	0.10	0.12	0.19
X16	0.09	0.02	0.01	0.12	0.12	0.24
X17	0.16	0.02	-0.03	0.16	0.18	0.27
X18	0.10	-0.02	-0.03	0.11	0.13	0.20
X19	0.16	0.07	0.10	0.14	0.03	-0.02
X20	0.24	0.09	0.12	0.19	0.12	0.17
X21	0.08	0.02	0.03	0.09	0.10	0.17

Covariance Matrix

	X7	X8	X9	X10	X11	X12
X7	0.85					
X8	0.28	0.61				
X9	0.32	0.27	0.74			
X10	0.29	0.28	0.31	0.65		
X11	0.41	0.28	0.49	0.31	2.21	

X12	0.31	0.20	0.33	0.35	0.45	1.29
X13	0.26	0.26	0.35	0.38	0.34	0.54
X14	0.20	0.22	0.27	0.35	0.18	0.55
X15	0.22	0.18	0.27	0.24	0.27	0.29
X16	0.18	0.18	0.22	0.18	0.34	0.15
X17	0.32	0.22	0.39	0.33	0.46	0.45
X18	0.16	0.13	0.26	0.23	0.31	0.34
X19	0.05	0.09	0.13	0.10	0.15	0.14
X20	0.12	0.18	0.23	0.23	0.22	0.28
X21	0.07	0.11	0.14	0.14	0.19	0.19

Covariance Matrix

	X13	X14	X15	X16	X17	X18
X13	1.28					
X14	0.57	1.31				
X15	0.32	0.30	0.53			
X16	0.21	0.11	0.14	0.46		
X17	0.43	0.39	0.37	0.21	1.12	
X18	0.37	0.36	0.26	0.14	0.38	0.64
X19	0.24	0.20	0.14	0.11	0.15	0.13
X20	0.38	0.37	0.23	0.20	0.29	0.23
X21	0.26	0.24	0.12	0.11	0.16	0.16

Covariance Matrix

	X19	X20	X21
X19	0.73		
X20	0.38	1.01	
X21	0.15	0.22	0.49

CONFIRMATORY FACTOR ANALYSIS; CFA

Parameter Specifications

LAMBDA-X

	K1	K2	K3	K4	K5	K6
X1	1	0	0	0	0	0
X2	2	0	0	0	0	0
X3	3	0	0	0	0	0
X4	0	4	0	0	0	0
X5	0	5	0	0	0	0
X6	0	6	0	0	0	0
X7	0	7	0	0	0	0
X8	0	8	0	0	0	0
X9	0	0	9	0	0	0
X10	0	0	10	0	0	0
X11	0	0	11	0	0	0
X12	0	0	0	12	0	0
X13	0	0	0	13	0	0
X14	0	0	0	14	0	0
X15	0	0	0	0	15	0
X16	0	0	0	0	16	0
X17	0	0	0	0	17	0
X18	0	0	0	0	18	0
X19	0	0	0	0	0	19
X20	0	0	0	0	0	20
X21	0	0	0	0	0	21

PHI

	K1	K2	K3	K4	K5	K6
K1	0					
K2	22	0				
K3	23	24	0			
K4	25	26	27	0		
K5	28	29	30	31	0	
K6	32	33	34	35	36	0

THETA-DELTA

	X1	X2	X3	X4	X5	X6
X1	0					
X2	37	38				
X3	39	40	41			
X4	0	42	43	44		
X5	0	45	46	0	47	
X6	48	49	0	50	0	51
X7	52	0	0	53	0	54
X8	56	0	0	57	0	0
X9	0	0	0	59	60	61
X10	63	64	0	65	0	0
X11	0	0	67	0	0	68
X12	0	0	72	0	0	0
X13	0	0	0	0	0	0
X14	0	0	81	82	0	0
X15	88	0	89	0	0	0
X16	0	0	0	0	0	93
X17	104	0	105	0	0	0
X18	0	111	112	0	0	0
X19	0	0	117	118	119	120
X20	0	0	126	127	128	129
X21	135	136	0	0	0	137

THETA-DELTA

	X7	X8	X9	X10	X11	X12
X7	55					
X8	0	58				
X9	0	0	62			
X10	0	0	0	66		
X11	0	0	70	0	71	
X12	0	73	74	0	75	76
X13	77	78	0	79	0	0
X14	83	84	85	0	86	0
X15	90	91	0	0	0	0
X16	94	95	96	97	98	99
X17	106	0	0	0	107	0
X18	0	0	0	0	0	0
X19	121	0	0	122	0	123
X20	0	130	0	0	0	131
X21	0	0	0	0	0	138

THETA-DELTA

	X13	X14	X15	X16	X17	X18
X13	80					
X14	0	87				
X15	0	0	92			
X16	100	101	102	103		
X17	0	108	0	109	110	
X18	113	114	0	115	0	116
X19	0	0	0	124	0	0

X20	0	0	0	132	0	0
X21	0	0	0	0	0	139

THETA-DELTA

	X19	X20	X21
X19	125		
X20	133	134	
X21	0	0	140

CONFIRMATORY FACTOR ANALYSIS; CFA

Number of Iterations = 17

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

LAMBDA-X'

	K1	K2	K3	K4	K5	K6
X1	0.90 (0.02) 43.58	--	--	--	--	--
X2	0.44 (0.05) 9.03	--	--	--	--	--
X3	0.14 (0.05) 3.00	--	--	--	--	--
X4	--	0.45 (0.03) 15.90	--	--	--	--
X5	--	0.45 (0.02) 18.89	--	--	--	--
X6	--	0.69 (0.04) 17.38	--	--	--	--
X7	--	0.55 (0.03) 17.97	--	--	--	--
X8	--	0.50 (0.03) 19.55	--	--	--	--
X9	--	--	0.58 (0.03) 20.69	--	--	--
X10	--	--	0.54 (0.03) 21.03	--	--	--
X11	--	--	0.60 (0.05) 12.06	--	--	--

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

X12	--	--	--	0.75 (0.04) 20.29	--	--	266
X13	--	--	--	0.75 (0.04) 20.93	--	--	
X14	--	--	--	0.73 (0.04) 19.64	--	--	
X15	--	--	--	--	0.51 (0.02) 22.02	--	
X16	--	--	--	--	0.47 (0.04) 10.83	--	
X17	--	--	--	--	0.72 (0.03) 21.41	--	
X18	--	--	--	--	0.52 (0.03) 20.12	--	
X19	--	--	--	--	--	0.37 (0.03) 10.84	
X20	--	--	--	--	--	0.59 (0.04) 14.69	
X21	--	--	--	--	--	0.37 (0.03) 13.69	

PHI

	K1	K2	K3	K4	K5	K6
K1	1.00					
K2	0.58 (0.03) 16.67	1.00				
K3	0.32 (0.04) 8.00	0.98 (0.03) 31.85	1.00			
K4	0.38 (0.03) 11.48	0.80 (0.03) 25.29	0.85 (0.04) 23.11	1.00		
K5	0.19 (0.03) 5.40	0.55 (0.03) 16.57	0.88 (0.03) 30.26	0.83 (0.03) 29.29	1.00	
K6	0.45 (0.05)	0.49 (0.05)	0.69 (0.05)	0.85 (0.05)	0.68 (0.04)	1.00

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

9.12

9.35

14.03

17.81

15.92

267

THETA-DELTA

	X1	X2	X3	X4	X5	X6
X1	- -					
X2	-0.14 (0.04) -3.27	0.37 (0.04) 8.94				
X3	0.09 (0.04) 2.15	0.09 (0.03) 3.47	0.54 (0.03) 19.71			
X4	- -	0.03 (0.02) 2.08	0.13 (0.02) 7.10	0.40 (0.02) 16.96		
X5	- -	0.07 (0.02) 4.35	0.07 (0.02) 4.37	- -	0.39 (0.02) 20.34	
X6	-0.18 (0.03) -5.60	-0.05 (0.02) -2.15	- -	-0.14 (0.03) -5.20	- -	0.87 (0.05) 17.86
X7	-0.07 (0.02) -2.76	- -	- -	-0.06 (0.02) -2.88	- -	-0.04 (0.03) -1.47
X8	-0.08 (0.02) -3.61	- -	- -	-0.10 (0.02) -6.06	- -	- -
X9	- -	- -	- -	-0.09 (0.02) -5.05	-0.05 (0.02) -3.30	-0.09 (0.03) -3.42
X10	0.05 (0.02) 2.26	0.05 (0.02) 3.01	- -	-0.08 (0.02) -4.89	- -	- -
X11	- -	- -	0.07 (0.03) 2.35	- -	- -	-0.12 (0.05) -2.59
X12	- -	- -	0.08 (0.02) 3.78	- -	- -	- -
X13	- -	- -	- -	- -	- -	- -
X14	- -	- -	0.06 (0.02) 2.60	-0.04 (0.02) -1.98	- -	- -
X15	0.05 (0.02) 2.93	- -	-0.03 (0.01) -2.17	- -	- -	- -
X16	- -	- -	- -	- -	- -	0.06 (0.02) 2.73

X17	0.05 (0.02) 2.15	--	-0.04 (0.02) -2.13	--	--	--
X18	--	-0.04 (0.01) -3.05	-0.05 (0.02) -3.30	--	--	--
X19	--	--	0.08 (0.02) 3.99	0.06 (0.02) 3.35	-0.05 (0.02) -2.91	-0.13 (0.03) -4.52
X20	--	--	0.08 (0.02) 3.93	0.06 (0.02) 2.93	-0.01 (0.02) -0.30	-0.02 (0.03) -0.53
X21	-0.06 (0.02) -3.72	-0.05 (0.02) -3.26	--	--	--	0.04 (0.02) 2.06
THETA-DELTA						
	X7	X8	X9	X10	X11	X12
X7	0.54 (0.03) 18.34	--	--	--	--	--
X8	--	0.37 (0.02) 18.04	--	--	--	--
X9	--	--	0.40 (0.02) 16.79	--	--	--
X10	--	--	--	0.36 (0.02) 17.59	--	--
X11	0.10 (0.04) 2.81	--	0.14 (0.03) 4.33	--	1.84 (0.09) 20.94	--
X12	--	-0.09 (0.02) -4.25	-0.01 (0.02) -1.54	--	0.07 (0.04) 1.59	0.74 (0.04) 17.49
X13	-0.05 (0.02) -1.98	-0.04 (0.02) -1.89	--	0.04 (0.02) 1.95	--	--
X14	-0.10 (0.03) -3.95	-0.07 (0.02) -3.05	-0.08 (0.02) -3.41	--	-0.18 (0.04) -4.10	--
X15	0.07 (0.02) 4.38	0.03 (0.01) 2.37	--	--	--	--
X16	0.04 (0.02) 2.12	0.05 (0.02) 3.22	-0.01 (0.02) -0.65	-0.05 (0.02) -2.27	0.09 (0.03) 2.69	-0.14 (0.03) -4.80

X17	0.11 (0.02) 4.73	--	--	--	0.06 (0.04) 1.60	--
X18	--	--	--	--	--	--
X19	-0.03 (0.02) -1.59	--	--	-0.03 (0.02) -2.12	--	-0.09 (0.03) -3.33
X20	--	0.04 (0.02) 2.07	--	--	--	-0.10 (0.03) -3.22
X21	--	--	--	--	--	-0.04 (0.02) -2.09

THETA-DELTA

	X13	X14	X15	X16	X17	X18
X13	0.72 (0.04) 18.15					
X14	--	0.79 (0.04) 18.08				
X15	--	--	0.27 (0.02) 16.36			
X16	-0.08 (0.03) -2.85	-0.17 (0.03) -5.87	-0.10 (0.02) -4.49	0.24 (0.04) 6.50		
X17	--	-0.04 (0.03) -1.43	--	-0.12 (0.03) -3.68	0.59 (0.04) 16.81	
X18	0.05 (0.02) 2.33	0.04 (0.02) 1.81	--	-0.10 (0.02) -4.34	--	0.37 (0.02) 17.98
X19	--	--	--	0.00 (0.02) -0.08	--	--
X20	--	--	--	0.02 (0.02) 0.91	--	--
X21	--	--	--	--	--	0.03 (0.01) 2.29

THETA-DELTA

	X19	X20	X21
X19	0.59 (0.03)		

	18.64		
X20	0.16 (0.03) 5.51	0.66 (0.04) 14.82	
X21	- -	- -	0.35 (0.02) 17.31

Squared Multiple Correlations for X - Variables

X1	X2	X3	X4	X5	X6
1.00	0.34	0.04	0.33	0.34	0.35

Squared Multiple Correlations for X - Variables

X7	X8	X9	X10	X11	X12
0.36	0.40	0.45	0.45	0.16	0.43

Squared Multiple Correlations for X - Variables

X13	X14	X15	X16	X17	X18
0.44	0.40	0.49	0.47	0.47	0.42

Squared Multiple Correlations for X - Variables

X19	X20	X21
0.19	0.35	0.28

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 91

Minimum Fit Function Chi-Square = 72.14 (P = 0.93)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 71.55 (P = 0.93)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 2.01)

Minimum Fit Function Value = 0.077

Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.0021)

Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.0048)

P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 1.00

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.40

90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.40 ; 0.40)

ECVI for Saturated Model = 0.49

ECVI for Independence Model = 15.22

Chi-Square for Independence Model with 210 Degrees of Freedom = 14251.05

Independence AIC = 14293.05

Model AIC = 351.55

Saturated AIC = 462.00

Independence CAIC = 14415.81

Model CAIC = 1169.97

Saturated CAIC = 1812.40

Normed Fit Index (NFI) = 0.99

Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.00

Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.43
 Comparative Fit Index (CFI) = 1.00
 Incremental Fit Index (IFI) = 1.00
 Relative Fit Index (RFI) = 0.99

Critical N (CN) = 1631.85

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.014
 Standardized RMR = 0.016
 Goodness of Fit Index (GFI) = 0.99
 Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.98
 Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.39

CONFIRMATORY FACTOR ANALYSIS; CFA

Fitted Covariance Matrix

	X1	X2	X3	X4	X5	X6
X1	0.81					
X2	0.26	0.56				
X3	0.22	0.15	0.56			
X4	0.23	0.15	0.17	0.60		
X5	0.24	0.18	0.11	0.20	0.60	
X6	0.18	0.12	0.06	0.17	0.31	1.34
X7	0.22	0.14	0.05	0.19	0.25	0.34
X8	0.18	0.13	0.04	0.12	0.23	0.34
X9	0.17	0.08	0.03	0.16	0.21	0.30
X10	0.20	0.12	0.02	0.16	0.24	0.36
X11	0.18	0.09	0.10	0.27	0.27	0.29
X12	0.25	0.12	0.12	0.27	0.27	0.41
X13	0.26	0.12	0.04	0.27	0.27	0.41
X14	0.25	0.12	0.10	0.22	0.26	0.40
X15	0.13	0.04	-0.02	0.12	0.13	0.19
X16	0.08	0.04	0.01	0.11	0.12	0.24
X17	0.17	0.06	-0.02	0.18	0.18	0.27
X18	0.09	0.00	-0.04	0.13	0.13	0.19
X19	0.15	0.07	0.10	0.14	0.03	0.00
X20	0.24	0.12	0.12	0.19	0.12	0.18
X21	0.07	0.02	0.02	0.08	0.08	0.17

Fitted Covariance Matrix

	X7	X8	X9	X10	X11	X12
X7	0.85					
X8	0.27	0.61				
X9	0.31	0.28	0.74			
X10	0.29	0.26	0.31	0.65		
X11	0.42	0.29	0.49	0.32	2.20	
X12	0.33	0.20	0.33	0.34	0.45	1.29
X13	0.28	0.26	0.37	0.38	0.38	0.56
X14	0.22	0.22	0.28	0.33	0.19	0.54
X15	0.22	0.17	0.26	0.24	0.27	0.32
X16	0.18	0.17	0.22	0.18	0.34	0.15
X17	0.33	0.20	0.37	0.34	0.45	0.45
X18	0.16	0.14	0.26	0.24	0.27	0.32
X19	0.07	0.09	0.15	0.10	0.15	0.15
X20	0.16	0.18	0.24	0.22	0.25	0.28
X21	0.10	0.09	0.15	0.14	0.15	0.19

Fitted Covariance Matrix

	X13	X14	X15	X16	X17	X18
--	-----	-----	-----	-----	-----	-----

X13	1.28						
X14	0.54	1.31					
X15	0.32	0.31	0.53				
X16	0.21	0.12	0.13	0.46			
X17	0.45	0.40	0.37	0.21	1.12		
X18	0.37	0.35	0.26	0.14	0.37	0.64	
X19	0.23	0.23	0.13	0.12	0.18	0.13	
X20	0.38	0.37	0.21	0.21	0.29	0.21	
X21	0.23	0.23	0.13	0.12	0.18	0.16	

Fitted Covariance Matrix

	X19	X20	X21
X19	0.73		
X20	0.38	1.01	
X21	0.14	0.22	0.49

Fitted Residuals

	X1	X2	X3	X4	X5	X6
X1	0.00					
X2	0.00	0.00				
X3	0.00	0.00	0.00			
X4	-0.01	-0.01	0.01	0.00		
X5	0.00	-0.01	0.00	0.01	0.00	
X6	0.00	-0.01	-0.02	0.00	0.02	0.01
X7	-0.01	0.00	0.00	-0.01	-0.01	0.00
X8	0.00	-0.01	0.00	0.00	-0.01	0.01
X9	0.00	-0.01	-0.02	-0.01	0.00	0.00
X10	0.01	0.00	0.01	0.00	0.00	0.01
X11	-0.05	-0.07	-0.02	0.00	-0.03	-0.01
X12	0.00	0.00	0.01	0.01	0.03	-0.03
X13	-0.01	0.00	0.02	-0.01	0.02	0.02
X14	0.02	-0.01	0.00	-0.01	0.00	-0.01
X15	0.00	-0.01	0.00	-0.03	0.00	0.00
X16	0.01	-0.02	0.00	0.00	0.01	0.00
X17	-0.01	-0.04	-0.01	-0.01	0.00	0.00
X18	0.01	-0.01	0.00	-0.02	0.00	0.00
X19	0.01	-0.01	0.00	0.00	0.00	-0.01
X20	0.00	-0.03	-0.01	-0.01	0.00	-0.01
X21	0.01	0.00	0.01	0.01	0.02	0.00

Fitted Residuals

	X7	X8	X9	X10	X11	X12
X7	0.00					
X8	0.01	0.00				
X9	0.01	-0.01	0.00			
X10	0.00	0.02	0.00	0.00		
X11	-0.01	-0.01	0.00	-0.02	0.01	
X12	-0.02	0.00	0.00	0.01	0.00	0.00
X13	-0.02	0.00	-0.02	0.00	-0.04	-0.02
X14	-0.01	0.00	-0.01	0.02	-0.01	0.01
X15	-0.01	0.01	0.01	0.00	0.00	-0.03
X16	0.00	0.00	0.00	0.00	0.01	0.00
X17	0.00	0.02	0.02	-0.01	0.02	0.00
X18	0.00	-0.01	0.00	-0.02	0.04	0.02
X19	-0.02	0.00	-0.02	0.00	0.00	0.00
X20	-0.04	0.00	0.00	0.01	-0.03	0.00
X21	-0.03	0.02	-0.01	0.00	0.03	0.00

Fitted Residuals

	X13	X14	X15	X16	X17	X18
X13	0.00					
X14	0.03	0.01				
X15	0.00	-0.01	0.00			
X16	0.00	0.00	0.01	0.00		
X17	-0.02	-0.01	0.00	0.00	0.00	
X18	0.00	0.01	0.00	0.00	0.01	0.00
X19	0.01	-0.03	0.01	0.00	-0.03	0.00
X20	0.01	0.00	0.03	0.00	-0.01	0.03
X21	0.02	0.01	0.00	-0.01	-0.03	0.00

Fitted Residuals

	X19	X20	X21
X19	0.00		
X20	0.00	0.00	
X21	0.01	0.00	0.00

Summary Statistics for Fitted Residuals

Smallest Fitted Residual = -0.07
 Median Fitted Residual = 0.00
 Largest Fitted Residual = 0.04

Stemleaf Plot

```

- 6|9
- 5|1
- 4|32
- 3|73110
- 2|76666533100
- 1|998887766544444432221000
- 0|999888887777777766666666655555555444444444333333333333322222222221111110+18
0|11111111111111112222222222233333444444444445555556666778888889999
1|01112222233355676899
2|1111234668
3|128
    
```

Standardized Residuals

	X1	X2	X3	X4	X5	X6
X1	-0.35					
X2	-1.03	0.09				
X3	0.18	0.38	0.17			
X4	-0.67	-0.86	1.06	-0.40		
X5	-0.30	-0.86	0.34	0.48	0.07	
X6	-0.11	-0.62	-1.10	-0.24	1.32	1.81
X7	-0.73	-0.11	-0.18	-1.10	-0.46	-0.32
X8	0.41	-0.56	0.04	-0.86	-1.09	0.82
X9	0.30	-0.67	-0.97	-1.41	-0.49	-0.03
X10	1.20	-0.55	0.77	-0.75	-0.08	0.61
X11	-1.51	-2.11	-1.23	-0.13	-1.16	-0.88
X12	-0.01	-0.22	0.65	0.82	1.52	-1.21
X13	-0.36	-0.08	0.76	-0.59	1.02	0.63
X14	1.01	-0.38	0.24	-0.92	-0.25	-0.35
X15	0.04	-0.99	-0.45	-1.85	-0.31	0.07
X16	0.69	-1.21	0.04	0.35	0.72	0.76
X17	-0.65	-1.88	-0.53	-0.70	0.10	-0.12
X18	0.67	-1.48	0.37	-1.17	-0.15	0.16
X19	0.74	-0.37	0.49	-0.56	-0.41	-1.36
X20	-0.04	-1.76	-0.63	-1.25	-0.58	-1.16
X21	1.91	0.01	0.51	0.96	1.52	0.45

Standardized Residuals

	X7	X8	X9	X10	X11	X12
X7	-0.21					
X8	0.49	0.20				
X9	0.90	-0.77	0.37			
X10	-0.24	1.52	0.24	0.21		
X11	-1.43	-0.46	0.02	-0.79	0.98	
X12	-0.82	0.29	-0.36	0.34	-0.25	-0.70
X13	-1.95	0.55	-1.38	-0.25	-1.10	-1.13
X14	-1.38	0.32	-1.09	0.98	-0.75	0.61
X15	-0.77	1.20	1.27	0.01	0.02	-1.79
X16	-0.36	0.95	0.27	0.21	0.87	0.09
X17	-0.19	0.97	1.63	-1.02	1.25	0.21
X18	0.21	-0.41	-0.40	-1.41	1.40	1.30
X19	-1.56	-0.21	-1.00	-0.22	-0.09	-0.40
X20	-1.69	0.14	-0.28	0.40	-0.68	0.12
X21	-1.63	1.57	-0.67	0.33	1.16	0.80

274

Standardized Residuals

	X13	X14	X15	X16	X17	X18
X13	0.46					
X14	1.72	1.45				
X15	0.02	-0.47	0.40			
X16	-0.41	-0.49	1.58	0.61		
X17	-0.99	-1.02	-0.03	0.37	-0.09	
X18	0.00	0.70	0.24	0.52	0.69	0.78
X19	0.45	-1.26	0.87	-0.55	-1.43	-0.16
X20	0.34	0.09	1.84	-0.58	-0.29	1.56
X21	1.67	0.82	-0.34	-1.02	-1.70	0.75

Standardized Residuals

	X19	X20	X21
X19	0.39		
X20	0.41	0.56	
X21	0.93	-0.01	1.32

Summary Statistics for Standardized Residuals

Smallest Standardized Residual = -2.11
 Median Standardized Residual = -0.08
 Largest Standardized Residual = 1.91

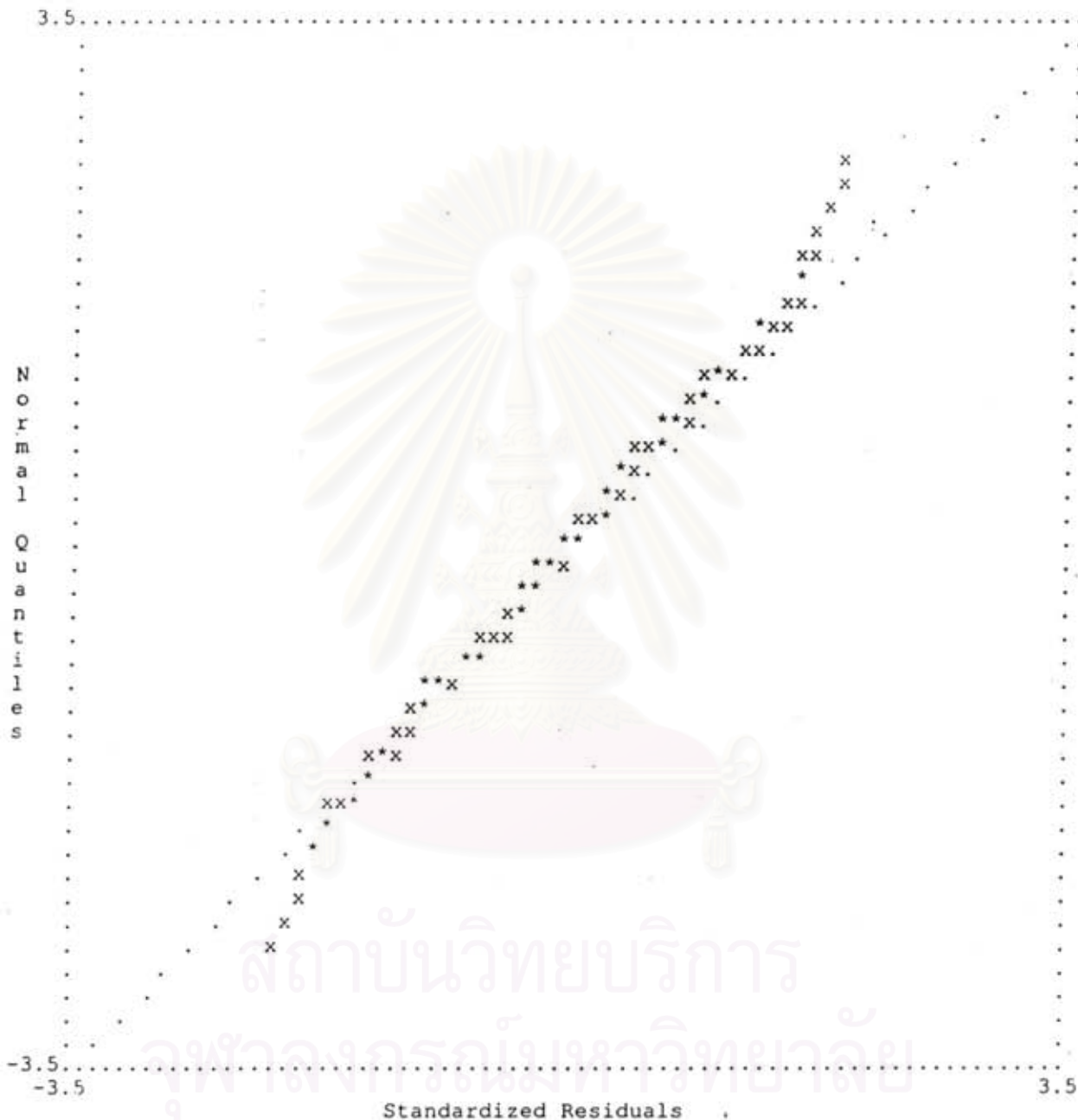
Stemleaf Plot

-20|1
 -18|585
 -16|96093
 -14|6183311
 -12|88665311
 -10|76630009932220
 - 8|997286662
 - 6|977553008777532
 - 4|98866553997665111000
 - 2|8876655421098555442211
 - 0|986532119988433110
 0|1122244477999024678
 2|0111144479023444577789
 4|00115568991256
 6|1113579902456678
 8|0222770356788

10|1266
12|0057022
14|05222678
16|372
18|141

CONFIRMATORY FACTOR ANALYSIS; CFA

Qplot of Standardized Residuals

CONFIRMATORY FACTOR ANALYSIS; CFA

Modification Indices and Expected Change

Modification Indices for LAMBDA-X

K1	K2	K3	K4	K5	K6
-----	-----	-----	-----	-----	-----

X1	--	0.35	2.72	2.43	3.22	2.78
X2	--	0.38	2.93	2.93	3.62	3.30
X3	--	0.00	0.02	0.23	0.10	0.18
X4	0.01	--	0.82	0.31	1.13	0.07
X5	0.01	--	0.59	2.03	0.74	2.33
X6	0.23	--	0.13	0.25	0.05	0.79
X7	0.03	--	1.01	2.99	0.34	3.74
X8	0.11	--	0.31	1.02	0.56	1.86
X9	0.18	0.01	--	0.53	0.19	0.16
X10	3.16	3.10	--	1.24	0.85	0.48
X11	2.05	3.25	--	0.18	0.54	0.10
X12	0.02	0.22	1.21	--	0.07	0.32
X13	0.14	0.82	0.02	--	0.13	0.01
X14	0.29	0.26	0.84	--	0.01	0.35
X15	0.08	0.43	0.24	0.27	--	0.47
X16	0.28	1.83	2.13	1.02	--	0.26
X17	1.47	0.20	0.40	0.19	--	3.47
X18	0.53	0.39	0.76	0.37	--	2.57
X19	0.46	0.46	1.27	1.64	1.01	--
X20	2.40	1.34	0.27	0.14	4.89	--
X21	3.98	3.82	0.34	1.46	4.72	--

Expected Change for LAMBDA-X

	K1	K2	K3	K4	K5	K6
X1	--	0.06	0.12	0.12	0.10	0.13
X2	--	-0.03	-0.06	-0.06	-0.05	-0.07
X3	--	0.00	0.01	0.02	0.01	0.02
X4	0.00	--	-0.05	-0.03	-0.04	-0.01
X5	0.00	--	0.04	0.07	0.03	0.07
X6	-0.08	--	0.04	-0.04	-0.01	-0.08
X7	-0.01	--	-0.09	-0.12	-0.03	-0.10
X8	0.02	--	0.04	0.06	0.03	0.06
X9	0.02	-0.01	--	-0.08	0.03	-0.02
X10	0.13	0.15	--	0.12	-0.06	0.04
X11	-0.07	-0.19	--	-0.07	0.08	-0.03
X12	0.00	0.04	0.14	--	0.03	-0.07
X13	-0.01	-0.06	-0.02	--	-0.03	-0.01
X14	0.02	0.04	-0.11	--	0.01	0.07
X15	-0.01	-0.02	-0.02	-0.03	--	0.03
X16	0.01	0.07	0.13	0.17	--	-0.03
X17	-0.06	0.02	0.04	-0.04	--	-0.13
X18	0.02	-0.02	-0.04	0.04	--	0.02
X19	0.02	-0.03	-0.06	-0.12	-0.05	--
X20	-0.07	-0.07	0.04	0.05	0.16	--
X21	0.13	0.09	0.03	0.15	-0.17	--

Standardized Expected Change for LAMBDA-X

	K1	K2	K3	K4	K5	K6
X1	--	0.06	0.12	0.12	0.10	0.13
X2	--	-0.03	-0.06	-0.06	-0.05	-0.07
X3	--	0.00	0.01	0.02	0.01	0.02
X4	0.00	--	-0.05	-0.03	-0.04	-0.01
X5	0.00	--	0.04	0.07	0.03	0.07
X6	-0.08	--	0.04	-0.04	-0.01	-0.08
X7	-0.01	--	-0.09	-0.12	-0.03	-0.10
X8	0.02	--	0.04	0.06	0.03	0.06
X9	0.02	-0.01	--	-0.08	0.03	-0.02
X10	0.13	0.15	--	0.12	-0.06	0.04
X11	-0.07	-0.19	--	-0.07	0.08	-0.03
X12	0.00	0.04	0.14	--	0.03	-0.07
X13	-0.01	-0.06	-0.02	--	-0.03	-0.01
X14	0.02	0.04	-0.11	--	0.01	0.07

X15	-0.01	-0.02	-0.02	-0.03	- -	0.03
X16	0.01	0.07	0.13	0.17	- -	-0.03
X17	-0.06	0.02	0.04	-0.04	- -	-0.13
X18	0.02	-0.02	-0.04	0.04	- -	0.09
X19	0.02	-0.03	-0.06	-0.12	-0.05	- -
X20	-0.07	-0.07	0.04	0.05	0.16	- -
X21	0.13	0.09	0.03	0.15	-0.17	- -

Completely Standardized Expected Change for LAMBDA-X

	K1	K2	K3	K4	K5	K6
X1	- -	0.07	0.14	0.13	0.11	0.15
X2	- -	-0.04	-0.08	-0.08	-0.07	-0.09
X3	- -	0.00	0.01	0.03	0.01	0.02
X4	0.00	- -	-0.06	-0.04	-0.05	-0.02
X5	0.00	- -	0.05	0.09	0.03	0.09
X6	-0.07	- -	0.03	-0.04	-0.01	-0.06
X7	-0.01	- -	-0.10	-0.13	-0.03	-0.11
X8	0.02	- -	0.05	0.07	0.04	0.08
X9	0.02	-0.01	- -	-0.09	0.03	-0.03
X10	0.17	0.19	- -	0.15	-0.07	0.05
X11	-0.04	-0.13	- -	-0.04	0.06	-0.02
X12	0.00	0.03	0.13	- -	0.02	-0.06
X13	-0.01	-0.06	-0.02	- -	-0.03	-0.01
X14	0.02	0.03	-0.10	- -	0.01	0.06
X15	-0.01	-0.03	-0.03	-0.04	- -	0.05
X16	0.02	0.10	0.20	0.25	- -	-0.05
X17	-0.05	0.02	0.04	-0.03	- -	-0.13
X18	0.02	-0.03	-0.05	0.05	- -	0.11
X19	0.02	-0.04	-0.07	-0.14	-0.06	- -
X20	-0.07	-0.07	0.04	0.05	0.16	- -
X21	0.18	0.13	0.05	0.21	-0.24	- -

No Non-Zero Modification Indices for PHI

Modification Indices for THETA-DELTA

	X1	X2	X3	X4	X5	X6
X1	- -	- -	- -	- -	- -	- -
X2	- -	- -	- -	- -	- -	- -
X3	- -	- -	- -	- -	- -	- -
X4	0.23	- -	- -	- -	- -	- -
X5	0.03	- -	- -	0.17	- -	- -
X6	- -	- -	1.48	- -	1.36	- -
X7	- -	0.94	0.08	- -	0.24	- -
X8	- -	0.00	0.23	- -	1.51	0.01
X9	0.43	0.35	1.55	- -	- -	- -
X10	- -	- -	0.69	- -	0.38	0.02
X11	0.57	1.05	- -	0.49	0.48	- -
X12	0.12	0.02	- -	1.43	1.70	1.76
X13	1.30	0.34	0.94	0.15	0.63	0.45
X14	0.93	0.01	- -	- -	1.59	0.41
X15	- -	0.03	- -	2.39	0.01	0.17
X16	0.73	0.82	0.04	0.15	0.49	- -
X17	- -	2.13	- -	0.10	0.03	0.11
X18	0.85	- -	- -	1.60	0.07	0.13
X19	0.32	0.08	- -	- -	- -	- -
X20	0.00	0.64	- -	- -	- -	- -
X21	- -	- -	0.05	0.84	0.81	- -

Modification Indices for THETA-DELTA

	X7	X8	X9	X10	X11	X12
--	----	----	----	-----	-----	-----

X7	--	--	--	--	--	--
X8	0.10	--	--	--	--	--
X9	0.78	1.64	--	--	--	--
X10	0.02	1.26	0.06	--	--	--
X11	--	0.05	--	0.06	--	--
X12	0.26	--	--	0.26	--	--
X13	--	--	1.02	--	0.59	1.94
X14	--	--	--	0.94	--	0.12
X15	--	--	0.60	0.07	0.04	2.26
X16	--	--	--	--	--	--
X17	--	1.05	1.43	0.56	--	0.45
X18	0.85	0.81	0.59	1.90	1.62	1.51
X19	--	0.12	0.38	--	0.08	--
X20	1.77	--	0.07	0.03	0.43	--
X21	2.71	2.49	0.49	0.03	2.34	--

Modification Indices for THETA-DELTA

	X13	X14	X15	X16	X17	X18
X13	--	--	--	--	--	--
X14	1.15	--	--	--	--	--
X15	0.43	0.35	--	--	--	--
X16	--	--	--	--	--	--
X17	0.12	--	0.05	--	--	--
X18	--	--	0.00	--	0.08	--
X19	0.59	2.14	1.22	--	1.17	0.05
X20	0.16	0.05	1.40	--	0.01	1.16
X21	0.97	0.11	0.20	2.16	1.68	--

Modification Indices for THETA-DELTA

	X19	X20	X21
X19	--	--	--
X20	--	--	--
X21	1.00	1.00	--

Expected Change for THETA-DELTA

	X1	X2	X3	X4	X5	X6
X1	--	--	--	--	--	--
X2	--	--	--	--	--	--
X3	--	--	--	--	--	--
X4	-0.01	--	--	--	--	--
X5	0.00	--	--	0.01	--	--
X6	--	--	-0.03	--	0.03	--
X7	--	0.02	0.01	--	-0.01	--
X8	--	0.00	0.01	--	-0.02	0.00
X9	0.02	0.01	-0.02	--	--	--
X10	--	--	0.01	--	-0.01	0.00
X11	-0.03	-0.03	--	0.02	-0.02	--
X12	-0.01	0.00	--	0.03	0.03	-0.04
X13	-0.03	0.01	0.02	-0.01	0.02	0.02
X14	0.03	0.00	--	--	-0.03	-0.02
X15	--	0.00	--	-0.02	0.00	0.01
X16	0.02	-0.01	0.00	0.01	0.01	--
X17	--	-0.03	--	0.01	0.00	-0.01
X18	0.02	--	--	-0.02	0.00	0.01
X19	0.01	0.00	--	--	--	--
X20	0.00	-0.02	--	--	--	--
X21	--	--	0.00	0.01	0.01	--

Expected Change for THETA-DELTA

	X7	X8	X9	X10	X11	X12
X7	--	--	--	--	--	--
X8	0.01	--	--	--	--	--
X9	0.02	-0.02	--	--	--	--
X10	0.00	0.02	0.01	--	--	--
X11	--	0.01	--	-0.01	--	--
X12	-0.01	--	--	0.01	--	--
X13	--	--	-0.03	--	-0.03	-0.05
X14	--	--	--	0.02	--	0.01
X15	--	--	0.01	0.00	-0.01	-0.03
X16	--	--	--	--	--	--
X17	--	0.02	0.02	-0.01	--	0.02
X18	0.02	-0.01	-0.01	-0.02	0.04	0.03
X19	--	-0.01	-0.01	--	0.01	--
X20	-0.03	--	0.01	0.00	-0.02	--
X21	-0.03	0.02	-0.01	0.00	0.04	--

Expected Change for THETA-DELTA

	X13	X14	X15	X16	X17	X18
X13	--	--	--	--	--	--
X14	0.04	--	--	--	--	--
X15	0.01	-0.01	--	--	--	--
X16	--	--	--	--	--	--
X17	-0.01	--	0.00	--	--	--
X18	--	--	0.00	--	0.01	--
X19	0.02	-0.04	0.02	--	-0.02	0.00
X20	-0.01	-0.01	0.02	--	0.00	0.02
X21	0.02	0.01	-0.01	-0.03	-0.02	--

Expected Change for THETA-DELTA

	X19	X20	X21
X19	--	--	--
X20	--	--	--
X21	0.02	-0.03	--

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA

	X1	X2	X3	X4	X5	X6
X1	--	--	--	--	--	--
X2	--	--	--	--	--	--
X3	--	--	--	--	--	--
X4	-0.02	--	--	--	--	--
X5	-0.01	--	--	0.01	--	--
X6	--	--	-0.04	--	0.03	--
X7	--	0.03	0.01	--	-0.01	--
X8	--	0.00	0.01	--	-0.03	0.00
X9	0.02	0.01	-0.03	--	--	--
X10	--	--	0.02	--	-0.01	0.00
X11	-0.02	-0.03	--	0.02	-0.02	--
X12	-0.01	0.00	--	0.03	0.03	-0.03
X13	-0.03	0.01	0.03	-0.01	0.02	0.02
X14	0.02	0.00	--	--	-0.03	-0.02
X15	--	0.00	--	-0.04	0.00	0.01
X16	0.03	-0.02	0.01	0.01	0.02	--
X17	--	-0.04	--	0.01	0.00	-0.01
X18	0.03	--	--	-0.03	-0.01	0.01
X19	0.02	0.01	--	--	--	--
X20	0.00	-0.02	--	--	--	--
X21	--	--	-0.01	0.03	0.02	--

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA

	X7	X8	X9	X10	X11	X12
X7	- -					
X8	0.01	- -				
X9	0.02	-0.03	- -			
X10	0.00	0.03	0.01	- -		
X11	- -	0.01	- -	-0.01	- -	
X12	-0.01	- -	- -	0.01	- -	- -
X13	- -	- -	-0.03	- -	-0.02	-0.04
X14	- -	- -	- -	0.02	- -	0.01
X15	- -	- -	0.02	0.01	-0.01	-0.03
X16	- -	- -	- -	- -	- -	- -
X17	- -	0.02	0.03	-0.02	- -	0.02
X18	0.02	-0.02	-0.02	-0.03	0.03	0.03
X19	- -	-0.01	-0.01	- -	0.01	- -
X20	-0.04	- -	0.01	0.00	-0.02	- -
X21	-0.04	0.04	-0.02	0.00	0.04	- -

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA

	X13	X14	X15	X16	X17	X18
X13	- -					
X14	0.03	- -				
X15	0.01	-0.02	- -			
X16	- -	- -	- -	- -		
X17	-0.01	- -	-0.01	- -	- -	
X18	- -	- -	0.00	- -	0.01	- -
X19	0.02	-0.04	0.03	- -	-0.03	-0.01
X20	-0.01	-0.01	0.03	- -	0.00	0.03
X21	0.03	0.01	-0.01	-0.06	-0.03	- -

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA

	X19	X20	X21
X19	- -		
X20	- -	- -	
X21	0.03	-0.04	- -

Maximum Modification Index is 4.89 for Element (20, 5) of LAMBDA-X

CONFIRMATORY FACTOR ANALYSIS; CFA

Factor Scores Regressions

KSI

	X1	X2	X3	X4	X5	X6
K1	1.09	0.37	-0.29	0.02	-0.11	0.18
K2	0.31	0.00	-0.21	0.35	0.08	0.17
K3	-0.05	-0.08	-0.09	0.34	0.19	0.13
K4	0.06	0.01	-0.11	0.13	0.07	0.04
K5	-0.10	0.03	0.06	0.00	0.00	-0.06
K6	0.25	0.14	-0.13	-0.11	-0.07	-0.03

KSI

	X7	X8	X9	X10	X11	X12
K1	0.09	0.14	-0.02	-0.24	0.01	0.01
K2	0.15	0.25	0.31	0.20	0.04	0.08
K3	0.12	0.22	0.15	0.11	-0.02	0.06

K4	0.06	0.13	0.06	-0.01	-0.03	0.21
K5	-0.12	-0.08	0.13	0.16	-0.03	0.12
K6	-0.06	-0.07	0.08	0.03	0.00	0.21

KSI

	X13	X14	X15	X16	X17	X18
K1	-0.02	-0.01	-0.16	-0.08	-0.06	0.07
K2	0.04	0.14	-0.16	-0.05	-0.07	-0.06
K3	-0.01	0.09	0.15	0.30	0.11	0.12
K4	0.13	0.19	0.10	0.36	0.08	0.05
K5	0.04	0.13	0.37	0.68	0.22	0.21
K6	0.11	0.14	0.06	0.30	0.04	0.01

KSI

	X19	X20	X21
K1	0.04	-0.01	0.22
K2	0.04	-0.08	-0.02
K3	0.07	-0.01	0.00
K4	0.08	0.07	0.11
K5	0.00	-0.02	-0.02
K6	0.12	0.21	0.32

CONFIRMATORY FACTOR ANALYSIS; CFA

Standardized Solution

LAMBDA-X

	K1	K2	K3	K4	K5	K6
X1	0.90	-	-	-	-	-
X2	0.44	-	-	-	-	-
X3	0.14	-	-	-	-	-
X4	-	0.45	-	-	-	-
X5	-	0.45	-	-	-	-
X6	-	0.69	-	-	-	-
X7	-	0.55	-	-	-	-
X8	-	0.50	-	-	-	-
X9	-	-	0.58	-	-	-
X10	-	-	0.54	-	-	-
X11	-	-	0.60	-	-	-
X12	-	-	-	0.75	-	-
X13	-	-	-	0.75	-	-
X14	-	-	-	0.73	-	-
X15	-	-	-	-	0.51	-
X16	-	-	-	-	0.47	-
X17	-	-	-	-	0.72	-
X18	-	-	-	-	0.52	-
X19	-	-	-	-	-	0.37
X20	-	-	-	-	-	0.59
X21	-	-	-	-	-	0.37

PHI

	K1	K2	K3	K4	K5	K6
K1	1.00					
K2	0.58	1.00				
K3	0.32	0.98	1.00			
K4	0.38	0.80	0.85	1.00		
K5	0.19	0.55	0.88	0.83	1.00	
K6	0.45	0.49	0.69	0.85	0.68	1.00

Completely Standardized Solution

LAMBDA-X

	K1	K2	K3	K4	K5	K6
X1	1.00	-	-	-	-	-
X2	0.58	-	-	-	-	-
X3	0.19	-	-	-	-	-
X4	-	0.58	-	-	-	-
X5	-	0.59	-	-	-	-
X6	-	0.59	-	-	-	-
X7	-	0.60	-	-	-	-
X8	-	0.63	-	-	-	-
X9	-	-	0.67	-	-	-
X10	-	-	0.67	-	-	-
X11	-	-	0.41	-	-	-
X12	-	-	-	0.66	-	-
X13	-	-	-	0.66	-	-
X14	-	-	-	0.64	-	-
X15	-	-	-	-	0.70	-
X16	-	-	-	-	0.69	-
X17	-	-	-	-	0.68	-
X18	-	-	-	-	0.65	-
X19	-	-	-	-	-	0.43
X20	-	-	-	-	-	0.59
X21	-	-	-	-	-	0.53

PHI

	K1	K2	K3	K4	K5	K6
K1	1.00					
K2	0.58	1.00				
K3	0.32	0.98	1.00			
K4	0.38	0.80	0.85	1.00		
K5	0.19	0.55	0.88	0.83	1.00	
K6	0.45	0.49	0.69	0.85	0.68	1.00

THETA-DELTA

	X1	X2	X3	X4	X5	X6
X1	-					
X2	-0.20	0.66				
X3	0.13	0.16	0.96			
X4	-	0.06	0.22	0.67		
X5	-	0.12	0.12	-	0.66	
X6	-0.17	-0.06	-	-0.15	-	0.65
X7	-0.08	-	-	-0.08	-	-0.04
X8	-0.11	-	-	-0.17	-	-
X9	-	-	-	-0.14	-0.08	-0.09
X10	0.06	0.08	-	-0.13	-	-
X11	-	-	0.06	-	-	-0.07
X12	-	-	0.10	-	-	-
X13	-	-	-	-	-	-
X14	-	-	0.07	-0.05	-	-
X15	0.07	-	-0.06	-	-	-
X16	-	-	-	-	-	0.08
X17	0.05	-	-0.06	-	-	-
X18	-	-0.07	-0.09	-	-	-
X19	-	-	0.12	0.10	-0.08	-0.13
X20	-	-	0.11	0.08	-0.01	-0.01

X21 -0.12 -0.10 - - - - - - 0.06

THETA-DELTA

	X7	X8	X9	X10	X11	X12
X7	0.64					
X8	- -	0.60				
X9	- -	- -	0.55			
X10	- -	- -	- -	0.55		
X11	0.07	- -	0.11	- -	0.84	
X12	- -	-0.10	-0.04	- -	0.04	0.57
X13	-0.05	-0.05	- -	0.04	- -	- -
X14	-0.10	-0.08	-0.08	- -	-0.11	- -
X15	0.10	0.05	- -	- -	- -	- -
X16	0.06	0.09	-0.03	-0.08	0.09	-0.18
X17	0.11	- -	- -	- -	0.04	- -
X18	- -	- -	- -	- -	- -	- -
X19	-0.04	- -	- -	-0.05	- -	-0.09
X20	- -	0.05	- -	- -	- -	-0.09
X21	- -	- -	- -	- -	- -	-0.06

THETA-DELTA

	X13	X14	X15	X16	X17	X18
X13	0.56					
X14	- -	0.60				
X15	- -	- -	0.51			
X16	-0.10	-0.22	-0.21	0.53		
X17	- -	-0.03	- -	-0.17	0.53	
X18	0.05	0.04	- -	-0.19	- -	0.56
X19	- -	- -	- -	0.00	- -	- -
X20	- -	- -	- -	0.03	- -	- -
X21	- -	- -	- -	- -	- -	0.06

THETA-DELTA

	X19	X20	X21
X19	0.81		
X20	0.19	0.65	
X21	- -	- -	0.72

Time used: 0.188 Seconds

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายณกุล ไสตดิพันธ์ เกิดเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2516 จังหวัดสงขลา สำเร็จการศึกษา
บัณฑิต จากคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ในปีการศึกษา 2536
ปริญญาโท จากคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ในปีการศึกษา 2541
เข้าศึกษาต่อในระดับดุษฎีบัณฑิต ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2548

ประสบการณ์

- เป็นวิทยากรโครงการอบรมครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนให้กรมการศาสนา กระทรวง
วัฒนธรรมและกระทรวงศึกษาธิการ
- เป็นอาจารย์หัวหน้าฝ่ายกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาเทนนิสมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- ปัจจุบันรับราชการเป็นอาจารย์โปรแกรมวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย